

TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYNIKINTORIN
YLEINEN KANSAINVÄLINEN SUUNNITTELUKILPAILU

ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA 9.8.2017

SISÄLLYSLUETTELO

1. SUUNNITTELUKILPAILUN TAVOITE	2
1.1 Kilpailun järjestelyt	3
1.1.1 Kilpailun toteutustapa ja järjestäjä	3
1.1.2 Kilpailun tuomaristo ja muu organisaatio	3
1.1.3 Kilpailun säännöt ja kilpailijoiden valinta	4
1.1.4 Kilpailun aikataulu	4
1.1.5 Kilpailuehdotukset	4
1.2 Kilpailun tausta ja suunnittelutehtävä	6
1.2.1 Suunnittelualue	6
1.2.2 Kilpailun tavoitteet, suunnittelutehtävän sisältö ja arvosteluperusteet	6
2. KILPAILUN ARVOSTELU	8
2.1 Kilpailun yleisarvostelu	8
2.1.1 Yleistä kilpailuehdotuksista	8
2.1.2 Omaleimaisuus ja idea	9
2.1.3 Kaupunkirakenteellinen kokonaisuus	9
2.1.4 Alueen sisäinen kaupunkirakenne	9
2.1.5 Museokokonaisuus	10
2.1.6 Pyyrikintori ja julkiset ulkotilat	11
2.1.7 Täydennysrakentaminen	13
2.1.8 Mitoitus ja toiminnallisuus	14
2.1.9 Liikenne	14
2.1.10 Toteuttamiskelpoisuus ja kokonaistaloudellinen edullisuus	15
2.2 Ehdotuskohtainen arvostelu	16
2.2.1 Ehdotusten luokitus	16
2.2.2 Palkintoluokka	19
2.2.3 Yläluokka	25
2.2.4 Ylempi keskiluokka	28
2.2.5 Keskiluokka	38
2.2.6 Alaluokka	62
2.3 Kilpailun ratkaisu	73
2.3.1 Kilpailun tulos	73
2.3.2 Perustelut ja suositukset	73
2.3.3 Tuomariston allekirjoitukset	74
2.3.4 Nimikuorten avaus	75
3. KUVA-AINEISTO	79
3.1 Pienoismallit	79
3.2 Palkintoluokka ja kunniamaininnat, kilpailuehdotukset	84

1 SUUNNITTELUKILPAILUN TAVOITE

Kilpailun tarkoituksena oli löytää Tampereen taidemuseon laajennuksen toteuttamiseksi arkkitehtonisesti korkeatasoinen ratkaisu. Kilpailussa tuli myös tutkia taidemuseon tilallisia lähtökohtia ja kohottaa museon vetovoimaa ja tunnettuutta vaikuttavan arkkitehtuurin kautta. Taidemuseo tulee olemaan Tampereella ensimmäinen julkinen taiteen käyttöön rakennettava uudisrakennus vuosikymmeniin.

Kilpailussa haettiin myös kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia ideoita Pyyrikintorin alueen kehittämiseksi ja täydentämiseksi julkisena kaupunkitilana. Tavoitteena on kohentaa torin yleisilme ja järjestää uudelleen torialueiden toiminnat. Alueen paikoitus on tarkoitus järjestää torin alle.

Kilpailualueelle tuli sijoittaa myös ympäristöön sopivaa asuin-, liike ja toimistotilaa. Tavoitteena oli tutkia, mikä on sopiva määrä uudisrakentamista siten, että alue kaupunkirakenteellisesti ja kaupunkikuvallisesti korkeatasoinen. Tavoitteena oli mahdollisimman kustannusneutraali ratkaisu. Museon rakentamisen kustannuksia on tarkoitus kattaa kaavoitettavan rakennusoikeuden myynnillä.

Kilpailulla haettiin kokonaisuutena kaupunkirakenteellisia ja rakennustaiteellisia arvoja kunnioittavaa, korkeatasoista ja vaikuttavaa arkkitehtuuria sekä kaupunkitilaa, jossa myös liikenteelliset ja tekniset tekijät on huomioitu ja ratkaistu ansiokkaasti.

Kuva 1. Kilpailualueen viistokuva

1.1 Kilpailun järjestelyt

1.1.1 Kilpailun toteutustapa ja järjestäjä

Kilpailu oli yleinen kansainvälinen suunnittelukilpailu, jonka järjesti Tampereen kaupunki. Osallistujilta edellytettiin, että vähintään yhdellä kilpailuehdotuksen tekijöistä on oltava oikeus harjoittaa arkkitehdin ammattia omassa maassaan.

1.1.2 Kilpailun tuomaristo ja muu organisaatio

Tuomaristoon kuuluivat kilpailun järjestäjän nimeäminä:

- Pekka Salmi kaupunginvaltuuston 1.varapuheenjohtaja, apulaispormestari 12.6.2017 saakka
- Anna-Kaisa Heinämäki apulaispormestari
- Annikki Järvinen Tampereen taideyhdistys ry, professori, emerita
- Ranja Hautamäki professori, maisema-arkkitehti, TKT MARK
- Taru Hurme suunnittelujohtaja, arkkitehti SAFA
- Sakari Leinonen hankepäällikkö, arkkitehti SAFA
- Outi Leppänen hankearkkitehti, arkkitehti SAFA
- Taina Myllyharju museonjohtaja
- Lauri Savisaari tilaajapäällikkö Kulttuuri- ja vapaa-aikapalveluiden johtaja

Suomen Arkkitehtiliiton nimeäminä:

- Henna Helander arkkitehti SAFA
- Ville Hara arkkitehti SAFA

Tuomariston työskentelyn tueksi kilpailun järjestäjä teetti asiantuntija-arvioita arvostelun eri osa-alueista ja näkökulmista. Asiantuntijoina kuultiin seuraavia tahoja:

- Pirkanmaan maakuntamuseo:
Tuija-Liisa Soininen
Hannele Kuitunen
- Liikennejärjestelmät:
Ari Vandell, suunnittelupäällikkö
Timo Seimelä, liikenneinsinööri
Juha-Pekka Häyrynen, joukkoliikenteen suunnittelupäällikkö
- Geo- ja kuntatekniikka:
Mikko Kielo, vanhempi erikoissuunnittelija
- Asemakaavoitus:
Elina Karppinen, asemakaavapäällikkö
- Tontti- ja maankäyttöasiat:
Heli Toukoniemi, maankäyttöpäällikkö

Kustannustarkastelun laati Sari Loponen, DUCO Rakennuttaja Oy

Rakenne- ja rakennettavuustarkastelun laati Juha Tantu, Sweco Finland Oy

Kilpailun teknisestä toteutuksesta ja sihteeritehtävistä vastasi arkkitehti SAFA Pekka Koli.

Tuomaristo kokoontui yhteisesti viisi kertaa: 29.3.2017, 25.4.2017, 10.5.2017, 16.6.2017 ja 9.8.2017.

Asiantuntijat ja tuomariston sihteeri eivät ole osallistuneet päätöksentekoon, eikä heillä ole ollut oikeutta osallistua kilpailuun.

1.1.3 Kilpailun säännöt ja kilpailijoiden valinta

Kilpailussa on noudatettu Suomen Arkkitehtiliiton (SAFA) kilpailusääntöjä sekä ACE:n suunnittelukilpailuihin liittyvää suositusta (www.safa.fi). Kilpailuohjelma liitteineen on järjestäjän, tuomariston ja Suomen Arkkitehtiliiton kilpailutoimikunnan hyväksymä.

1.1.4 Kilpailun aikataulu

Kilpailu alkoi 15.12.2016 ja päättyi 15.03.2017.

Tampereen taidemuseolla järjestettiin kilpailuun liittyvä nykyisen museorakennuksen esittely 03.01.2017.

Kilpailijoilla oli oikeus esittää kilpailuohjelmaa koskevia kysymyksiä 18.01.2017 mennessä. Määräajassa esitettyihin kysymyksiin tuomaristo antoi vastaukset kilpailun verkkosivuilla 30.01.2017.

Kilpailun järjestäjä pyysi toukokuussa 2017 kilpailuohjelman mukaisesti 10:stä kilpailuehdotuksesta pienoismallin niiden ehdotusten tekijöiltä ja näiden kilpailuehdotusten nimimerkit julkaistiin kilpailun verkkosivuilla. Pienoismallit toimitettiin 12.6.2017 mennessä kilpailun järjestäjälle. Pienoismallit lunastettiin ja niistä suoritettiin erillinen 3000 euron korvaus.

Tampereen konservatoriossa järjestettiin avoin yleisötilaisuus 14.06.2017, jossa tuomariston valitsemat 10 kilpailuehdotusta esiteltiin pienoismalleineen ja niistä keskusteltiin. Yleisöpalaute kirjattiin ylös ja annettiin tuomariston käyttöön. Ennen esittelyä järjestettiin avoin kaupunkikävely Pyynikintorin ympäristössä.

Myös Tampereen kaupunkikuva toimikuntalle esiteltiin 13.06.2017 tuomariston valitsemat kymmenen kilpailuehdotusta, palaute kirjattiin ylös ja annettiin tuomariston käyttöön.

1.1.5 Kilpailuehdotukset

Kilpailuun päättymisaikaan mennessä toimitettiin tai jätettiin kuljetusliikkeen toimitettavaksi yhteensä 147 kilpailuehdotusta. Ehdotukset luetteloihin ja numeroitiin sattumanvaraisessa järjestyksessä pakettien avaamisen yhteydessä ja samalla tarkistettiin saapumis- ja lähettämisaikajako.

Kaksi nimimerkkiä (Kehys ja Tähtä) toistuivat, joten aiemmin luetteloidut merkittiin numerolla 1 ja myöhemmin luetteloidut numerolla 2. Lista kilpailuun jätettyjen ehdotusten nimimerkeistä julkaistiin kilpailun verkkosivuilla. Eräät kilpailuehdotukset olivat esitysaineistoltaan osin puutteellisia, mutta palkintolautakunta katsoi, että ne voidaan tästä huolimatta hyväksyä ja arvostella.

Kaikista kilpailuehdotusten julkaistiin kaksi havainnekuvaa kilpailun verkkosivuilla, missä yleisöllä oli mahdollisuus tutustua niihin ja antaa niistä palautetta. Yleisöpalautteet toimitettiin tuomariston käyttöön.

Kilpailuehdotusten numeroitu luettelo:

1 KIVIKAVERIT	2 tuoppi ja pikari	3 stilleben
4 Aatsh	5 SYKLIT	6 SYLI
7 A13581	8 ART VALLEY	9 KEHYS (1)
10 ARCADE	11 metsäpolku	12 PAASIKIVEN KANGASTUS
13 entäs Sitte	14 Amurin kattojen yllä	15 THX113876
16 siivet	17 KIILA	18 Castor and Pollux
19 UNDER ONE ROOF	20 kaiku	21 THE MIND PALACE
22 Maple47081	23 Plus	24 ARTCORE
25 TA-LO	26 TAMTAM	27 TRE2
28 PLASSI	29 Bona fide	30 HEKSA
31 KUBIK	32 QUARTZ	33 TAMPURIINI
34 artem futurum tractabilis	35 NIKKI	36 PYYTIKKI
37 HA 17	38 TAIDETTA KAUPUNKIIN	39 KOPPELO
40 ATRIUM	41 TAD Tampere Art District	42 AMUR

43 CARMEN SAECULARE	44 NIETOS	45 KVARTSI
46 NELIAPILA	47 MUOTTI	48 arkiltaidemuseo
49 BUN	50 Korttelimuseo	51 STÖNÖ
52 HEI HAY	53 CALAMARI UNION	54 BOOTLACE
55 JÄKÄLÄ	56 Elä Pyynikki	57 ALGORITMI
58 ROOTS INTO THE FUTURE	59 DRAPERIA	60 Muisto
61 PLEIN AIR	62 PLASSISSA	63 NILA
64 Promenade	65 AVANT-GARDEN	66 Viuhti
67 RUUVALLI	69 Kehys (2)	70 ANOTHER BRICK IN THE WALL
71 RATIO	72 NUORPUU	73 Engelin siipi
74 dogma	75 IVORY	76 näyttelykuvia
77 murmuration	78 NOIVA	79 Vitriini
80 PALIKAT	81 hiekkapistepilvi	82 Nexus
83 MOREENIA	84 SFUMATO	85 LATERES
86 Cultural infrastructure	87 Uunipyörä	88 Siilo
89 Passe-partout	90 SIMPUKKA	91 CAMPBELL
92 VIIVAT	93 MUUSAMA	94 ROTVALLI
95 LASTU	96 BOXESES	97 Bartholomew
98 ALCHEMILLA	99 Korttelipihat	100 Arti et Urbanis!
101 RECUERDO	102 Framille	103 ARTTELI
104 BINB	105 LOHKOS	106 HELMINAUHA
107 THE HUB	108 12282017	109 KOLMIO
110 Tähtä (1)	111 Cor	112 NOODI
113 LOOTA	114 Hakka	115 TAIRETTA JA MUSTAA MAKKARAA
116 THE TREE TOP GALLERY	117 DIAMONDS AND RUST	118 CUMU
119 YARDBIRDS	120 ARCHIMEDEAN POINT	121 Frame
122 FLOCK	123 HAVINA	124 ILMATAR
125 HARJU	126 TEAM 625429	127 CON`TEXT
128 TUKINUITTO	129 YHDIESTEET	130 EMBRACING THE SPACE
131 KALEIDOSKOPE	132 NEXUS 3	133 WOODY
134 BRICKSTAMP	135 LYHTY	136 REVERSE
137 LÄHDE	138 8700	139 FI1612
140 Colibri	141 ZDESIGN	142 AGORA
143 INCANDESCENT	144 JUST DRAW IT	145 SAA17
146 JOUSI	147 TÄHKÄ (2)	

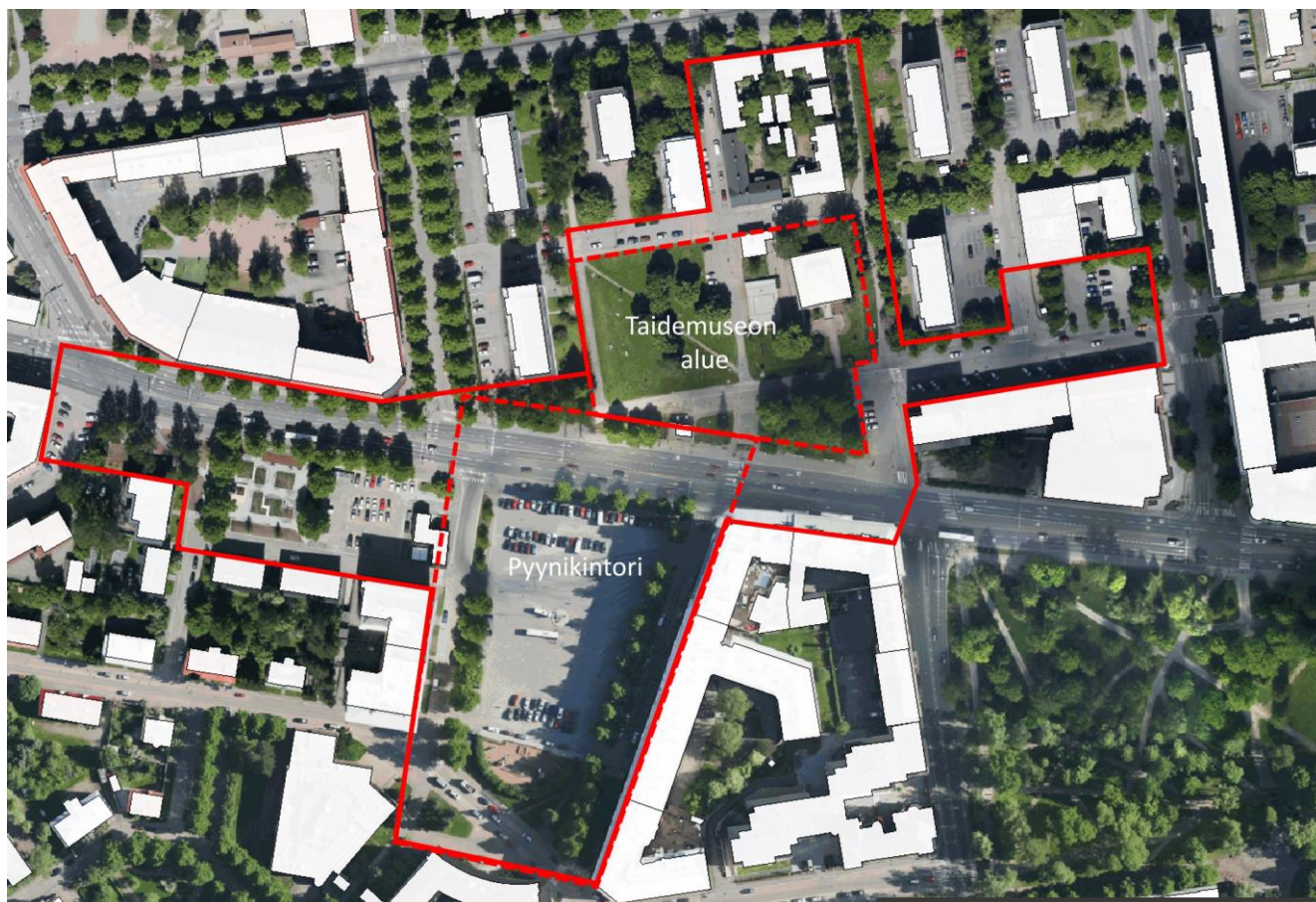
Nimimerkit, joiden tekijöiltä pyydettiin kilpailuohjelman mukaisesti pienoismallit olivat:

14 Amurin kattojen yllä
 21 THE MIND PALACE
 41 TAD Tampere Art District
 53 CALAMARI UNION
 68 MUSEUM SQUARE
 74 dogma
 82 Nexus
 88 Siilo
 113 LOOTA
 120 ARCHIMEDEAN POINT

1.2 Kilpailun tausta ja suunnittelutehtävä

1.2.1 Suunnittelualue

Kilpailualue sijaitsee Tampereen kaupungin keskusta-alueen tuntumassa Amurin ja Pyynikinrinteen kaupunginosissa alueella, jonka varsinaisen kilpailualueen muodostaa liiteasiakirjoissa rajattu alue. Suunniteltava kokonaisalue on pinta-alaltaan 5,4 ha. Etäisyys kaupungin keskustasta Keskustoriilta on n.1km länteen. Kilpailualueen halkaisee vilkasliikenteinen pääkokoojakatu Pirkankatu. Kilpailualueella sen eteläpuolella sijaitsee Pyynikintori, Heinätori ja Heinäpuisto ja pohjoispuolella taidemuseon alue, johon kuuluu lisäksi kaksi puistoa: Taidemuseonpuisto ja Kelloplaani.

Kuva 2. Kilpailualue ja taidemuseon ja Pyynikintorin aluerajaukset

1.2.2 Kilpailun suunnittelutehtävän sisältö ja arvosteluperusteet

Kilpailun tarkoituksena oli laatia korkeatasoinen ja innovatiivinen suunnitelma nykyisen taidemuseon alueelle siten, että museon toiminnan kehittämisen kannalta riittävät tilatarpeet toteutuvat. Uudisrakennuksella ja siihen liittyvällä ympäristökokonaisuudella halutaan lisätä myös Tampereen taidemuseon ja Tampereen kaupungin tunnettuutta ja vetovoimaa. Tilaohjelman mukaisesti museon uudisrakennus on noin 4887 brm². Nykyiset taidemuseotontin rakennukset yhteensä 2047 brm², jolloin museorakennusten kokonaisalaksi muodostuu noin 6934 brm².

Kilpailulla haettiin myös kaupunki-kuvallisia ja toiminnallisia ideoita Pyynikintorin kehittämiseksi korkeatasoisena ja elinvoimaisena julkisena kaupunkitilana. Pyynikintori on kulttuurihistoriallisesti ja kaupunkikuvallisesti keskeinen osa Tamperetta. Viehättävä torimiljöö kaipaa kohentamista ja uutta roolia osana kasvavan kaupungin keskustaa. Pyynikintoria ympäröivät rakennukset ja niiden liiketilat, oppilaitokset, läheinen urheilukenttä ja uusi taidemuseo luovat torille

toiminnallisen kehityksen. Torialuetta on mahdollista uudistaa, historiallinen arvo huomioon ottaen. Toritoiminnat, oleskelu- ja leikkialueet, joukkoliikenteen toiminnat, taksiasema, liikenne ja pysäköinti ryhmitetään siten, että Pyynikintorin aukiomaisuus korostuu.

Lisäksi kilpailualueelle tuli sijoittaa ympäristöön sopivaa asuin-, liike ja toimistorakentamista museon uudisrakennuksen tontille ja Heinätorin ja Heinäpuiston alueelle sekä kilpailualueen itäpuolella olevalle nykyiselle pysäköintialueelle. Tavoitteena oli sijoittaa alueelle noin 16 000 krm² ensisijaisesti asumista käsittävää täydennysrakentamista. Kilpailun tarkoituksena on tutkia, mikä olisi sopiva määrä täydennysrakentamista alueelle siten, että syntyy kaupunkikuvallisesti ja kaupunkirakenteellisesti korkeatasoinen kokonaisratkaisu sekä arkkitehtonisesti ansiokas museokokonaisuus.

Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet olivat annetussa järjestyksessä:

- ehdotuksen kaupunkikuvallisesti ja kaupunkirakenteellisesti korkeatasoinen kokonaisote ja -ratkaisu,
- kaupunkikuvallisesti ja arkkitehtonisesti vaikuttava museokokonaisuus ja museokorttelialue sekä uudisrakennuksen luonteva liittyminen nykyisiin museorakennuksiin,
- museokokonaisuuden korkeatasoinen tilallinen ja arkkitehtoninen ratkaisu sekä asetettujen toiminnallisten tavoitteiden toteutuminen,
- Pyynikintorin alueen kaupunkikuvalliset ja toiminnalliset kehitysratkaisut, elävöittäminen, tilallinen jäsentäminen, torialueen historiallisen arvon huomioiminen,
- täydentävän asuin ja/tai muun rakentamisen ratkaisut ja sovitukset ympäristöön,
- ratkaisun toteuttamiskelpoisuus ja esteettisten, toiminnallisten, teknis-taloudellisten ja kestävän kehityksen tavoitteiden tasapainoinen ratkaiseminen.

Tuomaristo teetti laajuus- ja kustannusvertailun sekä tarvittavat tekniset tarkastelut ehdotusten parhaimmistosta lopullisen päätöksenteon pohjaksi.

Kokonaisratkaisun ansioita ja kehityskelpoisuutta pidettiin tärkeämpinä kuin osaratkaisujen tai yksityiskohtien virheettömyyttä.

Kuva 3. Pirkankatu ja Pyynikintori

2. KILPAILUN ARVOSTELU

Tuomariston arvostelu on suoritettu nimettömästi suunnittelukilpailua koskeneen hankintailmoituksen mukaisesti. Arvostelu on tehty kilpailuohjelman arvosteluperusteiden mukaisesti ottaen huomioon ohjelmassa asetetut tavoitteet ja suunnitteluohjeet.

2.1 Kilpailun yleisarvostelu

2.1.1 Yleistä kilpailuehdotuksista

Kilpailutehtävä oli ilmeisen haastava. Toisaalta paikan kaupunkirakenteen tarjoamat lukuisat mahdollisuudet ja toisaalta uuden taidemuseo-rakennuksen vaatiman vahvan identiteetti sekä näiden asioiden yhteensovittaminen osoittautui vaikeaksi mutta hedelmälliseksi.

Tampere on kasvava ja voimallisesti uusiutuva kaupunki, jonka perusidentiteettinä ovat ikoniset näkymät Tammerkosken punatiilistä, suurista, kappalemaisista teollisuusrakennuksista. Tampereen kaupunkirakenne rakentuu selkeistä koordinaatioista, vahvoista maastonmuodoista ja vesistön läsnäolosta. Uudisrakentamisella tuli olla suhde paikallisidentiteettiin.

Arvostelussa painotettiin taidemuseon arkkitehtonista kokonaisuutta, poikkeuksellisen julkisen rakennuksen merkittävyyden ilmaisua ”maamerkinä”, kaupunkitilan haltuunottoa, kaupunkirakenteellisen sijainnin hyödyntämistä ja tulevaisuuden taidemuseon kokemuksellisuutta sekä toiminnallisuutta.

Tampereen taidemuseo rakennetaan tulevien sukupolvien taidemuseoksi. Sen tulee olla helposti lähestyttävä ja tiloiltaan muokattavissa. Taidemuseoiden tilajärjestelyissä oli mielenkiintoinen kirjo erilaisia tilajärjestelytyyppejä avoimesta laatikkomaisesta neutraalitalasta hyvinkin kokemuksellisiin tilasarjoihin. Kilpailussa tuli myös tutkia näyttelytilojen ja niihin liittyvien tilojen toimivuus.

Taidemuseon suhde nykyiseen päärakennukseen, Carl Ludvig Engelin suunnittelemaan viljamakasiiniin, oli oleellinen erityisesti niiden väliin syntyvän julkisen ulkotilan osalta. Toiminnallisesti nämä kaksi taidemuseon museorakennusta liittyivät ehdotuksissa toisiinsa lähes poikkeuksetta maanalaisten tilojen avulla, mitä pidettiin toimivana ja hyvänä ratkaisuna myös pihan käytön suhteen. Taidemuseorakennuksien välistä on tärkeä kulkureitti myös Amurin korttelimuseoon, eikä tälle väylälle tullut tehdä visuaalista eikä toiminnallista estettä.

Rakennuksen tulee kohottaa taidemuseon vetovoimaa ja tunnettuutta vaikuttavan arkkitehtuurinsa kautta. Kaupunkikuvallisesti onnistuneimmissa ehdotuksissa taidemuseo otti paikkansa kolmen kadun päätteellä ja Pyyrikintorin avoimesta julkisesta tilasta voimaa saavana merkkirakennuksena. Tuomaristo katsoi, ettei julkinen rakennus klassisen toriaukion reunalla voi jäädä neutraaliksi ja vetäytyväksi.

Ehdotukset muodostavat kaupunkitilaa hyvin eri tavalla. Monissa ehdotuksissa uusi taidemuseo täytti koko vanhan museon viereisen tontin eikä julkista tilaa jäänyt juurikaan jäljelle. Osa ehdotusten laatijoista sijoitti museon vapaasti ja paviljonkimaisesti puistoon, mutta irralliseksi muusta kaupunkirakenteesta. Tuomaristo arvosti ehdotuksia, joissa uusi rakennus kytkeytyi kaupunkirakenteeseen ja aktivoi ympäristöään luomalla pienimittakaavaisia aukioita ja puistikoita.

Kilpailussa haettiin myös kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia ideoita Pyyrikintorin alueen kehittämiseksi ja täydentämiseksi julkisena kaupunkitilana. Ehdotusten parhaimmistossa olivat hienovaraiset ratkaisut, joissa esimerkiksi puukujanteen ja kasvillisuuden sijoittelun avulla pystyttiin luomaan uusia tila- ja toimintavyöhykkeitä toriaukion reunamille.

Kilpailualueelle tuli sijoittaa myös ympäristöön sopivaa asuin-, liike ja toimistotilaa, sillä museon rakentamisen kustannuksia on tarkoitus kattaa kaavoitettavan rakennusoikeuden myynnillä. Täydennysrakentaminen oli useimmissa ehdotuksissa sivuosassa. Asuinrakentamisen mitoituksen perusteet olivat vaihtelevasti kilpailijoiden hallussa, parhaimmistossa on löydettävissä hyviä ratkaisuja jokaiselle kolmelle täydennysrakentamistontille.

Pyynikintorin ja täydennysrakentamisen suhteen kilpailussa oli onnistuneita osaratkaisuja, mutta yksikään ehdotus ei itsessään tarjoa jatko suunnittelulle valmista lähtökohtaa.

2.1.2 Omaleimaisuus ja idea

Tampereen taidemuseon symbolimerkitys sekä taidemuseolle itselleen, että myös koko Tampereen kaupungille on huomattava. Tampere on kasvava ja dynaaminen Pohjoismaiden suurin sisäkaupunki, jonka taidemuseo ei kuulu olla sivuosassa sen enempää kaupunkikuvassa kuin sisältönsä puolesta. Samalla taidemuseo tulee olemaan Tampereen ensimmäinen taidemuseokäyttöön rakennettava uudisrakennus vuosikymmeniin.

Tämän näkökulman hyödyntäminen toteutui hienosti parhaissa ratkaisuissa. Varsin harva ehdotus jätti kuitenkaan muistijälkeä vahvalla hahmollaan. Taidemuseon tulisi olla juuri tähän paikkaan suunniteltu, mielellään liittyä tavalla tai toisella Tampereen rakennettuun historiaan, mutta kuitenkin niin, että yhteys ei ole keinotekoinen tai päälle liimattu. Yllättävän monissa ehdotuksissa oli pyritty ennemminkin neutraaliuteen ja vaatimattomuuteen. Myös sisätilojen tunnelma oli paikoin niin yleispätevä, ettei näkymäkuvista voi arvata kyseessä olevan nimenomaan taidemuseo.

2.1.3 Kaupunkirakenteellinen kokonaisuus

Kilpailualue on kaupunkirakenteellisesti kiinnostava. Pyynikinrinteen puutarhakaupunkimainen monimuotoinen rakenne sisältää pienimittakaavaista huvilamaista rakentamista ja toisaalta Pyynikintorin hyvin kaupunkimaiset klassistiset korttelit, jotka rajoittuvat suoraan katuun. Amurin alueen keskustan ruutukaava on yhä luettavissa katuverkostossa, vaikka matalat puiset umpikorttelit on korvattu moderneilla lamelleilla 60-luvulta lähtien.

Kilpailussa haettiin ratkaisuja Tampereen taidemuseon laajentamiseksi, Pyynikintorin kehittämiseksi ja täydennysrakentamisen mahdollisuuksiin siten, että pääpaino oli museoratkaisun suunnittelussa. Vaikka kaikkiin osa-alueisiin ei löytynyt valmista lähtökohtaa jatkotyön pohjaksi, kilpailu antaa kattavan kuvan alueen mahdollisuuksista. Tuomariston näkemyksen mukaan kilpailulle asetetut tavoitteet ovat toteutettavissa alueen historiallinen, rakennustaiteellinen ja maisemallinen merkitys huomioiden.

Kilpailun perustella voidaan todeta, että Pyynikintorin ympäristöä on mahdollista kehittää keskustan kehittämislinjausten mukaisena Tampereen keskustan eräänä painopistealueena. Luontaisina lähtökohtina alueen omaleimaisuudelle ovat kehittyvät kulttuuritoiminnot, elävä kaupunkikulttuuri, Pyynikille ja Näsijärvelle liittyvät kaupunkimaiset viher- ja virkistysyhteydet ja -toiminnot sekä toimivat liikenne- ja paikoitusjärjestelyt. Raideliikenteen ensimmäisen vaiheen päätepysäkinä ja liityntäterminaalina Pyynikintorin merkitys kaupunkirakenteen solmukohtana tulee edelleen korostumaan.

2.1.4 Alueen sisäinen kaupunkirakenne

Kilpailu sijoittuu Pyynikintorin ympäristön ajallisesti ja toiminnallisesti moniulotteiseen ympäristöön. Pyynikintorilla kohtaa usea eri koordinaatisto. Parhaissa ehdotuksissa oli taidemuseo saatu liitettyä osaksi etelänpuoleista torialuetta alueen suuntia hyödyntämällä. Myös Pyynikintorin järjestelyille koordinaatiston kääntäminen tarjosi luontevan lähtökohdan. Kaupunkikuvallisten arvojen kannalta näkymäyhteyden säilyttäminen Pyynikintorille on tärkeää.

Vaadittuun kilpailumateriaaliin ei kuulunut laajempaa kokonaisuutta esittävää rakeisuuskuvaa, mutta tilatut mallit havainnollistivat hyvin uudisrakentamisen vaikutuksia kaupunkirakenteeseen. Hyvin moni kilpailija ehdotti museorakennusta puretun historiallisen korttelin paikalle. Kilpailualueen historia näkyi myös vehreän sisäpihan ympärille kiertyvien atrium-ratkaisujen suuressa määrässä. Vaikka lähtökohta on looginen ja tuo ympäristöön kaivattua historiallista jatkuvuutta, taidemuseon katsottiin julkisena merkkirakennuksena voivan sijaita myös itsenäisemmin olemassa olevien pitkien näkymäakseliensa päätteellä. Tontin pohjoisosaan vetäytyvät ehdotukset jäivät Pyynikintorista irrallisiksi ja jättivät eteensä laajoja epämääräisiä ulkotiloja.

Amurin historia oli ohjannut osaa kilpailijoista varsin mataliin rakennuksiin, mikä johti tilojen sijoittamiseen lähinnä kellariin tai rakennuksen leviämiseen liian laajalle niin, että ympärille ei jäänyt julkisen rakentamisen

vaatimaa aukiotilaa. Matalat rakennukset jäivät kaupunkinäkymissä usein hyvin vaatimattomiksi. Vaikka taidemuseo voi julkisena merkkirakennuksena olla korkeakin, monikerroksiset ratkaisut johtivat useimmiten hankalasti muunneltaviin ja tehottomiin tilaratkaisuihin. Kilpailun parhaimmisto osoitti, että monikerroksellinenkin ratkaisu voi olla toimiva.

Parhaissa ehdotuksissa oli ymmärretty taidemuseon liittyvän osaksi ympäröivien kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten ja aukiotilojen sarjaa. Kehittämällä aluetta kokonaisuutena ja vahvistamalla yhteyksiä, voidaan luoda synergiaa eri toimintojen välille, jolloin kokonaisuudesta muodostuu enemmän kuin osiensa summa.

Täydennysrakentamisen suuri tavoite johti usein ylikorkeisiin ratkaisuihin, jotka tukkivat näkymiä ja varjostavat pihatiloja. Parhaat ratkaisut osoittivat, että suuri kerrosala on sijoitettavissa tasapainoisesti kilpailualueelle etenkin, jos myös museon tontille voitiin sijoittaa täydennysrakentamista.

Vanhan vaakahuoneen kaupunkikuvallinen asema tulee säilyttää. Pääosassa ehdotuksia tämä oli ymmärretty hyvin. Katolisen kirkon näkyminen tulee varmistaa uudisrakentamisesta huolimatta.

2.1.5 Museokokonaisuus

Kilpailun tarkoituksena oli ollut löytää Tampereen taidemuseon laajennuksen toteuttamiseksi arkkitehtonisesti korkeatasoinen ratkaisu, jossa esteettiset, toiminnalliset, teknis-taloudelliset ja kestävän kehityksen tavoitteet on ratkaistu tasapainoisesti. Kilpailun runsas osanotto myös maamme rajojen ulkopuolelta kertoo, että taidemuseorakennuksen suunnittelu haasteellisessa ympäristössä on ollut kiinnostava tehtävä, johon on tartuttu uskaliaasti. Taidemuseorakennus onkin lähes poikkeuksetta kaikissa ehdotuksissa asetettu etusijalle ja rakennuksen suunnitteluun niin esteettisesti kuin toiminnallisestikin on nähty paljon vaivaa kilpailun muiden tavoitteiden jäädessä vähemmälle huomiolle.

Taidemuseot voidaan karkeasti jakaa kahteen päätyyppiin. Perinteisessä mallissa näyttelykierto tapahtuu näyttelytilasta toiseen ja näyttelytilat ovat toisistaan erillisiä saleja tai huoneita. Taideteokset ripustetaan yhtenäisille seinäpinnoille, veistokset voivat sijaita vapaammin keskellä salia. Valaisussa käytetään hyväksi ylävaloa. Täysin muunneltavaa museotilaa edustaa Pariisin Centre Pompidou, jossa kerrokset on kokonaan vapautettu kantavina rakenteina toimivista seinistä. Näyttelyt voidaan vapaasti rakentaa kevytrakenteisilla seinillä. Valaistus perustuu keinovaloon. Kilpailussa nähtiin onnistuneita sovelluksia molemmista malleista.

Vaikka kilpailuasiakirjoissa oli painotettu uuden lisärakennuksen kytkeytymistä jo olemassa olevaan taidemuseorakennukseen (makasiini) ja toiminnallista yhteyttä, yllättävän monessa ehdotuksessa vanhan taidemuseorakennuksen merkitystä ei ole huomioitu. Uudisrakennus ei saa jättää vanhaa taidemuseorakennusta varjoonsa tai alistaiseen asemaan, ja vanhan museon etupiha tulee myös säilyttää. Lisäksi useassa ehdotuksessa taidemuseon toiminnat oli edelleen jaettu erikokoisiin ja erikseen ripoteltuihin tiloihin ja rakennusmassoihin, kun kilpailuohjelmassakin erikseen painotettiin tarvetta yhdistää tiloja ja toimintoja.

Luontevimmin sisäänkäynti museorakennukseen tapahtuu maantasolta. Ehdotuksissa, joissa sisäänkäynti sijaitsee kellaritasolla, rakennuksen eteen muodostuu useimmiten epäsuotuisaan ilmansuuntaan aukeava kaivanto. Uudet näyttelytilat on ehdotuksissa sijoitettu pääosin kahdella tapaa. Jos näyttelytilat sijaitsevat aulakerroksen alapuolella kellaritasolla, niiden korkeus saattoi olla riittämätön ja valaistus tuottaa haasteita, mutta yhteys vanhaan museorakennukseen on saatu välittömäksi. Jos näyttelytilat sijoitettiin toiseen kerrokseen, voitiin tiloista tehdä ilmatilat ja hyödyntää sekä ylävalo että kiinnostavat kaupunkinäkyvät. Uudet tilat saattavat näissä ehdotuksissa jäädä kuitenkin irrallisiksi vanhan rakennuksen näyttelytiloista. Kiinnostavia olivat ehdotukset, joissa näyttelytilat sijaitsivat maantasossa. Tämä mahdollisti suurikokoisienkin teosten kuljettamisen suoraan rekka-autosta näyttelytilaan, mikä säästäisi tavarahissin kustannuksen. Ilahduttavaa oli, että varsin monessa ehdotuksessa on paneuduttu huolella erityisesti taidemuseorakennuksen logistiikkaan ja tilojen toimivuuteen: lastaustila / autotalli / tasaantumistila ja sujuva kulku lastaustilasta näyttelytiloihin on otettu huomioon muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. kulku lastaustilasta näyttelytiloihin oli otettu huomioon muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta.

Kilpailulla haluttiin erityisesti kehittää museon tilallisia lähtökohtia ja koota nykyisiin eri toimipisteisiin hajautettua museotoimintaa yhteen. Koska tilaohjelma oli todella tiivis, on harmillista, että useissa ehdotuksissa oli

panostettu näyttäviin aulatiloihin, portaakkoihin ja laajoihin lasipintoihin, jotka vievät näyttelytoiminnoilta tarpeellista seinäpintaa ja ovat ns. hukkatilaa tai esimerkiksi suoran auringonvalon johdosta haitaksi taideteosten esittelylle. Etenkin osassa alaluokan ehdotuksista on muotoiltu veistoksellista rakennusta, joka ei liity ympäristöönsä ja johon toimintoja ei ole voitu järkevästi sijoittaa. Onneksi varsinkin ylä- ja palkintoluokan ehdotuksista löytyi useita hyvin toimivia ja muunneltavia tiloja monipuoliseen nykytaidenäyttelykäyttöön. Myös henkilökunnan työtilojen suhteen ehdotuksissa oli erilaisia ratkaisuja. Tämän päivän trendi avokonttorityöskentelyyn ei välttämättä toimi aina keskittymistä vaativassa tutkimus- ja kirjoitustyössä. Useissa ehdotuksissa oli myös kiitettävästi huomioitu aluetaidemuseon toimoma esittelytila heti sisäänkäynnin välittömässä läheisyydessä.

Monissa ehdotuksissa on huomioitu myös Tampereen taidemuseon kokoelman monipuoliset esittelytarpeet. Vanhan makasiinirakennuksen lisäksi kokoelmien esittelyyn on ehdotettu esim. vanhan ja uuden rakennuksen yhdistävään käytävään näyttelyseinää tai vitriinejä. Upotetut ja valaistut vitriinit toimisivat tulevaisuudessa erinomaisesti Tampereen taidemuseon hallinnoiman mitalitaiteen kokoelman esittelyssä.

Yksi kilpailun tärkeimmistä tavoitteista oli kohottaa museon vetovoimaa ja tunnettuutta paitsi taidekokoelman esittelyn ja näyttelytoiminnan, myös vaikuttavan arkkitehtuurin kautta. Vaikuttavan arkkitehtuurin tavoitteeseen on ehdotuksissa paneuduttu eri tavoin: erilaisilla massoitteluilla, materiaalivalinnoilla ja valaistusratkaisuilla. Siihen nähden ehdotuksista löytyi yllättävän vähän ratkaisuja, jotka jäisivät kerrasta mieleen. Maamerkkejä ehdotuksista löytyi vähemmän kuin odotettiin, kun jatkuvasti kasvavalle ja kansainvälistyvälle Tampereelle voisi odottaa rohkeampiakin ratkaisuja. Toisaalta ns. wau-arkkitehtuuria edustaneet työt jäivät pääsääntöisesti ympäristöstään irrallisiksi ja toiminnallisesti heikoiksi. Olennaista oli siten löytää tasapaino eri vaatimusten kesken. Parhaista ja palkituista ehdotuksista löytyy hyviä esityksiä, joissa perusratkaisut ovat toteuttamiskelpoisia ja kestävätkä aikaa myös tulevia tarpeita ajatellen.

Kilpailussa esitettiin monenlaisia vaihtoehtoja massoitteluun eli rakennusvolyymien muotoiluun. Veistoksellinen muoto johti useimmiten ympäristöstään irralliseen ja toiminnallisesti heikkoon lopputulokseen. Vapaata muotoa ei arvioinnissa kuitenkaan pidetty mahdollisena: vaikka anonyymi muunneltava tila on näyttelytoiminnan kannalta ideaali, voi taidemuseo myös haastaa taiteen, jolloin rakennuksen ja teoksen välille syntyy jännite. Useiden korkeiden, tornimaisten ehdotusten haaste oli tilojen jakaantuminen useaan erilliseen kerrokseen, mikä vaikeuttaa muunneltavuutta. Alueen historiasta johdetun, laajalle leviävän atrium-rakennuksen haaste taas on nykyisen puistoalueen katoaminen. Kompaktimpi massoittelu on mahdollistanut alueen säilyttämisen puistomaisena, kun rakentamista on voitu sijoittaa jopa nykyisten liikennealueiden päälle. Muodikkaat aiheet, kuten museokorttelista johdettu harjakattoisuus niin, että suurikokoista rakennusta jäsennetään taitteisella kattomuodolla pienimittakaavaisemmalla näyttäväksi, eivät vakuuttaneet. Rakennuksen tulee kestää aikaa ja parhaimmillaan töissä massoittelu on suhteellisen rauhallista.

Ehdotusten julkisivumateriaalikirjo on laaja. Moni yhdisti punatiilellä uudisrakennuksen Viljamakasiiniin. Ratkaisu on ilmeinen, mutta toimiva. Paikoin punatiili luo raskaan tunnelman. Painavaa materiaalia on kevennetty useissa ehdotuksissa erilaisilla tiilipitseillä ja -reliefeillä. Amurin työläismuseon kortteliin viittaava puun käyttö julkisivuissa oli tavanomaista. Parhaimmillaan puuta oli käytetty sisäverhouksissa tai rohkeasti kantavien rakenteiden materiaalina. Tuomaristo katsoi monien materiaalivalintojen olevan mahdollisia. Ympäristön rakennuskanta on monipuolista eikä siten määrittele julkisivumateriaalia. Taidemuseon itsenäisyyttä voidaan korostaa myös ympäristöstään poikkeavalla materiaalilla. Materiaalien tulisi olla kestäviä ja vakaita. Arkkitehtuurin tulee olla viimeisteltyä myös yksityiskohdiltaan (esim. kattoikkunoiden toteuttamisen problematiikka ilmastossamme).

Kuva 4. Nykyinen taidemuseorakennus

Kuva 5. Taidemuseon tontti

2.1.6 Pyynikintori ja julkiset ulkotilat

Kilpailualueeseen sisältyy useita kaupunkikuvallisesti keskeisiä ja historiallisesti merkittäviä julkisia ulkotiloja. Tehtäväksi annettiin kehittää näitä alueita niiden arvot ja ominaispiirteet huomioon ottaen. Lisäksi tavoitteena oli nivoa uusi taidemuseo ja uudet rakenteet luontevalla ja mielenkiintoisella tavalla osaksi kokonaisuutta. Julkisten ulkotilojen näkökulmasta kilpailun erityisiksi haasteiksi osoittautui taidemuseon alueen ja Pyynikintorin käsittely.

TAIDEMUSEON ALUE JA POHJOISET PUUSTIKOT

Taidemuseon lähiympäristön käsittely tuotti monille kilpailijoille hankaluuksia. Useat kilpailijat valitsivat lähtökohdaksi Amurin puutalokortteleiden mittakaavan ja muodostivat museosta uuden ison korttelin rakentamattomalle tontille. Atrium-ratkaisuihin perustuneissa museorakennuksissa oli otettu kiitettävästi huomioon myös perinteisen puutalokorttelin keskellä oleva pihapuusto. Vaikka isoon kortteliin tukeutuva ratkaisu on sinänsä looginen, se ei kuitenkaan aina tuottanut mielenkiintoista julkista tilaa ja viihtyisää ympäristöä. Monissa töissä rakentamisen volyymi oli liian suuri ja lopputulos vaikutti ahtaalta. Tuomaristo arvosti töitä, joissa oli otettu lähtökohdaksi Amurin puistomainen ympäristö ja jätetty ilmavuutta uuden museon lähistölle. Ratkaisu perustui uuden taidemuseon sijoittamiseen lähelle Pirkankatua ja museorakennuksen massoitteeluun.

Taidemuseon vieressä olevasta entisestä korttelipihasta onnistuttiin siten muodostamaan puistomainen viheralue, joka yhdessä museon piha-alueen kanssa on kaupunkilaisten yhteistä julkista tilaa. Alueen väljyys loi edellytyksiä viihtyisän ja vihreän ympäristön muodostamiseen ja tarjosi mahdollisuuksia myös täydennysrakentamiseen.

Keskeisenä tehtävänä oli nivoa pohjoisosan eriluonteiset osat luontevammin toisiinsa. Uuden museorakennuksen ympäristö, vanhan taidemuseon piha ja pienet puistikot olivat parhaimmista töissä yhdistetty viihtyisäksi ja vetovoimaiseksi kokonaisuudeksi. Monissa töissä Kelloplaanin alue oli jäänyt kokonaan käsittelemättä ja Pirkankadun sekä uuden taidemuseon väliin oli jätetty epämääräinen viheralue. Uuden museon tuominen lähemmäksi Pirkankatua vaikutti tässäkin mielessä onnistuneelta ratkaisulta. Puutarhakadun ja Pirkankadun väliin jäävän kiilamaisen alueen jäsentäminen osoittautui vaativaksi tehtäväksi. Monissa töissä Puutarhakadun päätettä ei ollut ratkaistu ja puistot jäivät passiivisiksi kaupunkirakenteen jakojäänöksiksi, jotka eivät kytkeytyneet kokonaisuuteen. Parhaimmista töissä uusi museo oli sijoitettu Puutarhakadun komeaksi päätteeksi lähelle Pirkankatua tai aktivoitu aluetta uudella aukiolla, joka yhdistyi Pirkankatuun. Nämä ratkaisut toivat Puutarhakadulle kaivatun päätteen ja liittivät taidemuseon alueen Pyynikintorin kokonaisuuteen. Vanhan museon ja uuden museon suhdetta ei ollut aina otettu riittävästi huomioon julkisen ulkotilan käsittelyssä. Monissa töissä uusi taidemuseo ei liittynyt tasapainoisesti vanhaan museomiljööseen. Tuomaristo arvosti ratkaisuja, joissa uusi museo ja sen julkiset tilat täydensivät luontevasti vanhaa museoympäristöä ja toivat siihen uuden kiinnostavan ulottuvuuden.

Kilpailutehtävän haasteena oli Pirkankadun estevaikutus ja alueen voimakas jakaantuminen kahteen osaan: eteläiseen Pyynikintorin ja Heinätorin alueeseen ja pohjoiseen taidemuseon ympäristöön. Näiden kahden alueen kaupunkirakenteellinen kytkeminen osoittautui vaikeaksi tehtäväksi. Parhaimmista töissä uusi taidemuseo satoi onnistuneesti pohjoisosan Pyynikintoriin sijoittamalla lähelle Pirkankatua, mukautamalla Pyynikintorin koordinaatistoon ja kääntymällä kohti torialuetta. Ratkaisut, joissa taidemuseorakennus sijaitsi etäällä Pirkankadusta, eivät kytkeytyneet yhtä sujuvasti torialueeseen. Useassa työssä oli ansiokkaasti pohdittu kevyen liikenteen yhteyksien parantamista Pyynikintorin alueen ja taidemuseon ympäristön välillä. Erityisesti Pyynikintorin itäisen reunan kehittäminen kävelypainotteiseksi alueeksi tuki tätä tavoitetta.

PYYNIKINTORI JA HEINÄTORI

Kilpailun tavoitteena oli kehittää Pyynikintorin aluetta kaupunkikuvallisena ja toiminnallisena kokonaisuutena, historialliset arvot huomioon ottaen. Tehtävä osoittautui kuitenkin vaikeaksi. Kilpailussa pyydettiin ottamaan huomioon torin merkittävät kulttuurihistorialliset arvot ja ominaispiirteet, joihin kuuluvat selkeä tilanmuodostus ja avaraa tilaa kehystävät istutukset. Monissa töissä oli kuitenkin esitetty torialueelle rajuja ja perusteettomia uudistuksia, jotka eivät tuoneet toiminnallista tai esteettistä lisäarvoa. Torille esitettyä raskasta rakentamista ja torin pohjoisreunalle sijoitettua täydennysrakentamista ei pidetty mahdollisena. Myöskään torin täyttämistä rakenteilla tai uudistamista modernilla muotokielellä ei kannatettu. Parhaimmista ratkaisuissa toria oli käsitelty maltillisesti ja uudet rakenteet olivat hyvin hienovaraisia. Torin avaruus ja tyhjä tila oli ymmärretty sekä

kaupunkikuvallisena arvona että toiminnallisena potentiaalina. Tuomaristo jäi kuitenkin kaipaamaan omaleimaisia toiminnallisia parannuksia. Edukseen erottui kuitenkin esimerkiksi ehdotus, jossa Pirkankadun pohjois- ja eteläosa oli yhdistetty toisiinsa arkkitehtonisella katossommitelmalla, joka samalla merkitsi raitiotiepysäkin taidemuseon pysäköiksi. Toinen ansiokas ja yksinkertaisen tehokas ratkaisu, joka esiintyi muutamassa ehdotuksessa, perustui toria kehystävien puurivien tuplaamiseen, minkä ansiosta torin reunoille muodostuivat oleskeluun soveltuvat puistikot. Torin puistomaisuus nähtiin kilpailussa tärkeäksi tavoitteeksi, jolla pyrittiin myös rakentamisen alle jäävän Heinäpuiston kompensointiin. Kilpailun suunnitteluohjeissa toivottiin myös torin leikkipaikkatoimintojen laajentamista, mutta tämä oli jätetty monissa töissä huomiotta. Torialuetta koskevat muut toiminnalliset tarpeet oli otettu huomioon kiitettävästi ja esimerkiksi bussiasema oli liitetty luontevasti osaksi torialuetta.

Pyynikintorin lisäksi kilpailualueeseen kuului myös pieni Heinätori vaakahuoneineen ja Heinäpuisto, johon oli lähtökohtaisesti osoitettu lisärakentamista. Heinätorin historiallinen arvo oli otettu hyvin huomioon ja useimmissa töissä vaakahuoneen taakse oli jätetty riittävästi tilaa. Heinäpuistossa täydennysrakentaminen painottui hyvin monissa töissä onnistuneesti Pirkankadun varteen, jolloin alueen eteläosa säilyi väljempänä ja liittyi luontevasti Pyynikin alueeseen. Osa töistä oli sijoittanut Heinäpuiston tai Heinätorin alueelle joko hyvin korkeaa tai muuten massiivista rakentamista, mitä ei pidetty suotavana.

Kuva 6. Pyynikintori

Kuva 7. Heinätori

2.1.7 Täydennysrakentaminen

Kilpailualueelle tuli sijoittaa myös ympäristöön sopivaa asuin-, liike ja toimistotilaa, sillä museon rakentamisen kustannuksia on tarkoitus kattaa kaavoitettavan rakennusoikeuden myynnillä. Myös torin alaisen paikoitusratkaisun toteuttamisen edellytykset ovat riippuvaisia lisärakentamisen velvoitepaikoituksesta.

Kilpailuohjelmassa oli esitetty 16 000 kerrosalaneliömetrin täydennysrakentamistavoite.

Täydennysrakentamisen suunnitteluun lähtökohdiksi oli annettu sijoitusvaihtoehdot Heinätorille, taidemuseon alueelle tai taidemuseon paikoitustontille Puutarhakadun varteen. Joissakin ehdotuksissa massiivista rakentamista oli sijoitettu myös Pyynikintorille, jota pidettiin lähtökohtaisesti virheellisenä ratkaisuna.

Täydennysrakentamisen mittakaavan sovittaminen olemassa olevaan rakennettuun ympäristöön annetun korkean kerrosalataavoitteen puitteissa oli haastavaa, mutta parhaat ehdotukset osoittivat tämän olevan mahdollista. Parhaiten tavoitteeseen päästiin hajauttamalla täydennysrakentamista usealle eri tontille. Mittakaava pysyi parhaiten hallussa sijoittamalla täydennysrakentamista myös museon tontille.

Hyvin monissa ehdotuksissa täydennysrakentamiselle ei kuitenkaan löytynyt luontevaa ratkaisua ja lopputulos oli joko ahdas liian raskaan massoittelemiseksi tai paikkaan sopimaton liian korkean rakentamisen vuoksi.

Kilpailussa ei löytynyt täydennysrakentamisen jatkosuunnittelulle valmista lähtökohtaa, mutta kilpailutyöt antavat kattavan käsityksen alueelle sopivan rakentamisen määrästä ja massoittelemasta asemakaavatyön pohjaksi.

2.1.8 Mitoitus ja toiminnallisuus

Taidemuseon lisärakennuksen osalta mitoitus vastasi useimmissa ehdotuksissa annettua tilaohjelmaa pääpiirteissään. Haasteita näyttää tuottaneen sisääntuloaulan toiminnallisuus: miten saada aikaan selkeä, kutsuva, näyttävä mutta samalla toiminnallinen vastaanottotila aulapalveluineen ja museokauppoineen mutta siten, ettei tila vie liikaa kuutioita muilta (näyttely) toiminnoilta.

Useimmissa ehdotuksissa on paneuduttu taideteosten kuljetusten ja huollon problematiikkaan ja lähes kaikissa kilpailuehdotuksissa, ihan muutamaa esimerkkiä lukuun ottamatta on näyttelytoimintojen vaatimat teoslogistiset yksityiskohdat lastauslaiturista näyttelytilojen oviaukotuksiin ajateltu toimiviksi.

Näyttelytilojen osalta toivomuksena oli nykyaikaisen museotekniikan vaatimusten täyttämisen lisäksi myös mahdollisimman suuri muunneltavuus niin väliseinäratkaisujen kuin tilan korkeudenkin suhteen. Suurimmassa osassa ehdotuksia tilojen muunneltavuus on otettu huomioon hyvin, erityisesti monikerroksisissa ehdotuksissa, joissa kukin yksittäinen näyttelytilakerros voidaan tarvittaessa avata ja sulkea erikseen näyttelyohjelmiston tarpeinen mukaan. Valitettavan monessa ehdotuksessa iso ja korkea näyttelytila on kuitenkin unohdettu tilaohjelmasta vaikka selkeä tarve ko. tilallekin on olemassa myös tulevaisuudessa. Onneksi monissa kilpailuehdotuksissa oli otettu hyvin huomioon myös asiakkaan näkökulma, selkeä ja johdonmukainen näyttelykierto, jossa asiakkaan ei tarvitse palata samaa reittiä takaisin lähtöpisteeseen. Suurimmassa osassa ehdotuksia näyttelytilojen jakoratkaisut on mahdollista miettiä yksityiskohtaisemmin jatkosuunnittelussa. Myös henkilökunnan työtilojen osalta ratkaisuja voidaan tarkentaa jatkosuunnittelun yhteydessä.

Kaiken kaikkiaan uuden taidemuseorakennuksen tilaohjelma on siinä mielessä maltillinen, että useampaankin kerrokseen jakautunut asiakkaille tarkoitettu tila pysyy inhimillisessä mittakaavassa ja on hallittavissa yhdelläkin museokäynnillä - se jos mikä on asiakasystävällistä.

2.1.9 Liikenne

Liikenneverkkoratkaisut esitettiin pääsääntöisesti lähtötavoitteiden mukaisina. Joissakin ehdotuksissa Pyyrikintorin ajosuunnan muuttuminen oli osalla kilpailijoista jäänyt huomaamatta. Liikennesuunnat ovat rakenteilla olevien raitiotiesuunnitelmien mukaisia ja siten sidottuja.

Joukkoliikenteen terminaalien järjestämisestä torille on suunnitelmissa hyviä ajatuksia, mutta mikään ehdotus ei sellaisenaan käy toteutuksen pohjaksi. Ratkaisut, joissa linja-autopysäkit ovat läpiajettavia, ovat torialueen turvallisuuden kannalta parempia kuin vaihtoehdot, joissa autot joutuvat peruuttamaan torialueella. Läpiajettavat laiturit katkaisevat torivyöhykettä, jolloin torin reunojen kehittäminen kevyen liikenteen ehdoilla on tärkeää. Linja-autoliikenne oli pääsääntöisesti sijoitettu torin pohjoisosaan, jolloin vaihtoyhteys raitioliikenteen kanssa on sujuva. Linja-autoliikenteen liittymät eivät saa sijaita liian lähellä Pirkankatua vaan kääntyminen Pirkankadulta Pyyrikintorille ja Pyyrikintoria kiertävältä kadulta torille pitää hahmottaa erillisinä tapahtumina. Osalla kilpailijoista oli jäänyt huomaamatta, että linja-autossa ovet sijaitsevat vain ajoneuvon toisella sivulla.

Museorakennuksen huolto oli helpointa järjestää Makasiinikadun kautta kilpailuohjelman suosituksen mukaisesti. Huollon järjestäminen näin ohjasi osassa töistä sijoittamaan rakennuksen tontin pohjoisosaan, jolloin sen kaupunkikuvallinen rooli kärsi. Huoltoliikenteen yhdistäminen tulevaan paikoituslaitokseen ei ole suositeltavaa, sillä erilliset hankkeet toteutuvat eri aikataululla ja museon tulee voida toimia ilman maanalaista pysäköintiäkin. Lisäksi taidekuljetusten vaatima rekka vaatii maanalaisiin tiloihin henkilöautoa enemmän korkeutta, ja kääntöpaikan järjestäminen maan alla lisää huomattavasti kustannuksia. Mikäli huoltoliikenne johdetaan maan alta, tulee sen rampit suunnitella huolella niin, että ne eivät hallitse ympäristöään. Ramppi tai huoltotila on mahdollista sijoittaa myös täydennysrakentamisen pohjakerrokseen, jolloin se ei häiritse kaupunkikuvassa. Museon saattoliikenteen järjestelyissä oli useassa ehdotuksessa jäsentelyn tarvetta.

Ramppi paikoituslaitokseen oli pääsääntöisesti sijoitettu kilpailuohjelman mukaisesti Sotkankadulle. Ratkaisu edellyttää merkittäviä laite- ja johtosiirtoja. Ramppien poikittainen sijoittaminen Pyyrikintorille ei toimi kaupunkikuvallisesti ja katkaisee toritilaa. Käynnit maanalaiseen paikoitukseen oli usein integroitu onnistuneesti torin rakenteisiin. Paikoitusliikenteen johtamista torin eteläosaan ei nähty suositeltavana ratkaisuna.

Kevyen liikenteen reitit oli ratkaistu vaihtelevasti. Kävelyn ja pyöräliikenteen, kuten myös etelä-pohjoissuuntaisen ja itä-länsi suuntaisen pyöräliikenteen järjestelyjen toimivuudessa oli huomattavia eroja. Reitit

eivät voi sivuta museorakennusta vaan sisäänkäynnin eteen pitää rauhoittaa riittävästi vapaata tilaa. Pyöräpysäköinnin vaatimukset tulee huomioida jatkotyössä.

Pirkankadun estevaikutukseen oli suhtauduttu eri tavoin. Pikaraitiotien pysäkit ovat maantasosta korotettuja ja turvallisuussyistä aidalla erotettuja rakenteita, jolloin shared space –katutilaa ei ole mahdollista toteuttaa. Joissakin kilpailuehdotuksissa oli liioiteltu estevaikutusta ja ehdotettu massiivisia alikulkutunneleita Pirkankadun ali. Eritasoratkaisut eivät sovi keskusta-alueelle ja pitkiksi muodostuvat rampit ovat sekä kaupunkikuvallisesti että toiminnallisesti hankalat.

Liikennratkaisuja on analysoitu tarkemmin kärkipään ehdotusten sanallisissa arvioissa.

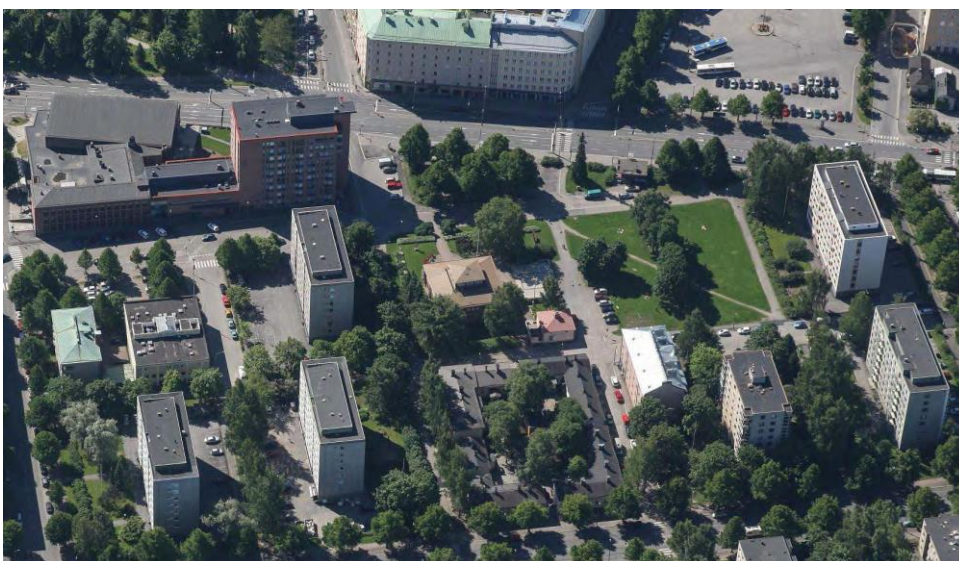
2.1.10 Toteuttamiskelpoisuus ja kokonaistaloudellinen edullisuus

Tärkeimpiä hankkeen kokonaistaloudellisuuteen vaikuttavia tekijöitä ovat rakennuksen käytettävyys ja pitkäikäisyys. Kilpailun tavoitteena oli löytää kaupunkikuvallisesti ja toiminnallisesti laadukas kokonaisratkaisu, joka tarjoaa monipuoliselle museotoiminnalle muuntautuvat ja ajassa elävät puitteet. Vaikka kilpailuohjelman toteuttaminen annetuissa raameissa osoittautui haastavaksi, todettiin kokonaisotteeltaan hallittujen ehdotusten kestävän jatkokehittämisessä eteen tulevat tekniset ja taloudelliset rajoitukset. Parhaimmiston nostettujen töiden suunnittelujälki on vakuuttanut tekijöiden taidoista ja ongelmanratkaisukyvyistä.

Parhaimmiston nostetuista töistä on laadittu vertailevia laajuus- ja kustannusanalyyskejä. Vertailussa on käytetty kilpailijoiden toimittamia laajuustietoja. Vertailussa on keskitytty Taidemuseon perusrakennukseen ja uudisrakennukseen. Kustannusanalyysit on tehty kokonaisloihin perustuen. Lisäksi tuomaristolla on ollut käytössään kustannuslaskijan arvio kustannuksia nostavista tai laskevista ratkaisuista. Laajuus- ja kustannustietoja on vertailtu kilpailuohjelman tavoitteisiin sekä toisiinsa ja niitä on huomioitu arvostelussa, jos vaikutuksella on katsottu olevan olennainen merkitys. Kilpailun huonetilaohjelman laajuus oli n. 4 250 hym², josta nykyisissä museorakennuksiin sijoittuu n. 1250 hym². Laajennusosan tavoitteena ollut n. 3000 hym² laajuus ja siten tavoitteeksi annettu n. 5 000brm² kokonaislaajuus ylittyi useimmissa palkintoluokan ehdotuksissa.

Ehdotettu asuin- ja liikerakentamisen määrä vaihteli kilpailutöissä suuresti. Tavoitteen mukaisen 16 000 kem²:n sovittaminen kolmelle rakennuspaikalle osoittautui vaikeaksi, mutta mahdolliseksi. Luontevimmin lisärakentaminen onnistuu ehdotuksissa, joissa ratkaisu sallii asuinrakentamisen myös museotontille.

Palkintoluokan ehdotukset on todettu teknisesti mahdollisiksi toteuttaa ja rakenneratkaisuiltaan kehityskelpoiksi, mutta osin haastaviksi. Jatkosuunnittelussa on huomioitava rakenteiden ja materiaalien pitkäikäisyys ja huollettavuus. Teknisten tilojen ja väestönsuojien tilavarauksissa on puutteita, joiden ei kuitenkaan epäillä vaikuttavan kokonaisuuteen merkittävällä tavalla.

Kuva 8.

2.2 Ehdotuskohtainen arvostelu

2.2.1 EHDOTUSTEN LUOKITUS

Tuomaristo arvosteli kaikki ehdotukset kilpailuohjelman arvosteluperiaatteiden mukaisesti ja jakoi ne luokkiin seuraavasti:

Palkintoluokka

14 Amurin kattojen yllä
41 TAD Tampere Art District
74 dogma
68 MUSEUM SQUARE
88 Siilo
113 LOOTA

Yläluokka

21 THE MIND PALACE
53 CALAMARI UNION
82 Nexus
120 ARCHIMEDEAN POINT

Ylempi keskiluokka

1 KIVIKAVERIT
5 SYKLIT
8 ART VALLEY
9 KEHYS (1)
19 UNDER ONE ROOF
22 Maple47081
29 Bona fide
30 HEKSA
33 TAMPURIINI
37 HA 17
40 ATRIUM
42 AMUR
49 BUN
50 Korttelimuseo
59 DRAPERIA
64 Promenade
71 RATIO
75 IVORY
78 NOIVA
89 Passe-partout
99 Korttelipihat
101 RECUERDO
107 THE HUB
108 12282017
123 HAVINA
128 TUKINUITTO
130 EMBRACING THE SPACE
134 BRICKSTAMP
146 JOUSI

Keskiluokka

2 tuoppi ja pikari
3 stilleben
4 Aatsh
6 SYLI
10 ARCADE
12 PAASIKIVEN KANGASTUS
13 entäs Sitte
15 THX113876
16 siivet
20 kaiku
23 Plus
24 ARTCORE
25 TA-LO
26 TAMTAM
27 TRE2
28 PLASSI
31 KUBIK
32 QUARTZ
34 artem futurum tractabilis
35 NIKKI
36 PYYTIKKI
38 TAIDETTA KAUPUNKIIN
43 CARMEN SAECULARE
45 KVARTSI
46 NELIAPILA
47 MUOTTI
48 arki!taidemuseo
51 STÖNÖ
54 BOOTLACE
55 JÄKÄLÄ
56 Elä Pynnikki
57 ALGORITMI
58 ROOTS INTO THE FUTURE
60 Muisto
61 PLEIN AIR
62 PLASSISSA
63 NILA
65 AVANT-GARDEN
66 Viuhti
69 Kehys (2)
70 ANOTHER BRICK IN THE WALL
72 NUORPUU
73 Engelin siipi
76 näyttelykuvia
77 murmuration
79 Vitriini
91 CAMPBELL
92 VIIVAT
93 MUUSAMA
95 LASTU
96 BOXESES
100 Arti et Urbanis!
105 LOHKOS
106 HELMINAUHA
109 KOLMIO
111 Cor
112 NOODI
114 Hakka

118 CUMU
121 Frame
122 FLOCK
126 TEAM 625429
129 YHDISTEET
131 KALEIDOSKOPE
133 WOODY
135 LYHTY
137 LÄHDE
138 8700
140 Colibri
141 ZDESIGN
142 AGORA
147 TÄHKÄ (2)

Alaluokka

7 A13581
11 metsäpolku
17 KIILA
18 Castor and Pollux
39 KOPPELO
44 NIETOS
52 HEI HAY
67 RUUVALLI
80 PALIKAT
81 hiekkapistepilvi
83 MOREENIA
84 SFUMATO
85 LATERES
86 Cultural infrastructure
87 Uunipyörä
90 SIMPUKKA
94 ROTVALLI
97 Bartholomew
98 ALCHEMILLA
102 Framille
103 ARTTELI
104 BINB
110 Tähtä (1)
115 TAIRETTA JA MUSTAA MAKKARAA
116 THE TREE TOP GALLERY
117 DIAMONDS AND RUST
119 YARDBIRDS
124 ILMATAR
125 HARJU
127 CON`TEXT
132 NEXUS 3
136 REVERSE
139 FI1612
143 INCANDESCENT
144 JUST DRAW IT
145 SAA17

2.2.2 PALKINTOLUOKKA

88 Siilo (1. palkinto)

Siilo luo ikonisen hahmon vanhan taidemuseon viereen. Siilo on teollinen kappale, vanhan taidemuseon isovelji, joka viestii selkeästi olevansa Tampereen Taidemuseo. Merkkirakennus jää mieleen ensi näkemältä. Valittu konsepti, jossa viljamakasiinia on monistettu ja pinottu päällekkäin saattaa tuntua ensi näkemältä hieman teennäiseltä, mutta vahvan formalistinen idea alkaa kutkuttaa mieltä ja sen vahva idea vakuuttaa, mitä useamman kerran ehdotusta tutkii. Vahva hahmo on helposti käytettävissä myös logona graafisessa viestinnässä. Uusi taidemuseo sijoittuu jännitteisesti, hiukan yllättäen, Puutarhakadun päätteeksi aivan Pirkankadun varteen. Lisärakentamisen sijoituessa nykyisen liikennealueen päälle, puistoaluetta säilyy maksimaalisesti. Valittu koordinaatisto sitoo uudisosaa onnistuneesti Pyyrikintorin suuntiin Amurin reunalla, näkyen kauas katujen päätteessä. Viereisen työläismuseokorttelin tarjoamia mahdollisuuksia ei ole hyödynnetty. Ehdotuksen kompakti rakennus säilyttää tontin puistomaisena ja vihreänä, kontrastisena ulkotilana kivetylle Pyyrikintorille. Rakennus on itsenäinen kappale keskellä vihreää julkista tilaa, mitä voidaan pitää luontevimpana ratkaisuna ajatellen alueen arvokasta kulttuuriympäristöä.

Museorakennus on ajattoman oloinen arkkitehtoninen teos, joka on vahvasti kiinni sekä menneessä, nykyisyydessä että tulevassa. Rakennus on selkeästi suunniteltu juuri tälle tontille ja ottaa paikkansa konstailematta ja pröystäilemättä. Käytetty julkisivumateriaali tiili toimii hyvin viittauksena Tampereen rakennettuun historiaan ja naiivius vältetään poikkeuksellisella muodolla: materiaali ja muoto toimivat hienosti yhdessä.

Rakennus on ratkaistu rakenteellisesti ja tilallisesti toimivasti. Taidemuseossa liikkuminen on saatu ehdotuksessa vahvasti elämykselliseksi eriluonteisine kerroksineen ja tiloineen. Usean eri näyttelykerroksen käytettävyys ja mahdollisuus sulkea eriaikaisesti mahdollistaa monipuolisen näyttelyohjelmiston ja antaa joustavuutta aikataulullisesti. Näyttelytilojen perusratkaisu on hyvä, mutta muunneltavuutta voisi olla enemmänkin, jotta näyttelyhuoneista ei tulisi liian ahtaita ja samanlaisia kuin vanhassa viljamakasiinissa. Sisätilat aukeavat kutsuvasti ympäristöönsä laajojen lasipintojen välityksellä. Suurin kysymys lienee, miten vahva muoto taipuu ensimmäisen kerroksen osalta rennoksi taidemuseon sisääntuloksi kahviloineen ja kauppoineen. Nyt tilojen sijoittuminen on luontevaa, mutta taidemuseon menestyksen myötä, tilat voivat osoittautua ahtaiksi. Miten ehdotuksen puitteissa taidemuseon tätä puolta voidaan kehittää? Myös mahdollinen taidemuseon myöhempi laajennus tulisi miettiä varhaisessa vaiheessa. Leikkauksessa esitettyä mediatilan maanpinnan yläpuolelle tulevaa yläpohjaa ei ole muissa kuvissa esitetty. Laaja ja korkeahko koroke ei tee hyvää puistomaiselle miljöölle.

Siilo on selkeästi esitetty ja abstraktit pienoismallikuvat antavat sisätiloista sopivan viitteellisen kuvan. Maantasokerroksen vinokattoinen tila on erityisen vahva. Maanalainen yhteys vanhaan osaan mediatilan sivuitse on kuitenkin pitkäkö, mutta kehitettävissä elämykselliseen suuntaan esimerkiksi seinään upotettujen valaistujen vitriinien avulla. Jämäkkä rakennus kestää tilojen käytön suhteen paljon ja on hyvin muovailtavissa erihenkiseksi myös öisillä valaisuratkaisuilla. Parven käyttö näköalatasanteena kahvi- ja baaripisteineen toisi urbaania ulottuvuutta koko alueelle. Kilpailuehdotuksen suunnitelmista ei löydy kokonaisuudessaan kilpailuohjelmaan tilaohjelmassa määriteltyä teknisen tilan neliömäärää (535 m²), mutta tilat on mahdollista toteuttaa maan alle.

Pyyrikintorin käsittely on erittäin varovaista, vaikuttaa että siihen ei ole haluttu puuttua. Torin historiallinen luonne säilyy ja kevyt käsittely mahdollistaa sen, että toria kehitetään muutoin kuin arkkitehtuurin keinoin. Jatkosuunnittelulle jää kaikki mahdollisuudet avoimeksi. Bussiterminaali on esitetty laituriratkaisulla, joka on tilatehokas ja joka edellyttää peruuttamista. Ratkaisu sopii paremmin kaukoliikenteen järjestelyksi kuin paikallisliikenteelle.

Suunnitelmassa ei ollut erillisiä liikenneverkkokuvia tai -kaaviota ja suunnitelma on melko yleispiirteinen liikennejärjestelyjen osalta joten niiden arviointi on vaikeaa. Maanalainen huoltoliikenne on esitetty Sotkankadun kautta pysäköintilaitokseen vievän rampin kautta. Ratkaisu edellyttää merkittäviä laite- ja johtosiirtoja sekä tonttien välisiä rasitesopimuksia. Huolto esitettyllä tavalla vaikuttaa toimivalta ja turvalliselta, mutta kalliilta. Haasteellinen ratkaisu sitoo museon toteutuksen paikoituslaitoksen toteutukseen, mikä ei ole mahdollista. Huoltoliikenteen rampille on löydettävissä parempi reitti Puutarha- tai Makasiinikadulta. Ramppi nostaa joka tapauksessa laajennuksen rakennuskustannuksia.

Henkilöautoliikenteen osalta saattoliikennejärjestelyt on esitetty Puutarhakadun länsipäähän, mutta varsinaisia liikenneratkaisuja Puutarhankadun osalta ei ole esitetty. Suunnitelmakartoissa kävely- ja pyöräilyjärjestelyt on esitetty hyvin yleispiirteisinä ja ratkaisujen arviointia oli vaikeaa. Pyöräily menee melko läheltä sisäänkäyntiä ja se voi aiheuttaa liikenneturvallisuusongelman. Pyöräpysäköintiä on esitetty torin puolelle.

Täydennysrakentaminen on ratkaistu vaivattoman oloisesti ja erittäin luontevasti ilman turhia kikkailuja. Lisärakentaminen myös museon tontille vähentää painetta muilta täydennysrakentamisen alueilta. Museon tontille esitetty lamelli jatkaa hyvin viereisten asuntorakennusten rytmiä. Uudisrakennus on selkeästi modernin kerrostalo-Amurin uusi tulkinta ja haasteellisesta sijainnista huolimatta poikkeuksellisen onnistunut ratkaisu, joka edellyttää, että museon suunnittelija suunnittelee myös viereisen asuinrakennuksen. Puutarhakadun rakennusmassa on hiukan liian raskas, mutta antaa kohtuullisesti mahdollisuuden katolisen kirkon säilymiselle kaupunkikuvassa. Heinätorin Heinäpuistoon sijoitettu uudisrakennus istuu luontevasti Pirkankadun kummankin puolen arkkitehtuuriin ja muodostaa kaupunkimaista katutilaa yhdessä vastapäisen Veljeslinnan suorkorttelin kanssa. Vanhalle vaakahuoneelle jää riittävästi tilaa ympärilleen.

41 TAD Tampere Art District (jaettu 3. palkinto)

TAD on rohkea ehdotus, joka on valmis olemaan Art District –alueen keskus ja sydän. Ehdotus ottaa voimakkaasti kantaa ympäristöönsä. Lisärakentaminen sijoittuu paikoilleen luontevasti ja itsevarmasti. Pyynekintorin länsilaidan koordinaatiston ottaminen sitoo päämassan onnistuneesti osaksi klassista sommitelmaa, ja antaa taidemuseolle lisävoimaa. Tekijä on analysoinut kaupunkia kokonaisuutena teemallisesti ja ehdottanut konseptistaan lähteviä toimenpiteitä myös kilpailualueen ulkopuolelle. Syntyy kiinnostava visio koko alueen tulevaisuudesta.

Suurpiirteisestä otteestaan huolimatta ehdotus on huolella tutkittu ja ansiokkaasti esitetty. Julkisivuissa on vain kaksi materiaalia, alumiini ja lasi. Julkisivumateriaalina alumiinisäleikkö on kylmä ja varsin geneerinen ratkaisu. Näin ankaralla materiaalivalinnalla toimittaessa tulisi esimerkiksi kulmadetaljien olla herkkiä ja huolella mietittyjä, nyt näin ei näkymäkuvissa näytä olevan. Vaarana on, että huolimaton toteutus tekee rakennuksesta liian arkipäiväisen. Rakennus voisi hyvin olla esimerkiksi kirjasto ja museolle kaivattiin voimakkaampaa omaa identiteettiä. Toisaalta anonymi toimistotalomainen ulkomuoto tuntuu tietoiselta valinnalta: tämän päivän taidemuseon ei tarvitse olla yliarvokas vaan pikemminkin toteava ja helposti lähestyttävä.

Sisääntulokerros on saatu hyvin aktivoitua sekä sisä- että ulkotilan osalta. Leikkauspiirustukset ja sisänäkymäkuvat ovat houkuttelevia. Näyttelykierto on selkeä ja taidemuseon tilat ovat muunneltavissa, joskin vielä selkeämpi tilallisuus olisi eduksi. Keskellä oleva korkea aula syö paljon kuutioita. Sisäkuva 3. kerroksen näyttelytilasta on erinomainen. Joitain teknisiä puutteita ehdotuksessa on muun muassa pelastusteiden osalta, mutta ne ovat ratkaistavissa.

Taidemuseon lisäksi TAD-rakennuskompleksiin kuuluu asuinrakennus/huoneistohotelli. Huoneistohotelli tai hotelli voisi olla kiinnostavakin toiminto rakennuksen lisäosana. Asuminen on määräyksiltään niin velvoittavaa, että sen tuominen osaksi kompleksia lienee varsin vaikeaa.

Museon huoltoreitti on esitetty Makasiininkadulta kautta tontille ja peruuttaminen tapahtuu tontille. Ratkaisu vaikuttaa toimivalta ja turvalliselta. Henkilöautoliikenteen osalta saattoliikennejärjestelyt on esitetty Puutarhakadulle ja ratkaisu vaikutti toimivalta.

Museon Pyynekintoriin yhdistävä Taideterminaali on hauska ajatus. Paper planes – valkoiset installaatiokatokset muodostavat kevyen, leijaillevan vastakohtan selkeän jämäkälle rakennukselle ja tuovat taidemuseon näkyväksi Pirkankadulle. Katosrakennelma antaa myös vahvan identiteetin tulevalle raitiotiepysäkille. Näkymäkuvissa esitetty shared space –alue Pirkankadulla on mahdollon pikaraitiotien estevaikutuksen takia.

Bussiterminaali on esitetty laituriratkaisulla, joka edellyttää peruuttamista ja joka sopii paremmin kaukoliikenteen järjestelyksi, muttei paikallisliikenteelle. Terminaalin jääminen kahden vilkkaan jalankulkualan väliin voi aiheuttaa oikomista ja liikenneturvallisuusongelmia. Koska ajoneuvot joutuvat peruttamaan, linja-autoliikenne tulisi paremmin erottaa torialueesta yleisön turvallisuuden takaamiseksi. Muuten järjestelyt ovat toimivat, eivätkä ne ole ylimitoitettuja, jolloin aukion luonne säilyy. Ajo pysäköintilaitokseen on esitetty Pyynekintori kaakkoiskulmasta. Autohalliin ajo ja terassiosan nosto ovat turhan suuria eleitä Pyynekintorin reunamilla.

Ratkaisu tuo kapeille kaduille mm. F. E. Sillanpääkadulle lisää autoliikennettä ja sisäänkäynti on melko hankalasti saavutettavissa ja opastettavissa. Ratkaisussa ei ole huomioitu raitiotien rakentamisen aiheuttamia katujen suuntaisuusmuutoksia Pyynikintorin itä- ja länsipuolella.

Itä-länsisuuntainen ja etelä-pohjoissuuntainen pyöräilyreitti risteävät aukion ulkopuolella. Pyöräilyn esittäminen Pirkankadun eteläreunaan välille Pyynikintori-Mariankatu lienee vahinko - ratkaisu ei ole liikenneturvallisuuden kannalta mahdollinen. Ratkaisu vaikuttaa muuten toimivalta. Pyöräpysäköintiä on todettu tekstissä, mutten sitä löytänyt kuvista.

Täydennysrakentaminen on luontevaa.

Lasinen rakennusmassa on näyttelykäytössä aina haaste. Alumiinin hiilijalanjälki on suuri.

74 dogma (jaettu 3. palkinto)

Dogma sijoittuu kaupunkirakenteeseen hienosti, ottaen Pyynikintorin haltuunsa pääjulkisivunsa suuntauksella. Rakennus luo samalla tällä eleellä eteensä taidemuseon aukion ja vastinparin torin eteläreunan monumentaaliseksi koulurakennukseksi. Rakennuksen muut koordinaatit taas liittyvät Amurin puolen ympäristöön. Suhteellisen kompakti rakennus ei täytä koko tonttia, vaan ympärille jää julkisen merkkirakennuksen vaatimaa tilaa, joka mahdollistaa korkeatasoisen vihreän tilan syntymisen.

Luonnonkivinen sokkeli ja tiili juurevina julkisivumateriaalina yhdistävät uudisrakennuksen viljamakasiiniin. Materiaalien viittaus Tampereen rakennettuun historiaan toimii hyvin. Käsin lyöty punatiili antaa kestävyys tunnun arkkitehtuurille. Monumentaalista, jopa raskasta vaikutelmaa on kevennetty monessa ehdotuksessa nähdyllä tiilipitsillä ja valkabetonilla. Vakaa ja vahva ehdotus olisi kestänyt selkeämpääkin ulkoarkkitehtuuria. Sisätilojen avaukset ympäristöön ovat oikeissa paikoissa ja auttavat samalla aktivoimaan lupaavaa museoaukiota. Historialliseen kaupunkitilaan avautuvista näkymistä huolimatta rakennuksen yleisilme on kuitenkin valitettavan sisäänpäin kääntynyt. Rakennusmassa vaikuttaa varsinkin pienoismallissa hiukan raskaalta.

Ehdotus on ammattitaitoisesti laadittu ja erityisen kauniisti esitetty. Runolliset mustavalkoiset perspektiivikuvat ovat kilpailun parhaat ja nostavat vahvalla tunnelmallaan työn heti esiin ehdotustulvan keskeltä. Rakennuksen sisäarkkitehtuuri on rauhallista, jopa sakraalia, arjen yläpuolelle nousevaa. Tilasarjoissa on hienovirittaisuutta ja vaihtelevuutta. Erikokoiset näyttelytilat ovat monipuolisesti käytettävissä. Konsepti, jossa näyttelytilat kiertävät tuulimyllymäisesti keskellä sijaitsevaa porrasta, viittaa viljamakasiiniin ja yhdistää rakennuksia. Näyttelytilat ovat tilallisesti kiinnostavat, mutta eivät kovinkaan hyvin muunneltavissa, ellei väliseiniä toteuteta keveänä, mikä ei tunnu työlle luontevalta. Yhteys vanhaan osaan on näyttelytilan kautta. Työssä on viitteitä Keski-Eurooppalaisiin referensseihin. Ehkä ehdotus on aavistuksen verran turhankin vakava Tampereen taidemuseoksi. Minkälaisen viitteen valittu arkkitehtoninen tyyli antaa kävijälle? Miten tunnelma rakennuksessa muuttuu, kun se on täynnä ihmisiä ja elämää?

Pyynikintorin ratkaisut ovat luontevia, joskin liian varovaisia eivätkä tuo mitään erityistä lisäarvoa. Esitetyt katosrakenteet ovat keveitä ja tyylikkäitä. Ajatus valaisimista on erityisen hieno: rasteri sitoo torin yhdeksi kokonaisuudeksi hienovaraisesti. Ratkaisu saattaa olla hankala käyttökelpoisuuden kannalta. Yhteys torin ja museorakennuksen välillä jää keskeneräiseksi, samoin yhteyttä työläismuseokorttelin ja museoiden välissä ei ole hyödynnetty.

Linja-autoliikenne olisi tullut ratkaista kompaktimmin ja jalankulun kannalta turvallisemmin. Bussiterminaali on esitetty itä-länsisuuntaisin laiturein ja keskellä olevien laitureiden toimivuus/käyttö arveluttaa. Esitetty ratkaisu vaatii 8 tonttiliittymää nykyisen kahden sijaan ja se pirstaloi toria rajaavat puurivit sekä vaarantaa etelä-pohjoissuuntaisen kävelyn ja pyöräilyn sekä edellyttää kadunvarsipysäköinnin poistamista tonttiliittymien kohdilta. Suunnitelmassa esitetty laituriratkaisu, joka edellyttää peruuttamista, sopii paremmin kaukoliikenteen järjestelyksi kuin paikallisiikenteelle. Suunnitelmassa on käytetty torin kohdalla nykyisiä katujen suuntauksia eikä nyt jo toteutuksessa olevien ratkaisujen mukaisia.

Ajo pysäköintilaitokseen esitetty Sotkankadun kautta - ratkaisu edellyttää merkittäviä laite - ja johtosiirtoja. Museon huoltoreitti on esitetty Makasiininkadulta kautta tontille ja siitä rakennuksen sisään ja peruuttaminen kadulla/kadulle. Ratkaisu vaikuttaa toimivalta ja melko turvalliselta. Henkilöautoliikenteen osalta

saattoliikennejärjestelyt on esitetty Puutarhakadulle ja Mariankadulle, mutta varsinaista kääntöpaikkaa ei ole esitetty. Itä-länsisuuntainen ja etelä-pohjoissuuntainen pyöräilyreitti risteävät aukiolla, mutta melko kaukana sisäänkäynnistä. Ratkaisu vaikuttaa toimivalta. Pyöräpysäköintiä on esitetty.

Lisärakentaminen on luontevaa. Katolisen kirkon edessä oleva uudisrakennus on sijoitettutontin kulmaan, luontevan kantaaottavasti naapurirakennuksiin nähden. Ehdotuksessa esitetään Heinätorille kaksi uudisrakennusta. Kaksikerroksinen sympaattinen liiketila rajaa suojaisan aukion, mutta tulee toisaalta hyvin lähelle arvokasta vanhaa vaakahuonetta. Lisärakentaminen istuu mainiosti muodoltaan niin Pyynikin alueen usklossiseen arkkitehtuuriin kuin Pirkankadun 1950-luvun urbaaniin kaupunkitilaan.

14 Amurin kattojen yllä (Lunastus)

Kokonaisuus on hallittu ja ryhdikäs uusi museorakennus loksahaa vaivattoman oloisesti historialliseen korttelirakenteeseen. Ehdotus edustaa kilpailutöiden ryhmää, jossa taidemuseon perusratkaisuna on käytetty vanhaa puu-Amurin korttelirakennetta täyttämällä vanhan kortteli museorakennuksella. Mittakaava onnistuu olemaan sopusointuinen kontrastisesta lähestymistavasta huolimatta. Sisäpiharatkaisu on suora viittaus historiaan olematta kuitenkaan naiivi. Museorakennuksen viiste nivoo paikan kahta eri koordinaatistoa yhteen. Sisä- ja ulkotilojen välillä on yhteys, joskin maantason puujulkisivu olisi saanut olla selkeämpi ja lasisempi. Uuden ja vanhan museorakennuksen välille on synnyttävissä tasokas julkinen tila, vaikka tässä vaiheessa ratkaisu on vielä keskeneräinen.

Ehdotus on tutkittu huolella ja esitetty selkeästi ja kauniisti. Historiallisen puukorttelin kattomuotoja jäljittelevä konsepti saattaa ensi näkemältä tuntua formalistiselta ja päälleliimatulta, mutta vaikka ajatus ei kävijälle välttämättä avaudukaan, saadaan taitteisella sisäkatolla sisääntulosta vetävä ja sisätiloista kiinnostavat. Matala rakennus ei hahmotu juuri taidemuseona, vaan toimisi yhtä hyvin esimerkiksi kirjastona. Vaikka julkisivun vapaasti sommitellut reiät on ulkomailta tuttu ja paljon käytetty tehokeino, tässä ne tuovat muuten pidättäytyvään arkkitehtuuriin pienempää mittakaavaa ja pehmentävät betonista julkisivua. Vaikka integroidun led-valoseinän toimintaperiaatetta ei ole tarkemmin avattu, valobetonin näkömuotojen perusteella hieno pimeässä.

Tilat on ratkaistu selkeästi ja vaivattoman oloisesti. Näyttelykierto on toimiva. Ylävalo on hyödynnetty ja tilaa on mahdollista jakaa. Sekä matalia että korkeita tiloja on monipuolisesti. Oma tila aluetaidemuseon näyttelylle pääoven vieressä on erinomainen paikka.

Massiivinen hotellirakennus torin ja Pirkankadun välissä hätkähdyttää. Paikalle kaavailtiin vanhassa asemakartassa lääninhallitusta, mutta ratkaisu ei enää tunnu yhtä perustellulta. Poikittainen massa rikkoo toritilan arkkitehtonisen ja kaupunkikuvallisen idean eikä hotelli-liikerakennus ole toiminnallisesti perusteltu ko. paikassa. Ajo pysäköintilaitokseen esitetty Sotkankadun kautta - ratkaisu edellyttää merkittäviä laite- ja johtosiiroja. Bussiterminaali on hyvin tilatehokas ja toimivan oloinen.

Liikenneverkkoja on esitetty kaaviokuvana, mutta esim. kävelyä ei ollut esitetty. Suunnitelma on melko yleispiirteinen liikennejärjestelyjen osalta ja ratkaisujen arviointia oli vaikeaa. Museon huoltoreitti on esitetty Makasiininkadulta kautta tontille ja peruuttaminen tapahtuu tontilla. Ratkaisu vaikuttaa toimivalta ja turvalliselta. Saattoliikenteen kääntöpaikka tulee aukioalueelle ja aiheuttaa vaaratilanteita kävelijöille ja pyöräilijöille. Puutarhakadun länsipäässä henkilöautoliikenteen saattoliikennejärjestelyt ovat jalankulku/aukioalueella, jossa risteäminen jalankulku- ja pyöräilyvirtojen kanssa on liikenneturvallisuusongelma. Pyöräpysäköintiä ei ole esitetty.

Kilpailualueen länsinurkan viiste asuinrakennuksessa vaikuttaa siltä, että oleva rakennus on tullut liian lähelle ja rakennusmassa on siksi joutunut taipumaan. Pirkankadun varren uudisrakentaminen on suhteellisen tukkoista, vaikkakin pitkä rakennusmassa kadun varrella saa aikaan tiiviin ja hienolla tavalla kaupunkimaisen katutilan kantakaupungin ydinalueen päätteeksi. Piha-alueiden mahdollisuudet hukataan liian monilla rakennusmassoilla. Vaakahuonolle jää hyvä kaupunkikuvallinen asema. Katolisen kirkon eteen sijoitettu massa on kohtuullisen koruinen, mutta jättää kirkon varjoonsa.

Yhtenä harvoista ehdotuksista tekijä tuo hyödyntää uusiutuvan energiantuotannon mahdollisuuksia osoittamalla katolle aurinkopaneeleja.

68 MUSEUM SQUARE (Lunastus)

Taidemuseo loistaa valoisana lyhtynä tulevan uuden Pyynikin keskustan maamerkinä. Museum Square on rento ja urbaani taidemuseo, joka ei pelkää olla läsnä kaupungissa. Rakennus on eteerinen ja konstailematon, ehkä uusasiallisuudessaan jo maailman muista museorakennuksista tutuksi käynyt, mutta hyvin kansainväliseltä näyttävä ja kestäisi tyylikkyudessaan aikaakin hyvin. Rakennus sijoittuu ympäristöönsä varmaotteisesti ja luo ympärilleen, esitetyn naapurirakennuksen onnistuessa, erilaisia urbaaneja miellyttävän mittakaavaisia ulkotiloja. Ratkaisun vahva tukeutuminen kauppa- tai toimistokäyttöön esitettyyn naapurirakennukseen on kuitenkin riski. Rakennuksen sivuille muodostuu kaksi erillistä aukiota. Yhteys nyt hiukan taka-alalle jäävän viljamakasiinin suuntaan olisi voinut olla voimakkaampi. Rakennus kääntää selkänsä vanhoille rakennuksille. Uusien ja vanhojen rakennusten väliin jäävää tilaa voisi paremmin hyödyntää yleisenä ja yhdistävänä pihana. Myös suhde Pyynikintoriin jää hieman kevyeksi. Kuitenkin kaupunkirakenteesta tehty pienoismalli vakuuttaa rakennuksen kyvystä muodostaa yksinkertainen mutta vahva dominantti kaupunkitilaan.

Aulan näkymä on välitön ja ehkä turhankin trendikäs. Rakennus tuntuu helposti lähestyttävältä, koska turha mahtailu puuttuu. Kahvilan terassi aukeaa Pyynikintorin suuntaan, mutta sen volyymi näyttää ehdotuksessa alimitoiteltulta. Näyttelytilojen perusratkaisu on hyvä. Näyttelytilat tarjoavat taiteelle rauhallisen taustan ja myös niiden valaistukseen on ehdotuksessa kiitettävästi paneuduttu. Yhden korkeamman tilan puute huolettaa, ja se miten isokokoiset teokset kuljetetaan lastauslaiturilta näyttelytilaan. Selkeiden tilojen muunneltavuus on esitetty ansiokkaasti. Siirrettävät väliseinät tekevät museosta monikäyttöisen. Vanhan ja uuden rakennuksen yhteys on toimiva ja ajatus näyttelykäytöstä toteutettavissa. Ylätasanteelle sopisi hyvin näköalatasanne ja kahvipiste/baari. Joitain teknisiä puutteita ehdotuksessa on muun muassa pelastusteiden ja viherkaton mitoituksen osalta, mutta ne lienevät ratkaistavissa.

Minimalistinen läpikuultava arkkitehtuuri vaatii äärimmäisen tarkan ja laadukkaan toteutuksen. Korkeus on aivan ympäristön kestokyvyn rajoilla, mutta saa tukea ympäröivästä rakennuskannasta. Lasitiili on materiaalina yllättävä, mutta se voisi olla punatiilen parina kiinnostava. Puurakenne tuo lämpöä ja ryhtiä muuten aineettomaan, eteeriseen arkkitehtuuriin. Puurakenne asettaa toteutukselle haasteita korkeassa julkisessa rakennuksessa, mutta onnistuessaan se saattaisi kehittää koko teollisuudenalaa.

Suunnitelmassa ei ollut erillisiä liikenneverkkoja tai -kaaviota ja suunnitelma melko yleispiirteinen liikennejärjestelyjen osalta, mutta niissä on tukeuduttu lähtöaineistossa olleisiin alustaviin liikenneverkkoratkaisuihin. Museon huoltoreitti on esitetty Makasiininkadulta kautta tontille ja peruuttaminen tapahtuu tontille. Ratkaisu vaikuttaa toimivalta ja turvalliselta. Henkilöautoliikenteen osalta saattoliikennejärjestelyt on esitetty Puutarhakadun länsipäähän ja ratkaisu vaikuttaa toimivalta. Suunnitelmakartoissa kävely- ja pyöräilyjärjestelyt on esitetty hyvin yleispiirteisinä. Puutarhakadun suuntaisen pyöräilyn osalta on vaarana, että pyöräilijät oikeisevat Museoaukion kautta aiheuttaen vaaraa aukiolla liikkuville. Pyöräpysäköintiä on esitetty museon pohjoispuolelle, jossa telineet ovat vähän kaukana pyöräreiteistä.

Pyynikintorin käsittely jää hieman kevyeksi. Liikennejärjestelyt ovat kaikessa yksinkertaisuudessaan toimivat. Ajo pysäköintilaitokseen esitetty Sotkankadun kautta - ratkaisu edellyttää merkittäviä laite- ja johtosiirtoja. Bussiterminaali on esitetty laituriratkaisulla, joka on tilatehokas, mutta edellyttää peruuttamista. Ratkaisu sopii paremmin kaukoliikenteen järjestelyksi kuin paikallisliikenteelle.

Asuinrakennusten runkosyvyys on ylimitoitettu. Selkeät rakennusmassat ovat hieman tasapaksuja ja geneerisiä.

113 LOOTA (Lunastus)

Viherkattainen Loota on provokatiivinen ja kiinnostava taideteosten supermarketti. Se puolustaa paikkaansa mahdollisena tulevien sukupolvien taidemuseona. Ensisilmäyksellä koko tontin täyttävä ehdotus antaa itsestään hieman yksioikoisen yleisvaikutelman. Työssä on kuitenkin runsaasti huumoria ja syvällistä paikan analysointia, joka toisaalta keventää ja toisaalta ilahduttaa Lootaan syvemmin tutustussa.

Sisäänkäynti löytyy helposti vapaamuotoisen, kielimäisen katoksen osoittamana, Puutarhakadun päästä, taideaukiolta. Pääoven umpinaisuus on erikoinen ratkaisu, joka korostaa umpinaista vaikutelmaa. Slammattu tiili vaikuttaa ironiselta, modernismiin viittavalta vitsiltä. Valittu materiaali tuo kuitenkin laatikkorakennukseen

tarvittavaa pienimittakaavaisuutta, rosoisuutta ja inhimillisyyttä. Rakennus on ulospäin sulkeutunut. Aluksi tämä virheeltä tuntuva sisäänpäin kääntyneisyys osoittautuu harkituksi tehokeinoksi. Slammatut valkoiset seinät ovat taiteen valkoinen kangas. Loota on itseään korostamaton alusta toiminnalle. Rakennus alistuu taiteen muokattavaksi. Kuitenkin ilmaan jää kysymys, suhtautuuko Tampereen taidemuseo ympäristöönsä hieman nuivasti vai herättääkö se tarpeeksi mielenkiintoa ollakseen matalankynnyksen rento taidelaitos. Tässä avainasemassa on rakennuksen seinien ja katon luova käyttö taiteen osana. Esimerkiksi umpinaiset seinät voisivat toimia katutaiteen galleriana. Ehdotuksessa esitetyt näyttelyjen suurikokoiset mainokset viittaavat, että tekijä sallisi rakennuksen rennonkin käytön. Laajaa kattopintaa voisi hyödyntää esitettyä paremmin.

Neliskulmaisen rakennuksen ”umpikortteli” sisäpuutarhalla on kaupunkirakenteellisesti ja paikallisesti perusteltu. Lootassa on muistumia Amurin vanhasta korttelirakenteesta. Tampereelle kuuluvat suuret ja selkeät rakennusten muodot. Ulkotilat on esitetty viitteellisesti, mutta aukoiden sarja on ehdotuksen mukaisesti tehtävissä.

Pohjapiirroksot on esitetty viitteellisesti. Ratkaisussa on jotain samaa kuin Didrichsenin taidemuseossa. Hallimainen näyttelytila on helposti muunneltavissa. Ylävalomahdollisuutta ei ole hyödynnetty niin, että atriumin sivu olisi suljettavissa. Nyt näyttelytilan valaistus on hankala, etenkin ilta-auringon paistaessa suoraan sisään. Rakennus on vain tavarahissin varassa, mikä on kyseenalainen ratkaisu esteettömyyden kannalta. Käsin piirretty ilmakehä on hauska. Perspektiivikuvat ovat tunnelmaltaan kauniit ja auttavat ymmärtämään muuten varsin vaikeaa lähestymistapaa.

Tilat on sijoitettu pääasiassa maantasoon, mistä on huomattavia etuja mm. suurikokoisten taideteosten kuljettamisessa. Teknisesti ja toiminnallisesti tila on helppo näyttelyiden rakentamisen suhteen. Se että rakennus ei aivan mahdu tontilleen, olisi voitu ratkaista esimerkiksi säätämällä atriumin kokoa. Tilankäyttö on erittäin ekonomista ja ehdotuksessa on yksi kilpailun tehokkaimmista pohjaratkaisuista.

Suunnitelmassa ei ollut erillisiä liikenneverkkokuvia tai -kaaviota ja suunnitelma melko yleispiirteinen liikennejärjestelyjen osalta, mutta niissä on tukeuduttu lähtöaineistossa olleisiin alustaviin liikenneverkkoratkaisuihin. Museon huoltoreitti on esitetty Makasiininkadulta kautta tontille ja peruuttaminen tapahtuu tontille. Ratkaisu vaikuttaa toimivalta ja turvalliselta. Henkilöautoliikenteen osalta saattoliikennejärjestelyt on esitetty Puutarhakadun länsipäähän ja ratkaisu vaikuttaa toimivalta. Suunnitelmakartoissa kävely- ja pyöräilyjärjestelyt on esitetty hyvin yleispiirteisinä ja ratkaisujen arviointia oli vaikeaa. Pyöräpysäköintiä on esitetty sekä torille että museon alueelle.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaisia. Bussiterminaali on esitetty laituriratkaisulla, joka on tilatehokas ja joka edellyttää peruuttamista. Ratkaisu sopii paremmin kaukoliikenteen järjestelyksi kuin paikallisliikenteelle. Ratkaisussa ei ole huomioitu raitiotien rakentamisen aiheuttamia katujen suuntaisuusmuutoksia, jotka eivät mahdollista idästä tuleville busseille/autoille vasemmalle kääntymiskaistan toteuttamista ja ilman sitä ei voida kääntymistä sallia. Taksiliikenne katkaisee turhaan yhteyden linja-autoterminaalille. Ajo pysäköintilaitokseen esitetty Sotkankadun kautta - ratkaisu edellyttää merkittäviä laite - ja johtosiirtoja.

Täydennysrakentamista ei ole ratkaistu uskottavasti ja ehdotus perustuu lähes yksinomaan poikkeuksellisen syvärunkoisen 25-kerroksisen tornitaloon. Näin korkea rakennus on täysin poissuljettu alueella. Kun nojataan yhteen rakennukseen näin vahvasti, olisi sen pohja pitänyt esittää edes kaaviotasolla, sillä asuntopohjia on hyvin haastavaa ratkaista edes kelpollisiksi näin syvässä rungossa. Ylöspäin kevenevä julkisivu riittää tekemään mittakaavattomasta rakennuksesta kiinnostavan. Puutarhakatu totisesti saisi tässä rakennuksesta päätteen, mutta onko asuinrakennus oikea vastaus kadunpääteeksi.

2.2.3 YLÄLUOKKA

21 THE MIND PALACE (Kunniamaininta)

Runollinen ehdotus, jossa toisistaan erillisenä hahmottuvat elementit sijaitsevat vapaasti puistossa kuten nykyinen museorakennuskin. Erillisten rakennusmassojen väliin syntyy vahva jännite kuten kivipuutarhassa. Usean kappaleen sommitelma onnistuu kuitenkin jättämään sekä vanhan viljamakasiinin että Amurin museokorttelin varjoonsa. Päämassa tulee hyvin lähelle Pirkankatua ja muodostaa pääteen Puutarhankadulle, joka on toiminut avoimena näkymäakselina kaupunkitilassa. Taidemuseo on rakennuksena kuitenkin niin tärkeä, että ratkaisu on perusteltu.

Uusi museorakennus on sukulainen vanhalle viljamakasiinille sortumatta sen jäljittelyyn. Julkisivujen pidättyväisyys tekee yksinkertaisesta rakennusmassasta vahvan. Erityisen kaunis mustavalkoinen esitystekniikka vakuuttaa tekijän taidosta toteuttaa vaativa ratkaisu onnistuneeksi lopputulokseksi. Ehdotuksen heikkous on sen sisäänpäin kääntyneisyys: millaista lisäarvoa rakennus tuo ympäristöönsä ja miten se aktivoi katutilaa?

Monimuotoiset näyttelytilat ovat yksi kilpailun parhaista ja mahdollistavat erilaisia näyttelyitä ja ripustuksia. Vaarana tilallisesti rikkaassa sommitelmassa on jopa näyttelykierron sokkeloisuus. Korkean näyttelytilan vaatimus on huomioitu. Tilallisuudessa on havaittavissa viitteitä moneen tunnettuun taidemuseoon.

Näkymäkuvat ovat viitteelliset, mutta välittävät hyvin tekijän tavoitteleman tunnelman. Rakennuksessa vierailu olisi varmasti vahva ja kiinnostava elämys. Vaikka jokainen tila on keskenään erilainen, tuntuu kokonaisuus pysyvän kasassa tiukan materiaalipaletin avulla. Vaikka tilat ovat hyvin erikoisia, muodostavat ne yhdessä toimivan tilasarjan.

Suunnitelmassa ei ollut erillisiä liikenneverkkokuvia tai -kaaviota ja suunnitelma melko yleispiirteinen liikennejärjestelyjen osalta. Taidemuseon huoltoliikenne on johdettu paikoituslaitoksen rampin kautta ja näin maantaso on saatu säästettyä huoltoliikenteen vaatimilta tieyhteyksiltä. Ratkaisu vaikuttaa toimivalta ja turvalliselta. Ratkaisu on kuitenkin haastava sitoessaan toteutuksen epävarmaan toriparkkihankkeeseen. Ratkaisun toteuttaminen on hyvin kallista, sillä tunneli risteää kaksi kertaa kiskojen ja Pirkankadun pohjoispuolelle sijoitettujen maanaalisten rakenteiden kanssa. Henkilöautoliikenteen osalta saattoliikennejärjestelyt on esitetty Puutarhankadulle, jonka länsipäässä on kääntöpaikka, joka risteää vaarallisesti pyöräilyn pääreitit kanssa. Muuten ratkaisu vaikutti toimivalta. Itä-länsisuuntainen ja etelä-pohjoissuuntainen pyöräilyreitti risteävät aukion ulkopuolella. Esitetyt pyörätieninjaukset ovat mahdolliset, mutta risteäminen saattoliikenteen kääntöpaikan kanssa aiheuttaa liikenneturvallisuusongelmia. Pyöräpysäköintiä ei ole esitetty.

Pyynikintorin ratkaisut ovat luontevat toritilan katkaisevaa katosta lukuun ottamatta. Ajo pysäköintilaitokseen esitetty Sotkankadun kautta - ratkaisu edellyttää merkittäviä laite - ja johtosiirtoja. Leikkipaikka, joka vaatii ympärilleen korkean aidan, on ratkaistu erityisen ansiokkaasti. Siirtämällä historiallista puolikaaren muotoista pensasaitaa pohjoisemmaksi leikkipaikalle jää riittävästi tilaa ja puolipyöreä aukio jää eheäksi. Bussiterminaali on esitetty tilatehokkaalla laituriratkaisulla, joka edellyttää peruuttamista ja joka sopii paremmin kaukoliikenteen järjestelyksi kuin paikallisliikenteelle.

Lisärakentaminen on esitetty viitteellisesti mutta vaikuttaa luontevalta. Moneen erilliseen osaan jakautuva rakennusmassa ei ole tehokkain mahdollinen ratkaisu.

82 Nexus (Kunniamaininta)

Nexus on veistoksellinen epärakennus puistossa. Rakennuksen yllättävä ulkohahmo on simpukkamainen ja vaikuttaa lintuperspektiivistä katsottuna irralliselta ja jopa raskaalta. Orgaaninen perusratkaisu muistuttaa läheistä Metso -kirjastorakennusta. Silmäntason näkymäkuviissa matalan rakennuksen edut tulevat esiin. Käynti katolle tekee kokonaisuudesta rennon. Ehdotus on nivelosa ihmisvirtojen risteymäkohdassa. Rakennuksen pääsisäänkäynti on sijoitettu keskeiselle paikalle, Pirkankadun päähän, houkuttelemaan ihmisvirtoja helposti lähestyttävään puiseen ja lasiseen taidemuseoon. Taidemuseota vaivaa kuitenkin epäurbaani ote.

Rakennuksen orgaaninen ilmaisu ja puiston luonne tekevät rakennuksesta ennemminkin luontokeskusmaisena kuin kasvavan suuren kaupungin kulttuurirakennuksen.

Taidemuseon tilat avautuvat ympäristöönsä sekä vanhojen rakennusten että Pyynikintorin suuntaan ja aktivoivat pihatilaa. Sisätiloista avautuu kiinnostavia näkymiä ulos ja yläkerrasta on käynti kattoterassille, joka toimisi hyvin varsinkin kesäaikaan. Toiminnot on sijoitettu luontevasti. Veistoksellinen pääportaikko johtaa hiukan tylsältä vaikuttavaan näyttelytilaan, jota ei näkymäkuvissa ole esitetty. Näyttelytila vaikuttaa olevan hyvin jaettavissa ja muunneltavissa, mutta korkeuden riittävyys epäilyttää.

Museon huoltoreitti on esitetty Makasiininkadulta kautta tontille ja siitä rakennuksen sisään ja peruuttaminen kadulla/kadulle. Ratkaisu vaikuttaa toimivalta ja melko turvalliselta. Henkilöautoliikenteen osalta saattoliikennejärjestelyjä ei varsinaisesti esitetty, mutta se tapahtunee Puutarhakadulta, mutta varsinaista kääntöpaikkaa ei ole esitetty.

Kevyen liikenteen reitin esittäminen ja Pirkankadun ylitys jää vähän epäselväksi suunnitelmaportissa, mutta liikenneverkossa asia on hyvin esitetty, muutenkin ratkaisussa oli hyvin esitetty eri kulkumuotojen liikenneverkot. Itä-länsisuuntainen ja etelä-pohjoissuuntainen pyöräilyreitti risteävät aukion ulkopuolella. Pyöräpysäköintiä on esitetty hyvin ja toimiville paikoille.

Taidemuseon lähiympäristö on pirstaleinen eikä muodosta selkeää julkista tilaa. Historia on korvattu konseptilähestymistavalla. Pyynikintorin järjestelyt ovat turhan rauhattomia ja klassisesta historiasta olisi voinut ammentaa enemmän. Torisuunnitelmassa on liikaa aiheita, jotka sinänsä ovat kiinnostavia, mutta vähempikin riittäisi.

Ajo pysäköintilaitokseen on esitetty Pyynikintori-kadulta torin länsipuolelta. Kulkuyhteydet pysäköintilaitokseen on esitetty ja sijoitettu hyvin. Ratkaisu mahdollistaa pohjois-eteläsuuntaisen jalankulun ja pyöräilyn kehittämisen ilman torialueelta tulevaa autoliikennettä. Ratkaisussa ei ole huomioitu raitiotien rakentamisen aiheuttamia katujen suuntaisuusmuutoksia, jolloin idästä tuleva autoilija joutuu joko kiertämään torin ympäri tai käyttämään F. E. Sillanpäänkatua päästäkseen maanalaiseen pysäköintiin, koska Pirkankadulle ei voida toteuttaa vasemmalle kääntymiskaistoja idästä tultaessa. Sisäänajon toteuttaminen torialueen kaakkoisreunasta voisi ratkaista tämän ongelman. F. E. Sillanpäänkadun uusi linjaus poistanee ilmeisesti koulun edustan pysäköintipaikat. Esitetty Sillanpäänkadun geometria vaikuttaa toimimattomalta.

Bussiterminaaliin on esitetty etelä-pohjoissuuntaiset laiturit ja kulku niille tapahtuu länsipuolista Pyynikintori katu pitkin. Ratkaisussa ei ole huomioitu raitiotien rakentamisen aiheuttamia katujen suuntaisuusmuutoksia, jotka eivät mahdollista idästä tuleville busseille/autoille vasemmalle kääntymiskaistan toteuttamista ja ilman sitä ei voida kääntymistä sallia. Tilankäytön kannalta ratkaisu on tehokas, mutta länsireunan kadun tilavausta on syytä kasvattaa, jotta kaksisuuntainen liikenne olisi mahdollinen. Jos terminaaliin tulee ja lähtee busseja vain lännensuuntaan niin ratkaisu varmaan toimii.

Täydennysrakentaminen vaikuttaa asemapiirroksessa rikkonaiselta mutta näkymäkuvassa esitetty selkeälinjainen arkkitehtuuri rauhoittaa kokonaisuuden.

53 CALAMARI UNION

Laajennuksen sijainti on luonteva: se ottaa historiallisen korttelirakenteen linjan itäosasta ja työntyy hiukan ulos Puutarhakadun korttelien linjasta. Korkea ja kompakti rakennusmassa säilyttää tontin puistomaisuutta ja vino seinälinja johdattaa Amurin korttelille hiukan yllättäen viljamakasiinin ja entisen talonmiehen asunnon välistä.

Veistoksellinen lisärakennus on hyvin korkea ja uhkaa jättää viljamakasiinin varjoonsa. Sinkki julkisivumateriaalina tekee rakennuksesta komean yksiaineisen, mutta ympäristöstään irrallisen kappaleen.

Korkeassa rakennusmassassa tilat jakautuvat useaan erilliseen kerrokseen, mikä esim. toimistotilojen kohdalla vaikeuttaa käyttöä. Toimistotilat ovat muutenkin vaatimattomat - koko henkilökunta ei voi työskennellä samassa huoneessa. Näyttelykierto on selkeä ja kaksikerroksiset tilat sitovat erillisiä kerroksia toimivasti yhteen. Huoltoliikenne ei toimi vaan risteää yleisliikenteen kanssa. Ylimmän kerroksen veistoksellinen tila on vaikuttava. Korkea tila mahdollistaa isojenkin teosten esittelyn. Tunnelma aulan perspektiivikuvassa on kylmä ja klininen. Palopostumainen ei toimi, mutta on helposti korjattavissa.

Museon huoltoreitti on esitetty Makasiininkadulta tontilla olevalle ajoluiskalle ja siitä rakennuksen alle. Luiskanpituuden riittävyys korkeuseron hoitamiseen arveluttaa. henkilöautoliikenteen osalta saattoliikennejärjestelyt on esitetty Puutarhakadun kautta ja kääntöpaikka on esitetty pyöräilyn pääreitillä länsipuolelle ja siten aiheutetaan turha liikenneturvallisuutta vaarantava konfliktipiste saattoliikenteen ja kävelijöiden sekä pyöräilijöiden kanssa. Itä-länsisuuntaisen pyöräilyn pääreitillä jatkuvuus rakennuksen eteläpuolisen aukion ympäri on melko huonosti ratkaistu ja vaarana on, että pyöräilijät jatkavat suoraan aukion läpi sisäänkäynnin editse vaarantaen aukiolla kävelevät. Sama ongelma on myös etelä-pohjoissuuntaisen jalankulku- ja pyöräilyreitillä jatkuvuudessa, jolla on myös vaarana että kulkijat käyttävät rakennuksen edustaa läpikulkureittinä. Yleisen alueen ja tontin rajausta tulisi korostaa. Pyöräpysäköintiä ei ole esitetty

Ajo pysäköintilaitokseen esitetty Sotkankadun kautta - ratkaisu edellyttää merkittäviä laite - ja johtosiirtoja. Pyynikintorilla linja-autoliikenteen ei tarvitse peruuttaa, mikä liikenteellisesti on perusteltua. Bussiterminaalin järjestelyt vaikuttavat toimivilta. Katos muodostaa parin museolle.

Lisärakentaminen on esitetty uskottavasti. Pyynikintorin laidalla oleva korkea rakennus on korostaa torin asemaa kaupunkirakenteessa sekä muodostaa parin massiiviselle museorakennukselle, mutta on ratkaisuna klassisessa kaupunkiympäristössä ylivoimainen. Vaakahuone melkein musertuu tornitalon alle. Korkeasta rakentamisesta huolimatta on myös museon tontille jouduttu sijoittamaan asumista. Lamelli sijoittuu hiukan kömpelösti 90 asteen kulmaan nykyisiin kerrostaloihin nähden ja näyttää siten kaupunkirakenteessa irralliselta.

120 ARCHIMEDEAN POINT

Taidemuseon sijainti on luonteva, mutta se levittyy laajalle ja täyttää koko museopuiston vaikka lähes kaikki tilat on osoitettu maan alle. Ratkaisu ei jätä mahdollisuuksia tuleville laajennuksille.

Veistoksellinen lippa osoittaa sisäänkäynnin paikan selkeästi, joskin osoittelevasti. Mieleen kolmiomaisesta muodosta tulee 60-luvun sakraalirakennukset. Muoto toimii parhaiten maantasosta tarkasteltuna, pienoismallissa massa hahmottuu lähinnä matalana hallina. Materiaalivalinnat ovat kylmiä ja ympäristölleen vieraita. Näkymäkuvista ei vakuutu, toimisivatko ne kontrastina.

Lähes kaikki tilat aulapalveluja myöten sijaitsevat kellarissa. Yhteys vanhaan viljamakasiiniin on toimiva. Keskellä sijaitsevaa näyttelytilaa kiertävät toiminnot ovat paikoin hankalahkoja, esimerkiksi kauppa on käytännössä käytävätilaa. Ylävalo ja muunneltavuus on huomioitu erittäin hyvin, joskin katosta laskeutuvat väliseinät rytmittävät tilaa varsin voimakkaasti myös tilan ollessa avoin ja tunnelma on hiukan raskas. Esitetty tila-ajatus on kuitenkin omaperäinen ja oivaltava. Aluetaidemuseon näyttelytila on toimiva. Auditorioportaat tarjoavat rennon istuskelupaikan ja mahdollistavat erilaisia tilaisuuksia, mutta isossa aulassa on paljon hukkatilaa. Sekä ulko- että sisänäkymien tunnelma on hiukan kuminen - ehkä rakennus kaipaa hiukan lämpöä ja materiaalisuutta, jo esitetty ronski betonilattia tekee tiloille hyvää.

Museon huoltoreitti on esitetty Makasiininkadulta kautta tontille ja peruuttaminen tapahtuu tontille. Ratkaisu vaikuttaa toimivalta ja turvalliselta. Henkilöautoliikenteen osalta saattoliikennejärjestelyt on esitetty Puutarhakadulle ja Mariankadulle. Ratkaisu vaikuttaa toimivalta. Itä-länsisuuntainen ja etelä-pohjoissuuntainen pyöräilyreitti risteävät aukiolla lähellä sisäänkäyntiä aiheuttaen mahdollisesti vaaratilanteita sisäänkäynnin läheisyydessä ja aukiolla käveleville. Vaarana on se, että etelä-pohjoissuunnassa kulkevat käyttävät rakennuksen itäreunaan oikoreittinä. Yleisen alueen ja tontin rajausta tulisi korostaa. Pyöräpysäköintiä ei ole esitetty,

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaiset, mutta hyvin toimivat. Koordinaatiston muuttumisesta on saatu paljon irti. Kaaviokuvat materiaaleista ja maisema-arkkitehtuurista ovat lupaavat. Ajo pysäköintilaitokseen esitetty Sotkankadun kautta - ratkaisu edellyttää merkittäviä laite - ja johtosiirtoja. Bussiterminaali on esitetty laituriratkaisulla, joka edellyttää peruuttamista ja joka sopii paremmin kaukoliikenteen järjestelyksi kuin paikallisliikenteelle.

Täydennysrakentaminen on kaaviomaista. Kampamainen rakennus Pirkankadun varressa jättää sakaroiden väliin vain pienet pihatilat.

2.2.4 YLEMPI KESKILUOKKA

1 KIVIKAVERIT

Ammattitaitoisesti laadittu kaupunkitilaa tasapainoisesti eheyttävä ehdotus. Realistisesti mitoitettu saattoliikenteen ympyrä ei ole juhlava edusta taidemuseolle ja olisi ratkaistavissa elegantimminkin (esim. shared space). Rampin kattaminen lienee turhaa.

Taidemuseon tiloista suurin osa on sijoitettu maan alle. Kompaktiksi puristettu rakennusmassa on luonteva pari vanhalle taidemuseolle. Liittyminen osien välillä on luontevaa. Julkisivun eri tavoin käsitellyt tiilipinnat on ajatuksena hyvä, mutta vaatisi herkempää jatkotyöstöä. Sisäänpäin kääntyvä arkkitehtuuri voisi voimakkaammin aktivoida ympäristöään.

Näyttelykierto on selkeä. Tilallisesti hienoin on aulutila, salit ovat tavanomaisemmat eikä niitä ole näkymäkuvissa esitettykään.

Pyynikintori on selkeästi ratkaistu kunnioittaen historiallista ilmettä. Toiminnallisesti toria aktivoivat katetut kojut on hyvä ajatus, kun vapaata tilaa jää riittävästi.

Täydennysrakentaminen huomioi hyvin ympäristönsä ja on hallittua suuresta kerrosalasta huolimatta. As Oy Pyynikinporttiin liittyvän korttelin piha on varjoisa.

Tonttien rajojen yli ulottuva rakentaminen olisi täydennysrakentamisessa toteutettavuuden kannalta ongelmallista. Samoin museon huollon sijoittaminen osaksi asuinrakennusta.

5 SYKLIT

Arkkitehtuuri on miellyttävällä tavalla yksinkertaista ja rauhallista. Tämän kokoisessa rakennuksessa yksi arkkitehtoninen ajatus riittää hyvin. Alueen koordinaatiston muuttuminen perustelee kiertyvän muodon. Muuten suljetun oloinen rakennus aukeaa ympäristöönsä lasisen pohjakerroksen kautta.

Asuinrakennuksen vuoksi museo pullahtaa ulos historiallisesta korttelirakenteesta ja peittää pitkiä näkymiä kadun päätteenä pohjoisesta. Ulkotilojen suunnitteluun olisi tullut panostaa enemmän.

Tilojen jakautuminen on selkeää ja ehdotus on laadittu ammattimaisesti. Näyttelytilat hyödyntävät mahdollisuuden ylävaloon. Näkymäkuvista ei välity herkkyyttä ja materiaalituntua jää kaipaamaan. Erityisesti sisäperspektiivikuva antaa aika geneerisen tunnelman.

Pyynikintorin järjestelyt on esitetty varsin viitteellisesti ja rakenteet jäävät arvailujen varaan.

Sijoittamalla osa täydennysrakentamisesta museon tontille on suuren kerrosalan tuomaa painetta saatu muilta tonteilta vähennettyä. Muut tontit olisivat kestäneet määrätietoempaakin rakentamista: täydennysrakentamista vaivaa lähiömäinen ote. Museon tontin asuinrakennus tulee liian lähelle museota. Asuinrakennuksessa kaksi koordinaatistoa vie voimaa museon kiertymiseltä.

Realistisen ehdotuksen toteuttamisessa hankalimmaksi saattaisi muodostua museon viereinen asuintalo, jolle ei jää pihaa kuin kadun puolelta.

8 ART VALLEY

Taidemuseo ja museon tontilla sijaitseva asuinrakennus on punottu tiiviisti yhdeksi kokonaisuudeksi, millä on saatu aikaan tasapainoinen kokonaisuus ja vähennetty painetta muilla asuinrakentamisen tonteilla.

Rakentaminen sijoittuu ympäristöönsä luontevasti historiallisen kontekstin huomioiden.

Työ on taitavasti ja ammattimaisesti tehty ja ratkaisut on huolella tutkittu. Uudisosasta ei huou julkisen rakentamisen tai taidemuseon tunnelma, vaan rakennus voisi hyvin olla laadukas toimistotalokin. Tässä tämä ei silti vaivaa, vaan taidemuseo vaikuttaa tietystä arkipäiväisyydessään rennolta ja helposti lähestyttävältä.

Näyttelykierto jakautuu varsin moneen kerrokseen ja reitistä tulee pitkä. Ylin kerros toimii lähinnä maisemien ihailupaikkana. Osa päällekkäin ladotuista palikoista olisi hyvin voinut olla umpinaisia, mikä helpottaisi näyttelyiden ripustusta.

Pyynikintorin eteläosan puolipyöreän muotoilun olisi voinut säilyttää. Uusi vahva diagonaali linja ei etelässä johda minnekään vaan osoittaa yksittäistä asuintaloo.

Täydennysrakentaminen on tutkittu pohjapiirustustasolle asti. Sivukäytäväratkaisu jättää museolle oman rauhan, mutta toisaalta massiivinen taideseinä on tyyli valoisaa aikaa silloin, kun siihen ei projisoida sisältöä. Ratkaisu olisi kestänyt vähemminkin ehdottoman otteen.

Asuinrakentamisen ja museon tiivis kytkeytyminen toisi lisähaasteita toteutusta ajatellen. Museon tilaohjelma pursuaa myös asuinrakennuksen puolelle.

9 KEHYS (1)

Tekijä on paneutunut suunnitteluun huolella. Jälki on ammattimaista ja esitys erittäin selkeä ja miellyttävä lukea. Kakkumaisesti kerrostunut uudisrakennus hakee aiheita vanhasta rakennuksesta, mikä on toki perusteltua, mutta tuntuu silti aavistuksen teennäiseltä. Ratkaisu tekee rakennusmassasta silti mukavan pienimittakaavaisen. Kulman pyöristäminen yhdistettynä kattomuotoon vaikuttaa hankalalta. Kilpailuissa viimeaikoina kyllästyksen asti viljelty harjakatto tuntuu ympäristöstään irralliselta aiheelta, joka ei kestäisi aikaa.

Yhtenäinen näyttelytila muuntautuu moneksi ja on toimiva. Ylävalo on hyödynnetty. Tunnelma rakennuksessa on miellyttävä ja rento.

Kokonaisuus on tasapainoinen ja hallittu, mutta taidemuseo saisi voimakkaammin avautua ympäristöönsä ulkotilojen kautta.

Pyynikintorin järjestelyt ovat toimivat, mutta historiallisesta menneisyydestä olisi voinut ammentaa enemmän. Nyt torille ei muodostu riittävän vahvaa identiteettiä.

Harkitulla korkealla rakentamisella on täydennysrakentaminen muualla saatu sovitettua ympäröivään mittakaavaan lukuun ottamatta Puutarhakadun leikkipuiston huomiotta jättämistä.

19 UNDER ONE ROOF

Taidemuseon rakennusmassa on laaja, mutta istuu ympäristöönsä luontevasti ja johdattaa viisteen avulla myös Amurin museokortteliin, joka kytkeytyy osaksi kokonaisuutta.

Vanhan osan leikkausta varioiva muoto on eleenä hiukan formalistinen, mutta toisaalta rouhea teollinen ilme on miellyttävä. Osien välille syntyy yhteys laajojen lasipintojen ansiosta. Väliin jäävä aukio vaikuttaa näkymäkuvassa jännitteiseltä ja mittakaavaltaan miellyttävältä. Myös ulkotiloissa on hyödynnetty viistoa suuntausta. Julkisivu Pyynikintorille on täysin suljettu valitun konseptin vuoksi, mikä on virhe.

Monitoimitiloihin on oma sisäänkäynti ulkoa, mikä helpottaa tilan erilliskäyttöä. Auditorion sisäänkäynnin löytymistä helpottuu rakennuksen vahva avaaminen länteen. Ratkaisu on kuitenkin erikoinen, kun vastassa on viereisen asuintalon takapiha. Suuret lasipinnat näyttelytiloissa ovat haastavat. Muunneltavuus hallimaisessa tilassa on esitetty hyvin. Maantason huoltotilat jakautuvat kahteen osaan joiden välillä on vain ulkoyhteys.

Lisärakentaminen torin pohjoislaidalla on yllättävä, mutta mahdollinen ratkaisu. Aukion käsittely on suurpiirteistä.

22 Maple47081

Huolella tutkittu ja selkeästi esitetty ehdotus, jossa taidemuseo kytkeytyy materiaalivalinnoillaan ja kattomuodollaan hyvin vanhan museorakennuksen pariin. Tekijä on uskaltanut luottaa yhteen ajatukseen, jolloin kokonaisuus pysyy kasassa. Yksiaineisuus toimii hyvin ja tiili tuo suurikokoiseen rakennukseen

mittakaavaa. Maantasokerrosta kiertävä loggia ja laajat katetut ulkotilat eivät ilmastossamme ole aina toimiva ratkaisu kun sisätiloista tulee helposti varjoisat. Samoin kattoterassin käyttö saataisi jäädä vähälle ja olisi luontevampaa sijoittaa ulkotiloja maantasoon.

Taidemuseo sijoittuu ympäristöönsä suhteellisen toimivasti, joskin rakennuksen itäreuna tulee ulos Saarikujan rakennuksen linjasta. Uuden osan korottaminen jalustalle on virhe, joka eristää rakennuksen ympäröivästä kaupunkitilasta. Uuden ja vanhan osan väliin jää vain kapea ränni maantasossa, jolloin esteetön yhteys Amurin museokortteliin käytännössä estyy. Pohjoispuolen ramppi on kaupunkitilassa kolho.

Maantasossa on lähinnä sisäänkäyntifunktiot ja näyttelytilat sijaitsevat maan alla. Näin yhteys kokoelmanäyttelyyn on toimiva, mutta uudisrakennus jää sisäänkäyntipaviljongin rooliin. Näkymäkuvien tunnelma on lupaava: rakennus vaikuttaa samaan aikaan arvokkaalta mutta rennolta.

Pyynikintorin järjestelyt vaikuttavat ylimitoitetuilta. Yksinkertaisempi jäsenitys säilyttäisi paremmin aukion historiallisen luonteen.

Asuminen on massoitteeltaan kömpelöä. Ilmeisesti viisteisyydellä on yritetty huomioida olemassa olevaa rakennuskantaa.

Heinätorin asuintalon alaspäin levenevä rakennusmassa lienee suuren kerrosalatavoitteen tuotos. Leveään massaan on vaikea sijoittaa toimivia asuntoja.

29 Bona fide

Tasapainoinen ja hallittu ehdotus, jota vaivaa kuitenkin ehkä liiallinen vakavuus. Taidemuseo sijoittuu rohkeasti ja hiukan yllättäen aivan Pirkankadun varteen ja muodostaa siten päätteen Puutarhakadulle. Rakennuksen pohjoispuolelle jää puisto. Taidemuseo reunustaa Saarnikujaa ja johdattaa siten Amurin museokorttelille ilman erityisiä eleitä.

Massoittelu huomioi herkästi olemassa olevan kuusen. Rakennuksen ilme on hyvin asiallinen, jopa vakava. Näkymä aulasta vakuuttaa, että valittu tiukka tyylilaji toimii. Ennalta määrätty kierto ja huonejärjestys ei ole joustavin mahdollinen ratkaisu. Tunnelma näyttelysaleissa on seesteinen ja ympäristöön aukeaa kiinnostavia näkymiä. Näyttelytiloissa on hyödynnetty kattovaloa. Kellariin kaivattaisiin oma aulatila portaiden päähän.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaisia.

Tekijällä on ollut haasteita suuren kerrosalan sovittamisessa kilpailualueelle ja asuinrakennukset ovat suuria suhteessa ympäristöönsä.

30 HEKSA

Hallittu ja rauhallinen museoaluekokonaisuus, joka säilyttää hyvin tontin puistomaisuuden. Laatikkoleikki muodostaa sisäpihan, joka yhdistää uuden museorakennuksen vanhaan viljamakasiiniin luontevasti. Rakennusmassat ovat matalia ja kokonaisuus on paviljonkimainen.

Ammattimaisesti laadittu ehdotus on esitetty kauniisti. Kokonaisuus on turhan sisäänpäin kääntynyt. Yhteydet Amurin korttelimuseoon olisi voinut toteuttaa leveämmällä väylällä reippaammin kapean puistokäytävän sijaan.

Sisääntuloaulan poimutettu kattomuoto luo raskaan tunnelman, tuntuu kuin pään yläpuolella roikkuva pussi puhkeaisi millä hetkellä tahansa. Kellarikerroksessa holvimainen kattomuoto toiminee paremmin.

Pyynikintorin eteläosan kaariaihe on poistettu, muuten ratkaisut ovat tavanomaisia.

Townhouset Heinätorilla liittyy hyvin suurimittakaavaisen uuden asuinrakentamisen pienipiirteiseen ympäristöön.

33 TAMPURIINI

Taidemuseon pyöreä rakennusmassa saa suuren rakennuksen vaikuttamaan paviljongilta puistossa ja ohjaa kulkua samalla myös Amurin museokorttelille päin. Pohjakerroksen lasiseinät avaavat toimintaa ympäristöönsä. Ehdotus on huolella tutkittu aina pienoismallikuvia myöten.

Perusratkaisu tuo mieleen hyvän ja levollisen japanilaisen arkkitehtuurin. Näyttelytilojen vapaa tila on helposti muokattavissa ja muunneltavissa. Pyöreä muoto minimoi ulkovaipan ja Corten-teräs ei vaadi huoltoa. Rakennusmassan sisään jäävän sisäpihan huolto on talviolosuhteissa hankala, mutta ratkaistavissa vaikkapa kattamalla tila lasilla.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia. Ajo pysäköintiin on yllättäen osoitettu Heinätorin kautta.

37 HA17

Kompakti taidemuseo sijoittuu ympäristöönsä varmaotteisesti ja avautuu lasiseinien kautta ympäröivään kaupunkitilaan sitä aktivoiden. Pirkankadun varren kioskirakennuksen olisi hyvin voinut purkaa.

Ehdotus on huolella tutkittu ja selkeästi esitetty. Sekä pienoismallikuvat että aksonometriat ovat hyvin havainnollisia. Rakennus vaikuttaa selkeydestään huolimatta mittasuhteiltaan kömpelöltä ja massiiviselta. Korkea kattolyhty tuo mieleen teatterin näyttämötornin. Entisen talonmiehen asunnon laajentaminen on yllättävä ratkaisu.

Pohjapiirrokset ovat miellyttävällä tavalla suurpiirteisiä ja vaivattoman oloisia. Maantason kerroksessa olisi kannattanut esittää ympäröivät maantason järjestelyt. Näyttelykierto on selkeä ja tilat hyvin muunneltavissa. Lasiseinäisyys näyttelytiloissa on haaste. Sisäperspektiivikuvissa on lupaava tunnelma. Palopoistuminen ei toimi, mutta on helposti korjattavissa. Toisen kerroksen huoltopakettista ulos pullahtava hissi näyttää virheeltä.

Pyynikintorin ratkaisut vaikuttavat ylimitoitetuilta maan alle viettävine rampeineen. Linja-autoliikenne olisi kannattanut ratkaista tehokkaammin, jolloin toria jäisi enemmän muuhun käyttöön ja torin klassinen luonne säilyisi paremmin.

Pirkankadun varren lisärakentaminen vaikuttaa raskaalta.

Kokonaan lasiseinäinen rakennus ei ole valaistusolosuhteiden eikä lämpötalouden kannalta paras mahdollinen ratkaisu. Pyöräpaikoitus on hyvin huomioitu.

40 ATRIUM

Ehdotus on huolella tutkittu ja selkeästi esitetty. Entiseen talonmiehen asuntoon sijoitettu kahvila aktivoi ulkotiloja ja pihaa. Ulkoperspektiivikuvasta ja julkisivuista välittyy kollaasimainen tunnelma, josta tulee mieleen pikemminkin koulurakennus kuin museo. Näin pieneen rakennukseen olisi riittänyt vähemmätkin aiheet. Mittakaava on mukavan inhimillinen, jopa paviljonkimainen lukuun ottamatta suurta asuinrakennusta.

Laajennus sijoittuu ympäristöönsä luontevasti. Osaksi museokokonaisuutta yhdistyvä korkea toimisto/asuinrakennus dominoi kollaasimaista kompositiota.

Tunnelma sisätiloissa on arkinen ainakin sisäperspektiivikuvan perusteella, jossa näyttää olevan koulun portaat. Salit ovat kiinnostavammat korkeiden tilojen ja ylävalon ansiosta. Näyttelytilojen sijoittaminen kellariin yhdistää ne hyvin osaksi viljamakasiinin tiloja. Näyttelykierto on järjestettävissä selkeästi ja tiloja on helppo muunnella.

Pyynikintorin järjestelyissä ei ole uusia oivalluksia, mutta järjestelyt ovat toimivat.

Lisärakentaminen on realistista, mutta leikkipaikkaa ei ole riittävästi huomioitu. Museon tontin asuinrakentaminen on esitetty pohjapiirrokselle asti, joskaan pohjissa ei ole esitetty uusia innovaatioita. Museon liittyvä täydennysrakentaminen on ympäristössään varsin massiivista. Asumisen ja museon yhdistäminen on toteutuksen kannalta haaste.

42 AMUR

Taidemuseon rakennusmassa on sijoitettu luontevasti ja yksinkertainen muoto on rauhallinen ja selkeä. Corten-teräs toimii hyvin tiilen parina ja luo yhteyden viljamakasiiniin. Kulmia kohti suipponeva muoto on paljon nähty, mutta muuten yksinkertainen rakennus kaipaa muotoilua erottuakseen taidemuseoksi. Ulkotilat on

esitetty varsin viitteellisesti ja niistä olisi voinut saada enemmän irti. Nyt yhteys sisä- ja ulkotilojen välillä on vain pienien tuulikaappien välityksellä.

Atriumia kiertävät tilat ovat turhan tasapaksut. Pieni variaatio ja luopuminen symmetriasta olisi tehnyt hyvää. Kierto on selkeä, mutta yhteys viljamakasiiniin myös toisesta kerroksesta tuntuu turhalta. Työmallista otetut sisätilaprojektit näyttävät lupaavilta ja kattomuoto tekisi sisätiloista kiinnostavia. Viitteellisesti esitetty ylävaloratkaisu ei oikein avaudu.

Valittu julkisivumateriaali on lähes huoltovapaa. Sisäpihan huolto on kysymys, joka on kyseenalainen.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaisia mutta toimivia. Esitetty myymälärakennus peittää näkymiä torille Pirkankadulta. Tornitalot ovat korkeudeltaan täysin ylivoimaisia eivätkä pienoismallikuvatkaan pysty vakuuttamaan ratkaisusta, vaikka porrastettu massoittelu toimii kun rakennuksia tarkastelee pelkkinä kappaleina. Herää kysymys, minkälaisia tilaa tornit luovat ympärilleen maantasossa. Lamelliratkaisu eheyttäisi kaupunkitilaa paremmin.

49 Bün

Taidemuseo sijoittuu luontevasti kilpailualueelle ja jatkaa olemassa olevien rakennusten nappulapeliä.

Toisiinsa liittyvien palikkojen sommitelma on konseptina paljon käytetty, mutta auttaa sovittamaan rakennuksen pieniipiirteiseen ympäristöönsä. Julkisivumateriaali on hiukan yllättävä, mutta toimii kontrastina viljamakasiinille. Yksiaineisuus rauhoittaa monimuotoista sommitelmaa. Tekijä on jäsenöinyt myös ulkotilat huolella, mikä auttaa istuttamaan uudisrakennuksen osaksi ympäristöään.

Näyttelytilat jakautuvat aika pieniin yksiköihin ja ovat paikoin vaikean muotoisia, mikä ei palvele muunneltavuutta. Eteerisissä näkymäkuviissa tunnelma on rauhallinen ja lupaava.

Pyynikintorin liikennejärjestelyjen muuttaminen on radikaali ele, mutta kieltämättä tekisi aukiosta viihtyisemmän. Vaihtoehtona on ammattikoulunkadun jatkaminen Pyynikintorin läpi niin, ettei siitä muodostu umpiperää, mutta lukion edusta saataisiin silti rauhoitettua. Viitteelliset ideavinjetit ovat lupaavia. Linja-autot toimisivat myös keula Pirkankadulle päin.

Asuinrakentaminen vaikuttaa realistiselta, vaikka suuri kerrosala on tuottanut tässäkin paikoin ahtaita paikkoja.

50 Korttelimuseo

Taidemuseo sijoittuu luontevalle paikalle ja eheyttää ympäristöään. Valittu arkkitehtoninen ote on hyvin yllättävä. Mustat latomaiset rakennukset vaikuttavat vieraalta kaupunkiympäristössä, vaikka ratkaisua perustelisi alueen historialla. Toisaalta tietty kummallisuus herättää mielenkiintoa. Ehdotus on tehty ammattitaitoisesti ja esitetty selkeästi.

Tornigalleria on kiinnostava ajatus ja auttaa profiloimaan museon suhteessa muihin aluetaidemuseoihin.

Näyttelykierto on selkeä ja tilat ovat hyvin muunneltavissa. Sisätilanäkymän tunnelma on lupaava.

Pyynikintorin ratkaisut ovat toimivia. Linja-autoliikenteen voisi pakata tiiviimmäksi, jolloin torille jäisi enemmän tilaa.

Asuinrakennukset on ratkaistu uskottavasti, mutta ovat paikoin hyvin lähellä toisiaan. Kaikkea kerrosalaa ei ole saatu mahdutettua kilpailualueelle.

59 Draperia

Paviljonkimainen maanpäällinen taidemuseo säilyttää tontin puistomaisuuden. Suunnat vaikuttavat sattumanvaraisilta ja Pyynikintorin koordinaatistoa olisi voinut hyödyntää. Yhteys Amurin museokortteliin on huomioitu, joskin silta on erikoinen ajatus. Kenties silta toimisi kuten Rotterdamin museokompleksissa, jossa sillalta ihailaan puistoa vain visuaalisena elementtinä.

Taidemuseon eteen jää selkeä aukio ja ulkotilat yhdistävät toimivasta uutta ja vanhaa rakennusta.

Viljamakasiinin hahmon monistaminen eri mittakaavoihin ei tunnu konseptina luonteelta. Saman ajatuksen olisi

voinut toteuttaa astetta abstraktimminkin ilman turhaa osoittelua. Ajatus rakennuksen toimintaa ilmentävästä liikkuvasta verhosta on kiehtova. Rakennuksen abstraktimpi arkkitehtuuri toisi verholle enemmän voimaa. Maanpäällinen rakennusosa toimii lähinnä sisäänkäyntipaviljonkina ja näyttelytilat sijaitsevat maan alla, jolloin niillä on hyvä yhteys kokoelmanäyttelyyn. Kierto on selkeä ja tilat ovat muunneltavissa. Sisätilojen tunnelma on varsinkin aulassa arkinen.

Pyynikintorin järjestelyt on ratkaistu hyvin ja toiminnot sijoittuvat oikeille paikoilleen. Torin historiaa on kunnioitettu.

Asuinrakentaminen vaikuttaa realistiselta, joskin Puutarhakadun kokonaisuus on hiukan raskas.

64 Promenade

Konseptin yksinkertaisuus tekee kokonaisuudesta miellyttävän rauhallisen. Kahteen erilliseen rakennusmassaan jakautuva taidemuseon uudisrakennus ja vanha osa yhdistyvät luontevasti museoaukion välityksellä. Vaihteleva aukotus tuo kiinnostavuutta yksinkertaiseen rakennukseen. Näkymäkuvassa museo vaikuttaa kiinnostavalta toisin kuin varsin teknisissä tasokuvissa. On kuin kuvat olisivat kokonaan eri työstä. Uudisrakentaminen sijoittuu luontevasti ja museon tontille mahtuu jopa täydennysrakentamista.

Ajatus arkkitehtonisesta promenadista on lupaava lähtökohta ja heijastuu hyvin julkisivuihinkin. Uudisrakennuksen tilaohjelman jakautuminen kahteen erilliseen rakennusmassaan, joista kumpikin on pohjapinta-alaltaan hyvin pieniä, johtaa heikkouksiin toiminnan kannalta. Esimerkiksi museokauppa sijaitisi mielellään maantasossa helpommin saavutettavissa. Pohjat jäävät osin tilakaavion tasolle, kun toiminnot on osoitettu tiloihin vain tekstein esim. kirjasto avotilana. Taidemuseo tarvitsee kaksi erillistä poistumistietä, mikä ei helpota jo ahtaita pohjia. Sisäperspektiivin tunnelma on levollinen. Moneen osaan jakautuva konsepti ei ole kovin taloudellinen ratkaisu kustannusten eikä lämpötalouden suhteen.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaiset, mutta toimivat.

Täydennysrakentamisen asuntorakennusten runkosyvyys on aivan liian suuri.

71 RATIO

Ehdotus on esitetty kauniisti ja selkeästi. Taidemuseo on tuotu yllättäen rajaamaan Pyynikintoria ja taidemuseon tontti on osoitettu lisärakentamiselle. Ehdotuksen suurin puute on vanhan taidemuseon jättäminen taustalle. Ehkä reittejä leventämällä ja korostamalla ehdotusta olisi voinut kehittää niin, että rakennusten välinen yhteys olisi vahvistunut.

Taidemuseon massoittelu on matala ja paviljonkimainen, joten se ei tuki torin aukeaa maisematilaa kovinkaan pahasti. Rakennusmassa on yksinkertainen, mutta kattomuoto tekee rakennuksesta elegantin ja kiinnostavan. Rakennus aukeaa ympäristöönsä suurten lasiseinien välityksellä kaupunkitilaa aktivoiden. Lastausliikenne risteää sekä linja-auto- että henkilöautoliikenteen kanssa.

Pohjaratkaisu on miellyttävän selkeä ja levollinen. Ylävalojärjestelyt ja kaksikerroksiset tilat ovat kiinnostavia, vaikka näyttelytilat sijaitsevat maan alla. Yhteys vanhaan viljamakasiiniin puuttuu kokonaan.

Pyynikintori on laitettu uusiksi lukuun ottamatta historiallista valaisinta, joka on säilytetty. Leikkisten pyöreiden muotojen sijaan klassisempi ote sopisi yhtä hyvin rakennuksen pariin.

Ajatus historiallisen umpikorttelin palauttamisesta on kaunis, mutta kahdeksankerroksinen kortteli on mittakaavaton ja piha jää pimeäksi.

75 IVORY

Ehdotus on laadittu ammattitaidolla ja esitetty selkeästi. Taidemuseon ulkomuoto on yksinkertaisuudessaan rauhallinen, mutta tiukka symmetria tekee kokonaisuudesta jäykän. Valkoinen julkisivuväri korostaa modernistista, hiukan vanhahtavaa tunnelmaa. Viistetty katto, joka heijastaa sisätiloihin ylävaloa viestii, että kyseessä on nimenomaan museo, mutta on hiukan raskaan oloinen ja valaistus toimisi eri ilmansuuntiin erilalla. Suuret lasipinnat avaavat toimintaa ympäristöön, kun yleisötilat kiertävät pohjakerrosta L-kirjaimen muotoisena, joskin eteläjulkisivun lämpio jää kapeaksi ja kaupan toimivuus osana tilaa on kyseenalainen.

Uudisrakennuksen sijainti on luonteva, joskin rakennus saisi olla aavistuksen pohjoisempaan ja ottaa kiinni täydennysrakentamisen seinälinjasta. Rakennuksen eteen muodostuu selkeä aukio ja sisäänkäynnin puolelle lupaavan oloinen museoaukio.

Näyttelykierto on selkeä ja tiloja voi jakaa eritavoin. Perspektiivikuvassa näyttelytila on rauhallinen, mutta hiukan luonteeton. Porras on näkymäkuvassa rakennuksen kiinnostavin tila. Yhteys vanhaan osaan on käytävämäinen ja kellarimaisuus häiritsee yhteyttä.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaisia, mutta toimivia. Ajatus kiveyksen kuvioinnista tuo riittävän hienovaraisesti kiinnostavuutta historialliseen ympäristöön.

Uudisrakentaminen on esitetty vakuuttavasti ja ammattitaitoisesti.

78 NOIVA

Taidemuseon veistoksellinen ote vaatisi enemmän herkkyyttä kautta linjan: pohjapiirustuksesta esitystekniikkaan. Nyt ulkonäkymä ei anna parasta mahdollista kuvaa pitsijulkisivun mahdollisuuksista. Rakennus aukeaa hyvin ympäristöönsä lasisen maantason kautta. Rakennus hieman liiskautuu tontin pohjois- ja länsirajaa vasten, mutta avaa sylinsä museopihalle päin ja korostaa yhteyttä Amurin korttelimuseoon. Valitettavasti piha jää illalla varjoon.

Pohjapiirustus on jäänyt kaavion tasolle ja esimerkiksi huoltoliikenne ei toimi. Porras tuntuu arkiselta julkisivun vieressä, vaikka sijainti on näkymien kannalta perusteltu. Porras ja sen viereinen käytävä haukkaavat tiloja hallitsemattoman oloisesti. Ehkä porras olisi toiminut paremmin itsenäisenä objektina tilassa tai osana umpinaisten tilojen ryhmää. Samoin palopoistumisportaat ovat kiusallisesti näkyvissä muuten tyhjässä näyttelytilassa. Sisäperspektiivikuvissa tunnelma on rauhallinen ja kaunis.

Pyynikintorin linja-autojen järjestelyt eivät sijoitu oikein. Muuten järjestelyt ovat tavanomaiset.

Täydennysrakentamisen ratkaisut ovat realistisia, joskin Puutarhakadun rakennusmassa hakee vielä paikkaansa tontilla ja on ylikorkea.

89 Passe-partout

Esitystekniikka on selkeä ja mukavalla tavalla viitteellinen verrattuna suoraan oliopohjaisesta ohjelmasta reväistyihin kuviin, joita kilpailussa on liikaa. Taidemuseo jää hiukan kaaviomaiseksi. Ehdotus on parhaimmillaan perspektiivikuvissa, joissa on hyvä tunnelma.

Laajalle levittyvä taidemuseo ei mahdu tontilleen vaan tukkii yhteydet Amurin museokorttelin suuntaan.

Näyttelykierto on selkeä ja tilat on muunneltavissa, mikä on kaavioin esitettykin. Suoraan ulos aukeavat ikkunat ovat valaistuksen kannalta ongelmallisia näyttelytiloissa. Mediatilaan mennään monitoimitilan kautta, jolloin tiloja ei voi käyttää yhtä aikaa. Mitoituksessa on heikkouksia ja pohjoinen tuplakäytävä hukkatilaa, kun vieressä on atriumin viereinen liikennetila. Palopoistuminen ei toimi. Lastaustila on ahdas. Laajalle leviävä ehdotus ei ole kovin taloudellinen.

Pyynikintorin taideterminaali on hauska ajatus, mutta Pirkankadun toiselta puolelta perustellusti tuleva koordinaatisto näyttää silti rauhattomalta. Linja-autoliikenne olisi parempi Pirkankadun varrella.

Täydennysrakentamisen mahdollistamisessa on ollut ongelmia mikä on ratkaistu paksuntamalla massoja niin, että runkosyvyys kasvaa vaikeaksi ratkaista. Asuinrakennus ulottuu kiinni vaakahuoneeseen, mikä on virhe.

Näkymäkuvissa asuntorakentaminen näyttää hallitummalta asiallisuudessaan.

99 Korttelipihat

Taidemuseo kiertyy sisäpihan ympärille luostarimaisesti. Ehdotus on parhaimmillaan sisäpihan näkymässä, kun näyttelytilat avautuvat samansuuntaisten seinien välistä pihalle.

Arkkitehtoninen ote on vanhahtava ja kestäisi aiheiden karsimista reippaalla kädellä. Sisätilat avautuvat pohjoiseen, mikä valon kannalta on perusteltua, mutta jättää ulkotilat aktivoimatta. Raidoitettu julkisivunkäsittely ei vakuuta: muuten rauhallisesta rakennusmassasta tulee levoton ja sisään näyttelytiloihin tulee suoraa valoa myös etelästä. Ulkoperspektiivin tunnelma on postmodernistinen torilta käsin.

Taidemuseo sijaitsee luontevasti, mutta levittäytyy varsin laajalle. Museon pohjoispuolella sijaitseva rakennusmassa on esitetty vuoroin asuintalona vuoroin muussa käytössä. Näyttelytiloissa on vain vähän seinäpinta-alaa tilojen avautuessa atriumi-pihalle ja julkisivun ollessa aukotettu ikkunoin. Näyttelytoiminta jakautuu useaan osaan ja palvelupisteestä käsin on vaikea valvoa yleisöliikennettä. Tilat eivät juuri ole muunneltavissa. Ylävalo on huomioitu, mutta valoa tuntuu olevan liikaakin. Portaat ovat arkiset ja ne olisivat voineet saada arkiseksi jäävissä sisätiloissa suuremman roolin.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia. Linja-autoliikenteen voisi ratkaista kompaktimmin ja jalankulkijoille turvallisemmin. Ajoon tarvittava alue ei hahmotu, kun sitä ei ole rajattu. Täydennysrakentaminen ei ole ratkennut vaan sitä on siroteltu kilpailualueen ulkopuolellekin. Jostain syystä Pirkankadun varrella on silti vain nelikerroksinen rakennus. Päiväkodin pihaa ei ole huomioitu.

101 RECUERDO

Taidemuseo sijoittuu oikeaan paikkaan, mutta on liian laaja ja muistuttaa markettirakennusta. Pieni viiste ei toimi tehokeinona vaan rakennus olisi kannattanut tehdä reippaasti brutaaliksi halliksi, jota ei ole yritettykään erikseen muotoilla.

Julkisivun ruudukkoaihe on liian harva muodostaakseen pintaa ja näyttää kömpelöltä. Arkkitehtuurista olisi saanut enemmän irti kehittämällä sitä suurpiirteisen taidevaraston/-hallin suuntaan ja pakkaamalla tilat tehokkaammin, jotta rakennusmassasta olisi saanut ryhdikkäämmän.

Näyttelytila on selkeä ja muunneltava mahdollistaen taiteen nousemisen pääasiaksi. Sijainti maantasossa helpottaa suurikokoisten teosten esittämistä. Sisäperspektiivi ei anna houkuttelevaa kuvaa. Ylävalo on huomioitu. Massiiviset tuplaportaat johtavat ainoastaan pieneen mediatilaan.

Pyynikintorin järjestelyt ovat luonnosmaisat. Täydennysrakentamisen ratkaisut ovat eriskummallisia. Pirkankadun varren pistetalojen lähiömäisyyttä vähentää yhteen sidottu pohjakerros vain vähän. Kasvihuone on erikoinen ajatus tässä laajuudessa. Puutarhakadun tornitalot ovat mittakaavattomia.

107 THE HUB

Ehdotuksen rentous ja suurpiirteisyys on viehättävää, mutta samalla ehdotuksen puute, koska työ on jäänyt liian kaaviomaiseksi. Pohjia olisi voinut vielä työstää selkeämmiksi, jolloin vaikutelma olisi ollut uskottavampi. Esimerkiksi toimistotilat eivät ole nykyisellään toimivia ja osa tiloista on saavutettavissa vain pitkän käytävän päässä. Julkisivumateriaali on luonteva valinta ja tietty leikkisyys vähentää tiilen raskautta. Taidemuseo tuntuu hakevan vielä tarkkaa paikkaansa tontilla eikä saa tukea olemassa olevasta kaupunkirakenteesta. Rakennus on suhteellisen kompakti ja selkeä. Yhteys Amurin museokortteliin on niin ikään selkeä. Sisäänkäynti sekä etelästä että idästä on johtanut ylisuureen aulaan. Näyttelytilat saavat hyvin ylävaloa ja tilaa voi jakaa monin eri tavoin. Näkymä näyttelytilasta on lupaava. Kellari on käytävämäinen.

Pyynikintorin diagonaalisuunnan alleviivaaminen yhdistää hyvin toimintoja, mutta historialliset aiheet on pyyhitty pois. Linja-autojen pysäkit pitäisi kääntää 90 astetta keula Pirkankadulle päin. Täydennysrakentaminen on viitteellistä ja ylikorkeaa.

108 .12282017

Kuulas taidemuseo luo ympärilleen puitteet asialliselle, mutta mukavalle taidekokemukselle. Uusi rakennus rajaa L-kirjaimen muotoisena eteensä toimivan aukion, jonka kautta on myös käynti taidemuseoon. Sisäänkäynti ei siis sijoitu Puutarhakadun päähän syntyvälle aukiolle vaan rakennuksen kainaloon. Rakennus jää hieman etäiseksi Pyynikintorilta tullessa, sen voi kokea näyttäytyvän hieman varautuneena, mykkänä laatikkona.

Kokonaan sulkeutunutta maantasokerrosta aukoiden liitoskohdassa voidaan pitää jopa virheenä. Rakennuksen materiaalit eteerinen himmeä lasi ja sitä rytmittävät liimapuuosat sekä pilastereissa että umpiosissa tekevät rakennuksesta miellyttävän mutta esitetyn laajuudessa käytössä hieman tylsän. Puurakenne tuo toisaalta myös kaivattua lämpöä muuten tiukkaan arkkitehtuuriin.

Maantason putkimainen yhteys vanhaan osaan on turha. Se on kuitenkin helposti poistettavissa, koska maan allekin on osoitettu toimiva yhteys. Samalla voitaisiin säilyttää yhteys myös Amurin työläiskortteliin ja saada entinen talonmiehen asunto sekä kahvilan terassi takaisin valoon ja toiminnan kannalta keskeisemmälle paikalle. Aulatilat ovat lasiseinäisiä ja avautuvat ympäristöönsä.

Pohjapiirros on hyvin selkeä ja saa haastavan tehtävän näyttämään hyvin helposti ratkaistavalta, mitä se ei valtaosalle kilpailijoista ole ollut. Näyttelytilat ovat erinomaisesti muunneltavissa. Ylävalo on huomioitu hyvin, jopa liioitellen, kun se vie puolet näyttelyhallin tilavuudesta. Toimistotilat voisi helposti ratkaista rennomminkin.

Pyynikintorin orgaaninen muotoilu ei riittävästi ota huomioon historiallista ympäristöä. Täydennysrakentaminen on hyvin kaaviomaista.

123 HAVINA

Kesken jäänyt ehdotus, jossa perusasiat kuitenkin on kunnossa, joskin varman päälle ja yllätyksettömästi ratkaistu. Taidemuseon sijoittuminen on luonteva.

Nykyisen museorakennuksen muotoa on kopioitu ja ryhmitelty atriumin kiertäväksi kehäksi. Museorakennusten väliselle pihalle on luonnosteltu veistosmaisia valokuiluja. Huoltojärjestelyt eivät toimi eikä huollon ajoneuvoliikennettä ole edes esitetty. Ulkonäkymän paikkaa ei tunnista. Ympäristö on varsin erilainen. Työ on jäänyt kaavion tasolle. Näyttelykierto jakautuu vaihtuvienkin näyttelyiden osalta kahteen kerrokseen ja saisi olla selkeämpi. Tilojen tulisi noudattaa kattomuodon määrittämää geometriaa vaivattomamman oloisesti. Sisänäkymässä on mukava rouhea materiaalin tuntu.

Pyynikintoria ei ole pohdittu riittävästi. Historiallista luonnetta on heikennyt uudella jäsentelyllä, jolle ei löydy perusteita. Linja-autoliikenteen järjestelyt ovat maaseutumaiset. Lisärakentaminen on raskasta ja osin liian korkeaa.

128 TUKINUITTO

Esityksen grafiikka on harvinaisen vaikealukuista ja vaikeuttaa arviointia, mutta yllättäen samalla herättää uteliaisuutta ja halun yrittää ymmärtää siitä, mitä ihmettä kuvissa tapahtuu. Ote on hyvin konseptuaalinen verrattuna suomalaiseen rationaaliseen suunnitteluotteeseen. Lähtökohta on kaukaa haettu ja tuntuu, että on yritetty perustella sekavaa monimuotoista arkkitehtuuria.

Materiaalisuus puuttuu esityksestä ja on keskitytty muotoiluun. Taidemuseo avaa sylinsä etelään, hyvään ilmansuuntaan, mutta ei ota riittävästi huomioon vanhoja rakennuksia, jotka jäävät syrjään.

Pohjien järjestelyt ovat toimivat. Mittakaavahahmoja olisi kannattanut ryhmittää niin, että ne eivät täyttäisi kaikkea tilaa pohjissa tehden niistä vaikealukuisia. Näkymäkuvien on esitetty viivapiirroksina, mikä ei auta syntyvän tunnelman arvioimisessa. Näyttelykierto on pussinperä ja pakottaa palaamaan samaa reittiä.

Pyynikintorin järjestelyt on ratkaistu kokonaiskonseptin puitteissa ja yliviritetty. Kuitenkin luonnonvalon tuominen paikoitustasolle on kaunis ele, joka osoittaa tekijän paneutuneen tehtävään aivan toisella empatialla kuin valtaosa kilpailijoista.

Täydennysrakentaminen on rauhatonta ja hajanaista. Vähempikin yrittäminen riittäisi ja uutta rakentamista tulisi tarkastella osana koko kaupungin kokonaisuutta eikä lähestyä muotoilu edellä.

130 EMBRACING THE SPACE

Taidemuseon atriumratkaisu sijoittuu luontevasti ja aukeamalla itään ottaa vanhat rakennukset mukaan sommitelmaan. Arvopuustoa on periaatteessa mahdollista säästää.

Ulkonäkymä on hyvin rauhallinen, jopa vakava ja kaunis rakennus toimisi hyvin myös siunauskappelina. Kattomuoto tuo kaivattua rentoutta pidättyvään ulkomuotoon. Kiinnostavasti eri suuntiin kääntyvät, mutta rakenteellisesti haastavat puulamellit, jotka osittain jatkuvat pohjakerrokseen, saavat rakennuksen näyttämään maahan uponneelta.

Pohjat on ratkaistu hyvin ammattitaitoisesti ja selkeästi, mikä saa vakuuttumaan tekijän ammattitaidosta. Näyttelykierto on harvinaisen selkeä, mutta ei silti vaikuta kaaviomaiselta. Ylävaloratkaisu on kiinnostava. Kattopalkisto tuo kiinnostavuutta muuten rauhalliseen tilaan.

Pyynikintorin kehystäminen katoksella on hiukan raskas toimenpide. Suomessa auringonsuojalle ei juuri ole tarvetta, mutta ratkaisu huomioi klassisen yksinkertaisen geometrian. Linja-autojen pysäkkejä tulisi kääntää 180 astetta.

Täydennysrakentaminen vaikuttaa ensi näkemältä ratkaistun paneutumatta monistaen samaa pistetaloa. Lähemmässä tarkastelussa ratkaisut paljastuvat oivaltaviksi. Pistetalot ovat tehokkaat ja Pirkankadun varrella niiden kytkeminen kulmistaan riittää tekemään ratkaisusta kaupunkimaisen ja pistetaloja yleensä vaivaava lähiömäisyys vältetään. Pohjakerroksen ajatukset ovat erittäin kiinnostavia. Massojen korkeuden vaihtelu saisi olla reippaampaa.

Täydennysrakentaminen pistetaloin on helposti toteutettavissa vaiheittain ja toteuttajienkin mieleen.

134 BRICKSTAMP

Taidemuseo tulee kiusallisen lähelle olevia rakennuksia ja tukkii yhteyden Amurin museokortteliin. Massoittelu kuitenkin huomioi vanhat rakennukset ja punoo ne osaksi sommitelmaa. Paremmalla sijoittamisella olisi taidemuseon hieno suunnitelma saatu toimimaan paremmin. Tekijän kannattaa jatkossa panostaa kaupunkirakenteen analysointiin ja ulkotilojen järjestelyihin, sillä ammattitaitoa selkeästi on.

Selkeä rakennusmassa on rauhallinen, joskin hyötyisi tiivistämisestä. Autio atriumpiha rakennuksen keskellä on varjoisa, eikä tilana ilmastossamme miellyttävä eikä sinne toimintoja ole osoitettukaan - julkisivupintaa ratkaisu silti lisää. Tiili on luonteva valinta, joskin se korostaa muutenkin raskasta tunnelmaa. Julkisivujen sommittelu on taidokasta.

Sisäänkäynti museoon tapahtuu kuopan kautta, mutta näyttelytilat on nostettu yläkerrokseen, mikä on vaivalloinen ratkaisu. Lipunmyyntiaula on ahdas ja varsinainen aula sijaitsee sen vieressä. Kauppa on kummallisesti piilotettu lipunmyyntitiskin taakse erilliseen tilaan. Monumentaaliporras nousee kohden lasiseinää johtaen ei minnekään. Näyttelytiloihin vievät portaat kääntyvät yllättäen 180 astetta. Näyttelykierto on kuitenkin itsessään selkeä. Tilojen muoto on määritelty ennalta eikä tilat ole muunneltavissa. Yhteys vanhaan viljamakasiiniin on häpeilevä. Näkymäkuvat ovat ehdotuksen parasta antia ja onnistuvat vakuuttamaan muuten raskaan oloisen rakennuksen hienoudesta.

Pyynikintorin linja-autokatos on raskas. Järjestely, jossa ajoneuvot ovat peräkkäin, ei ole tehokas. Muuten tämä osa-alue on jätetty tutkimatta.

Täydennysrakentamisen runkosyvyydet ovat epärealistisen kapeat. Pirkankadun varren rakennus peittää kiusallisesti vaakahuoneen.

146 JOUSI

Taidemuseo, joka kiertyy monimuotoisen sisäpihan ympärille, leviää liian laajalle. Sisäpiha aukeaa viljamakasiinin suuntaan aktivoiden rakennusten välistä kaupunkitilaa. Tärkeä kulma Puutarhakadulle on vailla toimintaa. Naivistinen grafiikka on yksi kilpailun parhaista, mutta ei helpota piirustusten lukemista. Selkeä massoittelu rauhoittaa monimuotoista arkkitehtuuria.

Näyttelytilat on jaettu kahteen erilliseen kerrokseen ja lisäksi kellariin. Vähempi muotoilu sisäpihalla palvelisi paremmin näyttelytoimintaa. Lasiset yläikkunat etelään ja länteen eivät toimi. Huollon järjestelyt ovat alimitoitettut.

Pyynikintorin tieyhteyksien muuttamisen perustelut ymmärtää, kun julkisten rakennusten edusta saadaan rauhoitettua. Ratkaisu on kuitenkin uskalias. Uusi puusto ei tue historiallista kaupunkitilaa. Katos on liian raskas. Täydennysrakentaminen on esitetty viitteellisesti. Rakentamisen keskittäminen vain Heinätorille johtaa ylikorkeisiin massoihin. Rakentamista olisi tullut jakaa laajemmalle alueelle.

2.2.5 KESKILUOKKA

2 tuoppi ja pikari

Taidemuseon rakennusmassa toistaa historiallista korttelirakennetta luontevasti, mutta on mittakaavaltaan suuri. Ympäröivien kaupunkitilojen jäsentely on sekavaa.

Uudisrakennus ei näytä taidemuseolta vaan arkisemmalta julkiselta rakennukselta. Rationaalinen rakennusmassa ei ole riittävän kiinnostava eikä vuoropuhelua vanhan osan kanssa synny kattomuodosta huolimatta.

Tunnelma sisätiloissa on arkinen. Tilojen käyttöön ei ole eläydytty riittävästi: taideteokset vaativat ripustus pintaa eli seiniä. Huoltoliikenne ei toimi, kun ottaa huomioon rekan kääntösäteet.

Pyynikintorilla historiallinen kaareva istutusryhmä on hävitetty eikä tilan jäsentely hyödynnä historian tarjoamia mahdollisuuksia.

Täydennysrakentamisen vaikuttaa pieneltä sillä tavoitellusta kerrosalasta on sijoitettu vain osa. Heinäpuisto on siten saatu säilytettyä.

3 stilleben

Taidemuseo on liitetty vanhaan osaan Corten-teräksellä. Vaikka rakennusten välille avautuu näkymiä, ovat uusi ja vanha osa toisistaan irrallisia. Taidemuseon arkkitehtuuri ei ole riittävän omaperäistä vaan vaikutelma on arkisemmasta julkisesta rakennuksesta.

Sisääntulovyöhyke on vaatimaton. Sali ei ole tilallisesti kiinnostava ja näyttelykierto ei muodosta elämystä.

Käynti vanhaan rakennukseen on arkinen.

Pyynikintorilla kahden risteävän koordinaatiston hyväksikäyttö on hyvä ajatus, mutta siitä ei ole saatu kaikkea irti. Myyntitori jää puristuksiin bussiterminaalien ja kadun väliin.

Sijoittamalla uudisrakentamista myös museon pohjoispuolelle on asuinrakentamisen rakennusmassat on saatu pidettyä kohtuullisena.

4 Aatsh

Ehdotus lähtee rohkeasti punomaan yhteen alueen elementtejä ja muodostaa voimakkaasti ympärilleen kaupunkitilaa. Ratkaisut ovat ennakkoluulottomuudessaan yllättäviä, mutta kiinnostavia. Työläiskorttelimuseo on huomioitu hyvin. Taidemuseo vaikuttaa kokoaan suuremmalta ja sen eteen muodostuu monumentaali aukio, kun sisäänkäynti on sijoitettu tontin pohjoisosaan. Pohjoiseen laskevan ulkoauditorion toimivuus ilmastossamme herättää epäilyksiä.

Taidemuseon ulkoarkkitehtuuri on keveää ja paviljonkimaista, mutta mieleen tulee pikemminkin valtava päiväkotimuseo. Vaikka alueella on pitkät perinteet puurakentamisessa, arkkitehtuuri vaikuttaa paikalla vieraalta. Eleet ovat hiukan mahtipontisia. Ulkotilojen avulla vanhan osan olisi voinut kytkeä voimakkaammin osaksi kokonaisuutta.

Aulatilat ovat vahvasti kontaktissa ympäristöönsä ja museo on siten helposti lähestyttävä. Kierto toimii, joskin pitkät rampit sopisivat paremmin suurempaan museorakennukseen.

Pyynikintorin suunnitteluun on panostettu kiitettävällä huolella, mutta tori on pistetty uusiksi alueen historiaa hyödyntämättä. On rohkea ajatus nostaa toritaso kannelle linja-autoterminaalille. Kannenalaisten tilojen toteuttaminen viihtyisinä on haastavaa. Käynti paikoituslaitokseen on osoitettu Pyynikintorin itäpuolelta. Täydennysrakentaminen puristaa vaakahuonetta, mutta jättää siten Heinäpuiston rakentamatta. Puutarhakadun varrella ei leikkipuistoa ole huomioitu. Rakennusmassan leveys aiheuttaisi alakerroksissa ongelmia.

6 SYLI

Taidemuseon liittyminen vanhaan rakennukseen ei ole luontevaa. Engelin viljamakasiini haluaa hahmottua omana itsenäisenä rakennuksenaan. Vanhan osan syöminen osaksi kokonaisuutta pitäisi toteuttaa äärimmäisen hienovaraisesti, mikä on hankalaa kattojen sadevesien yms. vuoksi. Näkymäkuvissa liittyminen näyttää raskaalta ja vaivalloiselta. Origamimainen taitteinen arkkitehtuuri vaikuttaa paikastaan irralliselta. Tunnelmaa korostaa tekijän tapa esittää rakennus näkymäkuvassa ilman minkäänlaista suhdetta ympäristöönsä.

Amurin museokortteli jää kokonaan uuden kokonaisuuden taakse pimentoon eikä toivottua tapahtumakeskittymää synny rakennuksen läpikuljettavuudesta huolimatta.

Tekijä ei ole eläytynyt riittävästi rakennuksen käyttöön: suuret lasiseinät näyttelytilassa eivät mahdollista taiteen ripustamista ja tilan joustavaa käyttöä. Kokoelmanäyttely on turhaan jaettu kahteen erilliseen osaan kun se olisi mahtunut yksin vanhaan osaankin.

Pyynikintorin historiallinen tilallisuus menetetään, kun puurivein avointa maisematilaa jaetaan osiin. Heinätorin asuinrakennukset seilaavat epämääräisesti omassa koordinaatistossaan. Muutenkin vaikuttaa, etteivät rakennusmassat ovat loksahaneet kohdilleen vaan leijuvat tontilla paikkaansa löytämättä ja ottamatta huomioon ympäröivien rakennusten antamia linjoja. Sijoittamalla uudisosa kiinni vanhaan osaan on museon tontin asuinrakennukselle saatu riittävästi tilaa.

10 ARCADE

Kaupunkitilalliset perusratkaisut ovat kohdillaan ja taidemuseo asettuu luontevasti joskin yllätyksettömästi ympäristöönsä. Näistä lähtökohdista olisi voinut kehittää huomattavasti paremman ehdotuksen. Tekijältä lienee aika loppunut kesken sillä esitys jää kaaviomaiseksi ja tietty herkkyys puuttuu.

Taidemuseon tunnelma on torjuva, mutta näistä lähtökohdista olisi kehitettävissä toimivakin rakennus.

Sisäpihan vuoksi rakennuksen jalanjäljestä muodostuu suuri.

Näyttelytilat ovat varsin arkiset ja näkymäkuvien tunnelma kylmä. Laajan, merkittävää lisäarvoa tuomattoman sisäpihan sijaan olisi voinut tutkia kompaktimpaa ratkaisua ja avata rakennusta ulospäin sen sijaan että kierrytään suljetun sisäpihan ympärille.

Pyynikintorin järjestelyt ovat selkeät ja konstailemattomat. Se ettei aluetta ole enempää ideoitu, säilyttää historialliset arvot.

Vaikuttaa että täydennysrakentamisessa on vain osa toivotusta kerrosalasta. Vaakahuonetta korostava viiste toimii.

12 PAASIKIVEN KANGASTUS

Ehdotuksen hyvänä puolena on, että se lähtee liikkeelle kaupunkitilasta, eikä tekijä ole keskittynyt ainoastaan sisätiloihin kuten monessa muussa ehdotuksessa. Ulkotilojen käsittely jää kuitenkin varsin viitteelliseksi eikä esitetty graafinen kuvio riitä. Pohjoiseen päin viettävä aukio ei ilmastossamme ole miellyttävä. Suurpiirteinen ratkaisu toimii suurkaupungissa mutta ratkaisu on Tampereelle liian suureellinen. Sisäänkäynti maantasosta olisi luontevampaa kuin montun kautta.

Liikkuminen rakennuksessa perustuu hissiin. Eri kerroksiin jakautuva perusratkaisu olisi vaatinut houkuttelevan avoportaankerroksia yhdistämään. Näyttelytilat maan alla ja ylimmässä kerroksessa sijaitsevat toisistaan kaukana eikä niiden välillä ole yhteyttä.

Pyynikintorin itäreuna on rauhoitettu kokonaan muulta kuin huolto liikenteeltä, mutta vastaavasti länsisivulta menetetään liikenteelle enemmän alaa. Esitetyt ratkaisut ja sattumanvaraisesti sijoitetut toiminnot heikentävät historiallista jäsentelyä.

Asumisen ratkaisut ovat periaatteessa toimivia, vaikka kaikkea alaa ei olekaan saatu sovitettua kilpailualueelle.

13 entäs Sitte

Taidemuseon nivominen osaksi asuinrakentamista on yllättävä ratkaisu, mutta Pyynikintori vahvistuu saamalla pohjoissivulle eheän julkisivun. Ehdotus korostaa voimakkaasti yhteyttä Amurin museokortteliin ja nivoo sen osaksi kokonaisuutta.

Taidemuseon arkkitehtuuri ei ole kovin omaperäistä eikä tunnu sitoutuvan erityisesti paikkaansa.

Yhteys näyttelytilaan ohi toimistotilojen on pitkä, mutta toisaalta näin saadaan hyödynnettyä ylimmän kerroksen mahdollistama ylävalo.

Vaakahuone on yllättäen purettu. Vaikka kaupunkitilallisesti saavutetaan näin eheämpi kokonaisuus, on historiallisen rakennuksen purkaminen virhe. Sijoittamalla täydennysrakentamista myös museorakennuksen tontille on Heinäpuisto saatu säilytettyä. Toisaalta Vaakahuone ja päiväkodin piha ovat jääneet huomiotta.

15 THX113876

Taidemuseo jää irralleen vanhoista rakennuksista ilmeisesti turhan monumentaalirampin maksimikaltevuuden aiheuttaman pitkän etäisyyden vuoksi. Ramppi katkaisee ikävästi yhteyden Amurin museokortteliin.

Kokonaisuus on epäyhtenäinen ja sekava.

Ulkotiloja ei ole jäsenneilty vaan ne ovat jääneet hahmottomiksi nurmikentiksi. Näkymäkuviissa puikkomainen rakennus jää anonyymiksi ja paikastaan irralliseksi.

Iso osa tiloista sijaitsee maan alla. Silti yhteydet vanhaan osaan ovat pitkät. Formalistinen harjakattoaihe aulan leikkauksessa tekee isosta osasta yläpuolista kerrosta käyttökelvottoman.

Aukion käsittely kaltevilla kannella on raju ele, eikä esitetty materiaali pysty vakuuttamaan ratkaisun eduista.

Heinäpuiston kiemurteleva rakennusmassa on formalistinen. Materiaalista on vaikea saada selvää, mikä osa on rakennusta ja mikä osa pelkkää katosta. Ainakaan ei ole mahdollista sijoittaa asuntoja esitettyihin tiukkoihin kulmiin toisiinsa nähden vaan asuntojen tulee saada valoa ja avautua ympäristöönsä.

16 siivet

Ehdotusta vaivaa liiallinen muotoilun tarve. Museorakennuksen sisäänkäynti on koilliskulmasta ja vaikea löytää. Vaaleat julkisivut ja valkoinen metalli ovat ympäristölle vieraita aiheita eivätkä toimi kontrastinakaan nykyiselle ympäristölle.

Taidemuseo on sijoitettu aivan kadun varteen, mutta Pirkankadulle aukeaa henkilöstön toimistotilat, jolloin kyseessä voisi olla mikä tahansa toimistorakennus. Asuinrakennuksen ja museon väliin jää epämääräinen piha joka ei hahmotu osaksi kumpaakaan rakennusta. Kokonaisuus kääntyy sisäänpäin. Ilmeisesti vaikealta tuntuvan sommittelun tavoitteena on ollut jatkaa Pyynikintorin itälaidan linjaa ja suunnata katse uudisrakennuksella vanhaan osaan.

Sisätiloja dominoi formalistinen ympärikerrettävä osa ja näyttelytilat jäävät hukkatilaksi tämän ympärille.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaiset, mutta toteuttamiskelpoiset.

Museotontilla olevan asuinrakennuksen vahvasti muotoiltu runko aiheuttaa haasteita asuntosuunnittelulle eikä pohjaratkaisua olekaan esitetty edes kaaviomaisesti. Asuinrakennus vaatisi pihan eli museon pohjoispuolen vaarana olisi alueen privatisoituminen.

20 kaiku

Ehdotus lähtee mukavalla tavalla liikkeelle kaupunkipuiston muodostamisesta. Ratkaisun vuoksi taidemuseo ulottuu varsin laajalle ja tulee lähelle vanhaa viljamakasiinia. Uuden ja vanhan suhde vaikuttaa ahtaalta, kun entistä talonmiehen asuntoa vartenkin on haukattu massasta pala pois, mutta syntyvä tiukka kaupunkitila voi olla myös kiinnostava pienen mittakaavan johdosta. Massojen pusertaminen lähes kiinni toisiinsa ja sisäänkäynnin sijoittaminen itäisivulle johdattellee myös Amurin museokorttelille, joka olisi muuten vaarassa jäädä kokonaisuuden takapihalle.

Ympyrän kaaret muodostavat voimakkaasti tilaa ja huomio keskittyy ympyrän keskipisteeseen. Olisiko keskipistettä voinut hyödyntää esimerkiksi julkisen taideteoksen paikkana? Ympyrän kaari saa tukea Pyynikintorin eteläpään kaaresta. Vanha osa jää hiukan uuden taidemuseon varjoon.

Näyttelytilat maantasossa eivät rajaudu selvästi vaan ovat aulan perällä. Näyttelytilojen roolia olisi voinut korostaa enemmän ja esittää näkymän muualtakin kuin aulasta. Pieni tasoero maantason näyttelytiloissa vaatii hissien ja on siten hankala. Hissi voisi sijaita portaiden yhteydessä helpommin saavutettavissa.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaiset mutta luontevat.

Pienet viistoudet Pirkankadun varren rakennusmassassa vaikuttavat siltä, että tekijä on kamppailut suuren kerrosalan sijoittamisessa tontille ja joutunut ulottamaan lamelleja pidemmälle kuin on halunnut ja sitten viistonnut rakennuksia väistäen nykyisiä rakennuksia.

23 Plus

Taidemuseon ulkoarkkitehtuuri on selkeää, melkein tyyliä. Suurpiirteisyys tuo tunnelmia vuosikymmenten takaa, mutta toisaalta pidättyväinen arkkitehtuuri sopii paikkaansa paremmin kuin liika yrittäminen. Suuret lasipinnat auttavat tekemään rakennuksesta helpommin lähestyttävän. Ulkotilat on käsitelty kauttaaltaan samalla kiveyksellä ja pihasuunnittelun keinot on näin jätetty hyödyntämättä.

Taidemuseon tontista muodostuu kuitenkin liian ahdas. Uusi asuinrakennus, taidemuseo ja vanha osa muodostavat peittävän rintaman ja Amurin korttelimuseo jää korttelin taakse ilman toivottua yhteyttä.

Lipunmyynti on väärin päin eikä henkilökunnalla ole näköyhteyttä sisäänkäyntiin. Museokauppa on hankalasti saavutettavissa ”pussin perällä”. Kierto on sinänsä selkeä, mutta jakaantuu yläkerran ja pohjakerroksen erillisiin tiloihin. Pohjakerroksen kaksikerroksinen osa auttaa hiukan yhdistämään kokonaisuutta. Yläkerroksen näyttelytilat saavat ylävaloa.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaisia.

Sijoittamalla täydennysrakentamista myös museon tontille on suuren kerrosalataavoitteen luomaa painetta muualla vähennetty - jopa Heinäpuiston arvokas puurivi on saatu säilytettyä. Asuinrakennusten ratkaisut ovat tavanomaisia. Asumisen runkosyvyys vaikuttaa liian suurelta.

24 ARTCORE

Poikkeava lähtökohta, jossa koko taidemuseo on sijoitettu kellariin, ei vakuuta runollisista selostuksista huolimatta. Piilossa olevalta taidemuseolta vie huomion valtava tornitalo keskellä historiallista Pyynikintoria. Maan alle laskeutuva ramppi jättää vanhan osan ja Amurin museokorttelin ikään kuin takapihalle.

Koko rakennuksen sijoittaminen maan alle on ratkaisu, jota usein ehdotetaan vaikean tontin ollessa kyseessä. Suomen kaupungit ovat kuitenkin suhteellisen väljästi rakennettuja, joten ratkaisulle pitäisi olla hyvät perustelut ja yläpuolinen tila tulisi tällöin saada hyödynnettyä maksimaalisesti. Syntyvä kattolyhtyjien sommitelma on kaunis ja rakeisuuskuvassa antaa viitteitä uusien lamellitalojen typologiasta, mutta alue tulisi hyödyntää paremmin puistona. Maanalaisissa tiloissa, joihin valoa tulee vain kattolyhtyjien kautta, on taiteen vaatimien olosuhteiden hallinta toisaalta helppoa.

Pohjapiirrokseen olisi katkoviivalla kannattanut esittää näyttelykierto ja värittää huoltotilat niin, että yleisötilat erottuvat niistä. Näyttää siltä, että näyttelykierto päättyisi narikkaan. Leikkauspiirustukset havainnollistavat tiloja parhaiten.

Pyynikintoria dominoi linja-autoliikenne, jonka olisi voinut sijoittaa kompaktimmin. Historiallinen kaarimuoto on poistettu.

Pirkankadun asuinrakennuksen poikkeava koordinaatisto pistää silmään asemapiirroksessa. Tornitalo vaikuttaa paikaltaan irralliselta eikä se liity maantasoon mitenkään.

25 TA-LO

Taidemuseo sijoittuu ympäristöönsä kunnioittaen historiallista korttelirakennetta. Ajatus erillisestä ateljeerakennuksesta on sympaattinen, mutta rakennusmassa jää hyvin vaatimattomaksi suurikokoisen taidemuseon rinnalla. Näyttää että kolme erillistä rakennusta eivät haluaisi millään tavoin olla tekemisissään keskenään.

Taidemuseon latomainen muoto vaikuttaa raskaalta. Julkisivumateriaalien tavoite lienee keventää kokonaisuutta ja olla vastakohta punatiiliselle vanhalle viljamakasiinille. Taidemuseo jää kuitenkin ympäristöstään irralliseksi.

Tilat ovat kaaviomaiset eikä ulkohahmon mahdollisuuksia ole käytetty hyväksi: veistoksellinen kattomuoto on uhrattu konehuoneelle. Sisäänkäynnin toteuttaminen haukkaamalla rakennusmassaa pallomaisella muodolla on erikoinen ratkaisu. Vesiallas jää irralliseksi ja monumentaaliseksi aiheeksi kuten väärinpäin käännetty talokin. Yhteys maanalaisiin tiloihin erillistä porrasta pitkin jää syrjään. Pääporras olisi hyvin voinut jatkua kellariin saakka.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaisia. Toriparkkiin on kaksi erillistä ajoyhteyttä, joista Pyynikintorin ramppi on turha.

Asuminen on ratkaistu realistisen oloisesti.

26 TAMTAM

Tekijä on voimakkaasti lähtenyt kehittämään avointa kaupunkitilaa umpikortteleiksi, jopa kilpailualueen ulkopuolella. Taidemuseon koordinaatisto poikkeaa ympäröivästä kaupunkirakenteesta. Toriin rajautuvan asuinrakennuksen kanssa kulmittain taidemuseo kuitenkin ohjaa Amurin museokortteliin, mutta aukion ja väylien järjestelyjä olisi tullut tutkia huolella, pelkkä kapea kulkutie ei riitä. Nyt sekä Amurin museokortteli että vanha viljamakasiini jäävät takapihan puolelle.

Ulkoarkkitehtuuri tuo mieleen pikemminkin huomiota tavoittelevan tilapäisen paviljongin kuin taidemuseon. Ulkonäkymäkuva on rajattu niin, että suhdetta ympäristöön on vaikea arvioida. Etuaukio on esitetty viitteellisesti, mutta se aukeaa hyvään ilmansuuntaan. Museorakennusten välinen piha jää vain pysäköintikäyttöön.

Pohjapiirustus on lähtenyt formalistisesta ajatuksesta, johon tilat on hieman väkisin sovitettu. Näyttelytilojen jakautuminen samanlaisiin, keskenään yhtä suuriin tiloihin, joissa on vielä kaarevat seinät, ei palvele tilojen muunneltavuutta. Toisen hissien tulisi olla riittävän iso taidekuljetuksia varten.

Pyynikintori on esitetty kaaviomaisesti. Linja-autoliikenteen toimivuudessa on parannettavaa.

Asuinrakennusten kytkeminen tonttien rajoista välittämättä esimerkiksi Sotkankadulla asettaisi haasteita toteutukselle.

27 TRE2

Taidemuseon poikkeava koordinaatisto herättää kysymyksiä. Rakennusmassa vaikuttaa mataluudestaan huolimatta varsin suurikokoiselta ja raskaalta. Vanha viljamakasiini ja Amurin museokortteli jäävät vaille huomiota.

Rakennuksen ulkomuoto muistuttaa arkisia rakennuksia. Julkisivut ovat varsin viitteellisesti esitetty. Näyttelykierto on selkeä, mutta yllätyksetön. Kokonaisuus jää vaatimattomaksi.

Pyynikintorin paviljonki katkaisee ikävästi toritilan. Muuten ratkaisut ovat tavanomaisia.

Asuntojen runkosyvyys on epärealistinen ja Puutarhakadun uudisrakennus tulee liian lähelle olemassa olevia rakennuksia. Makasiinikadun asuinrakennus on ylimitoitettu eikä sovi ympäristöönsä.

28 PLASSI

Taidemuseo sijoittuu ympäristöönsä luontevasti ja kompakti rakennusmassa jättää vanhan rakennuksen väliin hyvän yhteyden Amurin museokortteliin päin. Taidemuseo vaikuttaa punatiilestä huolimatta vanhasta viljamakasiinista hyvin irrallaan olevalta. Rakennusmassaa on kevennetty muotoilemalla osa siitä maastonmuodoksi. Etelään laskeutuva rinne voisi olla istuskelupaikkana miellyttävä.

Symmetrinen pääjulkisivu porrastettuine julkisivuaiheineen tuo mieleen vanhan julkisen rakennuksen.

Ulkoarkkitehtuuri on jäykähköä.

Sisäänkäynnistä laskeva monumentaaliporras on tilana komea. Poistumisreitti kellarista tulisi lisätä, mutta asia on helposti korjattavissa.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaisia korkeaa hotellia lukuun ottamatta. Epäsymmetrinen sommittelu ei toimi klassisella aukiolla.

Puutarhakadun asuntotornit on hyvin lähellä toisiaan ja auringon valon riittävyys epäilyttää. Pirkankadun varren rakennukset vaikuttavat ylikorkeilta vaikka niitä jäsennetty pystysuunnassa.

31 KUBIK

Taidemuseo ottaa Pyynikin alueen koordinaatiston, mikä on lähtökohtana luonteva ja ohjaa Amurin museokortteliä kohti. Työ on jäänyt kuitenkin pahasti kesken eikä esim. ilmakuvassa ole esitetty mitään muuta kuin taidemuseo nykyisessä ympäristössään.

Materiaalina taitetun valkoinen rappaus tuntuu ympäristölleen vieraalta. Etelään avautuvan lasiseinän takana on sekä näyttely- että henkilökunnan tiloja, jolloin julkisivun pääaihe jää vähän irralliseksi.

Erillinen iltakäytön sisäänkäynti on hyvä lisä. Esitetty huoltoramppi ei ole toimiva. Hallimainen näyttelytila on helposti muunneltavissa. Perspektiivikuvat eivät vakuuta.

Pyynikintorin ratkaisut ovat jääneet viitteellisiksi. Ajo pysäköintiin Heinätorin kautta tuo paljon liikennettä asuinalueen läpi. Maanalainen kevyen liikenteen yhteys Pirkankadun ali on lähiömäinen ratkaisu. Asuinrakennusten runkosyvyudet eivät ole realistisia ja ehdotus jää kauas kerrosalatoivoitteesta.

32 QUARTZ

Taidemuseo sijoittuu luontevasti vanhan korttelirakenteen määrittämään koordinaatistoon, mutta jää irralliseksi vanhasta viljamakasiinista, vaikka asemapiirroksessa näyttää syntyvän kolmen kuution sommitelma.

Taidemuseo vaikuttaa kokoaan suuremmalta. Taidemuseo antaa vaikutelman, että se voisi sijaita missä vain, suhde paikkaan puuttuu. Aukiotilojen käsittely on suurpiirteistä.

Sisätilat ovat avarat ja ylin kerros on helposti muunneltavissa. Rajatut näkymät ympäristöön julkisivun viilloista voisivat olla kiinnostavia.

Pyynikintorin järjestelyt ovat sekavia eivätkä vahvasta aukion klassisista luonnetta.

Asuinrakennuksen runkosyvyudet ovat asumiskäyttöön mahdollittomia ja tornitalon korkeus ylittää ympäristön sietokyvyn.

34 artem futurum tractabilis

Taidemuseon sijoittaminen kokonaan maan alle ei tuo lisäarvoa, päinvastoin menetetään mahdollisuus julkiseen näkyvään rakennukseen.

Esitetty sisäänkäyntipaviljonki on ahdas: portaat alkavat välittömästi tuulikaapin edestä eikä ryhmien liikkuminen tilassa ole mahdollista.

Näkymäkuviissa on kaunis ja rauhallinen tunnelma. Ulkoperspektiivin "villi luonto" on kaupunkiympäristössä vieras aihe. Näyttelykierto on vaatimaton: alimmalle tasolle johtaa vain kapeat portaat.

Pyynikintorin järjestelyt ovat osin järkeviä ja toteuttamiskelpoisia.

Asuinrakentaminen on hajanaista ja sitä on esitetty myös kilpailualueen ulkopuolelle, mikä ei ole tuonut kaupunkirakenteellisesti positiivista lisää. Esitetyt asuttopohjat eivät toimi.

35 NIKKI

Taidemuseossa on liikaa aiheita ja vaikutelma on levoton.

Amurin museokortteli jää kompleksin taakse eikä yhteyttä museoiden välille synny.

Taidemuseon maantason tiloissa on lähinnä huoltotiloja, mikä ei aktivoi ympäristöä. Kokonaisuus on kuitenkin toimivahko, vaikka henkilökunnan tilat kärsivät, kun ne jaetaan kahteen eri kerrokseen. Samoin näyttelytilat jakaantuvat selkeästi kellarin tiloihin ja toisen kerroksen tiloihin. Ylävalomahdollisuus on ratkaisulla kuitenkin saatu hyödynnettyä.

Pyynikintorin järjestelyt ovat toimivia joskin paviljongit katkaisevat aukion maisematilan.

Asuinrakentamista on esitetty myös taidemuseon tontille, mikä on vähentänyt painetta muualla.

Asuinrakentaminen on esitetty hyvin suurpiirteisesti eikä se eheytä nykyistä kaupunkirakennetta.

36 PYYTIKKI

Taidemuseo sijoittuu ympäristöönsä luontevasti joskin yllätyksettömästi. Punatiili materiaalina sitoo taidemuseon osaksi vanhaa viljamakasiinia. Pelkistetty muoto on rauhallinen, vaikka paljon viljelty aiemmin muodikas formalistinen holvikaari aihe tuntuu ympäristössään vieraalta. Huoltoliikenne ei toimi riittämättömien kääntösäteiden vuoksi.

Sisätiloja vaivaa kaaviomaisuus, työ on jäänyt pelkän tilakaavion asteelle. Mikäli tekijän tarkoituksena on tehdä hyvin yksinkertainen pohjaratkaisu, tulee tällöin pohja saada toimimaan täydellisesti ilman näyttelytiloissa korostuvia hissi- ja varastoulokkaita. Osa kellarin huoltotiloista on sijoitettu näyttelykerrokseen.

Sisäaula näyttää, formalistisuudestaan huolimatta, kiinnostavalta ja sopivan rouhealta nykyaikaisen taidemuseon reippaaseen käyttöön. Näyttelytiloissa on helppo järjestää kierto ja ne ovat hyvin muunneltavissa. Esitetty kattovaloratkaisu ei toimi vaan tulisi huomioida ilmansuunnat. Sisäpihasta ei ole otettu kaikkea irti. Ympäristöön olisi voinut avata muutaman kiinnostavan näkymän, ettei suhde ympäristöön jäisi näin heikoksi.

Pyynikintorin järjestelyt ovat jääneet luonnonmaisiksi. Linja-autoliikenne tulisi paremmin erottaa muusta torista jalankulkijoiden turvallisuuden vuoksi. Puusto on esitetty hyvin hennosti ikään kuin epäröiden. Torin keskelle ei puustoa tule sijoittaa, jotta avoin maisematila säilyy. Katos tuntuu liian raskaalta eikä sitä ole tarvetta yhdistää taidemuseon arkkitehtuuriin.

Asuinrakennukset ovat oikeansuuntaisia, joskin ne näyttävät ilmakuvassa liian massiivisilta. Asuintalojen viisteet ovat alueella vieras aihe.

38 TAIDETTA KAUPUNKIIN

Moneen osaan jakautuva taidemuseo vaikuttaa kokoaan suuremmalta ja on sommitelmana levoton. Erilleen sijoitettu museokauppa ja monitoimitila peittää näkymiä vanhaan viljamakasiiniin ja on käytön kannalta hankala ratkaisu.

Corten -teräs julkisivumateriaalina yhdistää uudisrakennuksen toimivasti viljamakasiiniin. Vähemmällä aiheilla olisi pärjätty hyvin, massoittelu on hieman sekavaa ja kömpelöä. Positiivista on aulan avautuminen ympäristöönsä lasiseinin.

Museokauppaan kulku pyritään usein järjestämään näyttelykierron päätteeksi, sillä kaupan myynti on monelle museolle hyvä tulonlähde. Tunnelma sisäperspektiivikuvassa on pikemminkin kuin kaupallisessa rakennuksessa, jolloin ei synny vaikutelmaa taidemuseosta. Näyttelytilat jakautuvat moneen keskenään saman kokoiseen huoneeseen, mikä ei ole muunneltavuuden kannalta paras mahdollinen ratkaisu.

Pyynikintorin ratkaisut ovat oikeansuuntaisia, joskin vähemmälläkin muotoilulla riittäisi klassisessa ympäristössä. Taiteen tuominen mukaan torille on hyvä ajatus.

Kokonaissuunnitelmasta saa käsityksen, että Ilomäentien päälle on rakennettu, sillä Pirkankadulle lankeaa pitkä varjo. Ratkaisu ei ole mahdollinen. Muut esitetyt ratkaisut ovat tavanomaisia ja ilmakuvan vaikutelman mukaan hieman ankeita.

43 CARMEN SAECULARE

Taidemuseo kiertyy taidemuseon puiston arvokkaiden puiden ympärille, mikä on ajatuksena kaunis. Taidemuseo työntyy kuitenkin aivan liian lähelle entistä talonmiehen asuntoa ja tukkii yhteydet Amurin museokortteliin.

Sisäänkäynti olisi kaivannut jonkinlaisen aukion eteensä. Nyt lähestyminen on arkinen ja tapahtuu saattoliikenteen kääntöympyrän viereltä. Lasisuudestaan huolimatta rakennus käpertyy itseensä eikä aktivoi ympäröivää kaupunkitilaa. Mikäli lähtökohdaksi otetaan näin formalistinen lähestymistapa, tulee pohjapiirros saada ratkeamaan ilman, että wc-tilat työntyvät ulos huomiohakuisesti. Ulkojulkisivu ei voine olla pelkkiä kantavia puukehiä, kuten öisessä ulkoperspektiivissä vaikuttaa, vaan rakennus hahmottuu ennemminkin kasvihuonemaisena lasikappaleena.

Näyttelykierto on sekavaahko. Kantava rakenne on voimakas eikä luo rauhallista taustaa taiteelle vaan mieleen tulee luuranko. Lasikattoisuus olisi haaste tilojen muunneltavuuden ja pimennettävyyden kannalta. Vapaassa muodossa tulisi päättää, mikä periaate otetaan tilojen koordinaatistolle: seuraavatko väliseinät kantavan rakenteen suuntia vai onko sisällä oma erillinen selkeä koordinaatistonsa, jolla ei ole tekemistä ulkokuoren kanssa. Nyt suunnat näyttävät sattumanvaraisilta.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaisia, mutta toimivia, torille sijoitettuja ajoramppeja lukuun ottamatta. Asuinrakentamisen sijoittelu on hapuilevaa. Esitetty harjakattopäätyjen aihe ei sovi klassiseen ympäristöön.

45 KVARTSI

Taidemuseon suunta vaikuttaa summittaiselta ja korostaa sen irrallisuutta ympäristöstään. Toisaalta kulmittainen sijoittelu ohjaa liikennettä Amurin museokorttelille päin. Ulkotilojen jäsennöinti on esitetty luonnosmaisesti.

Eri tavoin käsitellyt valkoiset betonit julkisivumateriaalina eivät yhdisty ympäristöönsä, mutta tekijä lienee tavoitellut kontrastia olemassa oleviin rakennuksiin. Ratkaisun toimivuutta voisi paremmin arvioida, jos tekijä esittäisi julkisivuissa ja leikkauksissa myös taidemuseon ympäristöä. Nyt ympäristö on rajattu pois ja ulkoperspektiivikuvassakin vanha viljamakasiini jää hyvin taka-alalle. Hiukan yleispätevän oloinen rakennus näyttäytyy ennemminkin toimistorakennuksena kuin museona.

Arkkitehtuuria vaivaa jäykkä formalismi. Pohjan jakaminen neljään saman kokoiseen osaan ei tunnu perustellulta. Näyttävät portaat ovat keskenään samanlaiset ja symmetria ei helpota orientoitavuutta rakennuksessa. Valkoisen ulkokuoren vastapainoksi materiaalit sisällä ovat rouheita ainakin aulan näkymäkuvan perusteella.

Pyynikintorin järjestelyt olisi voinut ratkaista kompaktimminkin.

Asuinrakennuksien runkosyvyys vaikuttaa suurelta, jotta saavutettaisiin hyvää asuntorakentamista.

46 NELIAPILA

Taidemuseo sijoittuu kilpailualueelle luontevasti, mutta liian laajalle.

Arkkitehtuuri ei sitoudu paikkaansa ja valkoinen julkisivu on ympäristölleen vieras. Taidemuseon sijoittumista kontekstiinsa ei ole kaikissa kuvissa esitetty, jolloin uudisrakennuksen suhdetta olevaan rakennuskantaan voisi arvioida riittävässä määrin. Pientä lisärakennusta on muotoiltu liikaa ja lopputulos vaikuttaa keinotekoiselta. Vanhan viljamakasiinin kulmalla oleva komea puu on kaadettu. Ulkotilat on esitetty viitteellisesti. Suppilomainen aula vaikuttaa ahtaalta. Näyttelykierto pussinperineen ei ole kiinnostava.

Pyynikintorin linja-autojen pysäkit olisi kannattanut sijoittaa vinosti rinnakkain, jolloin jalankulkuliikenne risteäisi vähemmän ajoneuvoliikenteen kanssa. Eteläosan järjestelyt toimisivat paremmin symmetrisinä, klassista kaupunkitilaa kunnioittaen.

Lisärakentaminen pistetaloilla on lähiömäinen ratkaisu, joka ei ehnytä ympäröivää kaupunkitilaa.

47 MUOTTI

Taidemuseo sijoittuu kilpailualueelle luontevasti, mutta jää ympäristöstään irralliseksi. Mikään ei viittaa, että kyseessä on taidemuseo. Ulkoarkkitehtuuri viittaa arkisempaan julkiseen rakennukseen. Maantaso on varattu lähinnä näyttelytoimintaa palveleville tiloille, mikä ei mahdollista ympäristön aktivointia. Lipunmyynti jää ahtaasti kellariin vievän portaan taakse. Sisätiloissa tunnelma on hyvin arkinen. Näyttelykierrossa ei ole hyödynnetty atrium -ratkaisun suomia mahdollisuuksia vaan kierron päätteeksi palataan omituisesti väliseinien taakse. Toisesta kerroksesta olisi kannattanut tehdä ympärikerrettävä. Sisätilan potentiaalia ei ole täysin hyödynnetty.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia ja toimivahkoja. Se, etteivät linja-autot peruuta, on liikenteen kannalta järkevää, mutta syö liian ison osan torialuetta. Heinätori on haluttu säästää, mikä on johtanut siihen, että tavoitellusta kerrosalasta vain noin puolet on saati sijoitettua kilpailualueelle. Pirkankadun varren umpikortteli vaikuttaa ahtaalta eikä pihatilat ole riittävät.

48 arki!taidemuseo

Taidemuseo sijoittuu aivan Pirkankadun varteen jolloin vanha viljamakasiini ja Amurin museokortteli jäävät laajennuksen taakse piiloon. Rakennuksen läpi on toki sekä kulku- että näköyhteys lasiseinien kautta, mutta tämä ei ole riittävä.

Rakennuksia yhteen sitova museoaukio jää takapihalle ja korkean rakennusmassan varjostamaksi. Harmaa tiili on ympäristölleen vieras ja vain korostaa museon massiivisuutta. Huoltoliikenteen järjestelyt eivät vakuuta. Tilat on tungettu muotoon sattumanvaraisen oloisesti ja monumentaaliaula haukkaa kerroksista ison osan. Esimerkiksi henkilökunnan tilat jakaantuvat neljään erilliseen kerrokseen, mikä ei toimi käytön kannalta.

Pyynikintorin järjestelyt ovat epämääräisiä, eikä linja-autoliikenne rajaudu torialueesta. Asuinrakennuksiin on jostain syystä otettu sama muotokieli kuin museossa. Taitteiset veistokselliset muodot eivät istu ympäristöönsä. Suuren kerrosalan luomaa painetta on helpotettu sijoittamalla asumista myös museon tontille.

51 STÖNÖ

Taidemuseo sijaitsee likimain oikeilla kohdilla, mutta ei täysin ole löytänyt paikkaansa maantason epämääräisen muodon vuoksi.

Taidemuseon hahmo vaikuttaa vaivalloiselta. Selkeämpi kappale olisi korostanut paremmin ehdotuksen monimuotoisia sisätiloja. Vanhan viljamakasiinin räystääslinjan huomioiminen auttaa sitomaan rakennuksia yhteen. Ylin kerros on kuin pilvi tiilisen massan päällä. Todellisuudessa lasinen osa ei ole yhtä keveän oloinen. Ulkotiloja ei ole jäsenetty vaan ne on esitetty viitteellisesti. Viljamakasiinin edessä olevasta puistosta on yhteys etelään katkaistu, mikä ei ole luontevaa.

Aulatila on sekava ja henkilökunta löytyy vasta monen kulman takaa. Sisätiloissa mitoitus on haparoivaa. Näyttelykierto on selkeä, mutta yllätyksetön. Tunnelma perspektiivikuvissa on raskas.

Pysäköinnin rampit on sijoitettu Pyynikintorille. Linja-autoliikenteen ratkaisut vaikuttavat alimitoitetuilta eikä ajoneuvoliikennettä ole erotettu toriaukiosta.

Kahdeksankerroksinen rakennus Pirkankadun varrella on raju ja jättää viljamakasiinin varjoonsa. Ratkaisu on kuitenkin tehokas ja vaikuttaa yllättävän luontevalta päättyessään tarkasti Pyynikintorin linjaan toriaukion tilallisuutta painottaen. Vaakahuonetta on haluttu korostaa viistämällä asuinrakennusta, mikä on kaunis ele, mutta tekee rakennusmassasta ryhdittömän. Päiväkodin leikkihiha on jäänyt huomioimatta.

54 BOOTLACE

Taidemuseon käärmemäinen muoto on uhkaava ja ympäristöstään vieras. Näkymäkuvat eivät vakuuta erikoisen muodon sopimisesta ympäristöönsä.

Työ lähtee liikkeelle formalistisesta ajatuksesta, joka ei sitoudu paikkaansa, mutta ei toisaalta toimi kontrastinakaan. Yhteydet Amurin museokortteliin katkeavat ja pihajärjestelyt eivät vaikuta harkituilta. Muodon ehdoilla suunniteltaessa tulisi sisätilojen sijoittua hierarkkisesti siten, että kierrettä pitkin kavutaan korkeimmalle paikalle käärmeeen nokkaan, jossa sijaitisi museon kiinnostavin paikka, vaikka hieno näkymä Pyynikintorille. Nyt korkeimpaan kohtaan on sijoitettu arkisesti henkilökunnan työtiloja. Kaarevia seinä on vaikea hyödyntää taiteen ripustamisessa. Tunnelma sisäperspektiivikuvassa on rauhaton eikä vakuuta ideasta.

Pyynikintorin paviljongit vaikuttavat ympäristöstään irralliselta. Aukion historiallista hevosenkenkämäistä muotoa on kuitenkin vahvistettu onnistuneesti. Linja-autojen ei tarvitse peruuttaa, mikä liikenteellisesti on perusteltua. Linja-autopysäkit jäävät kuitenkin vapaasti liikennealueen keskelle, niin että niihin kuljettaessa joudutaan ylittämään ajoväylä. Laturien puuttuminen ei paranna käyttökokemusta. Lisärakentamista on vain vähän ja se sijoittelu on epävarmaa.

55 JÄKÄLÄ

Rakennus, jossa sijaitsee sekä taidemuseo että asumista ei mahdu paikkaansa vaan laajenee yli ympäröivien kortteleiden linjojen. Yhteys korttelin läpi ei tunnu palvelevan kevyen liikenteen yhteystarpeita ja tekee sisäpihasta läpikulkupaikan. Eri toimintojen yhdistäminen on johtanut hyvin arkiseen lopputulokseen, jota vaalean ruskea laudoitus julkisivumateriaalina edelleen korostaa.

Materiaalit tuntuvat paikastaan irrallisilta ja turhan varovaisilta. Viherkatto korostaa ulkoarkkitehtuurin kömpelyyttä. Asuinrakennuksen maantason uhraaminen paikoitukselle ei avaa rakennusta ympäristöönsä. Tilajärjestelyt ovat sekavat: esimerkiksi käsittelytila on jostain syystä nostettu keskelle näyttelytiloja. Sisäperspektiivin tunnelma on hyvin arkinen. Käytössä olevia elementtejä, kuten porrasta, ei ole hyödynnetty osana arkkitehtuuria vaan ote on pelkästään käytännönläheinen ja portaat on suljettu asuinrakennuksen porrashuoneen kaltaisesti. Näyttelykierto onnistuu vain kulkemalla tämän osastoidun tilan läpi tai palaamalla takaisin samaa reittiä.

Maanalainen yhteys Pirkankadun ali on ylimitoitettu ele ja hankalalta vaikuttavat rampit sekä epäedulliseen suuntaan aukeavat istuskeluportaat haukkaavat ison osan ympäristöstään. Ajoyhteys toriparkkiin katkaisee ikävästi maisematilaa. Muut järjestelyt eivät hyödynnä torin historian tarjoamia mahdollisuuksia. Puutarhakadun asuinrakennus näyttää uskottavalta, mutta Pirkankadun varren rakentaminen on lähiömäistä: paikka olisi kestänyt enemmänkin volyymiä. Esitetyt asunnot avautuvat pääosin yhteen suuntaan ja sijaitsevat pimeään keskikäytävän varrella.

56 Elä Pyynikki

Ehdotuksessa on paljon aiheita, joita ei ole onnistuttu yhdistää yhdeksi selkeäksi konseptiksi. Taidemuseosta maan tasolla kertoo lähinnä sisäänkäyntipaviljonki, joka vaikuttaa arkiselta inforakennelmalta. Taidemuseo peittää vanhan viljamakasiinin pois näkyvistä Pirkankadun suuntaan, sisäänkäyntiä lukuun ottamatta.

Ulospullahtava puinen rakennusmassan osa jää irralliseksi aiheeksi.

Pienet vapaamuotoiset paviljongit pihalla tukkivat suurieläisistä muodostettua kaupunkiaukiota ja kääntävät selkensä museokompleksille. Kun koko taidemuseo sijaitsee maan alla, jää maan päälle tilaa myös täydennysrakentamiselle. Hierarkkisesti olisi kuitenkin järkevämpää nostaa taidemuseo maan päälle osaksi kaupunkitilaa.

Näyttelytilat maan alla yhdistyvät hyvin vanhaan osaan. Näyttelytilat ovat jääneet hieman valjuiksi, mitä on yritetty korjata tekemällä osa tiloista korkeampina. Tämä taas on johtanut suureen määrään nostimia ja vaivalloisia tasoeroja.

Kevyen liikenteen yhteyttä Pirkankadun yli on korostettu voimakkaasti. Konservatoriolta asti lähtevät leveät kivetyt alueet yhdistävät kyllä mutta näin mahtipontisten eleiden päässä olettaisi olevan jotain hyvin merkittävää sen sijaan, että reitit päättyvät pohjoisessa kuin tyhjiin. Raiteiden risteyskohta olisi tullut kehittää voimakkaammin kaupunkiaukiona. Linja-autojen katos on liian keskeisellä paikalla ja historiallinen valaisin on jouduttu poistamaan. Paljon tilaa vievä linja-autoliikenne sopisi paremmin osaksi Pirkankadun liikenneympäristöä. Herkempi suhde olevaan olisi ollut paikallaan.

Asuinrakentaminen museon tontilla ohjaa kaupunkitilaa kohti Amurin museokorttelia, joka tulee näin hyvin huomioitua. Rakennusmassoittelu on kuitenkin hieman yliviritettyä ja levotonta.

57 ALGORITMI

Taidemuseon ulkoarkkitehtuuri vaikuttaa arkiselta. Valittu tyylilaji vaatisi panostusta näkymäkuvien tekemiseen, jotta tekijä onnistuisi vakuuttamaan yksinkertaisen aiheen olevan kaunis eikä tylsä. Nyt rakennus näyttää sekä sisältä että ulkoa pikemminkin liikenteen terminaalarakennukselta kuin taidemuseolta. Valkoinen keramiikka ei yhdisty ympäristöönsä, mutta voisi periaatteessa toimia myös kontrastina punatiilelle.

Taidemuseon pitkänomainen rakennusmassa jatkaa viljamakasiinin julkisivulinjaa, mutta jättää Amurin kokonaan taakseen pimentoon. Taidemuseon eteen muodostuu selvärajainen kaupunkiaukio, joka yhdistyy Pirkankadun ali Pyynikintoriin. Tämä on kuitenkin hieman ylimitoitettu ratkaisu.

Näyttelykierto on selkeä, mutta yllätyksetön. Tilat ovat muunneltavissa ja jakautuvat voimakkaasti yläkerran ja alakerran tiloihin, jotka jäävät toisistaan erilleen. Kaareutuva säleseinä on ripustuksen kannalta hankala ja sisäperspektiivissä ilmeisesti levytetty piiloon. Kaksikerroksinen monitoimitilan idea nousevine latioineen ei välity. Henkilökunnan tilat ovat erillään tavaraliikenteestä ja huollon tiloista. Selkeän rakennuksen sisällä myös tilajärjestystä olisi pitänyt vielä selkiyttää.

Ehdotettu Pyynikintorin tapahtuma-aukio syö lähes koko torin eikä vapaata muunneltavaa tilaa esim. toritoiminnalle jää. Kuoppa on omituinen ratkaisu, sillä istuskeluportaat aukeavat luoteeseen ja saavat aurinkoa vain myöhään illalla. Jostain syystä kuopassa olevat liiketilat eivät myöskään yhdisty Pirkankadun alikulkutunneliin.

Asuinrakennuksen määrä ei näkymäkuvissa vaikuta riittävältä, vaikka pinta-alalaskelmassa on toisin esitetty. Ratkaisut ovat sinänsä toimivat.

58 ROOTS INTO THE FUTURE

Ehdotus on huolella tutkittu ja selkeästi esitetty. Taidemuseon ulkoarkkitehtuuri on hieman rauhatonta. Säksättävä harjakatto vie tehoa veistokselliselta puujulkisivulta, aiheista olisi tullut valita vain toinen, sillä rakennuksen massoitte-lukin on runsasta.

Monimuotoinen taidemuseo ulottaa raajojaan moneen suuntaan ja ottaa kiinni vanhasta viljamakasiinistakin, kuitenkin yhteyden Amurin korttelimuseoon säilyttäen. Rakennuksen taakse jäävä Amurinpuisto jää varjoon ja hyödyntämättä. Lasipinnat pohjakerroksessa avaavat toimintaa ympäristöönsä, jopa pajatiloissa, mikä on hauska ajatus.

Näyttelytilat ovat toimivat, mutta jakautuvat moneen pienehköön osaan, mikä vähentää muuntelumahdollisuuksia. Ylimmän kerroksen kattomuodot tekevät tilasta kiinnostavan, mutta esitetty alakattoratkaisu syö veistoksellisen tilan vaikuttavuutta ja tekee tunnelmasta hieman rauhattoman ja arkisen.

Pyynikintorin alaiseen parkkiin vievät rampit katkaisevat toriaukion ikävästi. Ajatukset paviljongeista ovat lennokkaita, mutta rakennelmat toimisivat paremmin aukion laidoilla.

Asuinrakennusten U-korttelit vaikuttavat ahtailta ja vaikka pihat aukeavat etelään jäävät ne varjoon. Päiväkodin leikkipihaa ei ole huomioitu.

60 Muisto

Taidemuseo sijoittuu tontille luontevasti, joskin sisäänkäynti pullahtaa raitille. Pääsisäänkäynnin edessä ei ole aukiota ja esitetty museoaukio jää liikennevirroista syrjään.

Taidemuseon ulkomuoto muistuttaa arkisempaa julkista rakennusta. Mikään ei viesti kyseessä olevan taidemuseo.

Yhteys vanhaan viljamakasiiniin on helppo, mutta näyttelytilat uudessa osassa vaikuttavat sokkeloisilta. Nyt näyttelytilat eivät ole yhdistettävissä yhdeksi kokonaisuudeksi joten muunneltavuus kärsii. Kattoikkunoiden sijoittelu viittaa siihen, että tilaryhmittely on ajateltu olevan kiinteästi juuri niin kuin pohjapiirroksessa on esitetty. Kerrosten välille jää kaipaamaan jonkinlaista yhteyttä. Pelkät kapeahkot portaat eivät riitä. Tunnelma aulassa on sisäänpäin kääntynyt aukkoikkunoiden vuoksi. Aulaa tulisi avata enemmän ympäristöönsä.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia. Linja-autot eivät joudu peruuttamaan, mikä ajoneuvoliikenteen kannalta on perusteltua, mutta johtaa siihen, että jalankulkijat joutuvat ylittämään ajoväyliä ja tilaa liikenteelle uhrataan kokonaisuudessa enemmän.

Täydennysrakentamista on esitetty hyvin vähän. Perusteluita vain kaksikerroksiselle asuinrakennukselle Pirkankadulle kaivattaisiin. Kaupunkikuva kestää kadun varressa korkeampaakin rakentamista. Pienestä tehokkuudesta huolimatta asunnoille ei ole esitetty lainkaan pihaa.

61 PLEIN AIR

Taidemuseo ei ole täysin löytänyt paikkaansa tontilla. Kevyen liikenteen yhteyksien ja ulkotilojen tutkimista ei ole tehty. Taidemuseon eteen olisi, abstraktia nurmikenttää paremmin, sopinut aukio. Esitetyt liikennejärjestelyt kuten Puutarhakadun johtaminen Pirkankadulle ovat virheellisiä. Amurin korttelimuseoon on yhteys vain arkadin kautta, mikä ei ole mahdollista. Arkadi hahmottuu osaksi taidemuseota ja kevyen liikenteen reittien tulee sijaita kattamattomissa ulkotiloissa. Jos näin radikaaleja aiheita esitetään, tulisi tutkia, mitä oikeasti tunnelin päässä näkyy: elementtitalon pääty ei ole kovin juhlava pääte arkadille.

Taidemuseon ulkoarkkitehtuuri vaikuttaa paikkaansa vieraalta ja omituiselta, kaaret ja kupoli tuntuvat viittaavan itämaiseen arkkitehtuuriin. Tosin kömpelyydessä on jotain kiehtovaakin. Rakennus avautuu ympäristöönsä lasiseinien kautta.

Vaikka kaikkiin piirustuksiin on jostain syystä esitetty mitoitus, ovat rakennepaksuudet pahasti pielessä. Myös taidemuseossa paljon tilaa vievät talotekniikan reitit on jätetty huomioimatta. Sisänäkymät ovat ehdotuksen parasta antia. Niistä välittyy hyvä tunnelma, sekavia tasopiirroksia paremmin. Toinen kerros toimisi paremmin ympärikerrettävänä. Vaikuttaa siltä, ettei konseptista ole saatu vielä kaikkea irti.

Pyynikintorin järjestelyt eivät ole perusteltuja, mm. puisto on sijoitettu meluisimpaan kohtaan Pirkankadun varrelle. Rampit paikoitustasolle on alimitoitettu ja syövät turhaan toritilaa.

Täydennysrakentaminen on esitetty varsin viitteellisesti.

62 PLASSISSA

Taidemuseo on puristettu pohjapinta-alaltaan pieneksi ja se vetäytyy aivan tontin pohjoislaitaan, mutta ei jää huomaamatta korkeutensa vuoksi. Sijainnin vuoksi pohjakerros ei juuri aktivoi ympäröivää kaupunkitilaa.

Tornin muotoilu on kömpelöä ja ulostyöntävä rakennuksen osa häiritsee. Julkisivun viittaukset kirkkoon on kaukaa haettu, vaikka tiilipaanu sinänsä voi olla toimiva materiaalivalinta.

Konsepti, jossa tilat jakautuvat tornin eri tasoille tekee näyttelykierrosta vaivalloisen kulkea, joskin portaista aukeaa kiinnostavia näkymiä korkeisiin näyttelytiloihin. Ylimmällä tasolla mahdollisuus ylävaloon on hyödynnetty. Näyttelytiloista on tullut rikkonaiset ja niitä ei voi muunnella. Palopoistuminen tarvitsee myös toisen osastoidun reitin, joka söisi jo muutenkin vähäistä hyötypinta-alaa kerroksissa. Aulan näkymässä vahva materiaalin tuntu alkaa läkähdyttää, kun myös ulkokuori oli ladattu täyteen aiheita. Arkkitehtuuri kaipaisi rauhoittamista, jotta taide pääsisi paremmin esille.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaisia. Linja-autoliikenne ei toimi esitetyllä tavalla.

Ahtaan oloisen asuntorakentamisen runkosyvyydet eivät ole realistisia. Esitetty umpikortteli on varjoinen ja muutenkaan asuinrakennusten pihat eivät toimi.

63 NILA

Taidemuseo sijoittuu ympäristöönsä suhteellisen luontevasti, vaikka raskas rakennusmassa olisi hyötynyt ympäröivien linjojen paremmasta huomioimisesta. Ne olisivat voineet auttaa levottoman muodon rauhoittamisessa ja ryhdistämisessä.

Taidemuseo avautuu ympäristöönsä hyvin ja eteen muodostuu toimiva aukio. Huoltoliikenne ei toimi vaan kääntymiselle tulisi varata riittävästi tilaa. Perforoidun julkisivumateriaalin avulla taidemuseo on saatu pidettyä riittävän abstraktina, eivätkä toimistotilat ikkuna-aukotuksineen tee julkisivusta arkista.

Näyttelytilat ovat selkeät, ehkä kaaviomaisetkin, mutta ne ovat muunneltavissa. Sisätilojen tunnelma on klininen.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia. Linja-autoliikenteen pysäkeille kuljetaan liikennealueen poikki. Asuinrakentaminen antaa ahtaan vaikutelman ja pieni viiste Pirkankadun varressa epävarmalta.

65 AVANT-GARDEN

Taidemuseon rakennukset muodostavat muurin joka sulkee Amurin museokorttelin kokonaan taakseen avoimesta julkisesta tilasta. Ulkotilojen ilme on kivinen ja ankea. Olemassa oleva arvopuusto on jätetty huomioimatta.

Sisäänkäynti kellariin ei houkuttele. Aulatilojen sijainti maan alla ei aktivoi ympäristöään. Maanpäälliset betonilamellein verhotut rakennusmassat saavat taidemuseon näyttämään ennemminkin vanhalta teollisuusarkkitehtuurilta. Ulkoperspektiivin tunnelma on hieman lohduton. Valitun tyylilajin puitteissa tulisi tekijän jatkossa kiinnittää huomiota esitystekniikkaan. Mitä rujompi arkkitehtoninen ote on, sen herkemmillä piirustuksilla se tulee esittää jos halutaan vakuuttaa rujouden kauneudesta.

Sisänäkymä aulasta on rauhaton, kun palkkeja ja pilareita sojottaa siellä täällä. Paksun rakennusmassan hyvänä puolena on muunneltavuuden helpottuminen syvässä rungossa.

Vahva diagonaali yhdistää konservatorion osaksi Pyynikintorin sommitelmaa, mutta herkempi sommittelu torin historiaa hyödyntäen olisi ollut paikallaan. Linja-autoliikenne ei toimi vaan ajoneuvot joutuvat peruuttamaan tielle. Ramppi paikoitustasolle on alimitoitettu ja väärässä paikassa.

Asuinrakennusten taitteiset massat näyttävät asemapiirroksessa epävarmoilta, näkymäkuvassa sekavuus ei häiritse yhtä paljon. Osa rakentamisesta on yllättävän matalaa kerrosalatavoitteisiin nähden.

66 Viuhti

Taidemuseon veistoksellinen rakennusmassa on rauhaton. Poistumisporras pääsisäänkäynnin edessä vaikuttaa virheeltä. Julkisivut on esitetty viitteellisesti. Huoltoliikenne on alimitoitettu.

Taidemuseo ei mahdu tontilleen vaan laajenee hallitsemattomasti ympäristöönsä. Taidemuseo ei hyödynnä ympäröiviä ulkotiloja, jotka saisivat sen liittymään paremmin ympäristöönsä. Yhteys Amurin museokortteliin katkeaa. Rakennus vaikuttaa huomattavasti kokoaan suuremmalta mahtipontisen arkkitehtuurinsa vuoksi. Erikoinen kattomuoto auttaa tuomaan muuten hyvin yksinkertaiseen näyttelytilaan identiteettiä ja mahdollistaa taiteelle soveltuvan pohjoisvalon. Neliönmuotoista tilaa on helppo muunnella väliseinän avulla. Sisäperspektiivin tunnelma on turhan yleispätevä.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia mutta toimivia. Täydennysrakentaminen on haparoivaa ja esitetty viitteellisesti.

69 Kehys (2)

Taidemuseon sijainti on epäonnistunut. Ympäristön linjat olisi tullut huomioida paremmin: tämä olisi ollut mahdollista valitun konseptin puitteissa. Taidemuseon mahtipontinen lippa varjostaa kuoppaan sijoitettua taideaukiota ja sulkee kaupunkitilaa Amurin museokorttelin suuntaan.

Lippa sinällään on vaikuttava, mutta ei vakuuta katseiden ja varsinkaan liikenteen ohjaamisesta vanhalle viljamakasiinille, kun lipan takana aukeaa kuoppa. Sisäänkäynti museoon katutasosta on ahdas ja kuopan kautta taas vaivalloinen.

Tilojen sijoitus veistokselliseen muotoon vaikuttaa väkineiseltä. Pohjapiirros on vaivalloinen ja taidemuseo tarvitsee kolme erillistä hissiä. Mediatilan kautta on läpikulku näyttelytiloihin, mikä on virhe. Näyttelytilat ovat ahtaan oloiset eivätkä kovin kiinnostavat. Portaita ei ole hyödynnetty arkkitehtonisena aiheena. Palopoistuminen ja talotekniikan reitit ovat unohtuneet kokonaan.

Vaikka fasetoidut tasot ovat kiinnostavia ja toimisivat muualla hyvin, Pyynikintorin järjestelyt ovat liioittelevia eivätkä hyödynnä historiallista kontekstia. Alueen täyttäminen rakenteilla ei mahdollista tapahtumia ja toritoimintaa. Bussiliikenne olisi tullut ratkaista kompaktimmin.

Kaksikymmentä kerrosta korkea rakennus on raju varsinkin kun sen parina esitetään vain kaksikerroksista rakentamista, joka ei istu keskustaympäristöön. Museon tontilla asuinrakentaminen tuntuu yrittävän muodostaa

suppiloa museorakennuksen kanssa. Omituinen vinksautus taitaa johtua Pyyrikintorin koordinaatistosta, mutta hahmottunee ainoastaan asemapiirrosta.

70 ANOTHER BRICK IN THE WALL

Taidemuseo sijoittuu likimain oikealle kohdalle, mutta se ei ole vielä täysin löytänyt ideaalia paikkaansa. Taidemuseo avautuu toimivasti viljamakasiinin suuntaan aukiota aktivoiden.

Vapaan muodon hallitseminen on vaikeaa ja lopputulos ehdotuksessa on hieman raskas. Tiilipitsi julkisivumateriaalina on eleenä kaunis ja sitoo uudisrakennusta vanhaan viljamakasiiniin. Ehdotuksessa on huomioitu, ettei julkisivu ei sovi näyttelytilaan vaan näyttelytoimintojen tilat on rauhoitettu umpiseinällä. Hallimainen näyttelytila on helposti muunneltavissa, joskin tila on yllätyksetön ja arkinen. Huollon tilat olisi kannattanut kokonaan painaa kellariin eikä jakaa näyttelytoimintaa häiritsemään myös näyttelykerrokseen. Rakennuksessa tulisi olla kaksi palopoistumistietä. Perspektiivikuvat ovat valjuja, mikä on osin esitystekninen ongelma kontrastin puuttuessa kuvista.

Pyyrikintorin jäsenitys näyttää linja-autoliikennettä lukuun ottamatta sekavalta ja heikentää aukion historiallista luonnetta.

Täydennysrakentaminen on hajamaista ja kaupunkiympäristöön liian lähiömäistä.

72 NUORPUU

Taidemuseon sijainti ei ole onnistunut. Yhteys Amurin museokortteliin katkeaa täysin. Uudisosa sijaitsee liian lähellä vanhaa viljamakasiinia sitä peittäen. Rakennusmassat on siroteltu tasarakeisesti, eikä uutta kaupunkitilaa synny.

Taidemuseo on sisäänpäin kääntynyt eikä kommunikoi ulkotilojen kanssa. Sisäänkäynnin osoittaminen kulmaa "raottamalla" on tuttu tehokeino jo postmodernismin ensimmäisistä merkkiteoksista. Kuparinen reikäjulkisivu on paljon nähty ratkaisu, mutta auttaa tekemään eri tavoin aukotetusta julkisivusta yhtenäisen.

Rakennuksen tilallinen idea on eri kerrosten kiertyminen porras- ja hissipaketin ympärillä, mikä on paikoin johtanut paketin korostumiseen muuten tyhjässä näyttelytilassa. Sisänäkymässä ajatus tuntuu toimivan, vaikka tunnelma muuten on kylmä ja klininen. Selkeät tilat helpottavat muunneltavuutta. Kellarin mediatilaa kiertävät näyttelytilat ovat käytävämaisiksi. Rakennuksessa tulee olla kaksi erillistä palopoistumistietä.

Pyyrikintorin järjestelyt ovat tavanomaiset. Linja-autojen pysäkeille on käynti vain liikennealue ylittäen.

Asuinrakentaminen on loksautanut oikeille paikoilleen mutta rakennusmassat ovat liian korkeita. Heinätorin umpikortteli jää ahtaaksi ja piha ei saa riittävästi valoa.

73 Engelin siipi

Taidemuseo sijaitsee luontevasti, mutta diagonaalisesti kahtia jaettu neliö ei saa perusteluja ympäristöstään eikä ratkaisulla ole saatu kaupunkitilaan tuotua lisäarvoa.

Vinon ja suoran kolmion suhde on kömpelö. Kun peruslähtökohta on näin veistoksellinen, tulisi koko rakennus käsitellä samalla logiikalla. Portaat eivät sovi istuskeluun kovin hyvin epäedullisen ilmansuunnan vuoksi.

Ulkoperspektiivikuvan tunnelma on torjuva. Näistä aineksista olisi voinut kehittää rennon ja ympäristöään eheyttävän ehdotuksenkin.

Tilojen jakaantuminen kahteen rakennusmassaan on ongelmallista. Esimerkiksi museokauppa jää huoltotilojen puolelle ja sinne on ilmeisesti vain ulkoyhteys aulasta. Liittyminen vanhaan viljamakasiiniin on tasoerojen vuoksi hankala. Ehdotus on jäänyt tilakaavion tasolle ja mitoitus ontuu. Sisäperspektiivin tunnelma on uhkaava, jopa pelottava. Ajatus residenssistä on hauska.

Pyyrikintori on esitetty hyvin luonnosmaisesti.

Vaakahuone on purettu, mikä on virhe. Asuinrakentaminen on muuten realistista liian suurta runkosyvyyyttä huomioimatta.

76 näyttelykuvia

Taidemuseo tuo mieleen perinteisen pohjoismaisen arkkitehtuurin. Vanhahtava tyyli voisi hyvinkin toimia, koska tekijä on halunnut luoda keveää paviljonkia puistoon. Taidemuseon tilallisuus on rikasta kokonaisuuden pysyessä selkeänä. Näkymäkuvia on esitetty useita mutta materiaalintuntu jää niistä puuttumaan eivätkä ne siten ole työlle eduksi. Julkisivukuvatkin toimisivat paremmin viivakuvina. Valittu tyyli olisi tullut viedä läpi koko esityksen grafiikkaa myöten.

Taidemuseo tukkii yhteydet Amurin museokorttelille ja työntyy liian lähelle vanhaa viljamakasiinia. Rakennusten väliin jäävä pikkuruinen museopiha ei ole uskottava käytössään.

Pääosa tiloista sijaitsee maan alla, jolloin yhteys vanhaan osaan on välitön. Näyttelytilat ovat selkeät ja muunneltavissa. Sisänäkymä aulasta ei viesti museotoimintaa vaan kyseessä voisi olla mikä tahansa julkinen rakennus.

Pyynikintorin ratkaisut ovat toimivia, mutta tavanomaisia. Täydennysrakentamista on esitetty vain vähän.

77 murmuration

Taidemuseon arkkitehtuurin konsepti on ehdotuksessa kivet, joiden väliin muodostuu reittejä. Kappaleiden muotoilu on jäykkää ja niiden väliin jäävät reitit eivät jostain syystä rajaudu massoihin vaan kulkutiet on esitetty hyvin arkisesti. Toisaalla on viistettä, toisaalla ympyränkaarta. Piirustusohjelman käsittelemätön grafiikka korostaa kömpelyyttä, joka näkyy ehdotuksessa esimerkiksi ovien raskaina ja arkisina detaljeina. Tällaisessa konseptissa liittymiset mm. maahan ovat oleellisia ja ehdotuksessa esitetty luonnonkivinen sokkeli näyttää turhan raskaalta jolloin se vie voimaa veistoksellisilta rakennusmassoilta. Samoin pieni kaulus tai jalusta massoilla ei ole eduksi, vaan kaltevan katon tulisi lähteä suoraan maantasosta niin, että liittymä on selkeä. Rakennus jakaantuu maantasossa erilliseen kimpaleisiin, joiden välistä on yhteys Amurin museokortteliin huomioitu.

Jakaantuminen useaan massaan ei ole tehokasta, jos aulapalvelut tarvitaan erikseen monitoimitilalle. Näyttelytilat on turhaan jaettu osiin esim. pitkällä portaalla, joka ei seuraa maantason seinälinjoja. Hallimaisempi ratkaisu mahdollistaisi paremman muunneltavuuden. Sisäperspektiiviä katsoo heti pohtien, kuinka konseptista olisi saanut toimivan. Sinänsä selkeät umpinaiset seinät ja kattovalo on hyvä lähtökohta kehitettäväksi. Rouheat materiaalit tukevat rakennuksen reipasta käyttöä. Toimistotilat on ratkaistu vanhanaikaisesti pienillä koppelkoreilla.

Pyynikintorin voimakas muotoilu ottaa ympyräteemansa eteläosan kaariaiheesta, mutta kokonaisuus on epämääräinen ja maisematila katoaa uusien puiden myötä. Linja-autoille tulisi järjestää käynti ilman liikennealueen ylittämistä.

Lisärakentaminen on sekavaa: toisaalta ehdotetaan matalaa kolmikerroksista rakentamista, toisaalta Pirkankadulla asuinrakennuksen muotoilu on levotonta eikä eheytyä ympäristöään.

79 Vitriini

Taidemuseon jakaminen kahteen osaan osoittaa selvästi sisäänkäynnin paikan ja aulasta avautuu kaunis puistonäkymä. Näkymäkuvassa sisäänkäynti vaikuttaa kuitenkin vaivalloiselta portaineen ja rampeineen. Yhteys veistospuistoon kapeaa käytävää pitkin on myös hankalasti ratkaistu. Vaalea kivi julkisivumateriaalina tuntuu paikalle vieraalta. Julkisivut ovat jäykät.

Levoton rakennus katkaisee yhteydet Amurin museokorttelille ja laajenee myös Puutarhakadun päätteeksi tavalla, joka ei vaikuta tarkoitukselliselta.

Vaihtuvia näyttelyitä jakautuvat kerroksiin hallitsemattoman oloisesti ja kellarin tilat vaikuttavat jakojännökseltä. Sisäperspektiivikuvan tunnelma ei vakuuta tilan kiinnostavuudesta. Toimistotilat on ratkaistu kaaviomaisesti koppelkorein.

Pyynikintorin järjestelyt on esitetty hyvin viitteellisesti. Katos on ylimitoitettu. Katuyhteys torin poikki on vakava virhe.

Täydennysrakentaminen on väkinäistä ja rakennusmassoja on väännelty hallitsemattomasti, jotta ne on saatu mahtumaan tonteilleen. Pirkankadun varren porrastus on turha aihe. Keskusta-alueella rakennukset voivat sijaita ryhdikkäästi katulinjassa ilman sisäänvetoja.

84 SFUMATO

Taidemuseon hahmo on selkeä ja rauhallinen. Ulkotilojen muotoilu on taas hieman liiankin ekspressiivistä. Ulkonäkymä ei tee oikeutta suunnitelmalle.

Selkeästi artikuloitu sisäänkäynti on helppo löytää. Museoiden välinen aukio on jäänyt syrjään ja käsittelemättä. Lisärakennuksen sijainti tontilla on suurin piirtein toimiva. Rakennus työntyy hiukan liikaa itään ja ahdistaa vanhaa viljamakasiinia.

Sisätilat ovat arkiset ja esimerkiksi portaasta ei ole otettu kaikkea potentiaalia irti. Atriumin ympäri tapahtuva näyttelykierto on selkeä. Vaihtuvien näyttelyiden tilat jakaantuvat kahteen kerrokseen: maan alle ja toiseen kerrokseen. Tilat ovat paikoitellen hankalan muotoisia ja hukkatilaa on paljon. Esimerkiksi monitoimitila ei toimi pitkänomaisena suikaleena. Sisänäkymäkuvan tunnelma on kliininen ja rauhattomat puurimoitukset näyttävät päälle liimattuna aiheena.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia. Linja-autoliikenteen olisi voinut ratkaista tehokkaamminkin. Uusi ajoneuvoliikenteen yhteys torin halki on virhe.

Täydennysrakentaminen ei vakuuta: mittakaavattomat rakennusmassat ovat ylikorkeita ja u-kirjaimen muotoinen kortteli ahdas.

85 LATERES

Taidemuseon rakennusmassa on selkeä, mutta se kärsii suuresta koostaan. Pilasterit julkisivussa tuo mieleen vanhan tiiliarkkitehtuurin ja ne korostavat taidemuseon korkeutta. Rakennus jakaa ulkotiloja voimakkaasti kahteen osaan eikä ole selvää, mille puolelle pääulkotila muodostuu.

Lisärakennus ei mahdu paikalleen vaan se laajenee ulos ympäröivän kaupunkirakenteen linjoista.

Ylävalo on hyödynnetty ja valaistusratkaisuja on tutkittu jopa detaljitasolle asti valaisinten huolto huomioiden.

Ylävalokuilujen ulottaminen alas saakka tekee sisätilasta luolamaisen. Pohjapiirustus on jäänyt kaaviomaiseksi ja sekavaksi. Näyttelytilat jakautuvat pieniin yksiköihin, mikä ei palvele muunneltavuutta. Sisänäkymän tunnelma on vaatimaton ja materiaalimaailma hieman kummallinen.

Pyynikintorin paviljongit ovat ylimitoitettuja eivätkä huomioi aukion historiallista luonnetta. Bussiliikenteen olisi voinut ratkaista kompaktimmin.

86 Cultural infrastructure

Taidemuseon kompakti hahmo näyttää erehdyttävästi vanhalta teollisuus- tai viristorakennukselta, mikä lienee tekijän tarkoituskin. Ilmeisesti idea on tehdä rouhea taidevarasto. Ei ole perusteltua että taidemuseo jäljittelee hahmoltaan vanhaa varastoa. Yhteys Amurin museokortteliin on sen sijaan toimiva.

Taidemuseon melkein suorakulmainen muoto on häiritsevää ja saa museon vaikuttamaan ympäristöstään irralliselta vaikka sijainti on luonteva.

Ehdotuksen parasta antia on näkymä näyttelysalista. Näyttelykierto on selkeä ja tilat muunneltavissa. Yhteys vanhaan viljamakasiiniin on kapean käytävän kautta. Materiaalimaailma on rouhea ulkotilamaisine mukulakivineen ja puupintoineen. Huollon järjestelyt on alimitoitettu: ei riitä että ajoneuvo mahtuu lastaustilaan vaan rekan perästä tulee pystyä purkamaan taideteokset ja kuljettamaan hissille.

Pyynikintorin järjestelyt ovat sekavat ja bussiliikenne olisi tullut ratkaista Pirkankadun varteen. Historiallista luonnetta ei ole hyödynnetty.

87 Uunipyörä

Veistoksellinen taidemuseo on muotona kaunis, joskin moneen kertaan nähty. Ehdotus ei mahdu tontilleen vaan vaatisi huomattavasti enemmän tilaa ympärilleen. Nyt Amurin museokortteli jää suurikokoisen uudisrakennuksen taakse.

Valitut julkisivumateriaalit ovat voimakkaaseen muotoon sopivat, mutta ympäristöstään irralliset. Tässä tapauksessa kontrastinakaan materiaalimaailma ei toimi. Huoltoliikenteen vaatimia ovia ei ole julkisivussa esitetty ja niiden tekninen ratkaiseminen olisikin haaste. Sisätilat ovat rationaaliset ja pääosin toimivat. Näyttelytilat ovat paikoin varsin korkeat.

Pyynikintorin järjestelyt ovat sekavat ja alikulku ylimitoitettu aihe, joka ei vakuuta näkymäkuvassakaan. Linja-autoliikenne torin länsilaidalla ei ole löytänyt paikkaansa. Sen sijaan torin länsireunan terassivyöhyke on lupaava.

Lisärakentaminen taitteineen vaikuttaa asemapiirroksessa levottomalta, mutta käsin piirretyissä näkymäkuviissa sympaattisemmalta. Puutarhakadun päähän esitetty ratkaisu ei oikein mahdu tontilleen.

91 CAMPBELL

Esitys on hyvin luonnosmainen ja vaikeasti tulkittava. Ulkonäkymä on lähes surrealistinen historiallisine miljöineen. Tiiliseinä sisällä ja lasiportaat jäävät irrallisiksi ja olisivat kaivanneet avaamista.

Uudisosa on paikkaansa liian suuri ja työntyy liiaksi itään.

Näyttelytilat saavat ylävaloa ja ovat täysin muunneltavat. Pohjapiirroksissa tilat näyttävät sijaitsevan luontevasti ja avautuvan ympäristöönsä pihatilaa aktivoiden, joskin maantason järjestelyjä ei ulkotiloissa ole esitetty.

Ehdotuksen vahvuudet ovat ammattitaitoisessa ja kokemusta huokuvassa suunnitteluotteessa, heikkoudet ovat esitystekniikassa, joka ei mahdollista työn sisäistämistä tuomarien arvosteluun käytettävissä olevan ajan puitteissa.

Pyynikintorin järjestelyt ovat sekavia ja perustuvat historiallisesta kaariaiheesta lähteviin ympyröihin. Autorampit on sijoitettu torille. Bussiliikenteen ratkaisut eivät hahmotu asemapiirroksesta.

Täydennysrakentaminen on ratkaistu yhdellä kaksitoistakerroksisella pyöreällä pistetalolla, joka ei istu ympäristöönsä ja on ylikorkea.

92 VIIVAT

Taidemuseo sijaitsee luontevassa paikassa ja rakennusmassan viistäminen ohjaa liikennettä myös Amurin museokorttelia kohti.

Maantason järjestelyt on esitetty viitteellisesti.

Pohjapiirroksot ovat kaaviomaiset ja toimintojen sijoittelussa on epävarmuutta: esimerkiksi monikäyttötila sijaitsee näyttelysalin perällä kaukana aulasta. Näyttelytilat jakautuvat useaan eri tasoon. Näyttelytilaa olisi tullut sijoittaa myös vanhaan viljamakasiiniin. Kellarin kahden erillisen oven takana näyttelytila jää mysteeriksi: kuinka sinne huoltotilojen keskelle voi löytää. Sisänäkymän tunnelma on arkisen toimistotalon aulan tyyppinen.

Näyttelytilojen näkymäkuvassa ei ole esitetty taidetta. Ehdotuksesta välittyy tunne, että taloa ei ole rakennettu taiteelle, vaan taidemuseosta on haluttu tehdä veistos.

Pyynikintorin järjestelyt ovat yliverityneitä. Linja-autot sijaitsevat oikeassa paikassa, mutta toimisivat paremmin keula Pirkankadulle päin. Torille on turhaan sijoitettu toiset ajorampit paikoituslaitokseen.

Täydennysrakentaminen on esitetty viitteellisesti, mutta se näyttäytyy näkymäkuviin perusteella reippaasti ylikorkeana.

93 MUUSAMA

Taidemuseo avautuu ympäristöönsä suurin lasiseinän ja sisäänkäynti idän puolella aktivoi museoaukiota. Julkisivun porrastaminen jäsennoi rakennusta liikaakin ja museo näyttää kokoaan suuremmalta.

Materiaalivalinnat eivät tule ehdotuksessa perustelluiksi.

Täydennysrakentaminen on toteutettu Heinätorilla vain yksikerroksisena, mikä on johtanut asuinrakentamisen sijoittamiseen myös museon tontilla ja museon ajautumiseen liian lähelle olevia rakennuksia ja tukkimaan yhteydet Amurin museokortteliin. Taidemuseo sijaitsee lähes kiinni entisessä talonmiehen asunnossa.

Pohjapiirroksot ovat kaaviomaiset ja niistä löytyy paljon pieniä virheitä, Ylin kerros saa hyvin ylävaloa ja on muunneltavissa. Esitetyt sienipilarit on irrallinen muodikas aihe, joka ei tuo sisätiloihin lisäarvoa. Paljon tilaa vievät talotekniikan varaukset ovat unohtuneet leikkauksesta.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia. Paviljongit jakavat maisematilaa liiaksi.

95 LASTU

Taidemuseo on luontevalla paikalla, mutta leviää laajalle eikä mahdu tontilleen.

Pääsisäänkäynti on helppo löytää. Rakennusmassa on matala ja jää vaatimattomaksi epäluontevasta muotoilusta huolimatta. Ilme on arkisemman julkisen rakennuksen. Tiilipitsi ei yhdisty olevaan rakennuskantaan, mutta auttaa tekemään rakennuksesta yksiaineisemmän. Tiilipitsistä ei ole otettu kaikkea irti vaan taideaukion suunta on jostain syystä peitetty aputiloin eikä rakennus aktivoi ulkotilaa.

Pohja on kaaviomainen ja siinä on virheitä. Porras on aivan liian lähellä sisäänkäyntiä. Pitkiä käytäviä on useita, kun yhteyksiä ei muuten ole saatu toimimaan. Sekä huolto että näyttelytilat jakaantuvat eri kerroksiin vaikka pohjapinta-ala on hyvin laaja. Toimistotilat on kopitettu umpeen. Palopoistuminen ei toimi. Sisänäkymässä aaltoileva alakatto vaikuttaa päälle liimatulta aiheelta.

Pyynikintorin linja-autoliikenne olisi ratkennut kompaktimminkin. Katokset katkaisevat maisematilaa samoin kuin uudet puut, joiden sijainti ei ole harkittu. Ajo parkkihalliin on torilta. Avonaiset rampit eivät tee hyvää kaupunkikuvalle.

Täydennysrakentamista on ehdotettu myös kilpailualueen ulkopuolelle. Ajatus pienimittakaavaisesta townhouse-typologiasta on sympaattinen, mutta ei tässä eheyttä kaupunkikuvaa ja olisi toteutuksen kannalta hyvin haasteellista. Pirkankadun varren säksättävä rakennusmassa on levoton.

96 BOXESSES

Taidemuseo on asetettu vanhan viljamakasiinin koordinaatistoon, mikä periaatteena tuntuu perustellulta, mutta kuvissa uusi osa ei näytä istuvan ympäristöönsä ja se näyttäytyy massiiviselta ja irralliselta.

Tiilipitsi on helppo tapa saada yksinkertaiseen rakennusmassaan mittakaavaa ja runollisuutta, mutta kuvat eivät vakuuta, että tässä on onnistuttu. Valitun tyylilajin puitteissa hienosäätö on olennaista. Ero minimalistisen valiomuotoisen massan ja ympäristöstään erillisen brutaalin laatikon välillä on hiuksenhieno, eikä tekijä ole virittänyt ehdotustaan riittävän pitkälle, jotta se onnistuisi vakuuttamaan. Sisäänkäynti on idän puolelta, mutta vaikuttaa että rakennusten väliin jäävää pihaa ei ole jäsennetty riittävästi. Yksinkertainen rakennus käpertyy sisäänpäin. Ulkoprospektiivissä ei ole esitetty ollenkaan ympäristöä, mikä on virhe eikä mahdollista suhteen ympäristöön arviointia. Valinta kertonee kuitenkin tekijän asenteesta ympäröivään rakennuskantaan. Pohjapiirrokset ovat kaaviomaiset ja tylsätkin. Näyttelytila on selkeä ja siten helposti muunneltavissa. Kellarin tila on käytävämäinen. Sisäperspektiivin tunnelma on ankea.

Pyynikintorin toiminnot on esitetty luonnosmaisesti, mutta näyttää että torimyynnille ei jää riittävästi tilaa.

Täydennysrakentaminen on esitetty kaaviomaisesti. Kerrosalatavoite ei täyty vaikka rakennusmassat näyttävät jo nyt ympäristössään ylikorkeilta.

100 Arti et Urbanis!

Taidemuseon rakennuksen hahmo on sekava ja punatiili korostaa raskasta olemusta. Pihan järjestelyt ovat luonnosmaisesti. Vanha talonmiehen asunto jää takapihalle.

Yksikerroksinen osa laajennusta katkaisee yhteydet Amurin museokortteliin, vaikka yhteyksiä on yritetty korostaa reittien sinänsä toimivilla suuntauksilla.

Näyttelytilat pirstoutuvat useaan erilliseen osaan. Yhteys vanhaan on välitön, mutta heikentää viljamakasiinin historiallista arvoa. Sisänäkymän tunnelma on liian geneerinen eli kuvat voisivat olla muustakin rakennuksesta kuin taidemuseosta.

Pyynikintorin ratkaisut ovat massiivisia ja linja-autoliikenteen voisi ratkaista kompaktimmin. Pengerrys maan alle ei ole toimiva ratkaisu.

Täydennysrakentaminen on ratkaistu kohtuullisesti, joskin L-kirjaimen muotoiset asuinrakennukset ovat Pirkankadun varressa lähiömäiset. Asuinrakentamisen integroiminen taidemuseoon on epäonnistunut ja molemmat kärsivät. Kahdeksankerroksinen asuintalo vaikuttaa massiiviselta eikä sillä ole lainkaan pihaan. Asunnot avautuvat vain yhteen suuntaan. Sivukäytävään perustuva ratkaisu tekee asunnoista pimeitä.

105 LOHKOS

Ehdotus lähtee vahvasta formalistisesta konseptista, joka ei kuitenkaan saa tukea ympäristöstään ja jää levottomaksi. Taidemuseon rikottu sommitelma leviää laajalle ja tilat sen sisällä pirstaloituvat. Jos ottaa näin ehdottoman konseptin, tulee se viedä läpi myös pohjapiirroksessa niin, että kussakin rakennusmassassa on jokin tietty toiminta, eikä jakaa samaa toimintaa useampaan kimpaleeseen sattumanvaraisesti. Nyt osa rakennusmassoista on jäänyt osittain tyhjiksi ja lopputulos vaikuttaa keinotekoiselta. Julkisivumateriaalina merialumiini ei tunnu perustellulta ja sitä on nähty liian paljon museorakennuksissa. Pieniin osiin jaetut näyttelytilat eivät ole helposti muunneltavissa. Kellarissa lohkareajatus on hylätty. Kaltevat seinät muuttuvat leikkauksessa yhtäkkiä suoriksi. Yhteys vanhaan osaan on käytävämäinen. Sisänäkymä on anonyymi ja valaistusolosuhteet vaikuttavat epämiellyttäviltä suoran valon vuoksi.

Pyynikintorin järjestelyt on jätetty entiselleen lukuun ottamatta linja-autoliikennettä, jonka olisi voinut järjestää tiiviimmin, jolloin torikäytölle olisi jäänyt enemmän tilaa. Täydennysrakentaminen on tavanomaista ja lähiömäistä.

106 HELMINAUHA

Kiinnostava konsepti taidemuseolle, missä pienimittakaavaisilla paviljongeilla on reunustettu vanhasta kaupunkirakenteesta muistuttava kortteli. Harmillista, että työ on jäänyt suurpiirteiseksi ja kaaviomaiseksi. Valittu lähestymistapa olisi vaatinut, että työ työstetään täysin puhdaslinjaiseksi.

Taidemuseon tontin puusto on parturoitu pois arvopuita myöten. Herkempi suhde paikkaan olisi ollut paikallaan. Sisäänkäyntiä on vaikea löytää. Ulkotilojen jäsennöinnillä olisi sijainnin voinut ilmaista hienovaraisesti. Paljon potentiaalia sisältävä sisäpiha on jätetty hyödyntämättä. Lasilankku tekee massoista eteeriset, mutta toisaalta ympäristöstään irralliset.

Pohjassa on toiminnallisia puutteita ja konsepti olisi sallinut kappaleiden joustavan muokkaamisen toiminnan ehtoilla, esimerkiksi sisäänkäynnin järjestelyt ovat alimitoitettut. Maan alla sijaitsevat näyttelytilat ovat selkeät ja muunneltavissa. Muutaman ylävalon riittävyys tekemään tilasta kiinnostava epäilyttä.

Pyynikintorin käsittely on rankahkoa eikä historiallisia aiheita kuten eteläpäädyn kaari ole huomioitu. Torin kehystäminen matalalla paviljonkimaisella rakentamisella on kutkuttava ajatus ja Pirkankadun varren rakennusmassakin mahdollinen ja historiallisissa suunnitelmissa jo esitetty ajatus.

109 KOLMIO

Taidemuseon vahvan geometrinen kolmiomainen suunta ei saa tukea ympäristöstään: tässä suunnassa ei tontin läpi ole mitään erityisiä yhteystarpeita. Rakennusta 90 astetta kääntämällä olisi yhteyttä Amurin museokorttelille voitu helposti korostaa. Sijainti on suhteellisen toimiva, mutta kulkutiet alimitoitettuja. Taidemuseon ulkomuoto on pirstaloitunut ja se vaikuttaa kokoaan huomattavasti suuremmalta. Yli puolet julkisivun aiheista olisi saanut jättää pois, jotta hahmo olisi vaivattomamman oloinen. Punatiili alleviivaa raskasta tunnelmaa.

Pohjapiirros on sekava ja näyttelytilat jakautuvat moneen eri kerrokseen ja ovat huonosti muunneltavissa. Rauhallista seinäpintaa saisi olla enemmän. Aineettoman oloisissa valkoisissa sisätiloissa tunnelma on kuin suprematistisen arkkitehtonin sisällä, kun taiteelle olisi tullut varata päärooli.

Pyynikintorin järjestelyt ovat sekavia ja vaikeasti tulkittavia. Henkilöajoneuvoliikenteen ajoyhteyksiä ei voi kokonaan poistaa. Metsämäinen puisto sijaitsee torin väärässä päässä. Linja-autoliikenteen terminaali ei ole toimiva ja liikenne sinne katkaisee torin pahasti.

Täydennysrakentaminen on epämääräistä ja luonnosmaisesta esityksestä ei käy ilmi, mitä esimerkiksi Pirkankadun varren rakennuksen maantasossa tapahtuu, kun rakennus levenee pihatilat syöden.

111 Cor

Taidemuseo sijoittuu luontevasti paikkaansa, mutta rakennus levittäytyy hyvin laajalle. Julkisivun artikuloiminen jäykällä pystyikkunarasterilla saa rakennuksen näyttämään kolmikerroksiselta, mikä vain korostaa kaksikerroksisen rakennuksen mittakaavattomuutta. Lohkopintainen luonnonkivi tekee rakennuksesta jugendhenkisen tai linnamaisen. Bunkkerimaisuus ei ole eduksi uutta yleisöä houkutellessa vaan taidemuseon tulisi olla kutsuvampi. Sekä ulko- että sisätilat ovat jääneet kaaviomaisiksi. Näyttelytilat jakautuvat useaan osaan hallitsemattoman oloisesti. Monitoimitila on vaikeasti saavutettavissa toimistotilojen keskellä.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia. Linja-autoliikenteen voisi toteuttaa tehokkaamminkin ja jalankulkijalle turvallisemmin ilman ajotien ylityksiä.

Täydennysrakentaminen on haparoivaa: Pirkankadulla vain kolmekerroksiselle rakentamiselle ei ole perusteluja varsinkaan, kun kerrosalatoimitusta ei ole saavutettu.

112 NOODI

Taidemuseo sijoittuu luontevaan paikkaan, mutta se leviää hyvin laajalle, vaikka kyseessä ei edes ole atrium-ratkaisu.

Konsepti yleisölle avoimesta kattopinnasta on leikkisä, mutta toimisi ehkä paremmin matalammassa rakennuksessa. Rakennusmassan lohkominen yhdeksään osaan, joissa kaikissa on eri kattokulma, mahdollistaa kulun lohkoista toiselle vain yhdessä pisteessä. Rakennus aukeaa vain idän suuntaan ja Pirkankadun suunta jää vaille huomiota. Ulkotilat on esitetty hyvin viitteellisesti. Valkoinen betoni ei kerro tarpeeksi julkisivumateriaalina, ja tulisi määrittellä onko betoni paikalla valettua vai elementti, minkälainen muottipinta siinä on, miten saumat sijoittuvat, onko se pintakäsitelty jotenkin. Vaikuttaa, ettei ehdotuksen arkkitehtuuriin ole paneuduttu riittävästi ja se jää konseptin tasolle.

Rakenneperiaate vaikuttaa omituiselta. Konsepti lohkomisesta pitäisi olla näkyvässä myös sisätiloissa ja kantavassa rakenteessa. Näyttelytila on hallimainen ja siten helposti muunneltavissa. Kattoikkunat taitavat olla sattumanvaraisiin ilmansuuntiin, vaikka ylävalo toimisi parhaiten pohjoisesta. Kattopinnan porrastus voisi olla läsnä myös sisätiloissa. Pääporras on vaatimaton. Tunnelma sisäperspektiivikuvassa on liian yleispätevä, kuvista ei välity taidemuseon oma identiteetti. Ilmanvaihdon konehuoneen painaminen maan alle olisi auttanut rakennusmassan tekemisessä kompaktimmaksi.

Pyynikintorin ajoneuvoliikenteen aluetta tulisi supistaa ja antaa lisää toritoiminnoille. Ajatus kauppahallista on hauska ja palvelee toritoimintaa, joskin Tampereen kauppahalli sijaitsee suhteellisen lähellä, jolloin Pyynikintorin hallille ei liene riittävästi kysyntää.

Täydennysrakentaminen Pirkankadun varressa on epämääräisen taitteisuuden vuoksi epävarman näköistä ja kaipaa ryhtiä.

114 Hakka

Taidemuseo leviää hyvin laajalle ja ulottuu Saarikujan puolella liian pitkälle. Ulkotilat on esitetty viitteellisesti. Arkkitehtuurissa on hiukan kömpelöä monumentaalisuutta. Tampereella näin juhlava ote tuntuu päälle liimatulta. Viitteet vanhaan rakennukseen ovat osoittelevia.

Toiminnoissa on paljon sekavuutta. Lipunmyynti sijaitsee kaukana sisääntulosta. Huoltoyhteydet ovat vaikeat. Palopoistumisporras tunkee ulos muuten selkeämuotoisista massoista. Näyttelykierto on yksinkertainen ja ylävalomahdollisuus hyödynnetty. Perspektiivikuvat eivät vakuuta. Betonipinnat ovat taiteelle varsin vahva tausta.

Pyynikintori on yllättäen rakennettu raskaasti, vaikka asuinrakentaminen oli saatu onnistumaan. On arveluttavaa, kestäkö tori sekä Pirkankadun rakennuksen että kauppahallin, vaikka pohjoiseen maantaso hengittää.

Täydennysrakentamisen ratkaisut ovat realistisia.

118 CUMU

Taidemuseo levittäytyy laajalle ja Saarikujan puolella sopiminen kaupunkirakenteeseen antaa ahtaan vaikutelman. Ylisuuri korkeus keventää rakennuksen mittasuhteita, mutta ei tee suuresta rakennusmassasta pienempää.

Ulkonäkymä on jäykkä eikä vakuuta myöskään metallikasettien sopivuudesta ympäristöönsä. Itäisen sisäänkäynnin tarkoitus ei aukea, koska se johda mihinkään, mutta tavoite aktivoida pihatilaa on oikean suuntainen.

Aulatila on sumppumainen, mikä lienee ollut tarkoituksellista. Näkymäkuviissa korkea aula on juhlava, mutta viestiikö monumentaalinen arkkitehtuuri oikeita asioita ja tekeekö se rakennuksesta helposti lähestyttävän. Ehdotus olisi kestänyt museokaupan ja kahvilan liittämisen osaksi aulatilajoja. Nyt ne jäävät omiin erioihinsä. Hissi sijaitsee maan tasossa pitkän käytävän päässä ja näyttelykerroksissa keskellä näyttelytilaa. Näyttelytilojen näkymäkuvat ovat rauhallisia ja miellyttäviä. Ympäri kierrettävä pohja on selkeä.

Pyynikintorin diagonaaliyhteys on perusteltu, mutta puukuja tukkii avaraa maisematilaa. Linja-autoliikenteen olisi voinut järjestää tehokkaamminkin.

Täydennysrakentamista on sijoitettu myös osaksi taidemuseota, mikä vaikeuttaa toteuttamista ja on tehnyt rakennuksesta ylikorkean. Asunnot avautuvat ikävästi vain yhteen suuntaan, mikä erityisesti pohjoiseen avautuvissa asunnoissa on ongelmia. Ratkaisu ei liene liikennetilojenkaan suhteen realistinen. Muualla täydennysrakentaminen jää hajanaiseksi.

121 Frame

Taidemuseon rakennusmassaa on viistetty, ja se ohjaa toimivasti Amurin museokorttelin suuntaan.

Valitettavasti se samalla työntyy liiaksi itään museon tontilla sijaitsevan asuinrakennuksen vuoksi, eikä viisteen suunta sitoudu ympäristöönsä.

Arkkitehtuurin viistetty muoto jää perustelematta. Materiaalit ovat kylmiä ja korostavat rakennuksen kolhouutta. Työ on jäänyt kaaviomaiseksi myös sisältä ja tilallisuus ei ole kiinnostava, vaikka toiminnat pääpiirteissään toimivat. Hallimainen jakamaton näyttelytila on helposti muunneltavissa ja yhteys vanhaan on välitön. Ylävaloajatukset eivät aivan toimi, kun valoa tulee myös suoraan etelästä. Sisänäkymän tunnelma ilman materiaalisuutta on yleisluontoinen. Tilojen arkisuutta lisäksi leijuvien kerrostasojen vaatimat, esitetyt kantavat rakenteet.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaiset. Linja-autoliikenteen olisi voinut ratkaista kompaktimminkin.

Täydennysrakentaminen on keinotekoisesti liitetty taidemuseon arkkitehtuuriin kaupunkikuvassa levottomaksi jäävillä viisteillä.

122 FLOCK

Ajatus puurakenteisesta taidemuseosta on kiinnostava, mutta tavallinen peittomaalattu puupanelointi ei korosta rakennuksen roolia julkisena rakennuksena vaan viittaa pikemminkin historiallisiin asuinrakennuksiin.

Rakennuksen vaikutelma on raskas mm. paksun räystään johdosta. Pienellä virityksellä, rakennusten mittasuhteet, materiaali ja detaljointi, ehdotuksesta olisi saanut helposti paremman.

Kokonaisuus on ahtaan oloinen ja maanpäälliset rakennusmassat tönivät toisiaan levottomasti.

Taidemuseon tilat sijoittuvat maan alle. Toimistotilat ovat ikkunattomat, eikä niissä ole muita tilallisia kvaliteetteja korvaamassa tätä. Vanhaa viljamakasiinia on käsitelty rankasti sen suojelustatuksesta välittämättä. Näyttelytilat ovat tilavarauksen oloisia, mutta suurpiirteisyydessään helposti muunneltavia. Salien valaistuksen ajatukset ovat toimivia ja niihin on paneuduttu. Tunnelma sisätilassa on tylsä, mitä arkinen rei'itetty kipsilevyalakatto alleviivaa.

Pyynikintorin ajatukset ovat irrallisia eivätkä hyödynnä historian tarjoamia aineksia. Paikoitusramppi on Heinätorilla väärässä paikassa. Linja-autoliikenne tulisi siirtää torin länsilaidalta pohjoisosaan ja peruuttaminen kevyen liikenteen väylälle on virhe. Terminaalin viereinen kuoppa on omituinen ajatus ja vaikeuttaa paikoituskannen rakentamista, kun se joudutaan painamaan syvemmälle.

Historiallinen vaakahuone on purettu, mikä on virhe. Täydennysrakentamista olisi hyvin voinut osoittaa Puutarhakadun tontillekin. Pirkankadun varrella eteläpuoleiset rakennukset tulevat liian lähelle kadun varressa olevaa rakennusmassaa.

126 TEAM625429

Taidemuseon konsepti on usein nähty tavanomainen museokonsepti. Taidemuseo ei ole löytänyt tontillaan oikeaa suuntaa vaan työntyy liiaksi Sotkakadun puolelle. Sisäpihan vain aavistuksen kiertynyt koordinaatisto ulkokuoreen verrattuna näyttää vaivalloiselta. Pihan käsittely on jäänyt esitysgrafiikan tasolle vahvoine kaariaiheineen ja tarvittavista yhteyksistä ei ole välitetty. Huollon yhteys autohissillä ei ole mahdollinen. Keramiikkajulkisivu on kiinnostava joskin paikalle vieras. Ehdotuksen ansio on sen rentous. Puinen kattorakenne on kiinnostava. Tekijällä on esteettistä silmää ja plaani näyttää ensisilmäykseltä ratkenneelta, kun tiloja on pakattu selkeiksi vyöhykkeiksi. Tiloissa on kuitenkin paljon heikkouksia. Porrastuvat näyttelytilat eivät ole esteettömät ja siten esitetyllä tavalla mahdottomat.

Pyynikintorin järjestelyt ovat luonnosmaiset eikä puuston suhteen ole ymmärretty historiallista luonnetta vaan maisematila menetetään.

Heinätorin raskaaseen rakennusmassaan on integroitu myös bussiterminaali, mikä ei liikenteellisesti ole mahdollista. Päällä olevat L-kirjaimen muotoiset asuinrakennukset ovat lähiömäiset.

129 YHDIESTEET

Taidemuseon ulkotilojen jäsenyykseen ei ole kiinnitetty huomiota. Sisäänkäynti kömpelöön peililasiseen sisäänkäyntipaviljonkiin tapahtuu nurmikentän kautta. Ko. ratkaisulla eli koko taidemuseon hautaamisesta maan alle ei ole saavutettu hyötyjä.

Amurin suuntaa on korostettu voimakkaasti, osoittelevastikin.

Sisätilat ovat kaavion tasolla ja tasoerot ovat ratkaisematta. Tunnelma sisänäkymässä on kliininen. Huoltoa ei ole ratkaistu, esimerkiksi sitä miten rekka kääntyy kadulla, jotta taideteokset saadaan hissiin. Palopoistuminen ei toimi. Yhteydet ja näyttelytilat ovat käytävämäisiä.

Pyynikintorin raskas pohjoiseen laskeva kansi on ankea. Puiden sijoittelu ei tue torin historiallista henkeä. Linja-autotermiinaali Heinätorille ei toimi ja kääntyvä liikenne sinne pysäyttäisi Pirkankadun liikenteen kokonaan. Puutarhakadun päässä oleva pistetalo jää yksin eikä tuo positiivista lisää kaupunkikuvaan.

131 KALEIDOSKOPE

Neljänkymmenenviiden asteen kulma ei viittaa ympäristön linjoihin ja tekee taidemuseon arkkitehtuurista jäykkää. Teema on viety orjallisesti jopa työpöytien muotoiluun. Ulkoperspektiivissä taidemuseon jäykkä muotoilu ei hahmotu onneksi yhtä häiritsevästi. Puu materiaalina on kiinnostava, mutta kuvissa se näyttää lähinnä terrakotalta.

Taidemuseo muodostaa muurin pohjoiseen ja käynti Amurin museokortteliin on vain kapean yhdyskäytävän ali kulkevan porttikongin kautta.

Näyttelytilat jakautuvat voimakkaasti kellarin ja toisen kerroksen tiloihin. Näyttelytilojen tilallisesta tai valaistuksellisesta luonteesta ei saa esitetyn aineiston perusteella kuvaa, mutta ne jakautuvat pieniin yksiköihin, mikä vaikeuttaa muunneltavuutta. Kulma tekee tiloista luultavasti hankalan oloiset.

Pyynikintorin formalistiset järjestelyt eivät hyödynnä alueen hienoa historiaa. Ramppi paikoitustasolle on ikävästi torin keskivaiheilla. Kasvillisuus ei auta maisematilan muodostamisessa.

Täydennysrakentaminen on kankeaa ja perustuu pitkälti Pirkankadun ylisuureen kompleksiin. Hybridin toteuttaminen on hankalaa. Liian korkean kolossin massoittelu on sinänsä kiinnostavaa.

133 WOODY

Taidemuseon rakennuskompleksi leviää laajalle ja se ei mahdu luontevasti tontilleen, kun sitä lävistää ulkotilaa oleva diagonaaliyhteys. Teennäinen ratkaisulla ei näytetä saavutettavan lisäarvoa. Taidemuseon reikäjuustomainen idea on irrallinen. Lavastemainen lähestymistapa sopisi paremmin hetkelliseksi messurakenteeksi, jossa haetaan maksimaalista hätkähdyttävyyttä. Julkisivu näyttää sivulta pikemminkin teollisuusrakennukselta. Maanpäällinen yhteys vanhaan viljamakasiiniin on hankala. Sisänäkymässä seinät on rauhoitettu levyttämällä sälemäiset julkisivut umpeen, ja puusäleitä on vain kattopinnassa ylävaloa tuomassa. Liukuportaat näin pienessä museossa on ankea ratkaisu.

Pyynikintorin järjestelyt ovat sekavat eivätkä sitoudu paikkaansa tai historiaan. Linja-autojen sijoittaminen peräkkäin vie turhan paljon tilaa. Täydennysrakentaminen on ympäristöstään piittaamatonta ja ylikorkeaa.

135 LYHTY

Taidemuseo on jaettu paviljonkimaisesti kolmeen osaan. Kadunvarressa rohkeampi rakennusmassoittelu olisi ollut mahdollinen. Kupariverhous tekee kokonaisuudesta yhtenäisen.

Museorakennus sijoittuu yllättävästi Puutarhakadun päähän aivan Pirkankadun varteen. Yhteys Amurin museokortteliin muodostuu vaivalloiseksi eikä uudisrakennus huomioi riittävästi Pyynikintorin yhteyttä: voimalinjoja olisi voinut vetää torilta asti.

Lasiseinä etelään on näyttelytilassa virhe. Tekijä ehdottaa siirtoseiniä, jotka jouduttaisiin käytännössä pitämään ikkunoiden edessä aina. Sisänäkymän tunnelma on ankeahko. Yhteys vanhaan viljamakasiiniin muodostuu pitkäksi.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia.

Asuinrakennukset Pirkankadun varressa ovat lähiömäisiä. Taidemuseon tontille sijoitettu asuinrakentaminen on yllättävä ratkaisu, mutta se istuu ympäristöönsä kohtuullisesti.

137 LÄHDE

Taidemuseo sijoittuu kohtuullisen luontevasti paikkaansa, mutta hyötyisi kyllä pienestä tiivistämisestä. Taidemuseon rypälemäinen massoittelu on joustava. Julkisivun ajatukset herättävät mielenkiintoa, joskin tunnelma ulkoperspektiivikuvassa on hiukan yleispätevä ja näkymäkuva voisi olla vaikka kaupallisesta rakennuksesta.

Näyttelytilat ovat selkeät ja muunneltavat. Ylävalo on hyödynnetty. Aulanäkymän tunnelma on lupaava ja monimuotoiset puuportaat tuovat pikantin lisän kun muuten selkeään ja rauhalliseen arkkitehtuuriin.

Pyynikintorin suunnitteluun on paneuduttu kiitettävästi, ehkä liikaakin ja vähemmillä aiheilla olisi saatu parempi lopputulos. Historialliset aiheen on otettu huomioon, mutta toria olisi voinut jäsentää vyöhykkeisiin sen sijaan, että sama orgaaninen muotokieli valuu läpi torin ja sen rajojen ylikin.

Täydennysrakentaminen ei ole onnistunut parhaalla mahdollisella tavalla. Asumisen tarvitsemat pihatilat ovat unohtuneet. Pirkankadun rakennusmassa on jäsentymätön eikä ota katulinjaa, jolloin se jää irralliseksi ympäristöstään. Taidehotelli osana museota on kiinnostava, mutta hankala ajatus mahdollisen vaiheittaisen toteutuksen kannalta.

138 8700

Vanhaa viljamakasiinia kohti avautuvan U-kirjaimen muotoinen taidemuseo tuntuu luontevalta. Valitettavasti taidemuseon muodon mahdollisuuksia ei ole hyödynnetty vaan sisäpihalla sijaitsee teatteri, jota ei ole tilaohjelmassa. Hämmäntävästi sisäpiha on välillä esitetty avoimena tilana kuten asemapiirroksessa ja välillä rakennettuna kuten pohjapiirroksessa. Tila olisi paremmin toiminut sisäpihana. Julkisivuna kivilohkareet ovat paikalle vieras aihe.

Taidemuseo on suurikokoinen ja mahtuu vain vaivoin tontilleen. Ympäri ei jää julkista ulkotilaa.

Pohjapiirros on jäänyt kaavion tasolle. Tilojen sijoittelu on haparoivaa; monikäyttötila on perällä huoltotilojen vyöhykkeellä. Pieni vinous linjoissa näyttää vaikealta eikä sille löydy perusteita. Näyttelykierto on selkeä.

Teatteri tukkii yhteyden vanhaan osaan. Perspektiivikuvien tunnelma ei vakuuta.

Pyynikintorin järjestelyt ovat sekavat ja mitoitus pielessä. Esimerkiksi linja-autoterminaali tarvitsee enemmän korkeutta.

Asuinrakentamisen paikat ovat luontevat, joskin rakentaminen on hyvin viitteellisesti esitetty eikä asemapiirroksen ole merkitty kerroslukuja. Ilmakuvassa täydennysrakentamista ei ole esitetty ollenkaan. Taidemuseon päällä oleva korkea rakennusmassa on mitoitukseltaan täysin epärealistinen.

140 Colibri

Taidemuseon suunnittelu on lähtenyt ekspressiivisestä muotoilusta. Monimuotoinen kappale on jäänyt ympäristölleen hyvin vieraaksi. Kaupunkirakenteen analyysit ovat pintapuoleisia ja tällaisesta lähtökohdasta saisi enemmän irti hakemalla voimaviivat välittömästä lähiympäristöstä.

Tekijän kannattaisi paremmin eläytyä olevaan tilanteeseen. Esimerkiksi olevat puut olisi kannattanut inventoida ja yrittää säilyttää.

Rakennus on jäänyt luonnokseksi veistoksellisesta muodosta, johon tilat on jälkikäteen sullottu. Pohjat ovat kaaviomaiset. Tasossa +0 ei ympäristöä ole esitetty, joten liittymistä ympäristöön maan tasossa ei voi arvioida. Pohjapiirroksiset jakautuvat hankalasti leikkautuen eri plansseille, mikä vaikeuttaa niiden lukemista. Jos otetaan näin vaativa lähtökohhta, tulisi se ratkaista suvereenisti ja kuvilla osoittaa kaikkien itse aiheutettujen haasteiden ratkenneen.

Pyynikintorin järjestelyt ovat jääneet luonnosasteelle. Rampit torin sivuilla ovat ikävät.

Asuinrakentaminen on hajanaista eikä kerroslukuja ole esitetty. Luonnosmaisen aineiston pohjalta vaikuttaa, että kerrosalatavoitetta ei ole saavutettu.

141 ZDESIGN

Taidemuseon sijoittelu on oikeasuuntaista, joskin rakennus leviää varsin laajalle.

Rakennuksen mataluus ja katon avaaminen tekee kokonaisuudesta rennon. Ulkotilojen tasoerot näyttävät hankalilta ja niiden arvioiminen on hankalaa korkomerkitöjen puuttuessa kokonaan. Olemassa olevien puiden säästäminen on kaunis ajatus, mutta vaikeasti toteutettavissa keskellä uudisrakennusta, koska koko tontti kaivetaan rakennusvaiheessa.

Pohjat ovat jääneet kaavion tasalle. Jos ottaa näin villin lähestymistavan, pitäisi kuva-aineistolla pystyä vakuuttamaan, että hallitsee monimutkaisen geometrian. Näyttelytilat ovat maantasossa, jolloin suurikokoisten töiden kuljettaminen on vaivatonta. Huoltoliikenne ei toimi: ajoneuvot eivät voi peruuttaa ulos tielle.

Pyynikintorin katos on liian massiivinen ja toinen ramppi torilla ylimääräinen.

Täydennysrakentaminen on raskasta ja painottuu liikaa toimistorakentamiseen.

142 AGORA

Taidemuseo sijoittuu luontevasti tontilleen ja ottaa sisäpihan suunnat Pyynikin korttelirakenteesta yhdistäen museota ympäristöönsä. Pienoismallilla kaupunkitilan tutkiminen on kannatettavaa, mutta mallista ei ole saatu kaikkea irti ja läpikuultava museorakennus ei auta tarkastelemaan rakennuksen suhdetta ympäristöönsä.

Ulkomuotoa leimaa megagrafiikka, joka on aiheena vanhentunut ja hiukan osoitteleva leikkisyydestään huolimatta. Ulkonäkymän tunnelma on kaunis, mutta taidemuseo monumentaalirakennuksena on vanhanaikainen ajatus. Sisätilat saisivat avautua enemmän ulkotilaan ja tehdä rakennuksesta helpommin lähestyttävään. Tekijä lienee halunnut korostaa ulkopinnan sulkeutuneisuutta, jotta se ei vie voimaa avoimelta sisäpihalta.

Näyttelykierto on selkeä, joskin pussinperä on hiukan tylsä. Ylävalo seinän yläosasta ei toimi. Katon pistemäiset ylävalot saisivat enemmän voimaa muun arkkitehtuurin rauhoittamisesta. Pääporras on vaatimaton.

Museokaupan sijoittaminen erikseen vain ulkoyhteyden varaan on virhe. Yhteys vanhaan viljamakasiiniin on ainoastaan mediatilan läpi, mikä ei toimi. Sisänäkymät ovat tunnelmaltaan rauhallisia ja lupaavia.

Pyynikintorin uusi ajoyhteys arveluttaa. Linja-autoliikenne pitäisi järjestää kompaktimmin.

Täydennysrakentaminen on hankalan oloista. Pirkankadun viisteisen rakennusmassan muoto ei ole hallittu ja asumiselle ei ole osoitettu pihoja. Sakaroiden väliset kattopihat olisivat asuntopihoiksi liian ahtaat.

147 Tähtä (2)

Taidemuseon sijainti katkaisee Puutarhakadun pitkän näkymäakselin tavalla, joka ei vaikuta tarkoitukselliselta. Amurin museokortteli ja vanha viljamakasiini jäävät rakennuksen selän taakse.

Maantasokerroksessa sijaitsee lähinnä huolto- ja toimistotiloja, mikä ei aktivoi ympäröivää kaupunkitilaa. Ajatus erillisistä umpinaisista rakennusmassoista, jotka kytkeytyvät vain lasikäytävillä ei käytännössä toimi, vaan lasiosat näyttävät päiväsaikaan mustilta ja peilaavilta massoilta ja lopputulos on muurimainen ja suljettu. Tiili on luonteva julkisivumateriaali, mutta ideat sen käytöstä on nähtyjä ja hieman yliviritettyjä.

Näyttelytilat sijaitsevat putkimaisesti peräkkäin. Tunnelma näkymäkuvissa on kaupallinen, vaikka materiaalivalinnat ovat rouheita. Kattovaloratkaisuja ei ole esitetty realistisesti.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia. Historiallinen kaariaihe on hävitetty.

Täydennysrakentaminen on epärealistista. Viivakoodimainen rakentaminen on sijoitettu aivan liian tiiviisti niin, että asunnot eivät saa valoa eivätkä yksityisyyttä.

2.2.6 ALALUOKKA

7 A13581

Taidemuseon arkkitehtuuri ei sitoudu millään tavalla ympäristöönsä. Ulkotiloja ei ole juuri käsitelty vaan ne on esitetty vain viitteellisesti. Materiaalivalinnat ovat paikalle vieraita. Vanhan osan edessä olevan puun säilyminen ei ole mahdollista keskellä uudisrakentamista.

Tekijä ei ole sisäistänyt kilpailun tavoitteita: uudisrakennus peittää brutaalisti vanhan osan, jota ei ehdotuksessa ole käsitelty mitenkään, eikä sille ole osoitettu toimintoja. Amurin museokortteli jää samoin pimentoon.

Näyttelytilojen jakaminen useaan alaltaan pieneen kerrokseen ei ole toimiva ratkaisu. Huolto- ja yleisöliikenne risteävät ikävästi. Tunnelma on kuin toimistokompleksissa, mikään ei viesti, että kyseessä on taidemuseo.

Pyynikintorin bussiliikenteen järjestelyt eivät ole toimivat. Torialueen muotoilu on kömpelöä ja tori tuhoutuu musertavien uudisrakennusten alle.

Ylikorkea rakentaminen on sijoitettu ainoastaan Pyynikintorille, mikä on vakava virhe ja tuhoaa täysin torin luonteen.

11 metsäpolku

Taidemuseon konstaileva vapaa muoto on paikkaansa täysin vieras. Suhteellisen pienessä rakennuksessa on sekä vapaita muotoja että rationaalisempi suorakulmainen osa, jota ei ole saatu toimimaan luontevasti yhteen. Liittyminen vanhaan viljamakasiiniin on rankka ja yhteys Amurin työläiskorttelimuseoon katkeaa. Vanha asuinrakennus jää ikävästi uudisosan taakse varjoon ja puristuksiin.

Sekava esitys, joka ei huomioi herkkää ympäristöään. Ulkotiloja ei ole jäsennelly: esimerkiksi museon tontin asuinrakennukselle ei ole esitetty ollenkaan pihaa.

Moneen kerrokseen jakautuvat tilat vaikuttavat sekavilta ja ahtailta.

Asuinrakennusten sijoittaminen keskelle toria on vakava virhe ja katkaisee maisematilan täysin.

Asuinrakennusten pihat ovat unohtuneet kokonaan.

17 KIILA

Taidemuseo muodostaa yhdessä kolmiomaisen liike- ja asuinrakennuksen kanssa suorakulmion, joka viittaa alueen historialliseen rakenteeseen. Esitetty voimakas diakonaaliakseli on kuitenkin ympäristölleen vieras: tontin läpi ei ole yhteystarvetta tässä suunnassa eikä ympäristö tarjoa olemassa olevia voimaviivoja tähän

suuntaan. Itse taidemuseo avautuu ympäristöönsä lasiseinien kautta. Mahdollisuus avata tiloja ulos jää hyödyntämättä ja ulkotilojen jäsentely on suurpiirteistä.

Matalaa rakennusta vaivaa julkisivujen käsittelystä johtuva terminaalirakennuksen tunnelma ja taidemuseo jää korkean massan taakse osittain piiloon varsinkin lännestä saavuttaessa. Sisäänkäynti on helppo löytää, mutta ratkaisu on osoitteleva.

Yhteys vanhaan osaan on helppo näyttelytilojen sijaitessa maan alla. Hierarkkisesti ratkaisu silti ontuu: maan päällä on palvelevia tiloja ja tärkeimmät tilat on sijoitettu kellariin. Näkymäkuvien tunnelma ei ole houkutteleva.

Pyynikintorin ratkaisut on esitetty viitteellisesti eikä torialueen luonne havainnollistu täysin. Erityisiä oivalluksia ei ole esitetty.

Heinätorin korttelin umpipiha on ahdas ja umpikortteli tällä paikalla vieras elementti.

18 Castor and Pollux

Ehdotuksen ajatukset ovat liian suurisuuntaisia herkkään paikkaan. Esimerkiksi maanalainen yhteys Pirkankadun ali ei todellisuudessa olisi miellyttävä pimeytensä vuoksi.

Lukuisat näkymäkuvat ovat havainnollisia. Entisen talonmiehen asunnon ja nykyisen taidemuseon päälle rakentaminen ei vakuuta. Suuresta elkeestä syntyy paljon teknisiä haasteita mutta ei saavuteta vastaavasti hyötyjä. Sisäänkäynti kellaritasosta tuntuu korkeassa tornissa vaivalloiselta, kun sisäänkäynti ei ole helposti katutasosta saavutettavissa.

Näyttelytilat jakautuvat useaan erilliseen rakennukseen ja moneen tasoon, jolloin näyttelykierto on hissien varassa.

Pyynikintorin ratkaisut on toteutettu formalistisen ellipsiratkaisun ehdoilla. Maanalaiset kaupat ovat epärealistisia kannen alla.

Esitetyt paksut runkosyvytykset eivät mahdollista laadukkaan asumisen toteuttamista.

Ehdotus on tutkittu huolella rakenneleikkauksia myöten, mutta kokonaan lasinen taidemuseo ei ole Suomen ilmastossa järkevä ratkaisu. Luonnollinen ilmanvaihto olisi tarkkaan säädelyssä museo-olosuhteissa suuri haaste.

39 KOPPELO

Taidemuseo on tehty muotoilu edellä ja sisätilat on tungettu väkisin ekspressiiviseen arkkitehtuuriin, mikä on johtanut vaikean näköisiin ratkaisuihin. Rakennusmassa on rikkonainen, mikä johtaa pitkiin yhteyksiin. Liian runsas materiaalipaletti osaltaan vahvistaa sekavaa vaikutelmaa. Perspektiivikuvat ovat hyvin viitteellisiä eivätkä tuo lisäinformaatiota.

Sekava ehdotus, jonka yliviritettyä muotoilua yritetään perustella läheisellä kirjastolla. Lisärakennus sijoittuu kuitenkin luontevalle paikalle.

Tilojen muunneltavuusmahdollisuudet ovat vähäiset. Yhteys vanhaan viljamakasiiniin on esitetty sekä kellarista että toisen kerroksen tasolla olevan sillan kautta. Silta osaltaan peittää näkymää Amurin korttelille, jota muutenkaan ei ehdotuksessa ole huomioitu.

Pyynikintorin järjestelyt on esitetty luonnosmaisesti lukuun ottamatta yliviritettyä katosta, joka ei tuo lisäarvoa vaan dominoi klassista maisematilaa. Linja-autojen liikenne on hankalaa ja laiturit olisi kannattanut sijoittaa vinottain.

Lisärakentaminen on ratkaistu kahdella tornilla, joiden alaspäin kapeneva muotoilu on rakenteellisesti vaikea toteuttaa. Torneissa ei ole vaadittua kerrosalaa eikä pistemäinen rakentaminen eheyttä kaupunkitilaa.

44 NIETOS

Taidemuseo on sijoitettu aivan Pirkankadun varteen, jolloin vanhan viljamakasiini ja Amurin korttelimuseo jäävät kauas selän taakse. Kokonaisuus on ahtaan oloinen. Kolmikerroksisen liiketilan rooli on liian keskeinen ja pienen rakennusmassan toimivuus on kyseenalainen.

Kevyen liikenteen alikulku vie rakennuksen liiaksi länteen ja ehdotettu kahvilan terassi jää pieneksi ja varjoon ilta-auringolta. Huoltoliikenteen ramppi on hankalasti saavutettavissa. Huollon olisi voinut järjestää hyödyntämällä paikoituslaitoksen ramppia.

Arkkitehtuurin pääaihe, tuttu voimakkaasti muotoiltu seinä aulan ja näyttelytilojen välillä on jostain syystä levytetty näyttelytilojen puolella. Mikäli syynä on vaikeus ripustaa taidetta vinolle seinälle, kannattaisi kyseenalaistaa koko konseptin toimivuus. Kellaritilat ovat sokkeloiset ja yhteys viljamakasiiniin hyvin pitkä. Hätäpoistumista varten tarvitaan myös toinen palo-osastoitu porras.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia ja toimivahkoja. Massiiviset katokset katkaisevat näkymät Pirkankadulta torille. Alitus kevyelle liikenteelle olisi liikenteellisesti perusteltu, mutta pitkät rampit eivät istu ympäristöönsä vaan luovat esikaupunkimaista katutilaa.

Matala asuinkortteli keskellä museon puistoa on yllättävä esitys. Vain kolmikerroksinen rakentaminen yhdistyy kyllä paikalla aiemmin sijainneeseen pienimittakaavaiseen puurakentamiseen, mutta historioiva ote ei tässä ole luonteva ja johtaa suuriin ongelmiin museon arkkitehtuurin kanssa.

52 HEI HAY

Ehdotuksen arviointia vaikeuttaa hyvin sekava esitystekniikka. Kokonaan maan alle sijoittaminen ei ole perusteltua. Jos näin kuitenkin esitetään, pitäisi ratkaisun tuoda lisäarvoa myös maan pinnalle. Lasipyramidit toimivat herkässä historiallisessa ympäristössä, mutta ei tässä. Valtava uudisrakennus Pirkankadun varrella peittää täysin museon näkyvistä, mikä on virhe.

Ilmeisesti diagonaaliakselilla on yritetty yhdistää museokorttelia Pyynikintorille, mutta ele ei riitä kompensoimaan suuren uudisrakennuksen taakse jääntiä. Sekä huollon, että yleisöliikenteen järjestelyt on alimitoitettuja ja toimimattomia. Museoon käydään sisään kapeaa käytävää ja vaatimatonta porrasta pitkin.

Jopa henkilökunnan työtilat on sijoitettu maan alle, mitä ei voi pitää hyväksyttävänä kattovalosta huolimatta. Lasikatot tuovat suoraa auringonvaloa näyttelytilaan, mikä ei toimi. Mediatila tulisi erottaa näyttelytiloista muutenkin kuin verholla.

Pyynikintorin järjestelyt ovat jäsentymättömiä ja sekavia. Ramppien mitoitus ei ole realistinen eikä sijainti kannatettava.

Täydennysrakentamiselle osoitetuista tonteista suurin osa on jätetty käyttämättä ja kaikki kerrosala tungettu yhteen mittakaavattomaan rakennukseen, joka on ristiriidassa ympäristönsä kanssa. Mahdollisuudet eheyttää kaupunkitilaa lisärakentamisella on jätetty käyttämättä.

67 RUUVALLI

Taidemuseon rakennusmassa on hyvin raskas. Monumentaalinen katosaihe on liioitteleva. Taidemuseo on ympäristöstään irrallinen niin materiaaleiltaan kuin muodoiltaan.

Museon tontille on sijoitettu myös täydennysrakentamista, mikä on työntänyt museon ulos Saarikujan linjasta. Pohjapiirustus on sekava ja tilakaaviomainen. Kahteen kerrokseen päällekkäin jakautuvat näyttelytilat eivät ole kiinnostavia korkeasta tilasta huolimatta. Hallimaisuuden hyvä puoli on muunneltavuuden mahdollistuminen. Toimistotilojen kopitus on johtanut ankeaan lopputulokseen, joka ei edistä sosiaalista vuorovaikutusta. Sisäperspektiivin kuva voisi olla toimistorakennuksen aulasta. Mikään ei viittaa, että kyseessä on museorakennus.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia mutta toimivia lukuun ottamatta linja-autoliikennettä, koska pysäkeille on kulku liikennealueen läpi.

Asuntorakennukset vääntyilevät rauhottomasti ja niiden mitoitus on hapuilevaa.

80 PALIKAT

Taidemuseon väkinäisessä konseptissa on vanhan viljamakasiinin hahmoa monistettu ja toteutettu eri materiaalein. Leikkisyyttä on yritetty korostaa noppien sijoittumisella keskenään eri koordinaatistoihin, mikä luo sekavan kokonaisuuden.

Taidemuseon eteen muodostuva aukio on hahmoton ja saattoliikenne ulottuu kivisen aukion länsilaitaan saakka. Museopuiston puut on saatu säästettyä, joskin maanalainen rakentaminen edellyttäisi uusien puiden istuttamista ja paksuja kasvualustoja. Lasisen nopan silkkipainettu tiilikuvio ei riitä tekemään tilasta vähemmän kasvihuonemaista.

Pohjapiirros on kaaviomainen ja tilat eivät ole vielä löytäneet paikkojaan. Esimerkiksi museokauppa pullahtaa viereisen nopan puolelle, aivan kuin se ei olisi mahtunut osaksi sisäänkäyntinoppaa. Mitoitus on haparoivaa ja ehdotus ei ole rakenteellisesti uskottava. Umpinainen tila keskellä näyttelytilaa herättää ihmetystä. Sinänsä suurpiirteinen hallimainen näyttelytila on muunneltava, joskin tilana ankea.

Pyynikintorin linja-autoliikenteen järjestelyt voisi ratkaista kompaktimmin eivätkä paikoituksen rampit paranna mahdollisuuksia elävöittää toria.

Pirkankadun varren täydennysrakentamisessa alaosa on yllättäen esitetty lasisena, mikä on ristiriidassa muuten uusvanhan julkisivun kanssa.

81 hiekkapistepilvi

Omituinen konsepti, jossa tiukan formalistisesti kaikki rakentaminen on ratkaistu samanlaisilla noppamaisilla rakennusmassoilla.

Taidemuseon nopat ovat samankokoisia kuin museon tontilla sijaitsevat asuinrakennukset, jolloin eri typologiat eivät erotu toisistaan muuten kuin julkisivunkäsittelyllä. Läpiajettava massa, jossa huolto sijaitsee, on kilpailualueen ulkopuolella ja rikkoo kaupunkikuvaa. Väliin jäävä aukiotila on hahmoton, eikä sillä ole haluttu jäsentää. Tunnelma näkymäkuvissa on raskas ja ikävä leikkisästä konseptista poiketen.

Jakaminen moneen osaan on johtanut suuriin toiminnallisiin puutteisiin. Näyttelytilat pirstoutuvat pieniksi huoneiksi, joita ei voi muunnella. Näyttelytiloihin tulee suoraa valoa, mikä vaikeuttaa näyttelytoimintaa.

Jokaisessa massassa tulisi olla kaksi palopoistumisreittiä. Kellarin tilajärjestely on sekava ja tilojen välillä on paljon käytäviä ja rampeja tasoeroista johtuen.

Pyynikintorilla Pirkankadun ali on johdettu kapeita yhteyksiä, jotka eivät kuulu kaupunkiympäristöön. Torin kiveys on ulotettu pitkälle ympäristöön, mikä tekee tilasta hahmottoman. Linja-autoliikenne jakaa torin ikävästi kahteen osaan eikä pysäkeille ole turvallista yhteyttä.

Täydennysrakentaminen on ratkaistu lähiömäisesti pistetaloin. Pirkankadun varrella pistetalot ovat katuun nähden kulmittain, mikä ei istu ympäristöönsä.

83 MOREENIA

Rakennus sijaitsee luontevalla paikalla, mutta levittäytyy laajalle ja on korkeudeltaan massiivinen eikä siten istu ympäröivään kaupunkirakenteeseen. Ajatus yhdistää toimistotalo museoon ei tunnu perustellulta eikä toimintojen välille ole saatu synergiaa.

Ylävaloikkunat avautuvat suoraan etelään, vastakkainen suunta olisi luontevampi.

Mitoitus on hapuilevaa. Näyttelytilat ovat kokonaan avoinna porrasaulaan. Mediatila näyttää tukkivat suurikokoisen näyttelytilojen aulan. Ajatus sijoittaa liiketilaa pohjakerrokseen ei ole realistinen, sillä Makasiinikatu ei ole kovin liikennöity. Palopoistuminen ei toimi.

Pyynikintorin ratkaisut ovat tavanomaisia. Linja-autoliikenteen olisi voinut ratkaista kompaktimmin. Historiallista valaisinta korostava auringonsädeaihe vaikuttaa formalistiselta.

Täydennysrakentaminen on saatu pidettyä vähäisenä sijoittamalla siitä osa museoon. Silti näkymäkuvassa rakennusmassat näyttävät korkeilta.

90 SIMPUKKA

Taidemuseo on rakennettu rohkeasti kiinni viljamakasiiniin ja sulkee siten yhteyden Amurin museokorttelille. Tilannetta olisi voinut helpottaa kevyen liikenteen järjestelyjä museon ja asuinrakennuksen välillä kehittäen nykyisen pelkän nurmikentän sijaan.

Jopa entinen talonmiehen asunto on nielaistu osaksi kokonaisuutta, mikä heikentää talon historiallista arvoa. Ulkonäkö on suoraan mallinusuohjelmasta eikä anna ehdotuksesta houkuttelevaa kuvaa. Rakennuksen

hahmon hyvänä puolena voi pitää kompaktiutta, mikä tosin on myös riittämättömien talotekniikan tilavarausten ansiota.

Yhteys vanhaan osaan on välitön rakennusten sijaitessa kiinni toisissaan. Rakennuksen toiminta on ratkaistu muodon ehdoilla ja osa tiloista jää epämääräisiksi kuten sisääntuloaulan viereinen toinen aula. Keinovalon varassa olevat näyttelytilat jakaantuvat useaan eri tasoon ja ovat vaikeasti muunneltavissa. Toimistotilat on kopitettu. Sisänäkymä on viitteellinen eikä kerro muuta kuin että portaat ovat veistokselliset.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia. Linja-autoliikenteen pysäkeille pääsee vain liikennealueen ylittämällä.

Täydennysrakentaminen on muotoilultaan hyvin rauhatonta.

94 ROTVALLI

Ehdotus on esitetty varsin luonnosmaisesti ja julkisivukuvista ei hahmota, mitä rakennuksen arkkitehtuurilla on haettu ja mihin materiaalivalinnat viittaavat. Näkymäkuvat eivät anna työstä hyvää kuvaa. Kyseessä voisi olla mikä tahansa julkinen rakennus, kuvat eivät viittaa taiteeseen tai erityisesti tähän paikkaan.

Täydennysrakentaminen museon tontilla on painanut taidemuseon lähelle olevia museorakennuksia, jolloin yhteys katkeaa Amurin museokortteliin. Tekijä on säilyttänyt olevan arvopuuston, mikä on kaunis ele, mutta johtanut isompiin ongelmiin.

Sisääntulossa lipunmyynti jää selän taakse. Pohjat toimivat kohtuullisesti ja tilojen sijoittelu on loogista. Näyttelykierto on selkeä. Maantasossa on yhteys vanhaan viljamakasiiniin.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia. Linja-autot olisi voinut ratkaista ilman läpiajettavia laitureita henkilöturvallisuuden ehdoilla. Ajoneuvoliikenteen rampit on sijoitettu torille.

Z-kirjaimen asuinrakennus Pirkankadun varrella ei istu ympäristöönsä ja liian veistoksellinen muoto syö pihatilat.

97 Bartholomew

Työ on jäänyt osin konseptin tasolle. Taidemuseo ottaa Pyynikintorin länsilaidan suunnan, mikä sitoo museota ympäristöönsä, mutta rakennus on ympäristöönsä liian suuri. Materiaalimaailma on kylmä eikä sitoudu ympäristöönsä. Rakennus avautuu voimakkaasti vanhan viljamakasiinin suuntaan, mutta jättää Pirkankadun suunnan huomiotta. Pyynikintorille päin rakennus kääntää selkänsä täysin, eikä rakennus kommunikoi ympäristönsä kanssa. Ulkotilojen järjestelyt ovat kaaviomaisia.

Esitetty valaistusratkaisu hämmentää. Ylävalo toimii parhaiten pohjoisesta päin, jos rypytetyllä muodolla on tätä haettu. Nyt aamuaurinko paistaa kiusallisesti suoraan sisään. Sahalaitaisessa katossa lasipinnat ovat kattopinnassa eikä pystypinnassa, mikä olisi ratkaisussa luontevampaa. Jos kattopintaan sijoitetaan ikkunoita, niiden tulee nousta vähintään 300 mm kattopinnasta ylöspäin lumen ja sadeveden vuoksi. Sisätiloista soisi olla näkymiä ympäristöönsä, esimerkiksi toisesta kerroksesta avautuisi kiinnostava näkymä Pyynikintorille päin.

Pyynikintorin käsittely on sekavaa, mutta historiallisia aiheita on saatu säästettyä. Linja-autoliikenteen ratkaista on toimiva, joskin toinen liittymä on liian lähellä Pirkankatua.

Täydennysrakentaminen on tavanomaista. Pirkankadun varressa poikittainen kattoharjasuunta ei tunnu perustellulta vaan rakennuksen muotoilu voisi olla rauhallisempaa.

98 ALCHEMILLA

Taidemuseo ei sitoudu paikkaansa aggressiivisen muotonsa vuoksi.

Rakennuksen arkkitehtuuri on levotonta ja yliviritettyä. Isot aiheet eivät tule perusteltua toiminnalla vaan toimivat käyttöä vastaan kuten isot lasiseinät etelään.

Sisätilat jäävät pirstaleisiksi ja epämääräistä tilaa on paljon. Toiminnot sijaitsevat loogisesti, mutta on tungettu väkisin vaikeaan muotoon ja esim. lastauksessa on toiminnallisia puutteita. Näyttelytila on jaettavissa siirtoseinien pienemmiksi osiksi. Ylävalon avaaminen etelään ei toimi. Perspektiivi- ja julkisivukuvat eivät vakuuta arkkitehtuurista vaan rakennus näyttää harmaana möhkäläänä.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaisia. Linja-autoliikenteen voisi ratkaista kompaktimmin ja jalankulkijoille turvallisemmin. Paviljonkien sijainti torin laidalla on luonteva ja säilyttää aukion historiallisen luonteen. Täydennysrakentaminen on kaaviomaista. Kolmiomainen rakennus museon tontilla ei vakuuta.

102 Framille

Taidemuseon sijainti suoraan Pirkankadun varressa on kyseenalainen, vaikka rakennusmassan viisteellä saadaankin ohjattua liikennettä vanhan viljamakasiinin ja Amurin museokorttelin suuntaan. Rakennusmassa on selkeä.

Kovera muoto ja lasisuus avaavat taidemuseota kaupunkitilaan ja pääsisäänkäynti on helppo löytää.

Pyynikintori on pitkälti jätetty nykyiseen asuunsa. Linja-autoliikenteen voisi ratkaista kompaktimmin ja jalankulkijan kannalta turvallisemmin.

Heinätorin U-kirjaimen muotoinen rakennusmassa on perusteltu, mutta taidemuseon tontille sijoitettu rakennus on muun uuden rakentamisen suhteen väärin suunnattu ja se ahdistaa taidemuseota takaa päin.

103 ARTTELI

Poikkeava ehdotus, jossa taidemuseon rakennusmassat piirittävät viljamakasiinin peittäen sen näkyvistä. Vanhan osan syöminen heikentää historiallisen rakennuksen arvoa ja asemaa kaupunkitilassa vaikka näin rohkea liittyminen onkin kiinnostava idea.

Ehdotus on parhaimmillaan vetävissä ja hanketta hyvin myyvissä tunnelmallisissa näkymäkuviissa.

Rakennusmassoittelu on levotonta ja ympäristölle vierasta samoin kuin julkisivumateriaalitkin. Huoltoliikenne maan alla on esitetty viitteellisesti eikä ole uskottava.

Vanhan viljamakasiinin sisätiloissa ei ole piitattu rakennuksen suojelustatuksesta vaan kaikki on pistetty kerralla uusiksi. Näyttelytilat jakautuvat hankalasti moneen osaan, mikä vaikuttaa muunneltavuutta.

Pyynikintorin järjestelyt ovat epäonnistuneet. Nykyisestä arvopuustosta ei ole välitetty vaan korvattu ne uusin puin. Pirkankadun järjestelyt ovat epärealistisia ja linja-autoasema tien laajenuksena ikävä.

Täydennysrakentaminen on esitetty kaaviomaisesti. Umpikortteli museopuistossa ei ole toimiva ratkaisu vaan sulkee puiston sisäänsä privatisoiden sen. Piha jää pimeäksi, kun se aukeaa epäedulliseen ilmansuuntaan.

Museopuiston korttelin viiste ohjaa oikealla tavalla Amurin museokortteliin, mutta viisteen suunta on sattumanvarainen ja kortteli vaikuttaa siksikin hyvin irralliselta ympäristöstään.

104 BINB

Taidemuseon arkkitehtuuri on raskasta ja kömpelöä. Yksinkertaisen geometrian suhde paikkaan ei tule perusteluksi. Yksikerroksinen rakennusmassa on hallimainen ja toimistotilojen nostaminen korostetuksi kruunuksi taidemuseon päälle hierarkian kannalta epäloogista.

Huoltoliikenne risteää Amurin museokorttelille käynnin kanssa. Pihatilat on esitetty luonnosmaisesti.

Massa vaikuttaa asemapiirroksessa suhteellisen kompaktilta ja sijaintikin on osapuolilleen kohdillaan.

Sisäänkäyntejä on peräti neljä, mikä ei ole hyvä museon toiminnan kannalta. Sisäperspektiivin tunnelma on arkinen ja tylsä. Näyttelykierto on selkeä uusien salien sijaitessa kaaviomaisesti kaikki samassa tasossa ja kiertäessä keskivyöhykettä,

Pyynikintorin järjestelyt on jätetty entiselleen lukuun ottamatta linja-autoliikennettä, jota ei ole ratkaistu toimivasti: kampamainen jäsennys toimisi paremmin.

Täydennysrakentaminen on haparoivaa. Yksinkertaisemmat massat ja rakentaminen suoraan katulinjaan Pirkankadulla eheyttäisivät paremmin kaupunkirakennetta.

110 TÄHKÄ (1)

Rakennus leviää liian laajalle. Sisäänkäynti kapealta kevyen liikenteen väylältä on hankala. Massiivinen sisäänkäyntiaukio jää kuoppaan. Sisäänkäynti rakennukseen Pirkankadun alittavasta tunnelista kilpailee pääsisäänkäynnin kanssa. Luultavasti yleisö yrittäisi sisään maantason kahvilan kautta. Rakennuksessa on hyvin paljon käytävää, portaita ja hukkatilaa. Julkisivut ovat levottomat eikä rakennus materiaalimaailmaan sitoudu ympäristöönsä.

Pirkankadun alikulku on ylimitoitettu ratkaisu ja maanalaisesta tilasta tulee epämiellyttävä. Pyynikintori jää lähinnä linja-autoliikenteen käyttöön. Käynti paikoituslaitokseen on torin länsilaidalla eikä Sotkankadulta.

Täydennysrakentaminen on ehdotettu toteutettavan tehottomilla townhouse-rakennuksilla. Typologiaa on ehdotettu myös Sotkankadulle nykyisen liikennealueen päälle, mikä ei ole hyvä ratkaisu. Puutarhakadulle ei ole esitetty täydennysrakentamista vaikka asuntorakentaminen muualla on tehotonta, ja tavoitellusta museohankkeen mahdollistavasta kerrosalasta saadaan alle viidennes.

115 TAIRETTA JA MUSTAA MAKKARAA

Taidemuseo ei ole löytänyt paikkaansa vaan se tulee liian kiinni vanhoihin rakennuksiin ja tukkii Saarikujan linjaa ja jättää Amurin museokorttelin taakseen. Rakennuksen koordinaatisto vaikuttaa paikastaan irralliselta. Epämääräinen esitystekniikka vaikeuttaa suunnitelman lukemista. Ajatus "Tairekujasta" on omituinen ja liian kapeaan taiteilijaravintolan massaan ei ole esitetty keittiötä eikä palopoistumisportaita. Kujan muotoilu on aggressiivista ja tunnelma näkymäkuvassa lähes pelottava. Tummanharmaa alumiinikasetti ei ole ympäristöön sopiva materiaalivalinta.

Taidemuseossa on paljon toiminnallisia heikkouksia, kuten toimistotilojen jakautuminen kolmeen erilliseen kerrokseen. Valaistus on tutkittu huolella, mutta paremman kokonaislopputuloksen olisi saavutettu yksinkertaisemmilla järjestelyillä.

Pyynikintorille on sijoitettu 9000 kem² rakennuskolossi. Aukean toritilan täyttävät symmetriset rakennukset ovat vakava virhe. Porrastetun massan kerrokset ovat osa liian leveitä, osa liian kapeita, eikä muodon ehdoilla tehtyyn veistokseen ole helppoa sijoittaa käyttökelpoista tilaa.

Täydennysrakennus on hajanaista. Pirkankadun varrella erilliset massat sijaitsevat harvakseltaan ja rakennukset on porrastettu omituisesti. Klassiseen ympäristöön riittäisi vähempi muotoilu.

116 THE TREE TOP GALLERY

Taidemuseorakennus on kevyt ja kollaasimainen. Rakennus levittäytyy tontilla laajalle ja osin liikaa Saarikujan linjalle. Ulkoarkkitehtuuri on liian runsasta sisältäen irrallisia viitteitä. Atriumpihalle aukeaa toisarvoisia tiloja ja pihan merkitys jää epäselväksi. Kaarevat lasiseinät eivät tuo lisäarvoa. Näyttelytilat ovat liian käytävämäiset. Sisääntulon tilajärjestelyt ovat ahtaita ja alimitoitettuja.

Pyynikintorin keltainen terminaalirakennus on ylimitoitettu ja kaupunkikuvassa huomiota herättävämpi kuin sille alistuva museorakennus.

Pirkankadun täydennysrakentaminen on hajanaista ja rakennusmassojen muodot keinotekoisia ja ympäristöön sopimattomia.

117 DIAMONDS AND RUST

Taidemuseo ei piittaa lainkaan ympäristön rakennuskannasta ja se voisi tällä periaatteella sijaita missä vaan. Arkkitehtuuri viittaa avaruusaluukseen ja sekavien näkymäkuvien tunnelma on kuin dystopiassa. Jos tavoite on ollut veistoksellinen massa, hissitorni latistaa yrityksen. Säläinen esitystekniikka vaikeuttaa arviointia.

Maantason pohjassa ei ole esitetty ympäristöä.

Pohjat eivät toimi: esimerkiksi sisääntulokerrokseen ei mahdu juuri muuta kuin porras. Lasikattoinen ylin kerros on käytännössä kasvihuone. Toinen palopoistumisreitti puuttuu.

Pyynikintorin järjestelyt valtavine riemukaarineen ovat täysin ympäristöstään irrallisia ja monumentaalisuudessaan pelottavia. Tekijä ei ole ollenkaan ymmärtänyt Tampereen luonnetta ja aukion historian merkittävyyttä. Toiminnotkin ovat epäonnistuneet.

Täydennysrakentaminen on kaaviomaista ja kaksikymmentäkerroksinen massa Puutarhakadulla ympäristöstään piittaamaton.

Kuitenkin vaikuttaa, että kyseessä ei ole vitsi, vaan tekijä on mm. selvittänyt suomalaisten taiteilijoiden nimiä ja siten osoittaa paneutuneensa tehtävään edes hiukan. Tekijän kannattaa tutustua kilpailuliitteisiin ennen kuin ryhtyy tekemään seuraavaa ehdotustaan, jotta ymmärtää, miten suunnitelmia esitetään ja mitä asioita rakennuksen suunnittelussa tulee ottaa huomioon (liittyminen ympäristöön, kaupunkikuva, ympäröivät pihatilat, rakennuksen toiminta jne.). Nyt esimerkiksi ympäröivä konteksti on jätetty täysin huomioimatta, mikä on johtanut ala-arvoiseen lopputulokseen.

119 YARDBIRDS

Valittu taidemuseon konsepti, joka perustuu maanalaisiin tiloihin ja maanpäällä oleviin erilaisiin veistoksellisiin kappaleisiin on joustava, mutta palat eivät ole löytäneet paikkaansa kaupunkitilassa ja ne jäävät irrallisiksi muodostamatta kiinnostavaa kokonaisuutta. Yhteys Amurin museokortteliin on toimiva.

Arkkitehtuuria vaivaa formalismi ja aiheita olisi kannattanut poimia lähempää. Maanpäälliset kappaleet olisivat voineet ottaa linjoja ympäristöstä, mikä olisi rauhoittanut kokonaisuutta.

Sisätilat ovat jääneet kaaviomaisiksi ja niiden välillä on hankalia tasoeroja. Palopoistuminen ei toimi. Sisänäkökymän tunnelma ei vakuuta taidemuseona.

Pyynikintorin avenue on yhteystarpeiden suhteen perusteltu, mutta järkyttää klassista symmetriaan perustuvaa sommittelua.

Täydennysrakentaminen perustuu pistetaloihin ja on lähiömäistä, sekavaa sekä ylikorkeaa.

124 ILMATAR

Taidemuseo ei ole löytänyt paikkaansa tontilla eikä se sitoudu mitenkään ympäristöönsä.

Rakennuksen erillisyyttä alleviivava julkisivukäsittely ja -materiaali. Ulkotilat ovat jääneet luonnosmaisiksi.

Konsepti on rakennettu ylinäyttävän portaan ja atriumaulan ympärille ja se on tilankäytöltään tehoton.

Näyttelytilat jakautuvat hankalasti kellariin ja välikerroksiin. Näyttelytilan valaistus jää auki. Näyttelyt ylimmissä kerroksessa olisivat voineet hyödyntää ylävaloa. Kahvila katolla ei aktivoi ympäristöään. Mitoitus on haparoivaa ja esim. huoltohissi alimitoitettu. Toinen palopoistumistie puuttuu. Sisäperspektiivikuvan tunnelma on toimistotalomainen.

Pyynikintorin historiallista luonnetta ei huomioida ja sen keskelle on asetettu valtava liidokkimainen rakennus, joka dominoi ympäristöään. Ympäristöstä piittaamaton käsittely toimii ainoastaan linja-autoliikenteen osalta. Lisärakentamisen runkosyvyys kolmikerroksisen jalustan osalta on mahdoton ja päällä sijaitsevat tornit ovat levottomat ylimuotoilunsa vuoksi.

125 HARJU

Raju ehdotus, joka on ympäristöstään täysin piittaamaton. Kaiken rakentamisen laittaminen yhteen rakennusmassaan on johtanut ylisuureen volyymiin.

Rakennuksen veistoksellinen muoto on raskas ja se toimisi paremmin pienen paviljongin muotokielenä. Peililasi materiaalina vaikuttaa tyylyltä ja poissulkevalta. Yhdistäminen vanhaan osaan ilmassa kulkevalla putkella näyttää vaivalloiselta ja se on tilaltaan käytävämäinen. Maan alle laskeutuva porras on epämiellyttävä, sillä se aukeaa epäsuotuisaan ilmansuuntaan.

Aula on käytävämäinen ja tilajärjestelyt ovat muutenkin hämmentäviä. Miten maanalaiset liiketilat pussin perällä toimivat. Sisäperspektiivin tunnelma on kylmä ja kalsea.

Pyynikintorin linja-autoliikenne toimii.

Museon ja täydennysrakentamisen yhdistäminen ei salli vaihteista toteuttamista eikä eheyttä kaupunkikuvaan.

127 CONTEXT

Lisärakentaminen on suhteellisen oikealla paikalla, mutta työntyy liikaa etelään peittäen vanhoja rakennuksia. Valtavat toimistokimpaleet vaikuttavat päälle hyökyviltä latomaisen atriumin suhteen. Konseptille on vaikeaa löytää perusteita, vaikka vanhojen puiden säilyttäminen on kaunis ajatus. Toimintojen yhdistäminen vaikeuttaa vaihteista toteuttamista. Kestopuu julkisivumateriaalina on epäekologinen ja perustelematon. Näyttelytilat jäävät maan alle eivätkä saa minkäänlaista valoa. Edes kaaviomaisuutta ei ole viety loppuun vaan porras katkaisee putkimaisen näyttelykierron. Sisänäkömien tunnelma on toimistotalomainen.

Pyynikintorin kattaminen kannella on raskas toimenpide ja tuhoaa historiallisen ympäristön. Kannen järjestelyjä ei ole esitetty uskottavasti ja näin raju ajatus olisi kannattanut hyödyntää sijoittamalla liiketiloja Pirkankadun varteen ankeaa kannenreunaa aktivoimaan.

Lisärakentaminen on esitetty kaaviomaisesti, mutta ne vaikuttavat olevan tavanomaisia. Pirkankadun asuinrakennuksille ei jää pihatilaa.

132 NEXUS 3

Taidemuseon rakennusmassoittelu on sekavaa eikä se sitoudu paikkaansa. Kahden massan kuilumainen sommitelma kääntyy sisäänpäin ja vanhalle viljamakasiinille näyttäytyy brutaali betoniseinä. Kuilu rakennuksen sisällä jää hyvin kapeaksi ja käytävämäiseksi eikä sammakkoperspektiivistä otettu sisänäkömä vakuuta tunnelmasta.

Julkisivumateriaalit ovat sekavia ja ulkoperspektiivit antavat kumisen tunnelman.

Pohjat ovat hajanaiset ja näyttelytilat jakautuvat useaan kerrokseen. Erilliseen huoneisiin perustuva näyttelytilakonsepti ei ole muunneltavissa. Yhteys vanhaan viljamakasiiniin on poikkeuksellisen kapea käytävä. Palopoistuminen ja huolto eivät toimi.

Pyynikintorin linja-autot leviävät liian laajalle ja tämä asia olisi ratkaistavissa kompaktimminkin. Eteläosan rakennukset ovat virhe, joka heikentää torin historiallista arvoa puolikaaren muodosta huolimatta. Lisäksi palvelut ovat kaukana Pirkankadun yleisövirroista.

Täydennysrakentamisen mitoitus ei ole hallussa mm. runkosyvyyksien osalta. Pihat ovat varjoisia.

136 REVERSE

Taidemuseo sijoittuu luontevalle paikalle, mutta epämääräisen muotonsa vuoksi se ei onnistu jäsentämään kaupunkitilaa.

Käynti museoon tapahtuu laskeutumalla portaita kellariin, jotka antavat ikävän vaikutelman näkymäkuvassa.

Kuitenkin näyttelytilat on nostettu yläkerrokseen joten yhteydet eivät toimi. Hääkakkumainen massoittelu näyttää hankalalta ja olisi myös rakenteellisesti vaikea. Materiaalit ovat alueelle vieraat.

Tilojen sijoittelu on hyvin sekavaa ja pohjat kaaviomaiset. WC-tiloihin kuljetaan tasaantumistilan läpi, joten tekijällä ei ole ymmärrystä mihin tiloja käytetään. Yhteys vanhaan osaan on vain ulkotilan kautta, mikä on virhe. Huoltoliikenne ei toimi: lastaus hissiin on suoraan ulkoa. Näyttelytilat ovat kokonaan lasiseinäiset, joten mihin taidetta voi ripustaa.

Pyynikintorin järjestelyt ovat tavanomaiset, mutta toimivat.

Täydennysrakentaminen on sijoitettu epävarmasti: Puutarhakadun rakennusmassa on päätynyt keskelle tonttia eikä luontevasti katulinjaan. Pirkankadun pyöreä torni on ympäristölleen vieras ja ylikorkea.

139 FI1612

Taidemuseon ulkomuotoon otettu viitteitä vanhasta viljamakasiinista ja korkeus on sovitettu historialliseen rakennukseen. Lopputulos on kuitenkin melkein koominen kerrosmassoittelu, jossa kaikilla osilla on oma tyylinsä. Symmetriasta luopuminen tekisi massasta vähemmän monumentaalisen.

Ajatus nostaa museon sisäänkäynti jalustalle on epäonnistunut: museon tulisi olla helposti saavutettavissa ja jalustalle nostaminen antaa aivan väärän viitteen. Rakennuksen suunta on otettu viljamakasiinista, mikä

ajatuksen tasolla tuntuu perustellulta, mutta kuvien pohjalta tarkasteltuna ei tunnu toimivan. Liikenteelliset järjestelyt ovat bruttaaleja, kuten saattoliikenteen kaksi liittymää Pirkankadulle museon edestä. Pohjat ovat kaaviomaiset eikä rakennus toimi. Sisäänkäyntitaso toimii lähinnä eteisenä. On hankalaa ensin kiivetä monumentaaliset portaat ylös ja heti perään toiset portaat kellariin. Näyttelytila sijaitsee maan alla. Aulanäkymän tunnelma on liikerakennusmainen. Näkymäkuvat on teknisesti taidokkaasti tehty, mutta tunnelma niissä on turhan kuminen.

Pyynikintorin järjestelyt ammentavat historiallisesta ympyrän kaaresta, mutta eteläosan kaaren kääntäminen vastakkaiseen suuntaan ei vakuuta, vaikka yhteyttä lyseoon on näin yritetty luoda. Täydennysrakentaminen on epäonnistunut. Asuinrakennuksia ei voi sijoittaa lähes kiinni toisiinsa vaan väliin tarvitaan tilaa palomääräysten, auringonvalon ja yksityisyyden vuoksi. Myös piha tarvitaan.

143 INCANDESCENT

Taidemuseon ulkoarkkitehtuuri on täysin ympäristölleen vierasta ja huomionhakuista. Rakennusmassoihin työntyvät kärsät on väkinäinen aihe ja vaikutelma valaistuksineen on huvipuistomainen.

Röyhkeästi ympäristöään dominoiva uudisrakennus katkaisee yhteydet Amurin museokortteliin piittaamattomasti.

Sisätilat ovat putkimaisia. Kaarevat seinät ovat taiteen ripustamisen kannalta mahdottomat. Näyttelytilat jakaantuvat kahteen kerrokseen, vaikka rakennusmassa on laaja. Sisänäkymien tunnelma on kuin pelottavasta tieteiselokuvasta. Huoltoajon ympäriajo on ylimitoitettu ratkaisu pienessä taidemuseossa. Palopoistuminen ei toimi.

Pyynikintorin terminaalissa on kaksi erillistä liikennealuetta, mikä syö tilaa muilta toiminnoilta. Torin eteläosa kiertyy voimakkaasti sisäänpäin.

Täydennysrakentaminen on jäänyt hyvin luonnosmaiseksi ja työntyy Pirkankadun varrella vaakahuoneen eteen. Pihat on osoitettu parkkipaikoiksi.

144 JUST DRAW IT

Taidemuseon muotoilu on kömpelöä ja materiaalivalinnat eivät tunnu perustelluilta. Osoitteleva rakennus on itsellinen eikä kiinnostunut ympäristöstään vaan kääntää selkänsä vanhalle viljamakasiinille.

Uudisrakennus ottaa suuntansa Pyynikintorista ja avautuu voimakkaasti torin suuntaan. Koko Pirkankatu on johdettu maan alle, jotta nurmikannella saadaan museon tontti saumattomasti yhdistymään Pyynikintoriin.

Ratkaisu on mahdoton ja johtaisi ikäviin pitkiin rampeihin, jotka olisivat kuin arpia kaupungissa. Rakennus ei piittaa ympäristöstään vaan peittää Amurin korttelimuseon taakseen. Ilmakuvasmassan koko on reippaasti huijattu eikä megalomaanisen ehdotuksen kaupunkikuvaa dominoiva vaikutus täysin paljastu.

Tornitalomainen ratkaisu ei ole toimiva museokäytössä, kun tilat jakaantuvat voimakkaasti kerrokseen ja muunneltavuus jää vähäiseksi. Rakennus jakaantuu voimakkaasti kahteen osaan. Etelän näyttelytilat avautuvat kaikki suurella lasiseinällä etelään tehden niistä kasvihuoneita ja huonoja näyttelytiloja. Taustan huoltopakettin toiminnot jäävät hiukan arvailujen varaan. WC-tiloja ja muita palvelevia tiloja ei tarvita niin paljon kuin esitetty. Ilmanvaihtokonehuoneet on esitetty erikseen kullekin kerrokselle vain alakattotilassa, mikä ei ole mahdollista.

Pyynikintori on muutettu historiallisesta luonteesta piittaamatta valtavaksi nurmikentäksi. Kuusi sisäänkäyntirakennusta paikoitustasolle on liioittelua. Nykyiset katupuut on korvattu tuplarivillä puita. Täydennysrakentamista ei ole esitetty ollenkaan.

145 SAA17

Taidemuseo ei ole löytänyt paikkaansa ja se tuntuu myös hakevan vielä sopivaa koordinaatistoa.

Rakennus on ikään kuin upponnut kerroksen verran. Rauhatonta ja hallitsematonta arkkitehtuuria rauhoittaa hiukan valkoinen modernismi julkisivujen tyylilajina, mutta valittu estetiikka on ristiriidassa muun arkkitehtuurin kanssa. Perspektiivikuvien tunnelma on kuminen.

Toiminnot on esitetty kaaviomaisesti ja pohjissa on toiminnallisia ja mitoituksellisia virheitä. Esimerkiksi toimistoon pääsee vain näyttelytilan kautta. Auloja on kaksi kappaletta. Kauppa on pelkän ulkoyhteyden

varassa. Näyttelytilat kiertävät lasista sisäpihaa, mikä on sekä valaistuksen, että ripustuksen kannalta ongelmallista. Ylimääräinen yhteys vanhaan viljamakasiiniin toisesta kerroksesta näyttää kaupunkitilassa pahalta ja on toiminnallisesti turha.

Pyynikintorin järjestelyt on täysin ylimitoitettuja. Siltayhteys ei tuo lisäarvoa. Sillan alus on tilana pimeä ja ikävä. Täydennysrakentaminen on muodoiltaan vaivalloista ja huomattavan ylikorkeaa.

2.3 Kilpailun ratkaisu

2.3.1 Kilpailun tulos

Kilpailun tuomaristo totesi arvostelussaan, että kilpailuehdotus nimimerkki ”Siilo” täyttää parhaiten kilpailuohjelmassa esitetyt vaatimukset. Tuomaristo päätti yksimielisesti jakaa palkinnot, lunastukset ja kunniamaininnat kilpailuohjelmasta poiketen seuraavasti:

1. palkinto, 70 000 euroa ehdotukselle nro 88 Siilo

jaettu 3. palkinto, 30 000 euroa ehdotukselle nro 41 TAD Tampere Art District

jaettu 3. palkinto, 30 000 euroa ehdotukselle nro 74 dogma

lunastus, 15 000 euroa ehdotukselle nro 14 Amurin kattojen yllä

lunastus, 15 000 euroa ehdotukselle nro 113 LOOTA

lunastus, 15 000 euroa ehdotukselle nro 68 MUSEUM SQUARE

kunniamaininta, ehdotukselle nro 21 THE MIND PALACE

kunniamaininta, ehdotukselle nro 82 Nexus

2.3.2 Tuomariston suositukset

Tuomaristo esittää jatkotoimenpiteinä kilpailun tuloksen perusteella seuraavaa:

Museorakennus

Kilpailun tuomaristo suosittelee Tampereen kaupungin hallitukselle, että sekä museon että taidemuseon tontilla olevan asuinkerrostalon suunnittelutyö annetaan voittaneen ehdotuksen tekijälle / tekijöille. Käyttämällä molemmissa hankkeissa samaa suunnittelijaa, voidaan parhaiten varmistaa tontin huolto- yms. järjestelyjen toimivuus. Rakennusten sijaitessa hyvin lähellä toisiaan tulee varmistaa myös arkkitehtoninen tasapaino asuinrakennuksen ja julkisen taidemuseon välillä.

Mikäli työn toteutus annetaan ulkomaiselle yritykselle, tulee tämän osoittaa yhteistyökumppaniksi järjestäjän hyväksymä suomalaisen pääsuunnittelijapätevyyden omaava henkilö.

Pyynikintorin ja ympäristön suunnittelu

Parhaissa kilpailuehdotuksissa esitettyjä ratkaisuja tullaan käyttämään alueen kehittämisen pohjana. Tampereen kaupunki voi tilata jatkosuunnittelua palkittujen ehdotusten tekijöiltä.

Kilpailualueelle kilpailuehdotuksissa esitettyä muuta täydennysrakentamisen suunnittelua tullaan käyttämään asemakaavoituksen pohjana. Rakentaminen toteutetaan erillisinä hankkeina tontinluovutuskilpailuilla.

Ennen mahdollista jatkotyötä on kilpailijan tai ryhmittymän osoitettava hankintayksikölle taloudellista ja rahoituksellista tilannetta, teknistä suorituskykyä ja ammatillista pätevyyttä koskevien vaatimusten sekä lakisääteisistä velvoitteista huolehtimisen täytyminen.

2.3.3 Arvostelupöytäkirjan allekirjoitus

Tuomaristo hyväksyi arvostelupöytäkirjan

Tampereella 09.08.2017

Pekka Salmi

Anna-Kaisa Heinämäki

Annikki Järvinen

Ranja Hautamäki

Taru Hurme

Sakari Leinonen

Outi Leppänen

Taina Myllyharju

Lauri Savisaari

Henna Helander

Ville Hara

2.3.4 Nimikuorten avaus

Pöytäkirjan allekirjoituksen jälkeen palkintolautakunta avasi palkittavien, lunastettavien ja kunniamaininnan saaneiden ehdotusten nimikuoret. Ehdotusten tekijöiksi osoittautuivat seuraavat tekijät:

1. palkinto, ehdotus nro 88, nimimerkki ”Siilo”

Tekijänoikeus:

Aarti Ollila Ristola Arkkitehdit Oy

Helsinki, Suomi

Tekijät:

Työryhmä:

Erkko Aarti, arkkitehti SAFA

Arto Ollila, arkkitehti SAFA

Mikki Ristola, arkkitehti

Kuutti Halinen, arkkitehti SAFA

Pyry Kantonen, arkkitehti

Meri Wiikinkoski, tekn.kand.

Pienoismalli:

Aarti Ollila Ristola Arkkitehdit Oy

Jaettu 3. palkinto, ehdotus nro 41, nimimerkki ”TAD Tampere Art District”

Tekijänoikeus:

Lundén Architecture Company

Helsinki, Suomi

Tekijät:

Eero Lundén, arkkitehti SAFA

Maija Parviainen, arkkitehti SAFA

Ron Aasholm, arkkitehti

Carmen Lee, arkkitehti

Avustajat:

Emma Koivuranta, arkkitehti

Xudong Yan, arkkitehti

Tuuli Loukola, arkkitehti/lioppilas

Liikenneasiantuntija:

Jouni Lehtomaa

Pienoismalli:

Klaus Stolt

Jaettu 3. palkinto, ehdotus nro 74, nimimerkki ”dogma”

Tekijät ja tekijänoikeus:

Matias Kotilainen

Tuomas Martinsaari

Paul Thynell

Helsinki / Espoo, Suomi

Pienoismalli:

Pienoismallipaja Nina Pohjanheimo

Lunastus, ehdotus nro 14, nimimerkki ”Amurin kattojen yllä”

Tekijänoikeus:

Huttunen-Lipasti-Pakkanen Arkkitehdit Oy,

Risto Huttunen, Santeri Lipasti, Pekka Pakkanen

Helsinki, Suomi

Tekijät:

Risto Huttunen, arkkitehti SAFA

Santeri Lipasti, arkkitehti SAFA

Pekka Pakkanen, arkkitehti SAFA

Uula Kohonen, arkkitehti SAFA

Avustajat:

Aku Jokinen, arkkitehtiylioppilas

Tomas Hartman, arkkitehtiylioppilas

Irene Hämäläinen, arkkitehtiylioppilas

Seppo Tusa, arkkitehti SAFA

Essi Wallenius, arkkitehti SAFA

Julia Falck, arkkitehtiylioppilas

Maisemasuunnittelu:

Emilia Weckman, maisema-arkkitehti MARK,WE3 Oy

Pienoismalli:

Olli-Pekka Keramaa, Pienoismalli Oy

Lunastus, ehdotus nro 68, nimimerkki "MUSEUM SQUARE"

Tekijänoikeus:

Sjöblom Freij Arkitekter AB

Tukholma, Ruotsi

Tekijät:

Jacob Sjöblom

Axel Freij

Pienoismalli:

Sjöblom Freij Arkitekter AB

Lunastus, ehdotus nro 113, nimimerkki "LOOTA"

Tekijät ja tekijänoikeus:

Työryhmä "LÄHELTÄ YLÖS":

Kristian Kontula, arkkitehti SAFA

Eveliina Sarapää, arkkitehti SAFA

Jalo Sippola, arkkitehti SAFA

Helsinki, Suomi

Avustajat:

Kari Pöykkö, arkkitehti SAFA

Olli Nurminen, tait.yo

Pienoismalli:

Arkkitehtipionoismalli Matti Kangaspuro

Kunniamaininta, ehdotus nro 21, nimimerkki ”THE MIND PALACE”

Tekijä ja tekijänoikeus:

Benjamin Schulman, arkkitehtioppilas

Espoo, Suomi

Pienoismalli:

Svante Knuus, Maker3D Oy

Toni Järvitalo, 3D Formtech Oy

Arto Tuisku, jysijä

Henrietta Nyman-Lind, Henriettan kukat

Kunniamaininta, ehdotus nro 82, nimimerkki ”Nexus”

Tekijänoikeus:

Atelier Lorentzen Langkilde ApS

Kööpenhamina, Tanska

Tekijät:

Kristian Langkilde

Kasper Lorentzen

Avustajat:

Mathias Holm

Peter Stilling

Thea Berg

Pienoismalli:

Asgar Hoegh

Vilde Livsdatter

3. KUVA-AINEISTO

3.1 Pienoismallit

Kilpailun järjestäjän tilaamat kymmenen pienoismallia. Kilpailuehdotusten mallit asennettuina aluemalliin.

88 Siilo

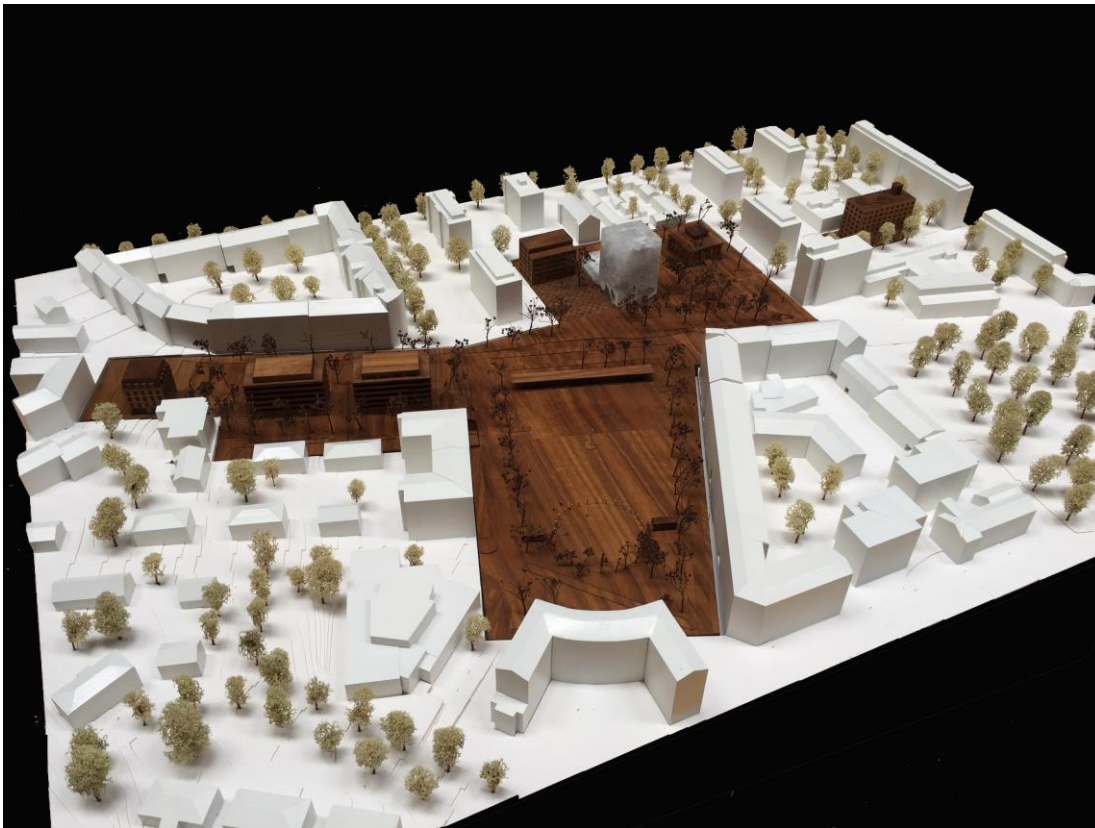
41 TAD Tampere Art District

74 dogma

14 Amurin kattojen yllä

68 MUSEUM SQUARE

113 LOOTA

21 THE MIND PALACE

82 Nexus

53 CALAMARI UNION

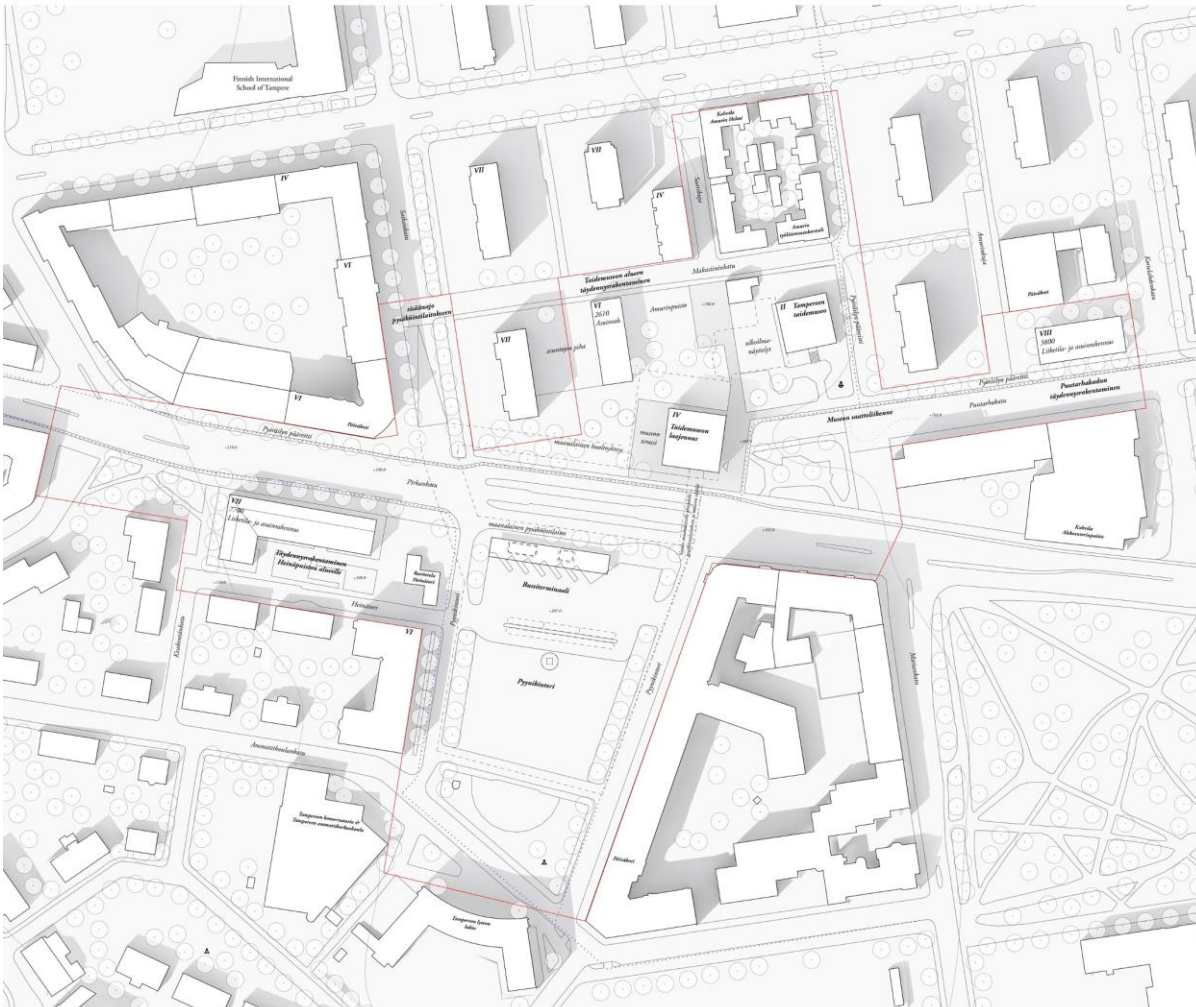

120 ARCHIMEDEAN POINT

3.2 Palkintoluokka ja kunniamaininnat, kilpailuehdotukset

1. palkinto, ehdotus nro 88, nimimerkki

”Siilo”

Kokonaisuunnitelma
1:1000

Viitoitettuna etelästä

1 / 7

TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYNIKINTORIN YLEINEN KANSAINVÄLINEN SUUNNITTELUKILPAILU

“Silo”

Näkymä Pyynikintorin kulmasta

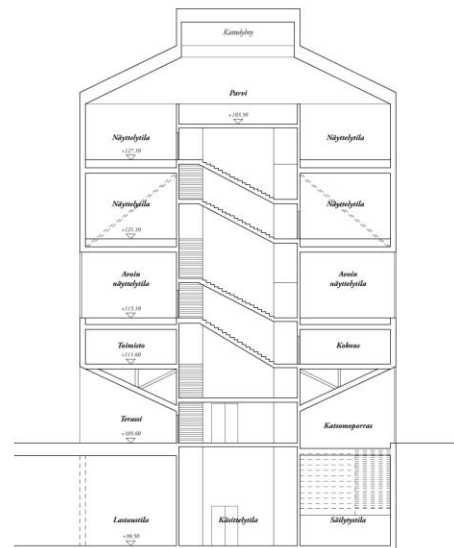
Siiilo. Tampereen taidemuseon uusi laajennus, on kaupunkirakenteen puristuksen jälleelle vanhalle taidemuseolle uutta ineluottamusta tuova isovelji, joka asettuu Museo-kirjaston ja Ateneumin kirkon tavoin näkyvästi Pirkankadun varteen. Kaupunkikuvallisesti uusi laajennus toimii vastapainona Lapsen rakennukselle Pyynikintorin pohjoispuolella ja raja ympärilleen uutta vaihtelevaa aukkiotilaa. Yhdessä alueen uuden täydennysrakentamisen kanssa, museon laajennus on tiivistämässä ja kaupunkimaatamassa yhtä Tampereen tärkeimmistä kaduista. Laajennuksen kompaktin toimintaisen ratkaisun ansiosta museon toimille on mahdollista sijoittaa muuta lisärakentamista eikä ympäristöllä aiheuta kilpailuohjelman tavoitteen mukainen kerrosalanääriä kasvata rakennusvolyymija yleisuriksi. Tonilla sijaitseva purettu työ-tilakompleksi kauniin pohjapuun on myös mahdollista säilyttää. Kilpailuhakemuksessa Pyynikintorin liikennöintijärjestelyt ja toimintatila jaennettiin selkeämmäksi. Toin pohjoispuoleltaan sijoitettua julkokäytökseen uusi terminaali linjo-sareiden odotustalotiloihin. Totta alle sijoitus uusi palkkionkallit, jonka sisäänajo on Sotkankadulta.

Uusi laajennus on hahmoteltava teollisen kappale, kietymä Tampereen tunnemasta ja historiasta. Tampereen vanha taidemuseo on rationaalinen rakennus, joka on alunperin toiminnat viljelmäkäyttöön. Uusi laajennus jatkaa samaa suostavista rakennustyylillä ja maistuttaa hahmoteltua reolista silloin. "Siiilon" hahmos on jäsenmety sopimaan vanhan rakennuksen mitakavaan ja museon eri toimintoihin sopivaksi. Laajennuksen tilakäytön on jäsenmety viiteen maantälliseen ja kahteen maan-alaiseen kerrokseen. Maantasokerroksen aulalla, myymälä ja kahvio avautuvat leijuvan sylinderimäisen kappaleen alla avoimesti ympäristöön mahdollisimman kutsuvina, mikä madaltaa kynnyksiä museovierailulle. Lipunmyynti ja muut apuolinnat on sijoitettu alempaan kerrokseen, josta on yhteys myös olemassa oleviin näyttelytiloihin näyttelykierroon liittyvän median tilan kautta. Alemmalla tasolla sijaitseva korkea montioimittu litry monipuolisesti käytettävissä olevaan alalimpiöön, joka voi toimia itseään erillään tapahtumissa museon muiden tilojen olessa suljettuina. Museon huolto-, lastaus-, varastointi-, käsittely- ja tasanuunnittilat sijoituvat kellartiloihin, huoltohuone on esitetty Sotkankadun pysäköintiallin sisäänajon yhteydessä. Toimistotilat sijaitsevat laajennuksen noisen kerrokseen omana muutos-joustavana tilayöhykkeenä.

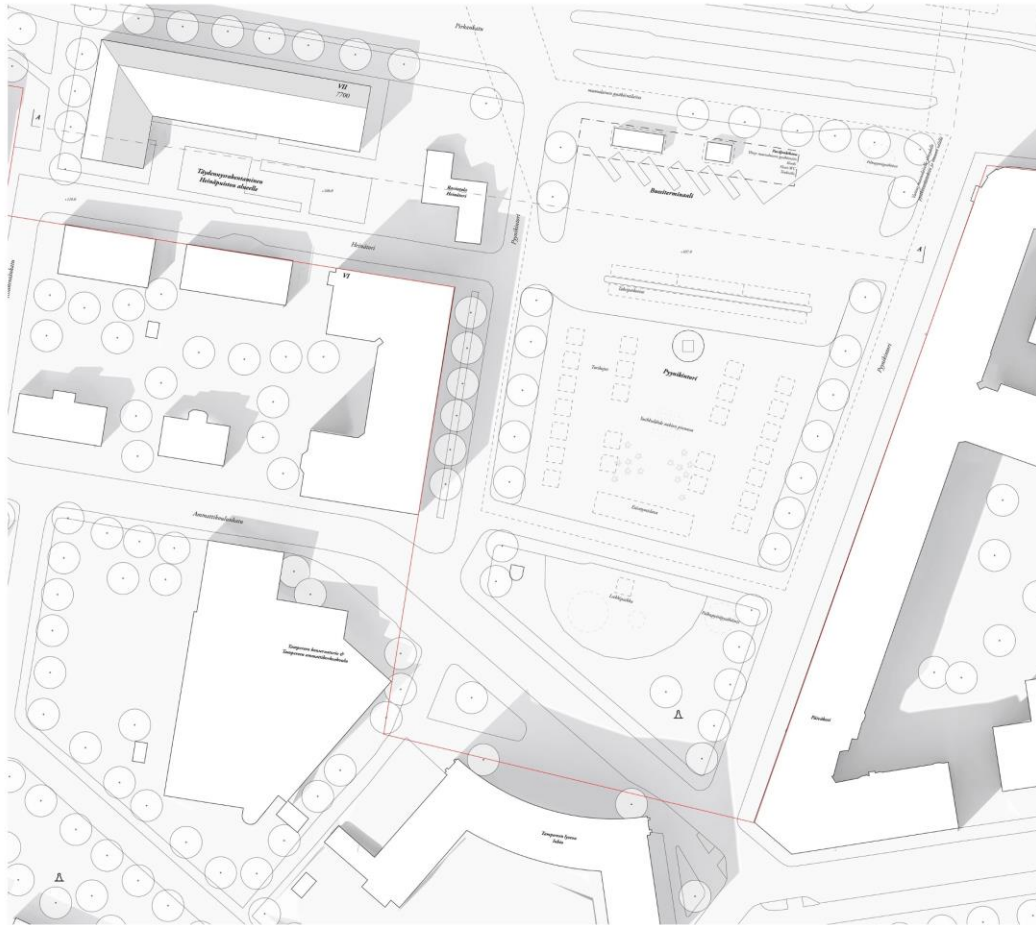
Lipunmyyntipiste sijoittuu ala-aulaan, josta on helpposti valottava yhteys sekä uusiin että vanhoihin näyttelytiloihin. Näyttelykierro uusiin tiloihin alkaa ala-aulasta ryhmittäin hissiyhdyllä suoraan laajennuksen ylimpään kerrokseen; yhteys toteutetaan sekä tavankaljetukseen mintoitena suuria hissiä että erillisiä henkilöisiä hyödyntämällä. Ylimmäsi kerroksessa sijaitseva laajennuksen päänäyttelytila on avoin ja korkea tila, jota valaisee pohjoiseen suunnattu ylitulo. Näyttelytilan keskelle, hissi- ja portaskulujen päälle sijoittuu pieni korostettu taideparvi. Ylimmäsi kerroksesta näyttelykierro jatkuu portaskuluyhdyllä, joka kiertää kahtena erillisinä porttana rakennuksen keskelle sijoittuva kulta. Portat toteutuvat määrätysten mukaiset poisuunnittamukset vaaluisin kaisamintokäytön seurauksena portat ovat viltit kalleja. Neljenteen kerroksen sijoittuu yhdeksän pienen gallerian tilasari, jonka valaistusasetta säädellään ikkunoiden eteen sijoittuvan pisteillaladon avulla. Yläkerrosten suljennusta näyttelytiloista laskeudutaan kevein lasiseiniin joka suuntaan avautuvalle taidetasantelelle, joka on kekeellinen monenlaisien tapahtumien, performanssin, installaatioiden ja veistosten kerros. Avoin tila muodostaa voimakkaan pitkälle Pirkankadun ja Pyynikintorin suuntaan esiintyisin kaupunkikuvallisen kohokohdan. Tilan lasiseini on mahdollista pimentää koko julkisivun kiertävällä verhoilla. Laajennuksen näyttelykierro päättyy maantason kahvioon ja myymälään tai takaisin ala-aulaan, josta museokäynnin on mahdollista jatkaa olemassa oleviin näyttelytiloihin.

Laajennuksen geometria ja tilojen toiminta perustuu voimakkaaseen rakenteelliseen ideaan. Kaikki vertikaaliyhteydet ja talokknuikka on sijoitettu laajennuksen keskelle sijaitsevan kulkupaketin, jonka ympärille jäsenmety tiivistä vapasti maunnettavaa tilaa. Rakennuksen kaikki maantälliset tilat sijoittuvat ulokkeille, jotka kantaneetaan paikalla valaistusta betonista kullista verostangoilta ja teräsoikkorakenteilla. Laajennuksen ylimmän kerroksen avoin näyttelytila toteutetaan linna vilttikä katsohydyn ympärillä ja julkisivulla kiertävillä jykkiillä keipalkkeilla, jotka ottavat vastaan vinot voimat. Laajennuksen pääasiallinen julkisivumateriaali on pitimäisel- lä limityksellä maunnettua tiiltä, jonka taakse sijoituvat myös ikkunat, josta laajennuksen voimakas kappalemaisuus säilyy ehjänä. Kullin varaan rakennavan sylinderin viistot alapinnat ovat tiilen sävyn pigmentinvirjättyä paikalla valaistua betonia. Katemateriaali on kattotiiliä. Laajennuksen tekniikkatilat sijoittuvat kellariin.

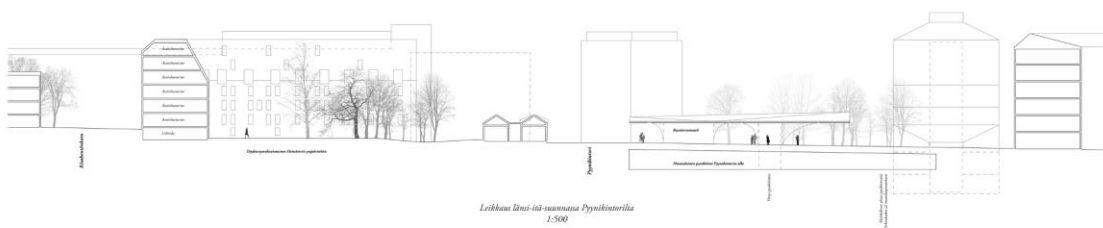
Bruttosala: 4870 br-m²
 Käytösala: 3360 br-m²
 Tilavuus: 26300 m³
 Uusi liike- ja asuinrakentaminen: 15 000 kem²

Leikkaus A-A
1:200

Osa-alueen suunnitelma
1:500

Leikkaus länsi-itä-suunnassa Pyyrikintorilla
1:500

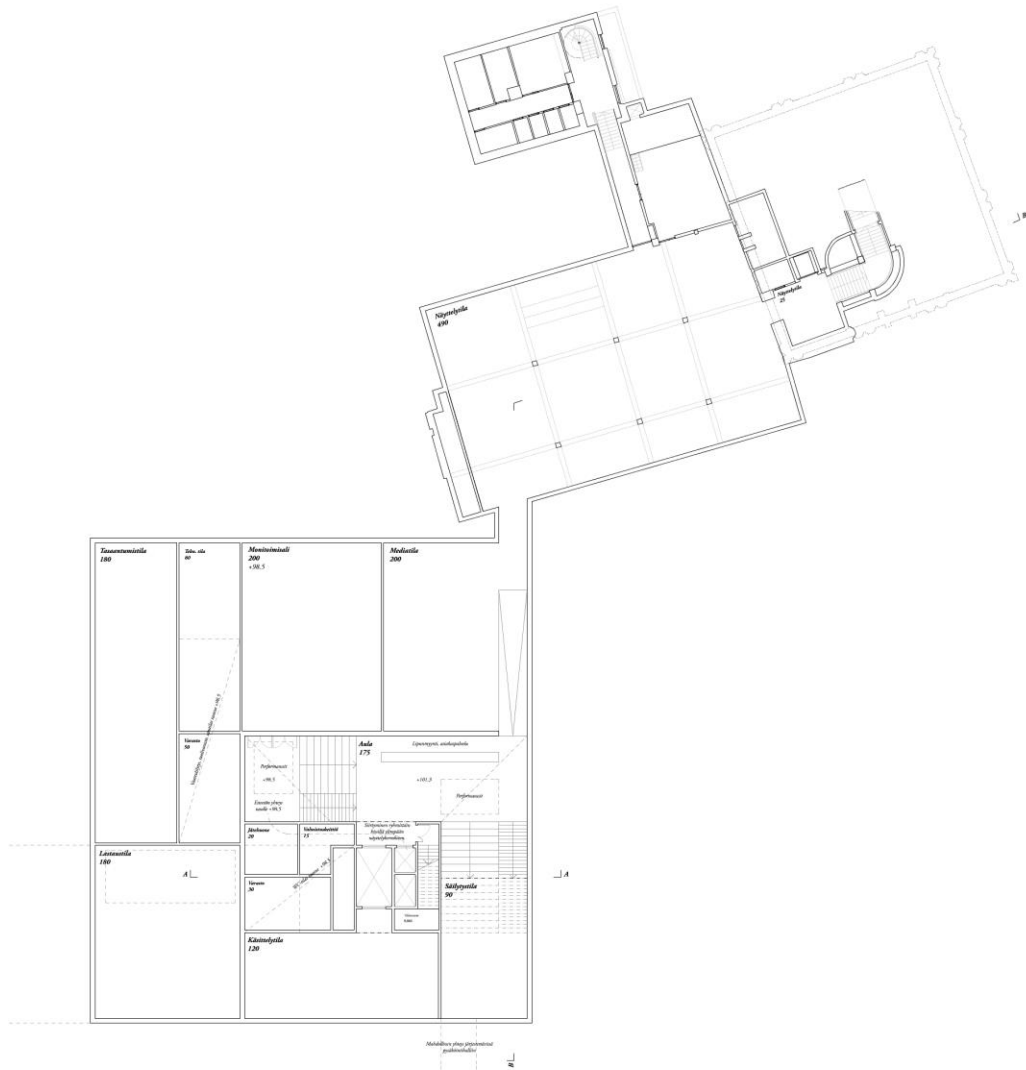

Rakennus
1:5000

5/7

TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYRIKINTORIN YLEINEN KANSAINVÄLINEN SUUNNITTELUKILPAILU
"Silo"

Kellari
1:200

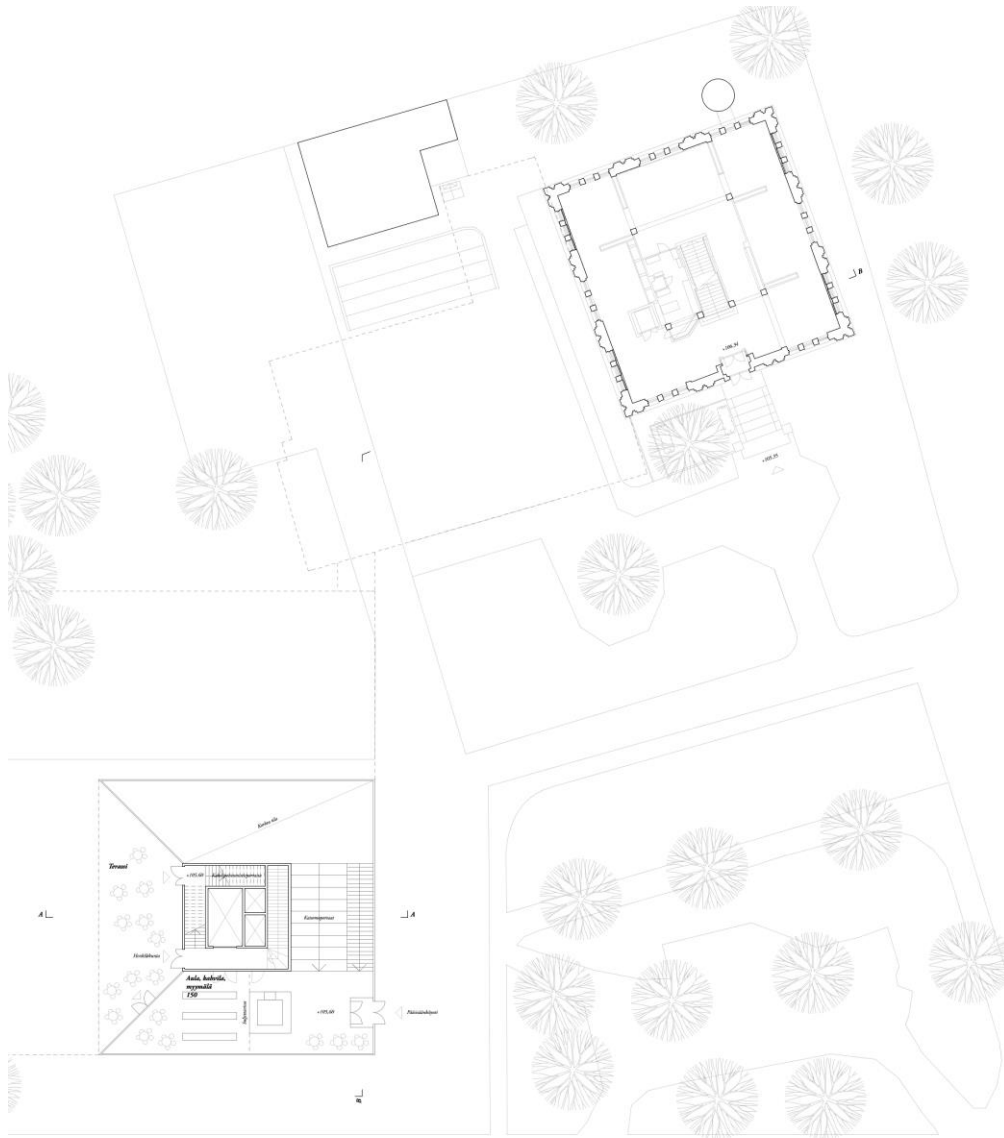
Näkymä laajennuksen ala-aulasta

4/7

TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYNIKINTORIN YLEINEN KANSAINVALINEN SUUNNITTELUKILPAILU

“Silo”

J. An
1:200

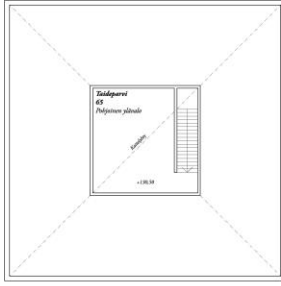
Näkymä Lajenmäen saunamäenlata

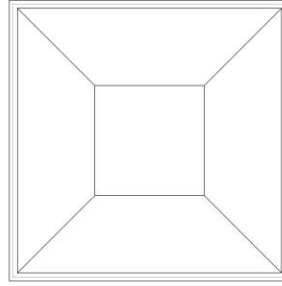
5/17

TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYNIKINTORIN YLEINEN KANSAINVÄLINEN SUUNNITTELUKILPAILU

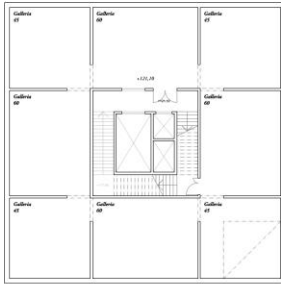
"Silo"

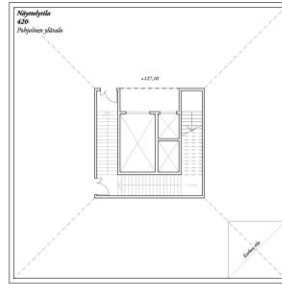
Tähtäparvi
1:200

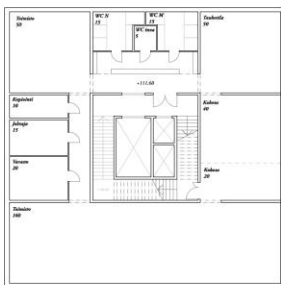
Viikatto
1:200

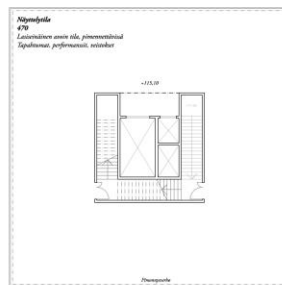
4. krs. galleriat
1:200

5. krs. taiteilijatyötilät
1:200

2. krs. asunot
1:200

3. krs. asunot
1:200

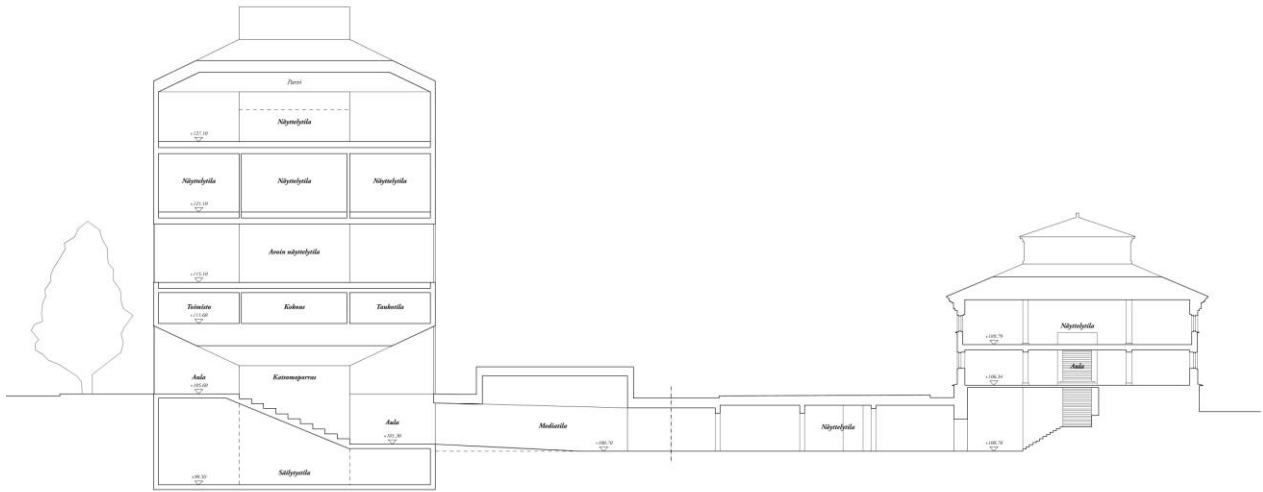
Pienomallitarkistus

6/7

TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYNIKINTORIN YLEINEN KANSAINVÄLINEN SUUNNITTELUKILPAILU

“Silo”

Leikkaukset B-B
1:200

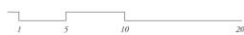

Julkisivu etelään
1:200

1. Pöytäala museonäyttelyä varten, kahvilaan pohjattu, pöytäalinta
2. Laitteiden ja näyttelykappaleiden säilytys
3. Laitteiden säilytys
4. Kattorasteri
5. Vihertilaisuus

Julkisivu länteen
1:200

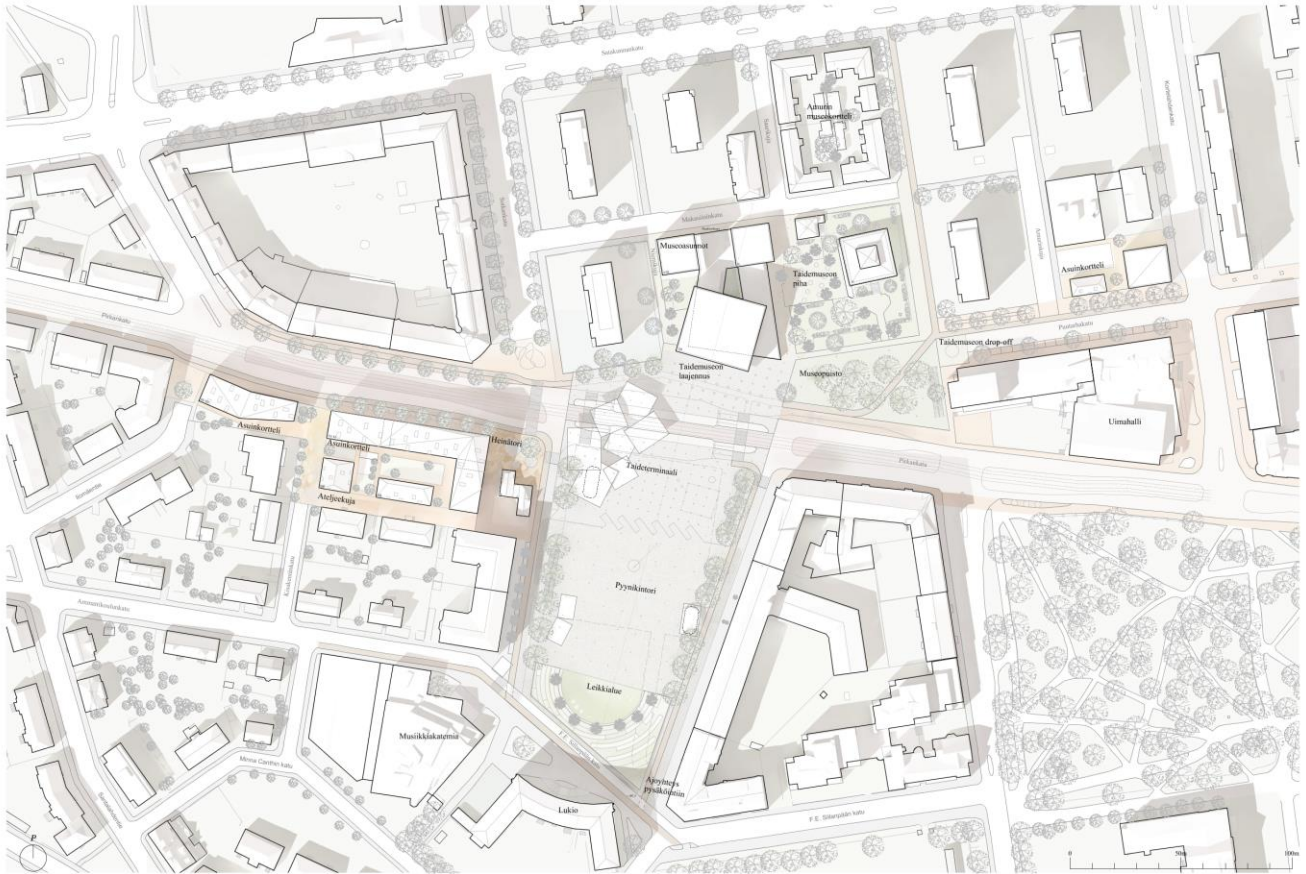
7/17

TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYNIKINTORIN YLEINEN KANSAINVÄLINEN SUUNNITTELUKILPAILU

“Silo”

Jaettu 3. palkinto, ehdotus nro 41, nimimerkki

”TAD Tampere Art District”

Kokonaisuussuunnitelma 1:1000

TAD - Tampere Art District

TAD - Tampere Art District

Tampereen taidemuseon laajennus on mahdollisuus kehittää Pyyrikintorin alueesta omakeinainen keskustan ankkuri – Tampereen oma Art District. Alueen nykyiset museo- ja kulttuuritoimijat luovat vahvan pohjan tulevan täydensyräntämisen identiteetille ja brändille.

Tampereen taidemuseon laajennus yhdessä Pyyrikintorin kanssa toimii alueen intellektuellina sydämenä, urbaanina olohuoneena ja katalyyttorina koko kaupungin ja Amurin kaupunginosan kehittämiseksi.

TAD:sta muodostuu Asemakeskuksen, Keskustorin ja Hiedanrannan rinnalle kaupungin kehittämisen kärkihänke.

Harvinaisuus

Näkymä museon pihalta

Taideterminaali – kulttuuria kaikille!

Ratikan myötä Pyyrikintorin terminaali on kehitetty läntisen Tampereen solmukohta. Tampere Art Districtin pysäkkistä luodaan omaleimainen kaupunkiterminaali, jossa taidemuseo ja muut alueen kulttuuritoimijat ovat keskiössä. Taide on läsnä kaikkien kulkijoiden, kävijöiden ja asiakkaiden arjessa terminaalin kautta.

Terminaalille luodaan laadukas kaupunkiaukio, jota rajaavat linja-auto-pysäkit ja uusi taidemuseo. Pyyrikintori yhdistyy taidemuseon tonttiin pintamateriaalin kautta. Ajoradat nostetaan rattikappasikin kohdalla, jolloin torttaso jatkuu luontevasti Pirkankadun yli.

Paper planes – installaatiokatos maamerkinä

Terminaalia kattava katos ammentaa Tampereen teollisuusperintää. Kevyt teräsrakenne leijalle pysäkkien yllä. Vaaleisiin pintoihin heijastetaan museon sekä musiikkikäsitteen teoksia. Katos täydentää Tampereen keskustan kolmen terminaalin katossarjan kokonaiseksi, ja se korostaa Art Districtin sydäntä.

Tampere Art District - Pirkankadun kulttuuribulevardi

Pirkankadun kulttuuribulevardi alkaa Hämeenpuistosta Metsä-kirjaston kohdalla. Kadun varteen sijoitettiin kaupunkitiloihin, puistokatuja ja -aluetta, tanskipuistoihin, sekä kirkkopuistoon sijoitettua tilaa installaatiolle – alueen toimijat kuten Taidemuseo ja Heikan taidemuseo voivat levittää näihin tiloihin. Kehittyvä Pyyrikintori toimii Art Districtin sydämenä, jossa on ulkotilaa ja varusteet erilaisille tapahtumille, kuten

konserneille ja myyjäisille. Pyyrikintori levittäytyy sitä ympäröiville kaduille, joissa pyöräily ja jalankulku ovat pääroolissa. Toinen tilaataan luodaan lisää tilaa terasseille ja ravintoloille. Siinä missä aukion pohjoisreuna on pääosin eri liikennemuotojen solmukohta, torin eteläreuna on rahoitettu oleskelulle sekä tapahtumille. Eteläreunan sijoittu puistomainen vihreä maisema, joka kätkee alleen kaksitasoisen pysäköintilaitoksen sisänaajan. Katokset levittäytyvät terminaaliin kohti Musiikkikäsitteitä, kirkkien alleen mm. plug-in lavan, joka toimii kaikkien kaupunkilaisten tapahtumapaikana.

Art District Housing - Urbaani asuinympäristö

Heinätorin täydennyksen toteutetaan siten, että Pirkankadun katujulkisivu täydennetään korkeammilla rakennusmuodoilla, joiden pohjakerroksissa on tilaa mm. gallerioille ja ravintoloille. Sisäpihan puolelle sijoitetaan matalampia pienkerrostaloja, jotka

täydentävät ympäröivää matalaa rakennuskantaa. Heinätorilla kuljetaan mielekkäintä sisäpihamailman, jossa rakennusten pohjakerroksissa sijaitsee ateljeita, ns. working-living -asuntoja, joissa ryykytyäviä luovat työtilat voivat pitää toimittajansa. Katutilat toteutetaan shared space periaatteella, jolloin toimijat voivat luontevasti levittäytyä kaduille ja sisäpihoille. Uudisrakennusten kattomailma noudattelee ympäröivää rakennuskantaa. Lappeiden alle sijoituu laadukkaita ullakkoasuntoja.

Uusi museo – kaupunkilaisten julkinen olohuone

Uusi museo muodostaa TAD:n sydämen ja siitä muodostuu Pyyrikintorin julkinen olohuone, joka avautuu torille sekä kohti ryykyistä taidemuseota. Museon tilat palvelavat koko Art Districtin kävijöitä ja asiakkaita. Museokokonaisuuteen liittyy residenssitorii, joka laajentaa museon konseptia, brändiä ja palvelutasoa – asunnot voivat toimia myös huoneisto-hoelina, ja museon monitoimintatilat kokoustilana.

Taideterminaali - läntisen Tampereen liikenteellinen solmukohta ja keskustan uusi maamerkki, jossa taide koskettaa jokaisen kulkijan matkaa

Tampereen Art District - urbaani kulttuurikeskus, jonka sydän on Pyyrikintori ja Taideterminaali

Pirkankadun ja Pyyrikintorin aktiiviset kivilajit sekä niihin liittyvät julkiset tilat muodostavat Tampereen kulttuuribulevardin

Museon laajennus on alueen urbaani olohuone, joka on vuoropuhelussa Amurin eri mittakaavojen kanssa

Uusi terminaalkatos ja aukio yhdistävät museon tontin ja Pyyrikintorin yhdeksi tilaksi

Nykyiset ja uudet toimijat muodostavat Art Districtin Pirkankadun ympärille

Uudisrakentaminen luo aktiivisen galleria- ja ateljeemaailman

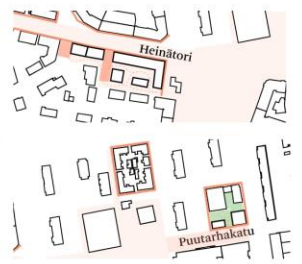
Museon uudet näyttely- ja toimistotilat sijoittuvat aktiivisen katutason päälle

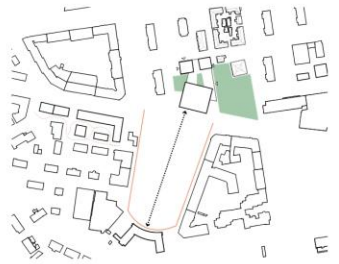
Kävely ja pyöräily, sekä julkinen liikenne ovat pääroolissa Pyyrikintorilla kaikissa suunnitteluratkaisuissa

Pyyrikintori on Art Districtin sydän- kaupunkilaisten liikkumisen sekä toiminnan arena

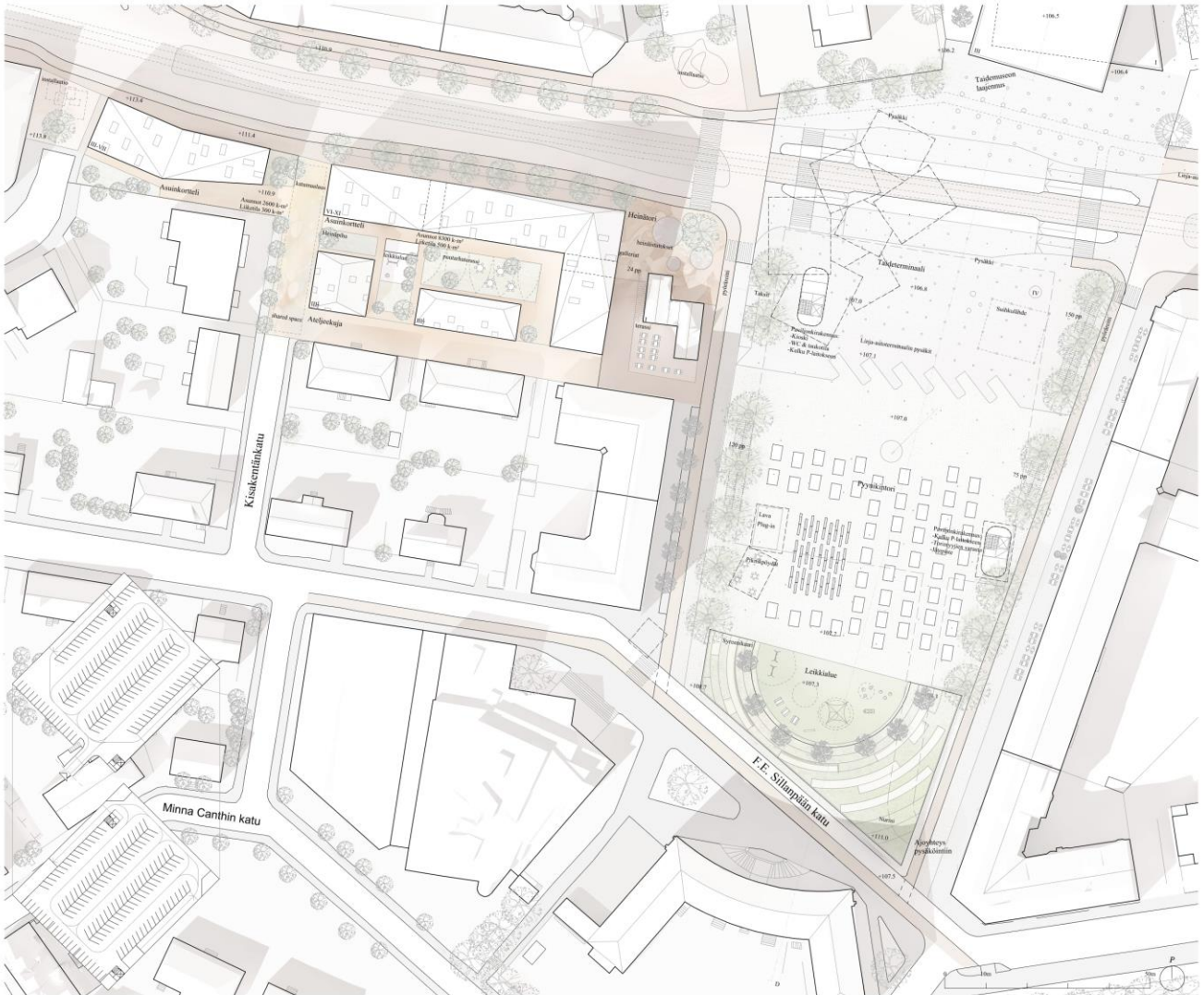
Uudet asunnot luovat vahvan katujulkisivun ja mielenkiintoisen sisäpihamailman

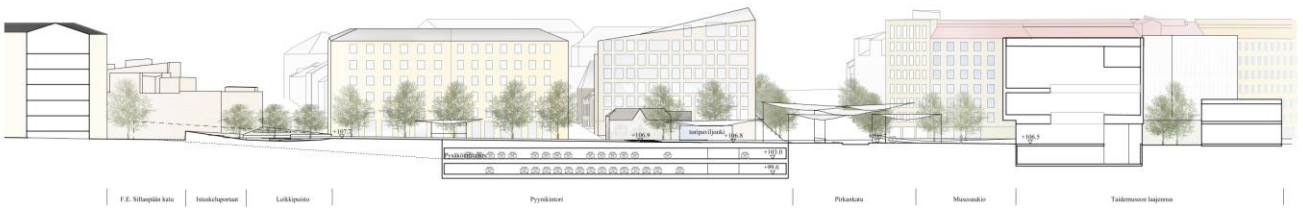
Uusi museo täydentää Pyyrikintorin tilallisesti ja on aktiivisessa vuoropuhelussa lyseyn kanssa

TAD - Tampere Art District

Osa-alue suunnitelma 1:500 ja pysäköinnin järjestely

Osa-alueleikkaus D-D 1:500

Pyynekintorin terminaaliuukio

Linja-autoterminalin pysäkki vedetään hieman taaksepäin Pietarsaadan linjasta, jolloin terminaaliille syntyy oma aukiotilansa. Lentäviä katos kattaa sekä ratikkapysäkin, että tarjoaa suojaa bussien odotteleville matkustajille. Sen alle sijoituu pysäköintialueeseen yhdistyvä paviljonkirakennus kiinteistöineen ja kuskien taukoiloinen. Ajoratojen korko nostetaan aukion kohdalla tilien ratikkapysäkin tasoon, jolloin aukioomaisuus ja yhteyks museumon korostuu. Terminaaliuukion laidoilla sijaitsee myös taksitollus, sekä polkupyöräpysäköintialue.

TAD - Tampere Art District

Pyynekintorin puisto ja leikkialue

Torin eteläosa on rauhoitettu tapahtumille, oleskelulle ja leikkialueelle. Ajo-pysäköintialueeseen tapahtuu torin kaakkoiskulmasta. Torin kulmaa nostetaan, jolloin alueelle syntyy ilta-auringon aukeava nurmimiehiin, johon on integroitu istuskelupöytä. Leikkialue uudistetaan nykyisessä paikassaan. Rajajärjennys hoidetaan leikkialueen tasoa laskemalla. Nousevaan väreihin maalemaan sijoituu siveliikenne, joka yhdenlääntä torin kaarimaisen baahmaa. Uudet katu-tilat mahdollistavat terassin sijoittumisen kadan varteen.

Heinätorin täydennysrakentaminen

Heinätorin ja puiston alueelle sijoitetaan uusia asuinrakennuksia, joiden sisäpihoille Art Districtin galleriat ja ateejet levitetyvät. Kadun puoleisiin rakennuksiin sijoituu kivijalkaliiketilaa. Sisäpihan puolella katuosaan workshop-tilat aukeavat shared space-tyyppiseen tilaan. Ratkaisu mahdollistaa myös tapahtumien levittäytymisen katuun.

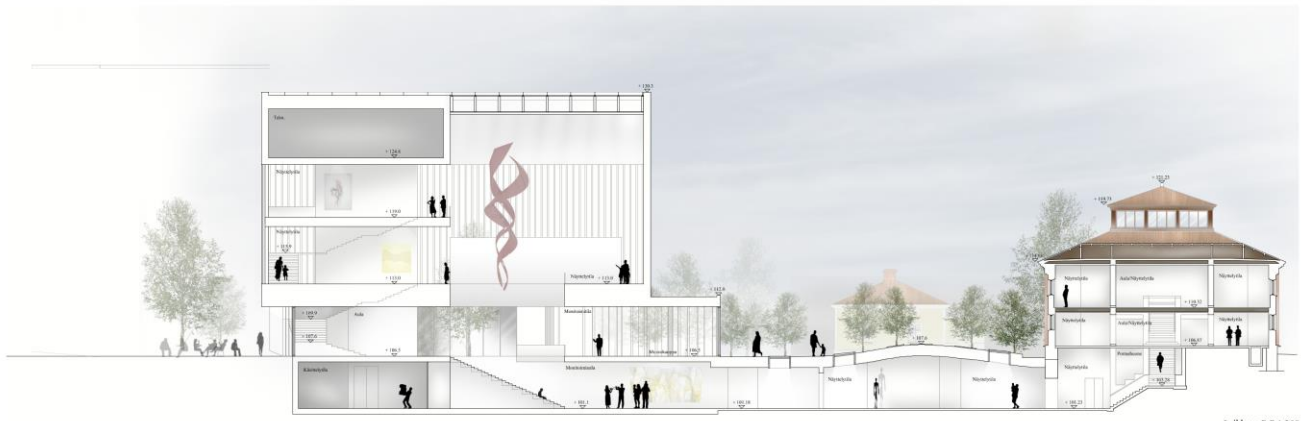
Näkymä aulasta

1. kerran 1:200

TAD - Tampere Art District

Leikkauks B-B 1:200

Julkisivu etelään 1:200

2. kerran 1:200

TAD - Tampere Art District

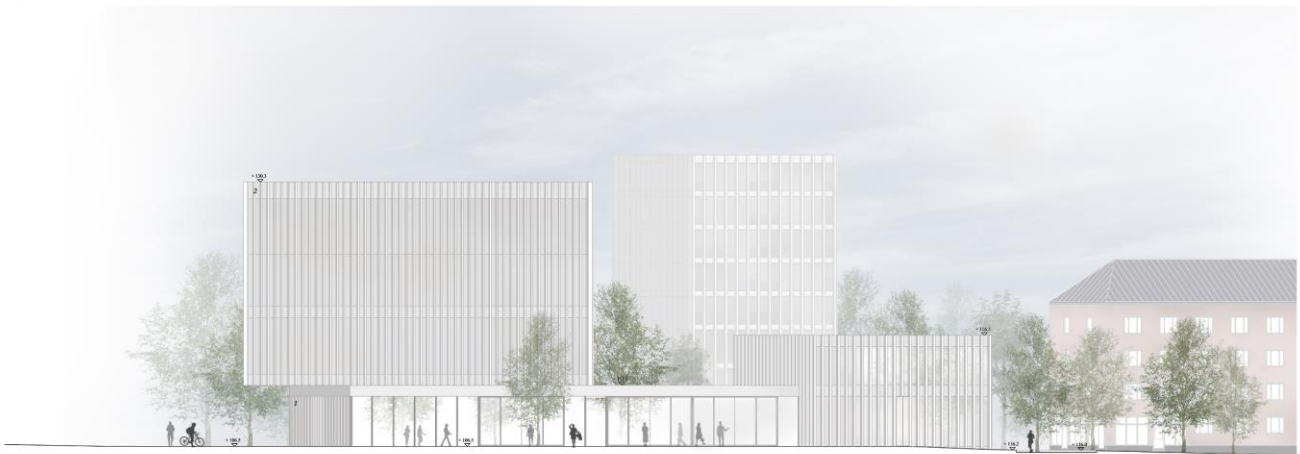
Uudet vaihtuvien näyttelyiden tilat sijoittuvat omaksi kokonaisuudekseen laajennuksen toiseen ja kolmanteen kerrokseen. Pyyrikintorille syntyy toinen valua päälle museon näyttelyohjelmia myötä. Näyttelykokonaisuuteen syntyy eri kokoisia, ja korkuisia tiloja välipohjien avautuen avulla. Näyttelytilojen kierto toimii aukkojen ympärillä. Mediatalo sijoittuu toiseen kerrokseen, ja se on mahdollista jakaa, sekä yhdistää tarvittaessa muihin näyttelytiloihin. Kolmannessa kerroksessa sijaitsee korkea hallimainen tila, johon tuubii valoa katokkunanjärjestelmästä. Uudisrakennuksen aluminilamelleista koostuva julkisivu järjestelmä päästää lävitseen luonnonvaloa pohjoisen puolelta. Etelän puolella on mahdollista avata kolmannen kerroksen näyttelytilaa kohti Pyyrikintoria joustavalla väliseinärakenteella lasiseinän läpi. Näin teokset voivat kommunikoida tarvittaessa myös taideterminaalien maksuajien kanssa.

Museon ratkaisun kehittämisen tavoitteena on ollut taloudellisesti kestävä jaostavan konseptin luominen, joka mahdollistaa idean jatkokehittämisen ratkaisun identiteettiä hävittämättä.

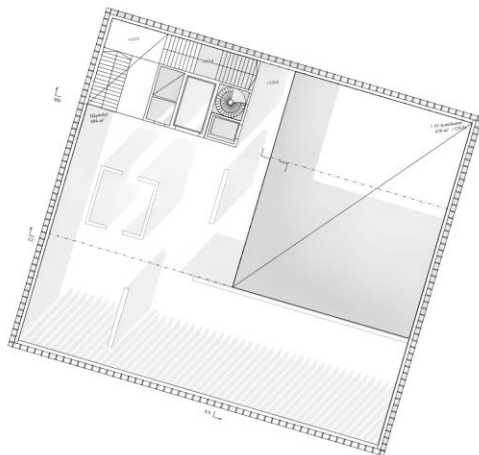

Näkymä kolmannen kerroksen näyttelytilasta

Julkisivu itään 1:200

3. kerran 1:200

TAD - Tampere Art District

Tekniset ratkaisut

Uudisrakennuksen julkisivumateriaali on alumiinilamelli, joka peittää lasiseinäjärjestelmää sekä alumiinikasettijulkisivua. Näyttelytilamassan ulokerakenne toteutetaan toiseen kerrokseen sijoitettavalla teräsristikkorakenteella, jota kannattelevat teräsbetonipilarit. Rakennus jykäsitetään porraskauluun, sekä räjäjäksivulle sijoittavan riskikon avulla. Muut maanpäälliset kantavat rakenteet ovat betonia, pilari-palkkiperiaanteella.

Rakennuksen kolmannen kerroksen sijoitettu IV-konehuone, joka palvelee näyttelytiloja sekä aulatiloja. Toimisto- ja kokoustiloilla on oma konehuoneensa, joka sijoittuu tilojen yhteyteen.

Uudisrakennuksen laajuustiedot:

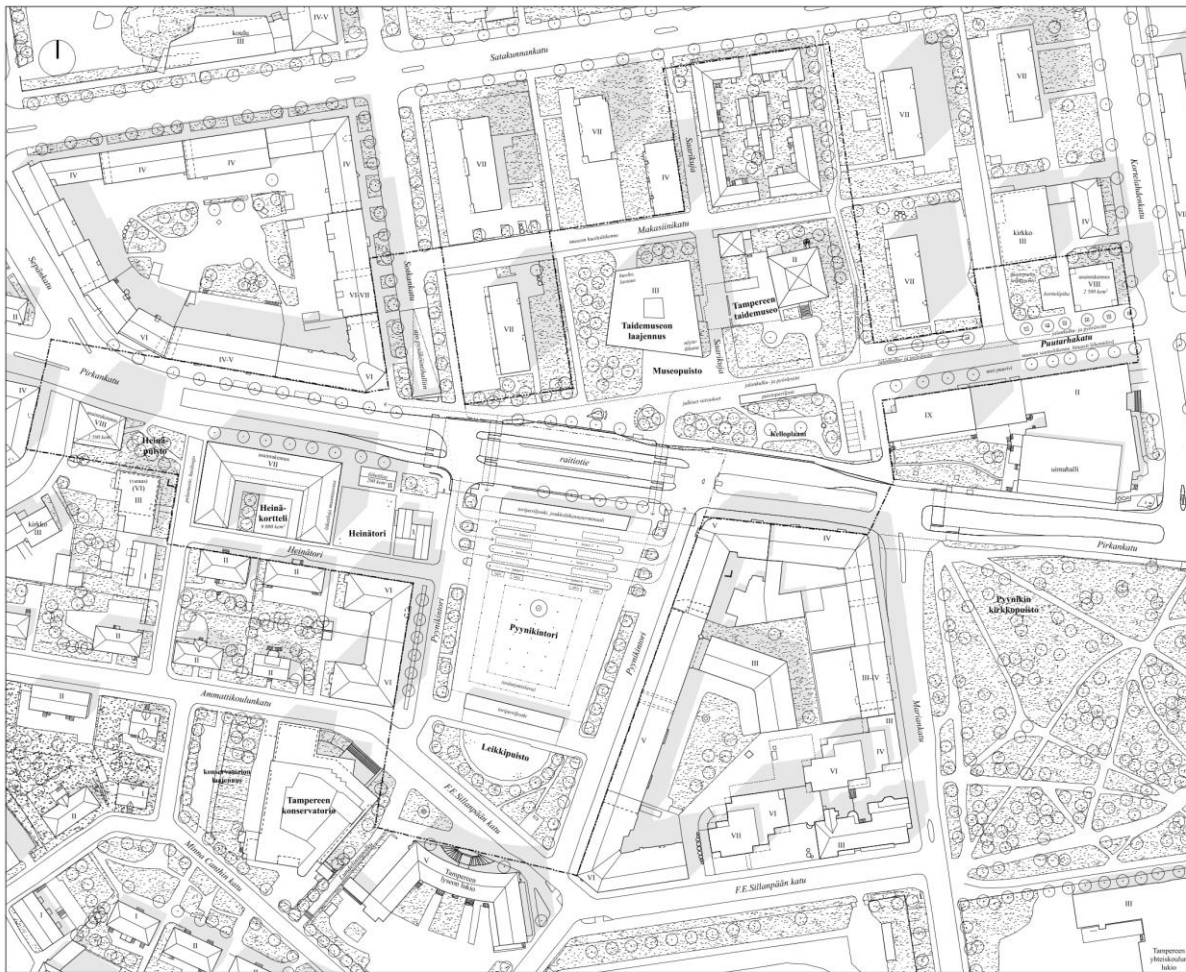
Hyötyala 3 923 qm²
 Bruttoala 4 955 b-m²
 Tilavuus 34 400 m³

Tietydensuunnittelun laajuustiedot:
 Yhteensä 17 160 k-m²
 Asuminen 16 160 k-m²
 Liiketit: 1000 k-m²

Pysäköintilaitoksen bruttoala:
 280 ap
 10 020 b-m²

Jaettu 3. palkinto, ehdotus nro 74, nimimerkki
"dogma"

Yleissuunnitelma
1:1000

Tampereen Taidemuseon alueen sekä Pyynikintorin
yleinen kansainvälinen suunnittelukilpailu

d o g m a

Tampereen taidemuseo

Tampereen taidemuseon historia viljaili on selkeästi esillä rakennuksen roisissa konstallemuudessa. Vaikka rakennusta on muokattu museokäytöllä varten, on sen historia kuitenkin myös tarkasti vaalittu. Nykyisessä museorakennuksen kontekstissa tämä viljely jatkosuunnitelmien avulla Tampereen taidemuseolle suuren voimavarojen, jota vaalitaan myös ehdotuksen laajennussuunnitelmissa. Rakennusten välille luodaan selkeä otantulla vanhaan museorakennuksen historian tuomasta robusista hahmuksesta.

Pyynikintori

Pyynikintorin muoto on alueelle ominainen piirre. Sitä ympäröivä kaupunkimainen rakennuskanta vaikuttaa alustavan sen suurmäärälle, laadon välieropektiivillä ladatan intensiivisen kaupunkimaisen. Pyynikintorin eheytyksessä pyritään liittämään torin geometria väkivaltaisesti ja voimalla. Uusi museorakennus tulee puolestaan näyttämään osaksi Pyynikintorin rjauksen suurten ja erityislaatuisten rakennusten sarjaa, suunnaten fassadinsa kohti torin keskusta.

Tampereen Taidemuseon alueen sekä Pyynikintorin
yleinen kansainvälinen suunnittelukilpailu

d o g m a

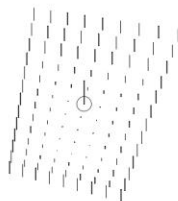

Näkymä Pyyrikintorilta kohti Tampereen taidemuseon uutta pääsisäänkäyntiä.

Kaupunkikuva

Pyyrikintorin kaupunkihistoriallisesti merkittävä aukio toimii uutena elävänä kaupunkitilana. Museon laajennuksen lisäksi uusi valaistussummitelma tekee torin alueesta viihtyisän ja turvallisen oloisen, antaen uutta potentiaalia sen käytölle. Torin geometriaa mukaillevat valaisimet rytmittävät ja jäsentävät voimakasta kaupunkitilaa, rajaten kevyesti uuden tapahtuma-aukion sekä bussiterminaalialueen. Tampereen museo laajennuksiin muodostaa entistä voimakkaamman arkkitehtonisen kiinnäkohdan torilla nähtyyn.

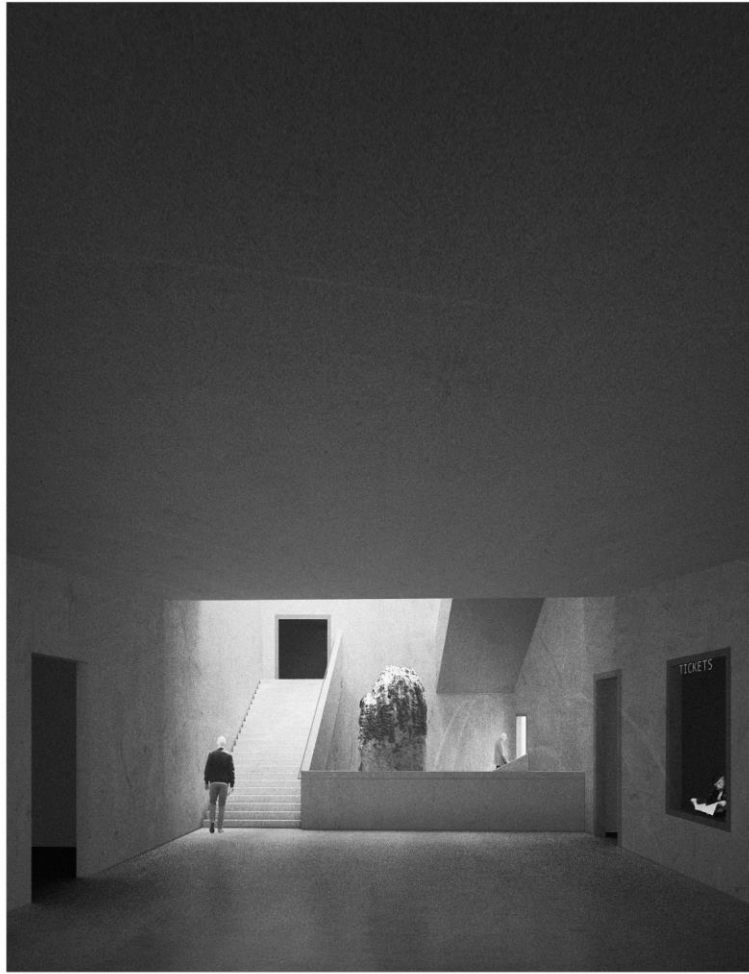
Uusi pääsisäänkäynti on suunnattu kohti Pyyrikintoria. Rakennus asettuu osaksi torin geometriaa myötäileviä suuria rakennuskappaleita, suunnaten samanaikaisesti julkisivunsa varaan rakennuskannan ja työlläismuseokorttelin koordinaatioon. Musocokaupan kahvio katsoo kohti olemassa olevaa katsomoaluetta sekä näyttelypihaa. Suuri montoisialli sijaitsee kahvilan vieressä maantasokerroksessa, rakennuksen julkisimmalla alueella, mahdollistaen monipuolisesti erillisten tapahtumien järjestämisen. Uusi keskeinen sirkulaatioilla liittää vanhan ja uuden yhteen, toimien vaikuttavana pääteosmaalaiselle reitille. Rakennuksen huoltoyhteys järjestetään Makasiinikadulla.

Tampereen Taidemuseon alueen sekä Pyyrikintorin yleinen kansainvälinen suunnittelukilpailu

d o g m a

2 | 7

Näkymä kohti laajennuksen sisäänkäynnin pääportaikkoa.

Museorakennus

Laajennus asettuu harmoniseksi osaksi olemassa olevaa kokonaisuutta kappalemaisena tiilirakennuksena, jonka yksityiskohdat ovat pelkistettyjä ja rosoisia. Selkeällä massoitettulla laajennus osaksi hallitsevan roolin viikasta liikemölyssä kaupunkirakenteen solmukohdassa. Museorakennusten väliin syntyy puolestaan rauhallisempi veistospiha, johon uusi kauppa ja kahvio liittyvät. Museon pihalue ja lähimäärästä säilytetään avoimena ja puistomaisena. Uuden rakennuksen yhteyteen toteutetaan uusia istutuksia, ja yleisellä maisemoinnilla pyritään tukemaan museopihan puistomaisia identiteettiä. Museon näyteikkuna avautuu huonevasti rakennusten välissä kulkevalle kävelyreitille. Museokokonaisuuden rakennukset liittyvät yhteen maanalaista yhteydellä, jonka pääteina toimii nykyisen museolaajennuksen porrasramppeja sekä maanalaisten tilarajain tunnelmaa lyödyttäviä keskeinen uusi porttisuone.

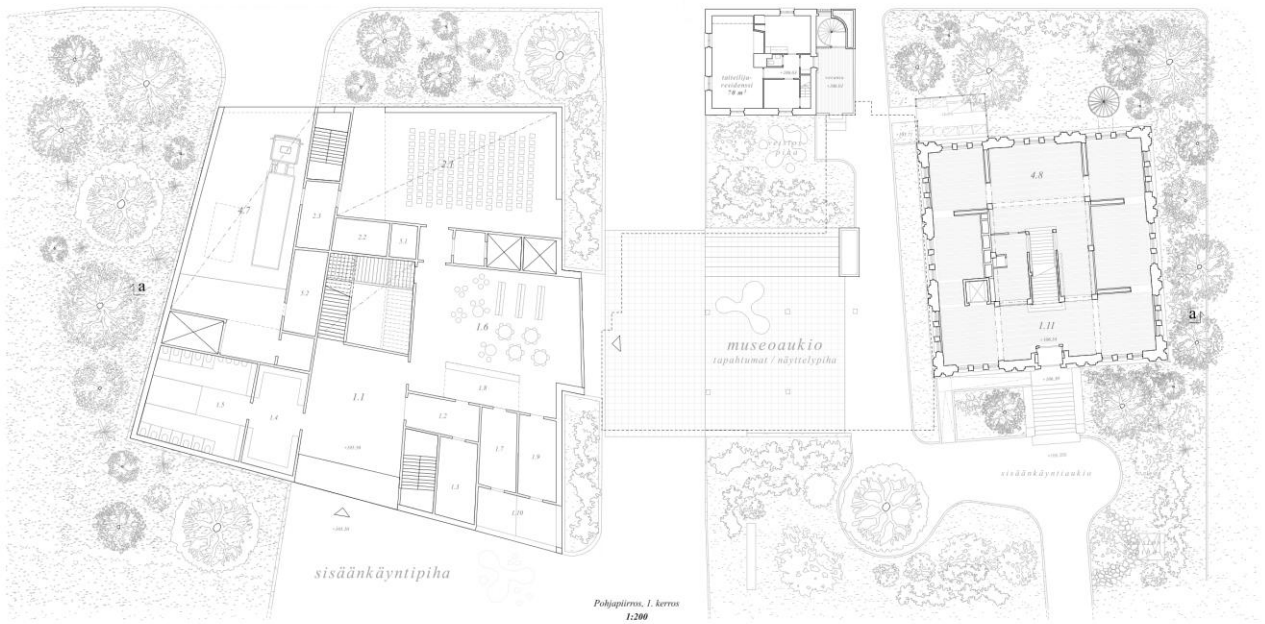
Uusi museorakennus asettaa tietoisesti kävijän kokemuksellisuuden ja tilaisuuden pragmaattisten arvojen edelle, huoden mielenkiintoisen arkkitehtonisen jännitteiden yhdessä historiallisen museon kanssa. Suunnitelma mukalee ja kontrastoi vanhan museorakennuksen suorakaiteista geometriasta laajennuksen sisällät hahmottavat teia koki gravitoivana moduulijärjestelmänä, asettaen tilat dynaamiseen liikkeeseen häiritsemättä taidenäytelyiden kuratoimista tai museokierroksen toimivuutta. Lopputuloksena on Pyyrikintorin hienovaraisia valeperspektiivii mukailva museokokonaisuus, jonka tilakokemus on amutaatuinen ja arkkitehtonisesti vaikuttava. Museon ylimmän kerroksen vaihtuvan näytellyn tilat muodostavat yhtenäisen sarjan eri luonteisia huoneita, harkitut näkymät paljastavat samalla Pyyrikintorin ympäristön erityislaatuuden.

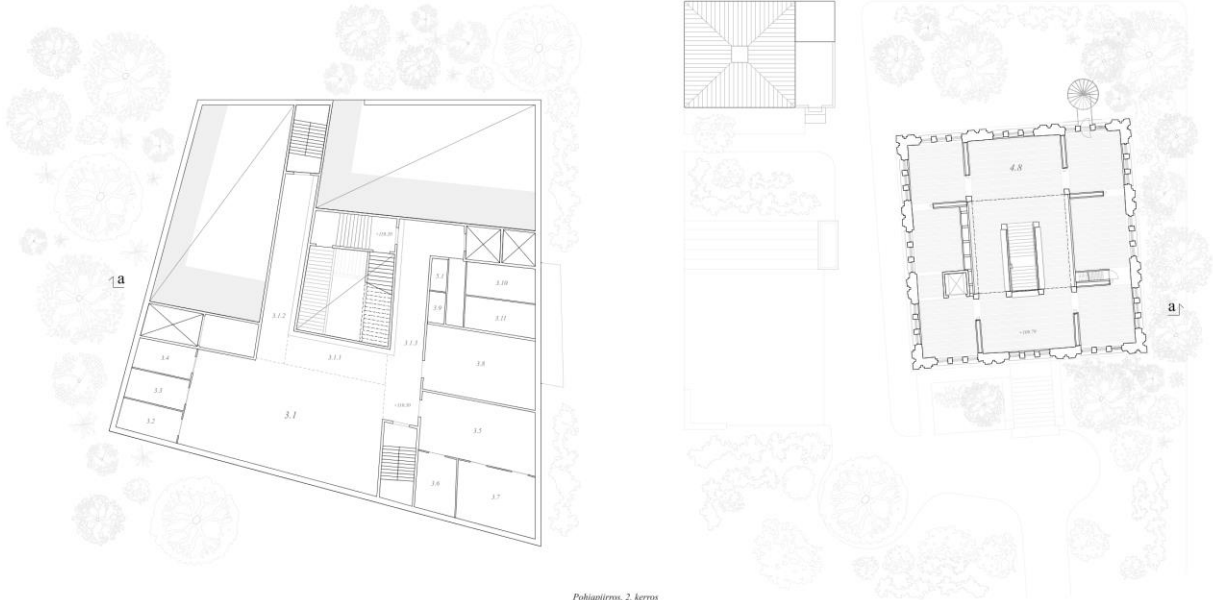
Tampereen Taidemuseon alueen sekä Pyyrikintorin yleinen kansainvälinen suunnittelukilpailu

d o g m a

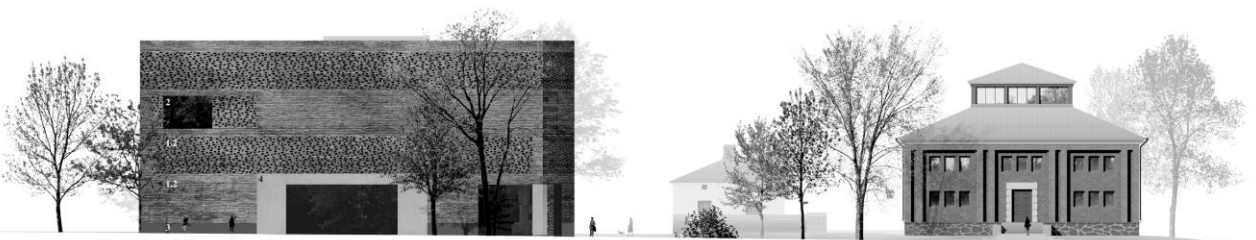
4 | 7

Pohjapiirros, 1. kerrus
1:200

Pohjapiirros, 2. kerrus
1:200

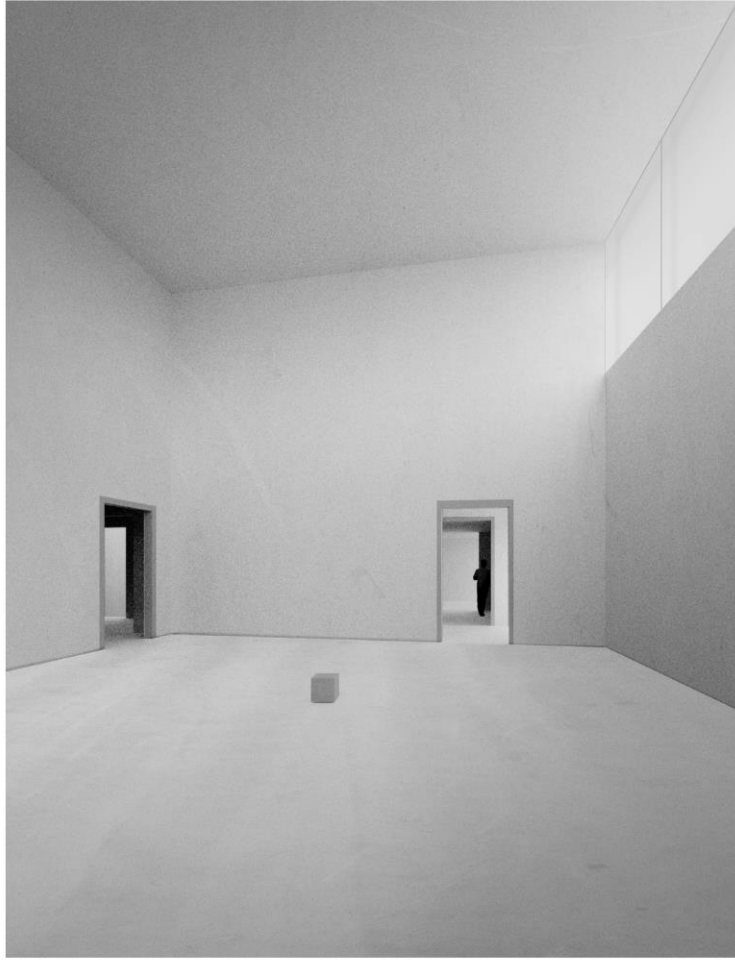
- 1.1 kääntelytuoni paneelit
- 1.2 kääntelytuoni paneelit, horvaletitys
- 2 kirkas lasi
- 3 luonnonkivi
- 4 valkoinen

Eteläpääkötä
1:200

Tampereen Taidemuseon alueen sekä Pyyrikintorin yleinen kansainvälinen suunnittelukilpailu.

d o g m a

5 | 7

Näkymä korkeasta näyttelytilasta kohti monipuolista näyttelytilojen sarjaa.

Näyttelytilat

Typologiana museon tulee hermistää niin yksittäisen teoksen kuin myös meitä ympäröivän havaittavan todellisuuden kokemiseksi; museorakennuksen on kyettävä antamaan kävijöilleen arvokas ääniäinen kokemus, jollaista nykyarjessa on tavallisesti vaikea saavuttaa. Tampereen museon uuden laajennuksen on kyettävä vastamaan tähän problematiikkaan säilyksen merkityksellisesti henkiloitettavalla sekä yhteiskunnallisella tasolla.

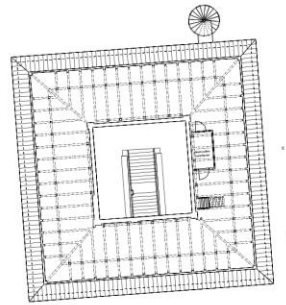
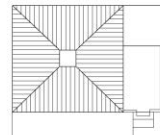
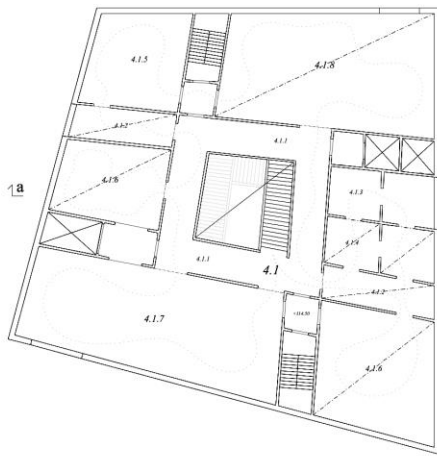
Ehdotuksessa esitetty Tampereen museon laajennus on syntynyt olemassa olevan järjestelmällisen ja robusstin silokemmuksen sekä Pyyrikintorin yliväin muodonannon välillä. Suunnitelman tilalliset ominaisuudet ovat täsmällisen järjestelmällisyyden ja ympäristön geometrian huomioinnon välisen ristiriidan välinen tulos. Yhteinen logiikka tuottaa maadoitteen kiehtovia tilasarjoja kompaktin ja ensinäkemällä selväpiirteisen rakennuksen sisälle. Rakennuksen järjestelmän yhteinen liike antaa sille myös organisen luonteen, siten kaiken yhteen. Yhdessä nämä tekijät luovat kokonaisuuden, jonka tilakokemus on emulta-eräänä. Tämä itseään luo edellytykset tuloen katsomiseksi tilassa, joka hermistää kävijän omien aistien ja tilakokemusten tutkimiseksi.

Tampereen Taidemuseon alueen sekä Pyyrikintorin yleinen kansainvälinen suunnittelukilpailu

d o g m a

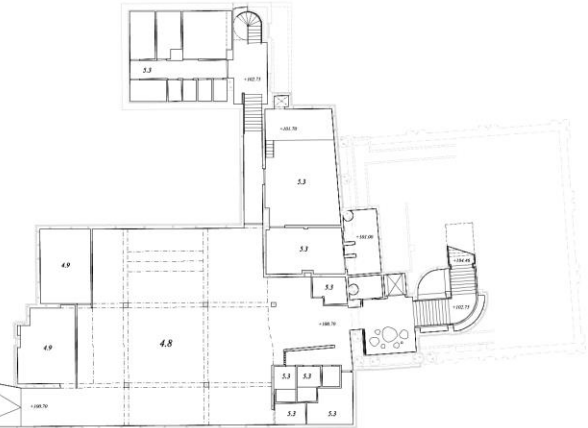
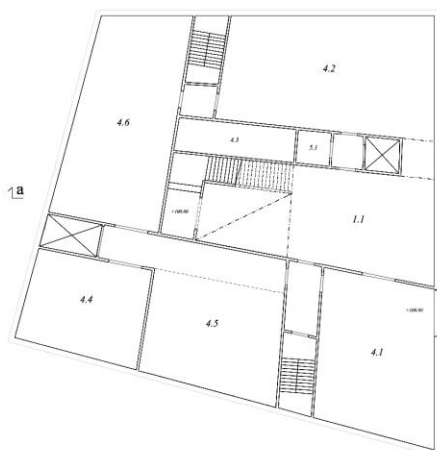
6 | 7

Rakenne & Talotekniikka

Museon laajuus on betonirakenteen julkisivut ovat paikalla muutamaa kääntöä panostilla. Betonipinnat toteutetaan yhtenäisellä paikalla valittuna laatuina ja seinillä. Finakäsitelyllään näytelytilojen seinät ovat valkoiseksi ohutpinta, säilyttävä ilmasto ja neutraali laatu ja korostaa siistijohdon hienovaraisa geometrisia valkoisina. Luonnontalviin luoputtava pintoja ja kirkasta ilma varustamalla tuottaa erinomaisia näytelytilojen muotoisina, laadun samalla yksittäisiä istumavälineitä näytelytilojen uumenin.

Ilma- ja lämpöolosuhteet sijaitsevat matalampien näytelytilojen päällä siten, että se muodostavat yhtenäisen kokonaisuuden ilman lämpötilan katoamista. Tulo- ja poistokanavat ovat pilottien harvaimmista julkisivupintojen osaksi, toinen varmaan laajalla alueella matalalla ilmapainolla. Lämpötila ja ilmankierron turvaus sivuilla seinäpaineilla sekä istokanalla ilmavirtauksen hallinnalla.

tilaohjelma

1	aulapalvelut	676m ²	(lajennus 598 m ²)
1.1	välitilamateriaali & k. tilat	242	
1.2	lupauspöytä	20	
1.3	työpöytä	40	
1.4	vaatimukset	40	
1.5	we-ohje etc.	40	
1.6	muokkaukset	112	
1.7	työpöytä	24	
1.8	katopine / lausa	22	
1.9	työpöytä	24	
1.10	siivoksi / vaunut	22	
1.11	avokki vaunut vaunot	78	
2	kokoushuone	239 m ²	
2.1	muokkaukset	196	
2.2	työpöytä	18	
2.3	avokki	18	
3	toimintatilat & kirjasto	585 m ²	m ² ei julkaisukäyttöön sisälly
3.1	muokkaukset	220	
3.1.1	avokki		
3.1.2	työpöytä		
3.1.3	työpöytä		
3.1.4	työpöytä		
3.1.5	työpöytä		
3.1.6	työpöytä		
3.1.7	työpöytä		
3.1.8	työpöytä		
3.1.9	työpöytä		
3.1.10	työpöytä		

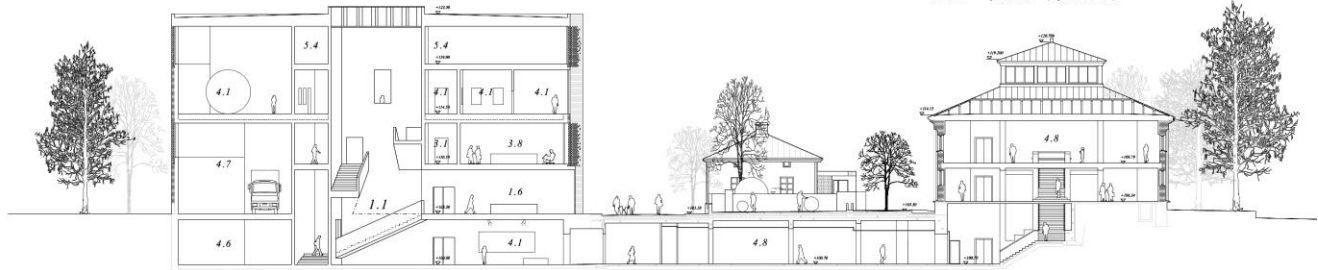
4	näytelytilat	2 656 m ²	(lajennus 1878 m ²)
4.1	välitilamateriaali	1 002	
4.1.1	välitilamateriaali		
4.1.2	välitilamateriaali		
4.1.3	välitilamateriaali		
4.1.4	välitilamateriaali		
4.1.5	välitilamateriaali		
4.1.6	välitilamateriaali		
4.1.7	välitilamateriaali		
4.1.8	välitilamateriaali		
4.2	muokkaukset	196	
4.3	välitilamateriaali	36	
4.4	välitilamateriaali	90	
4.5	välitilamateriaali	120	
4.6	välitilamateriaali	172	
4.7	välitilamateriaali	172	
4.8	välitilamateriaali	500	
4.9	välitilamateriaali	500	
5	muokkaukset	640 m ²	(lajennus 540 m ²)
5.1	välitilamateriaali	20	
5.2	välitilamateriaali	22	
5.3	välitilamateriaali	498	
5.4	välitilamateriaali	100	

lajennukset

hyötyala: yht. 4 387 hkm² (lajennus 3 253 m²)

bruttoala: yht. 6 859 hkm² (lajennus 4 912 m²)

tilavuus: yht. 31 550 m³ (lajennus 24 850 m³)

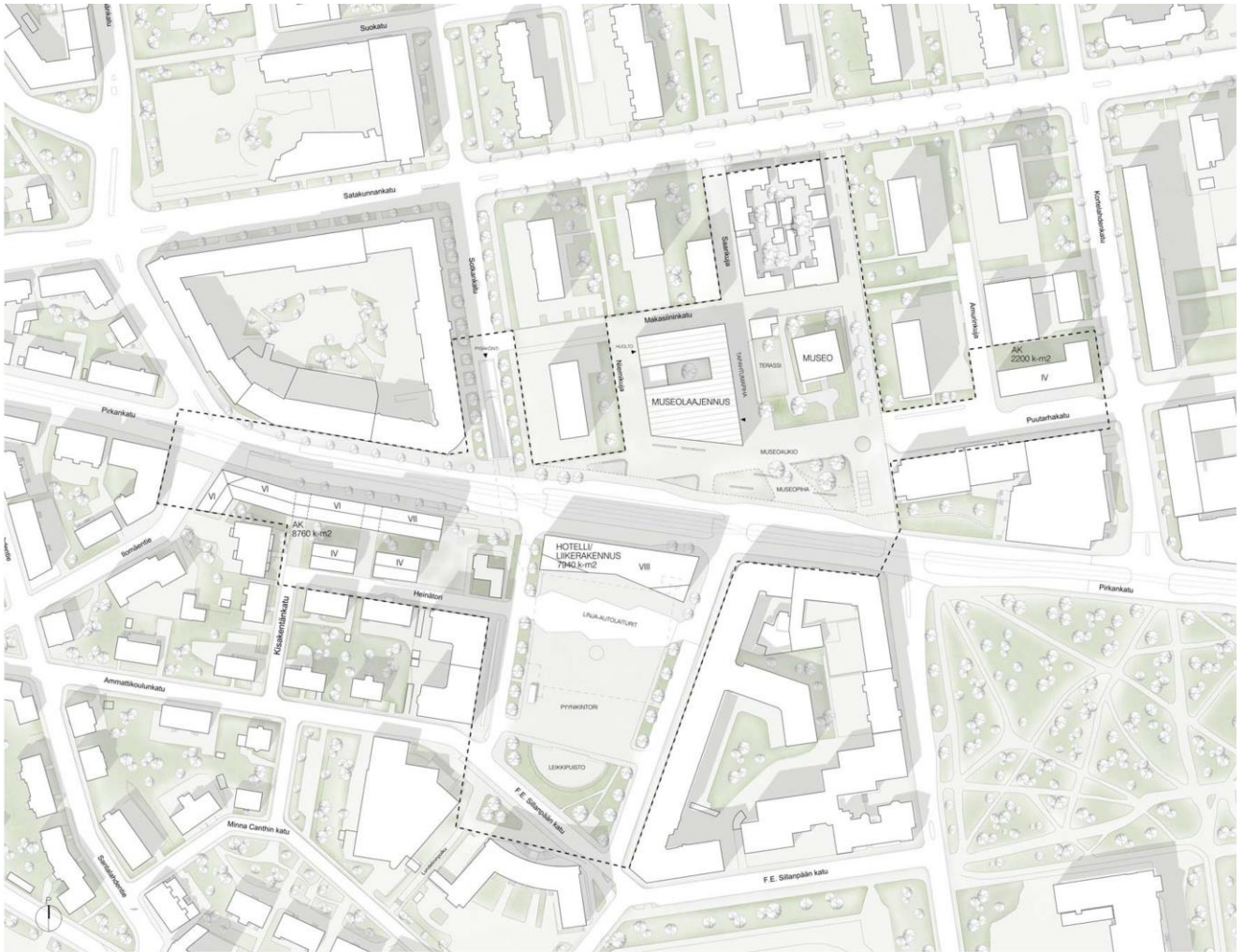
Leikkaus A-A
1:200

Tampereen Taidemuseon alueen sekä Pyyrikintorin yleinen kansainvälinen suunnittelukilpailu

d o g m a

Lunastus, ehdotus nro 14, nimimerkki

”Amurin kattojen yllä”

KOKONAISUUNNITELMA 1:1000

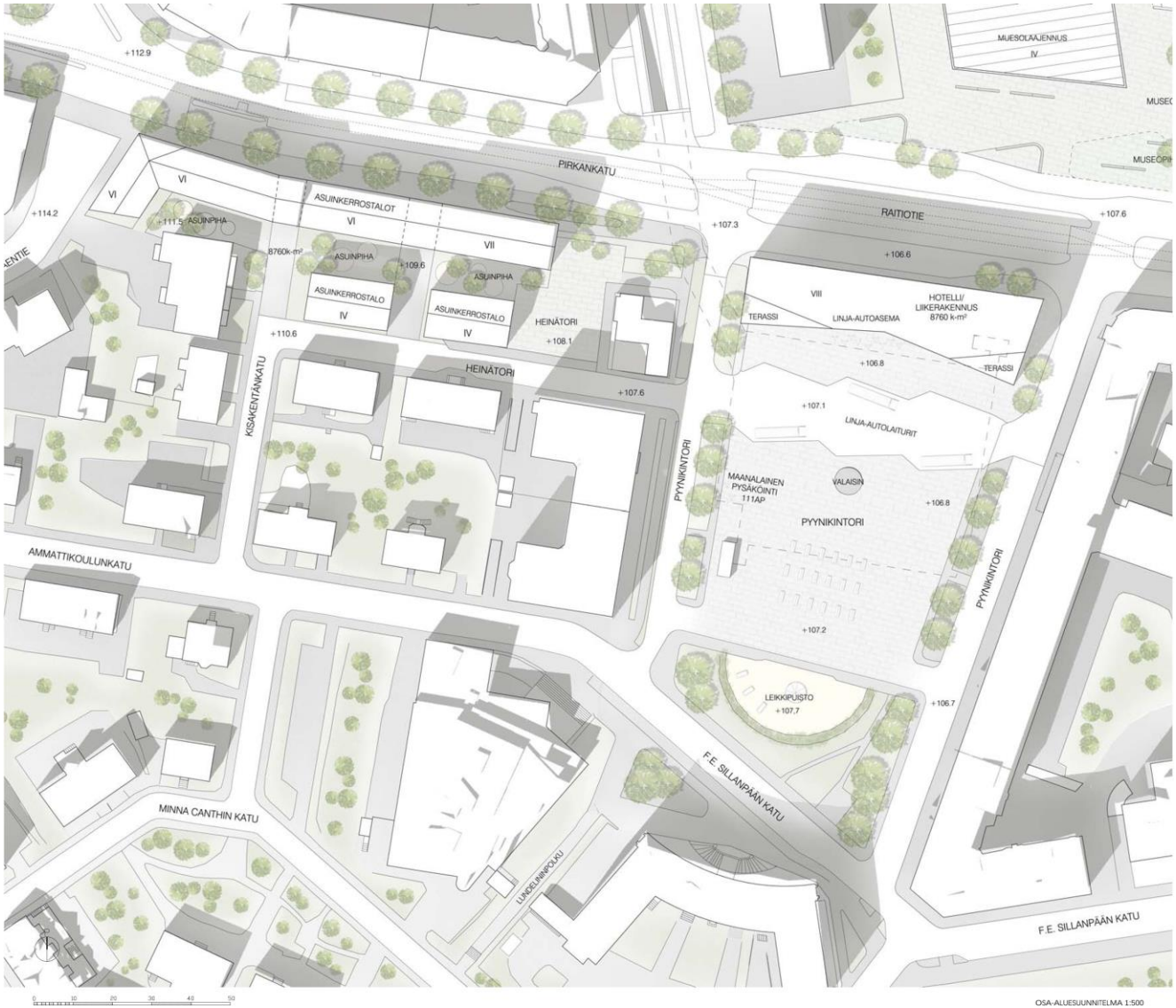

ILMAKUVA ETELÄSTÄ

TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYNIKINTORIN YLEINEN KANSAINVÄLINEN SUUNNITTELUKILPAILU 15.03.2017

"AMURIN KATTOJEN YLLÄ"

OSA-ALUESUUNNITELMA 1:500

TAMPEREEN TAIDEMUSEO "AMURIN KATTOJEN YLLÄ"

TÄYDENNYSRAKENTAMINEN

Suunnitelualue sijaitsee kaupungin eri aikakausien kerrostumien rajapinnassa. Museo kaavoittaa ja senaaria vanhojen puiskaupunkikorttelien mittaavaan ja muotoileeseen. Samalla se ottaa paikkansa kaupunkirakenteen taitepisteessä, katuliinon pääteena.

Uudella rakentamisella jäsenetään ja tiivistetään lähympäristön kaupunkirakennetta. Pirkankadun ja Puutarhakadun väinen asuinrakennusmassat voimistavaa katuilua muodostamasta.

Pyykintori jäsenetään omaksi tilakseen uudella hotelliliikerakennuksella. Rakennuksen torni puoleinen taite kokoa torni ehkäisi tilaksi ja muodostaa vastapainin eteläpäätyä kiertävälle Lyseon kulkolle.

Maantason arkadi toimivat avoimena katettuna kaupunkitilana säilyttämällä Pirkankadun ja Pyykintorin maantason yhteyden. Toin omainsuhteet: hahmo, mukavuus ja puisto säilytetään ja torilla pidetään avoimena.

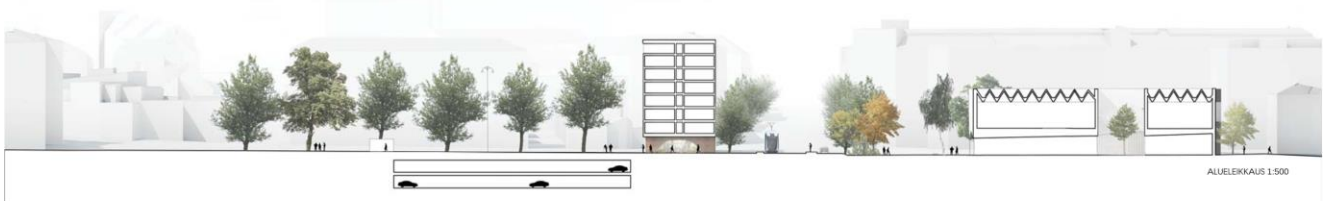
Pysäköinti sijoitetaan tornin alle kahteen kerrokseen. Ajpyhyys pysäköintin on Sotkankadulla. Torille sijoitetaan linja-autoseman palvelut on hotellirakennuksen katuaukossa.

Vihreät ja puumiljö
Kivetyt aukio-tilat

Saattoliikenne, henkilöautot
Saattoliikenne, linja-autot
Raitiovaunu
Linja-autot, kulkoliikenne
Törppäki
Museon tuottoliikenne
Koyeriikenteen pääte

TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYKINTORIN YLEINEN KANSAINVÄLINEN SUUNNITTELUKILPAILU 15.03.2017

"AMURIN KATTOJEN YLLÄ"

ALLUELEIKKAUS 1:500

NÄKYMÄ MUSEOKUOKLTA

ARKKITEHTONIN KONSEPTI

Suunnitelma painottaa alueen puutalokorttelihistoriasta kohti sykkivän Metropolin tulevaisuuden horisonttia. Konsepti itsoo agallisen ulottuvuuden lisäksi paikan fyysisiä ulottuvuuksia. Maantason muotokielii ja mittakaavaa kiertoväi jo kadonnesta puutalokaupungista samalla kun alkuperäinen taidemuseo seisoo itsenäisesti paikallaan oman aikakautensa muamemkinä. Uusi museorakennus kohtaa perustaan päälle yhtenä valokappaleena uhmaamaan painovomaa, herättämään kynnymyksiä ja kokomaan alueen energisävöittä. Uudisrakennus tuo alueelle uuden kerrostaman, kaupunkihierarkeksen keskipiteen ja lähtöaukaisen koki kaupunginosaan kehitykselle.

MAISEMA-ARKKITEHTUURI

Museokokonaisuus rajaa aukion, joka johdattaa päikövelle ja linkittää sisäänkäynnin eri lähestymysuuntiin. Aukion jäsennetään yhtenäisen kiveyksen ja kulkua ohjaavan muunen sekä näyttävien ystöttäpuiden avulla. Kivetty pinta yhdistää myös nähtävyyksien keskinäi museokokonaisuutta. Vanhaan museorakennuksen vetreä museopuutarha muodostaa uudisrakennukselle parin. Vanhaa puutalokorttelia säilytetään mahdollisimman paajan.

Museokorttelien lähialueet muodostavat yhtenäisen, rauhallisen ja jalankulkijalle myölyttävän kokemksen. Pihakaavytyöhyke rauhoitetaan liikenteeltä.

MUSEOELÄMYS

Museorakennuksen taiteellista ulokke ohjaa vierailijan museokokemusta sisäänkäynnille. Avoin ala-aulan maisemaa hallitsevat ympäröivä puisto, rakennuksen sisäinen monitoimipaha ja puutalokorttelien kytkeytyvä puinen alikatto.

Käynti näyttelytiloihin on aulan keskeltä valoa kohti johtavan portaan kautta. Poras toimii siirtymänä maantason monimuotoisen kaupunkikokemusta ja avoimen näkymien sekä näyttelysalien etereisen hiljaisuuden välillä. Toisen kerroksen salit ovat onia häiritön taiteellisesti onistettu ylävaloisia kytkeytyviä maisemaa. Näyttelykierto jatkuu yhdyksytävää reunustavaan mediatilaan ja nousee siitä vanhan osan kokooma-tiloihin. Kieron aikana avautuu rajoittuja näkymiä ympäröivään kaupunkiin. Visuaalinen yhteyty aktivoi molemmissuuntaista kontaktia ja helpottaa kävijää orientoitumisessa. Museon näyttely ja tapahtumat ulottuvat myös aulan yhteydessä olevalle monitoimipahalle, museorakennuksen väliselle tapahtumapahalle sekä museokokemusta ottamaan kontaktia kaupunkiympäristöön.

Museon materiaalivaikokke hallitsevat kaunisti vanhentunevat kunnorakennusmateriaalit. Jukisvun tehokkeena, sitomaatio- ja taedepintana käytetään avankohdissa valobetonia.

TOIMINTA

Vaihtuvien näyttelyiden tila on neutraali, vapaalta korkeudelta 6 metriä korkea hallimainen tila. Se on helposti muunneltava ja jaettavissa osiin. Näyttelytarpeita varten tilaan rakennetaan itekantavilla näyttelyseinillä erilaisia tilajäsennymiä tarpeen mukaan.

Valokatto tuo salin pohjoista kunnorinvaloa. Kattotaitteiden eläköit toimivat aurinkoenergian kerityspintona. Valokattoon on integroitu näyttelyvalaistuskäytöstä sekä säädettävät pimennyksahtimet tilan osittaiseen tai täysin pimennykseen.

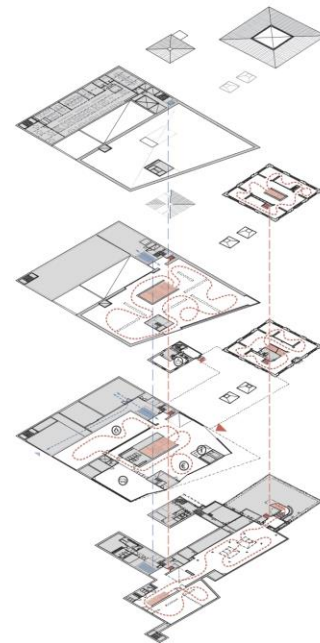
Työkentelytilat, laistau-, huolto- ja toimistotilat on keskitetty sisäpaha reunustavaan siposaan. Rakennuksen runko ja ulokkuosi on paikallilaavettaa teräsbetonia, jonka ulokkeellinen välipaha vaihtetaan teräsrakokkeilla. Taitteiden asennusjärjestelmien sijoitusella on näyttelytilasta tehty mahdollisimman suustava erillisen näyttelytarpeiden täyttämiseksi. Salin ulokkeina kiertää asennusreitit ilmalämmitykselle sekä sähköille. Ilmansyöttö tilaan tulee ulokkeina kiertävistä lattakanavista ja poisto jakalaitosten kautta.

Näyttelytiloissa on asennuslaitat sekä lattiarasoiden verkosto näyttelyiden vaatimia vaihtelevia sähköteknisiä asennuksia varten.

Tiakohtaiset IV-koneet on keskitetty toimitusrakennuksen välikerkseen, josta teknikkareitit rakennuksen eri osiin ovat mahdollisimman lyhyet. Rakennus on mahdollista olla teknisesti toteutuskeltaan nollaenergialaio.

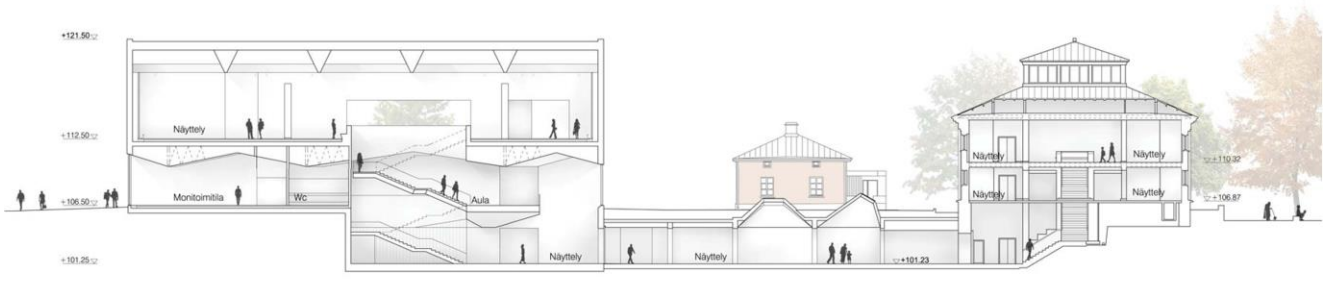
LAAJENNUKSEN LAAJUUSTIEDOT

MUSEOLAAJENNUS	ASUNRAKENTAMINEN	HOTELLI- JA LIKERAKENTAMINEN	PYSÄKÖINTILAITOS
Hytöyala 3 503 hym ²	Kerrosala 1 0960 kem ²	Kerrosala 7 940 kem ²	Bruttoala 7 900 brm ²
Bruttoala 5 080 brm ²			
Tiavuus 3 527m ³			

KULKUKAAVVO
 ----- Näyttelykierto
 ----- Huolto

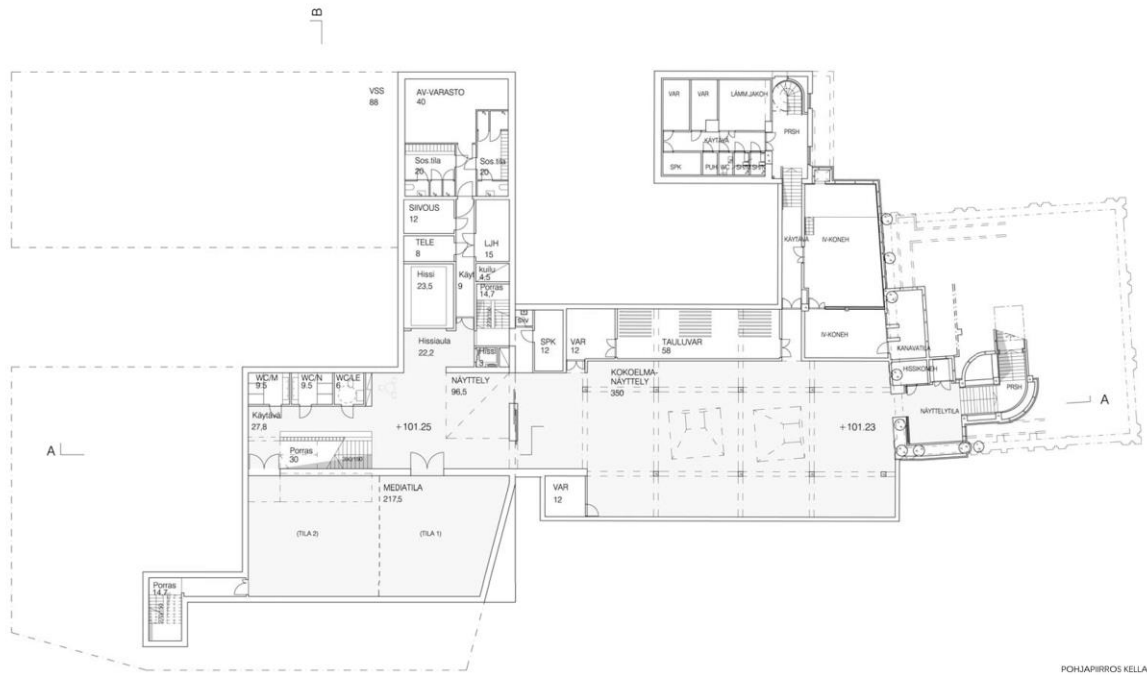

- 1. VÄRIBETONI
- 2. TAMMI
- 3. LASI
- 4. BETONI- INTEGRoitu LED-SEINÄ

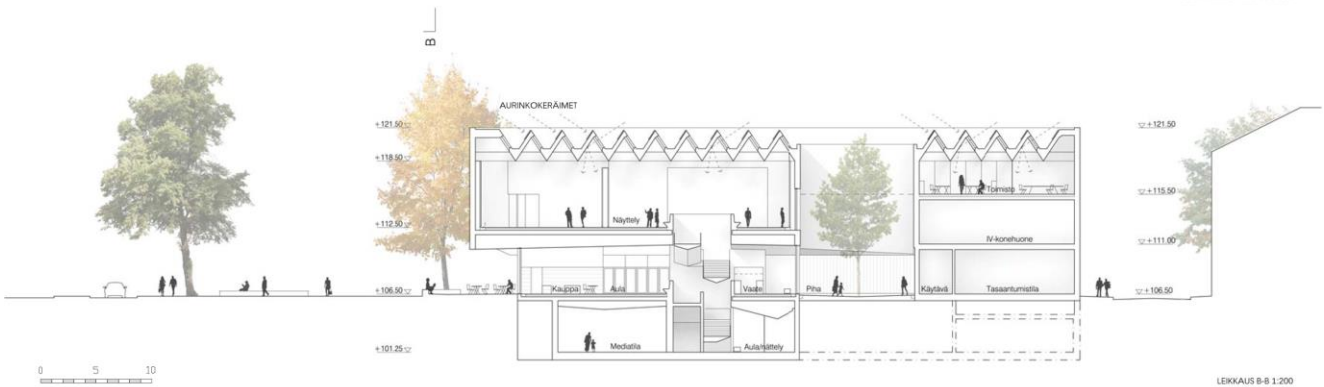

TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYNIKINTORIN YLEINEN KANSAINVÄLINEN SUUNNITTELUKILPAILU 15.03.2017 "AMURIN KATTOJEN YLLÄ"

POHJAPIIRROS KELLARI 1:200

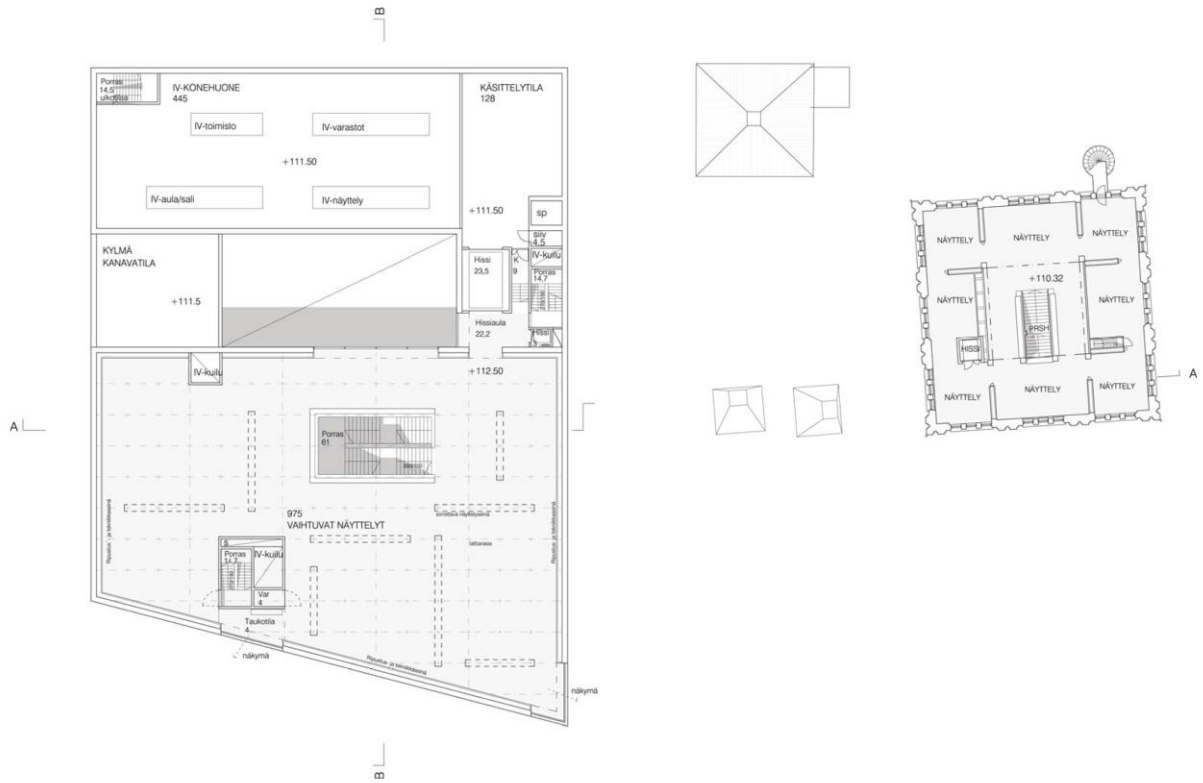
LEIKKAUS B-B 1:200

TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYNIKINTORIN YLEINEN KANSAINVÄLINEN SUUNNITTELUKILPAILU 15.03.2017

"AMURIN KATTOJEN YLLÄ"

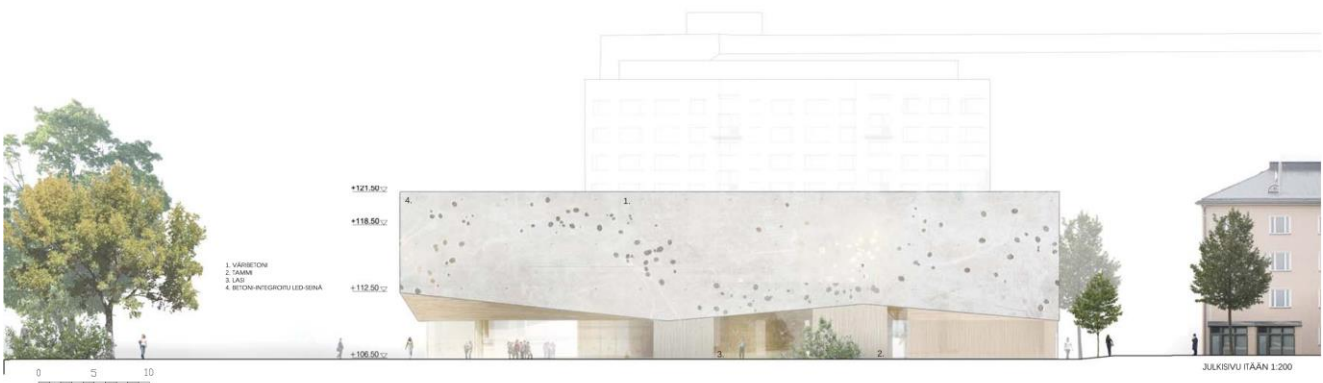
AULATILA

POHJAPIIRROS 2.KRS 1:200

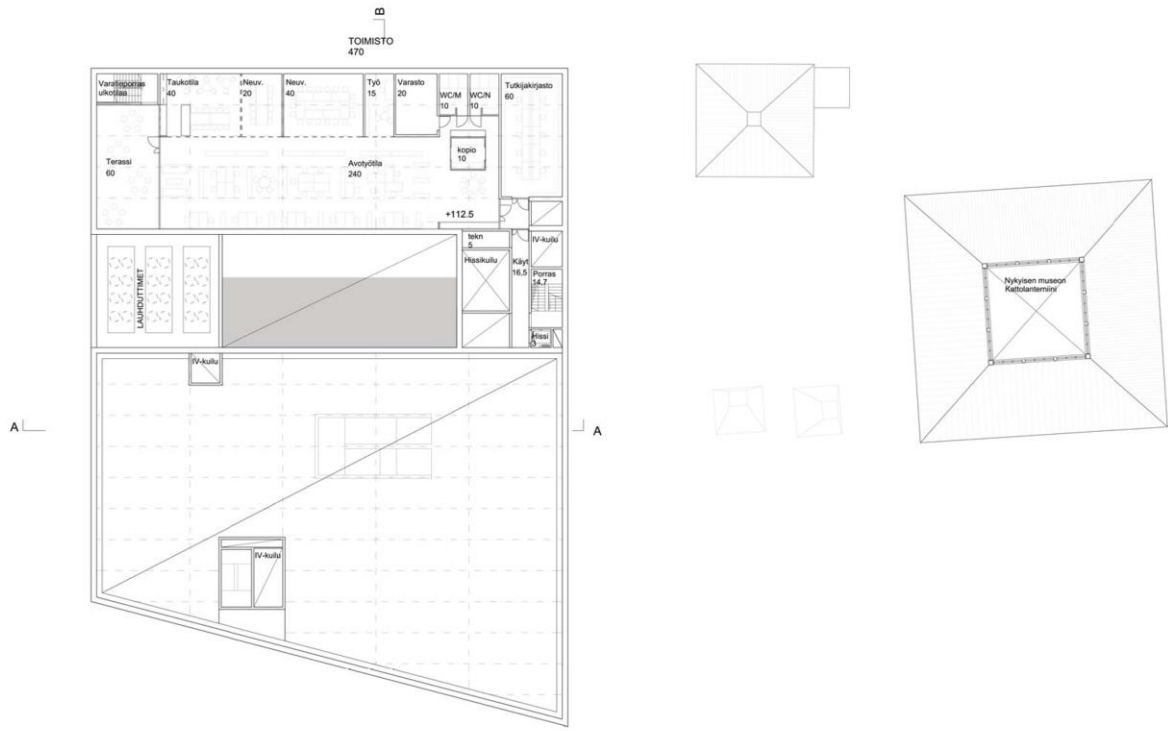

JULKISIVU POHJOISEEN 1:200

JULKISIVU ITÄÄN 1:200

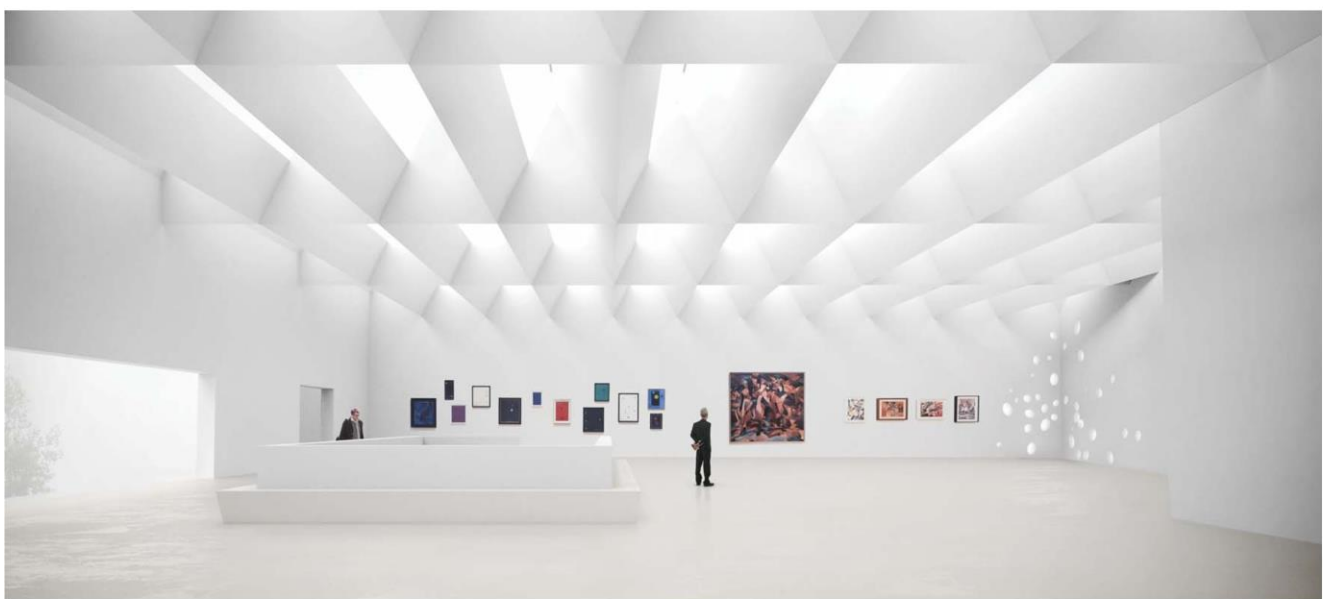

POHJAPIirros 3.KRS 1:200

JUKKISVU LÄNTEEN 1:200

PÄÄNÄYTTELYTILA

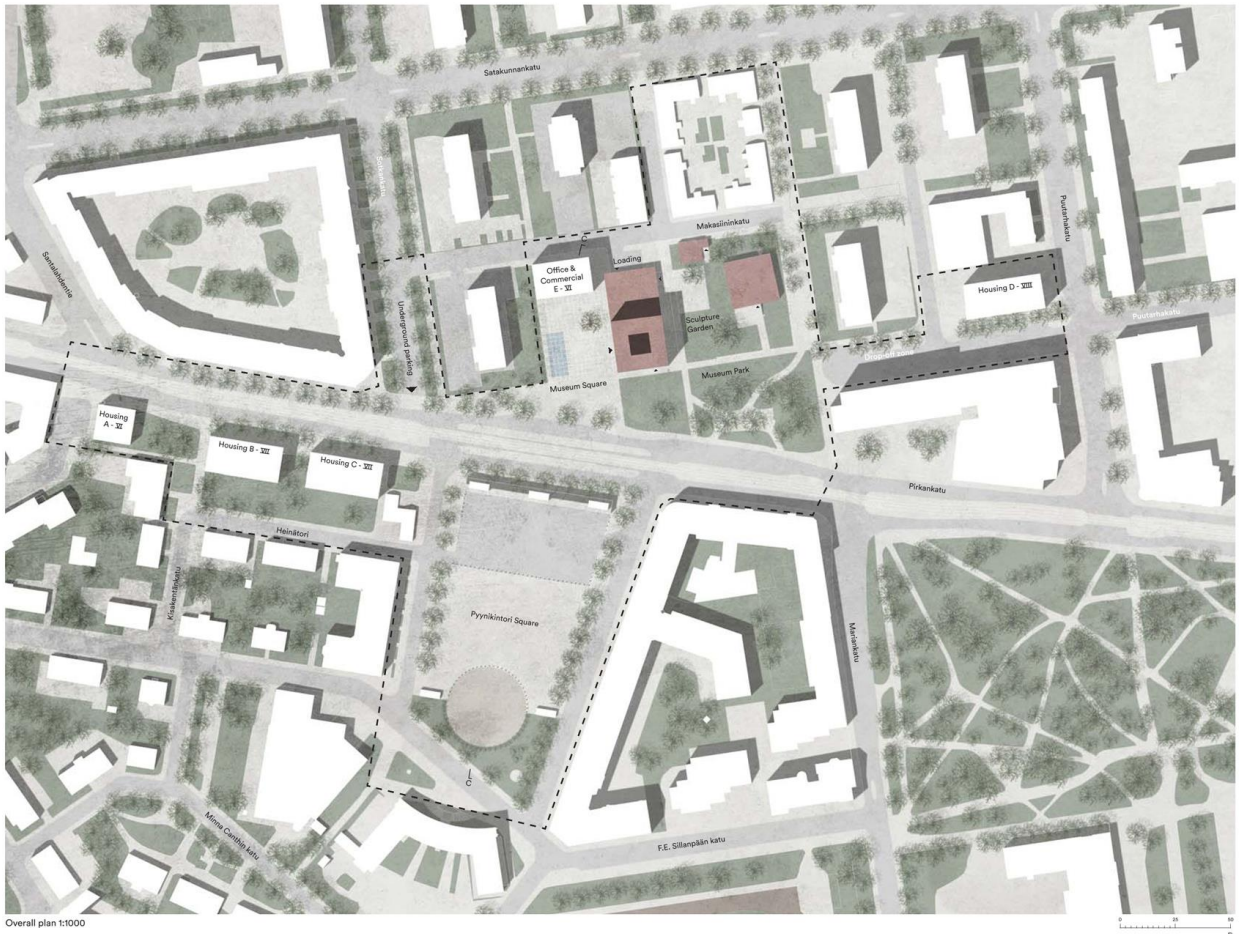
TAMPEREEN TAIDEMUSEON ALUEEN SEKÄ PYYNIKINTORIN YLEINEN KANSAINVÄLINEN SUUNNITTELUKILPAILU 15.03.2017

"AMURIN KATTOJEN YLLÄ"

Lunastus, ehdotus nro 68, nimimerkki

”MUSEUM SQUARE”

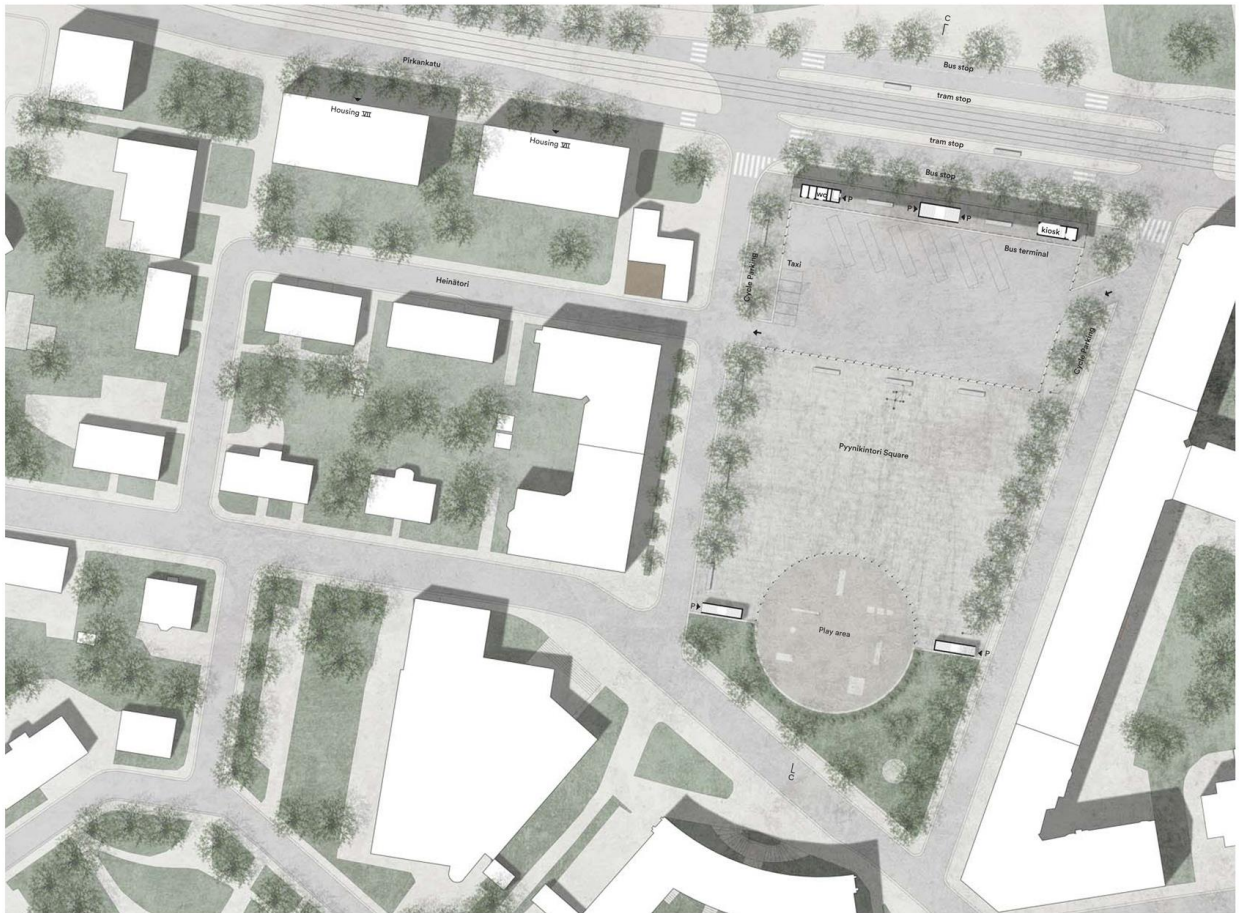

Overall plan 1:1000

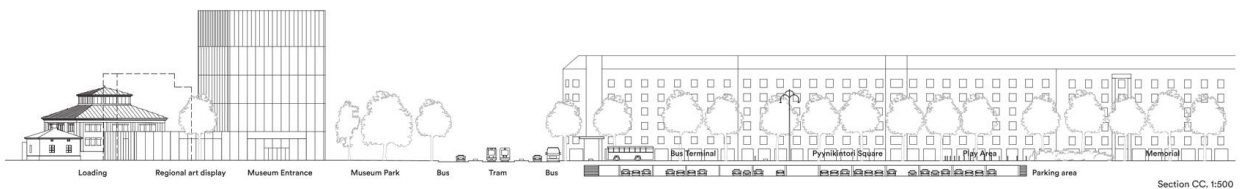

Oblique photograph

MUSEUM SQUARE ■ □ □ □ □ □

Sub area plan, 1:500

Section CC, 1:500

Museum Square

The design for the new extension of Tampere Taidemuseo is based on our principal beliefs that good architecture derives a contemporary answer to its cultural, historical and architectural context. A successful city is created of buildings with different character and external civic spaces which can be described as a series of city rooms. The scheme aims to strengthen the existing qualities in the area and adding new ones inviting people to take part and enjoy the new cultural area in Tampere.

The proposal for the extension together with the new development and the hub for public transport will create a new heart in the city and complete the urban structure in the area. The new museum is a figurative lighthouse facing all directions, a landmark for the cultural destination but also for the area as a whole. The building volume is placed carefully on the site creating a series of well defined city rooms with both urban, cultural and recreational character.

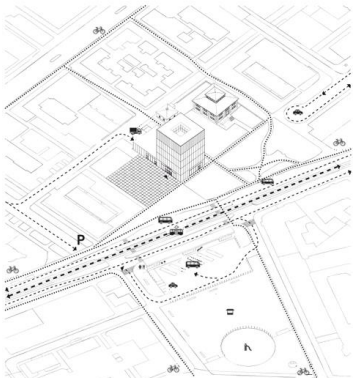
A new Museum Square is defined in front of the new museum entrance with a water sculpture placed in the axis to Pyyrikintori Square. A new residential development is planned along Makasiininkatu with public and commercial functions like restaurants and bars in the ground floor, activating the south facing Museum Square. A Sculpture Garden with direct access from the multi-purpose room is placed between the new- and old museum building and is accessible for both visitors to the museum and people passing by. South of the museum a small Museum Park is planned preserving the existing trees and natural passages for pedestrians and cyclists. A new green area facing the south sun is created outside the coffee station in the museum foyer area, inviting people to enter the building. The loading access to the museum takes place from Makasiininkatu street into the lower part of the museum structure which relates in scale to the museum of workers' housing. The bicycle parking and accessible parking is also located in this area close to the museum entrance.

The overall character of Pyyrikintori Square will remain as it was planned originally in the 1920's, saving the cityscape and existing Linden trees. The northern part of the square will function as a bus terminal for 6 platforms (excluding the stops along Pirkankatu). A new slender roof is designed between the street and the square that protects waiting travellers from bad weather. The open roof structure allow sight lines from Pyyrikintori Square over the street to the Museum Square. The kiosk and public toilets are relocated to the roofed area. Parking for approximately 200 cars is placed under the square and is accessible through a tunnel from Sotkankatu street. From the parking garage you enter the square under the roofed area and on the south side of the square.

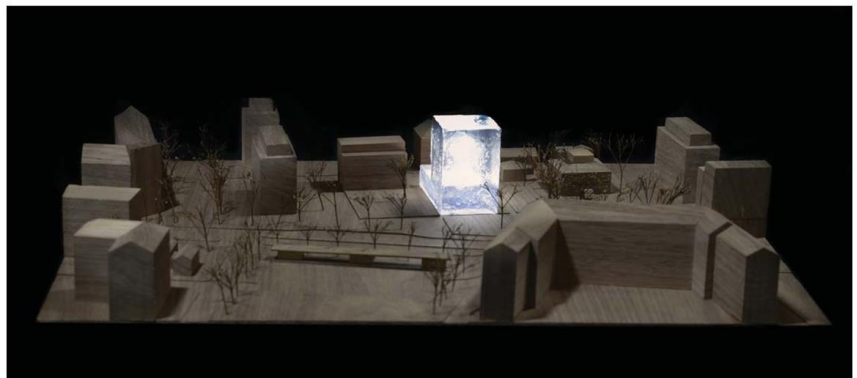
South of the the new terminal area the character of the original open square is preserved and much of the original cobblestone and historic light fixture are saved. The arc formed by shrubs is

completed into a circle using light fixtures enclosing the play area for children. The main cycling route along the western edge of Pyyrikintori Square will be preserved and a new separated pavement is planned on the eastern side of the square by removing the parking along the edge of the square.

Developments for future housing are placed at the suggested areas along Pirkankatu and Puutarhakatu (Buildings A,B,C and D) with approximately 13528 sqm gross area. The aim has been to reach the goal of the amount of square meter and to balance this towards the surrounding city structures and preserving as many of the existing trees as possible. All the plots have been planned to offer green recreational spaces. Parking can be placed under the buildings. Additional development is placed next to the museum extension (Building E). Approximately 2300 sqm gross area of offices and commercial space. A total of 15825sqm of infill development has been planned within the new area.

Communication diagram

Model photo

MUSEUM SQUARE ■ □ □ □ □ □

New Museum extension with city rooms

The museum building

The new building's spatial and material structure originates from the existing museum. The new building is constructed with local building techniques and natural materials from Finland making it highly sustainable and will have a minimal impact to the environment. All materials used in the construction, e.g. timber, steel and glass, has been chosen by its sustainability and its ability to be recycled, or be constructed of recycled raw material. The aim is to create a sustainable building with certification through BREAM or LEED.

The building is constructed out of a reinforced timber structure with a beam grid and space truss structure making it possible to have an open and flexible room layout for the foyer and the

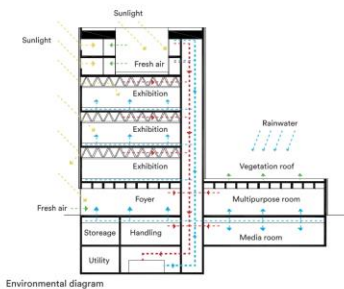
exhibition spaces. The building envelope is made out of recycled glass bricks made with industrialized Finnish craft techniques that echoes the old museum's tactile facade. The glass membrane diffuses the daylight creating a visually calm interior and during the dark hours illuminating the facade giving a sense of the activities inside the museum. At ground level the building has big glass openings towards the Museum Square and park. At the top floor of the exhibition spaces, as well as in the office break room and meeting areas, big windows are placed with views towards the city. The large roof above the multipurpose room and loading area is covered with vegetation which reduce the surface runoff during heavy rainfall.

As a visitor you enter the spacious foyer area from the Museum Square. The foyer has an integrated museum shop with loose furniture that can be stored away during events. A large reception desk and coffee station is located in close connection. This arrangement makes it possible for the same staff to serve both stations in less busy times. From the foyer you can directly access the multipurpose room with views to the Sculpture garden and the Museum of workers' housing.

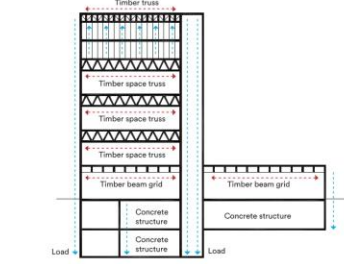
The existing museum exhibition and the media room is accessible from the foyer area through a large daylight stair into the existing basement. At this level the museum cloakroom and toilets

are located. The old museum layout will in principle stay as originally planned with a central staircase with encircling exhibition rooms.

The new exhibition spaces are stacked in three floors. All rooms are large tall spaces with varying possibilities for top and side lighting via the diffusing glass brick membrane. The ceiling structure can be controlled with further diffusing layers, artificial lighting or can be totally blackened out. The large exhibition rooms can easily be divided into smaller rooms which enable a wide range of curatorial approaches. The Tampere Taidemuseo will be a unique public building contributing both to the city and its inhabitants but also a destination worth a visit.

Environmental diagram

Structure diagram

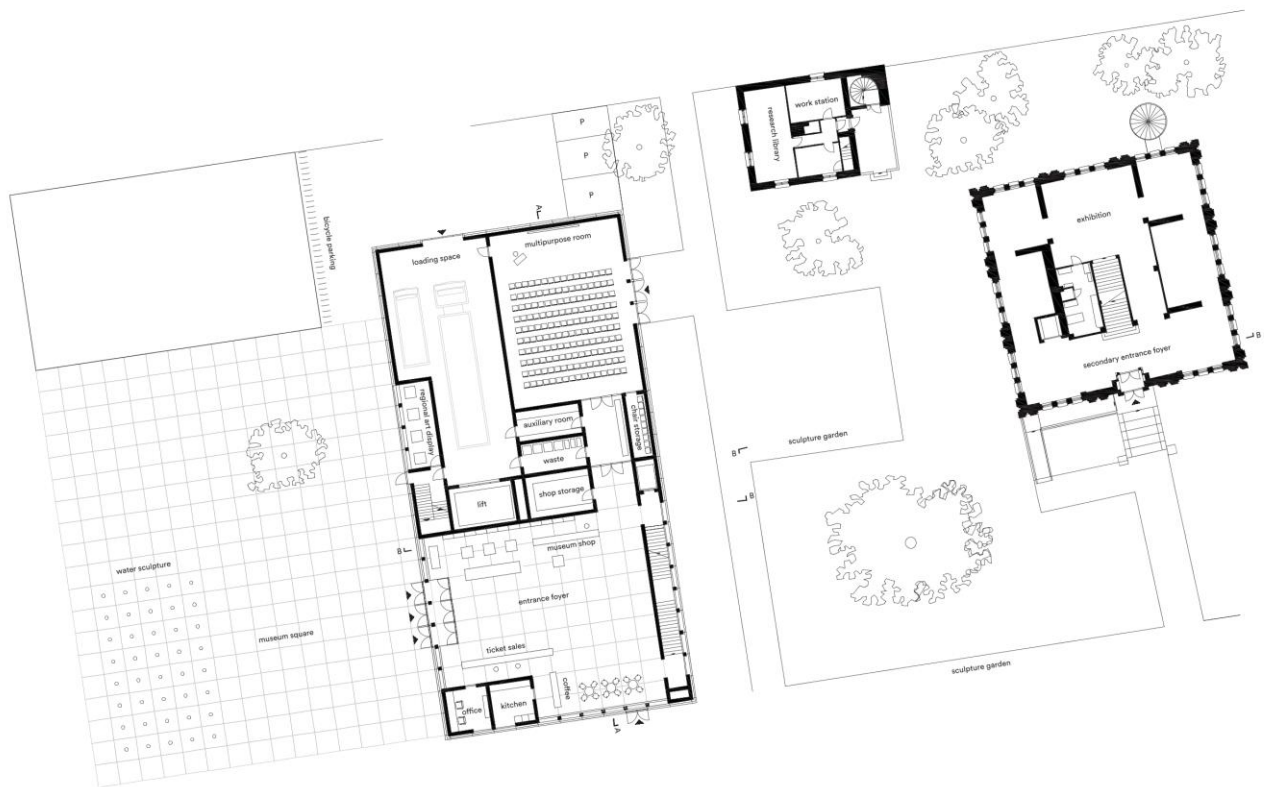

View towards the Museum Square

MUSEUM SQUARE

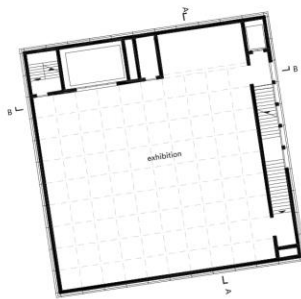
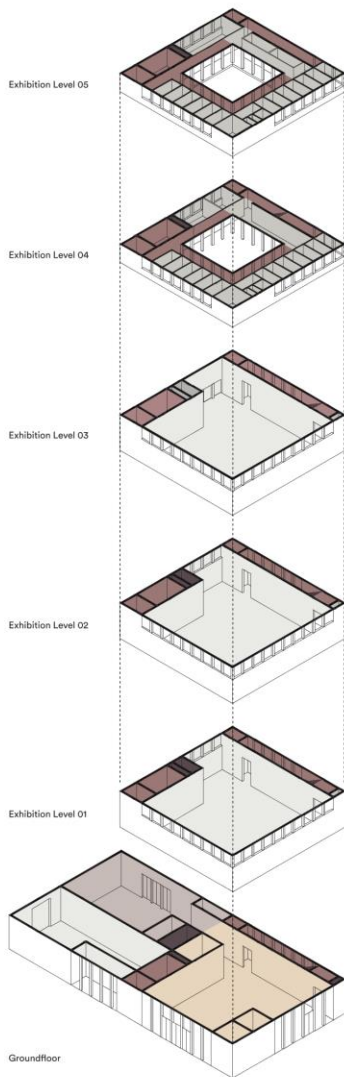

Entrance Foyer

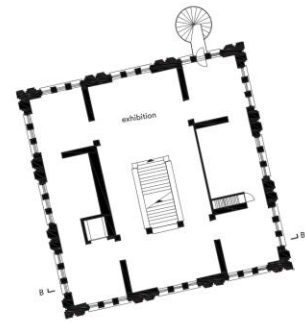

Groundfloor, 1:200 (A1)

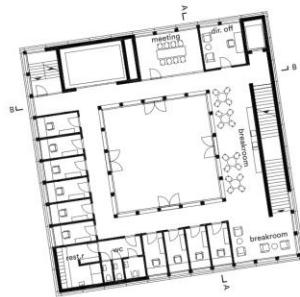
MUSEUM SQUARE

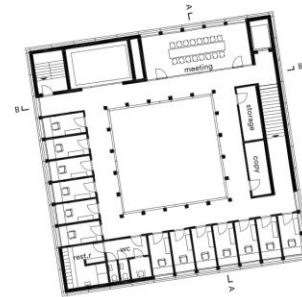
Exhibition Level 01-03. 1:200 (A1)

Exhibition Level 01

Office Level 04. 1:200 (A1)

Office Level 05. 1:200 (A1)

- Foyer Services
- Office Facilities
- Meeting Facilities
- Communication
- Exhibition Facilities
- Other Facilities

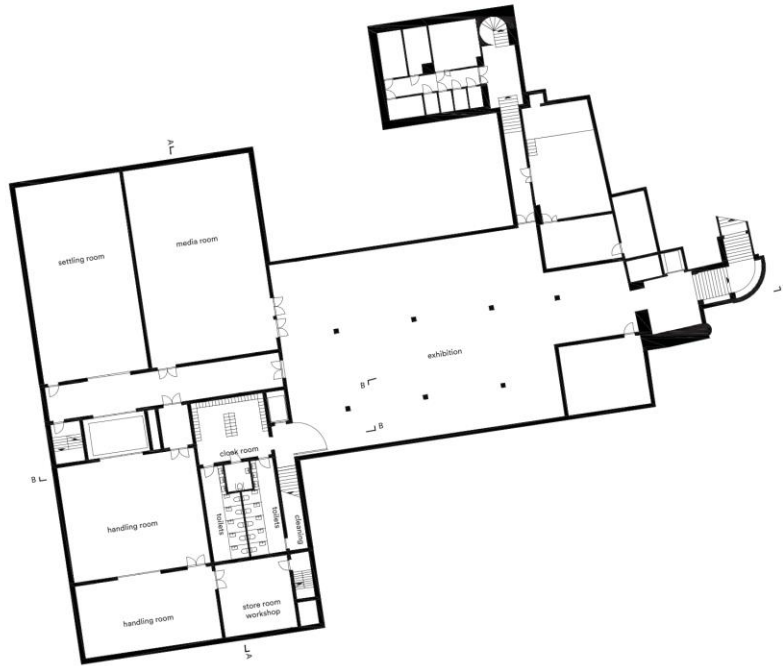
Exhibition Spaces

The open plan structure of the exhibition space allows for a wide range of curating possibilities. Adding temporary walls to the ceiling grid makes the construction of new shows fast and easy. The natural and artificial lighting can be controlled to fit a specific show or artwork. The smaller room facing north can be closed off from the bigger space, an area that would be suitable for smaller video installations or for showing sculptures. The plans below show six possible scenarios, but the possibilities are endless.

Exhibition space

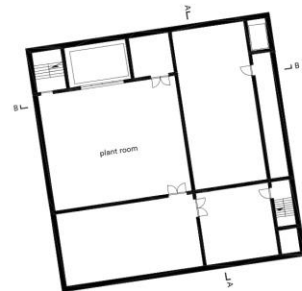
MUSEUM SQUARE

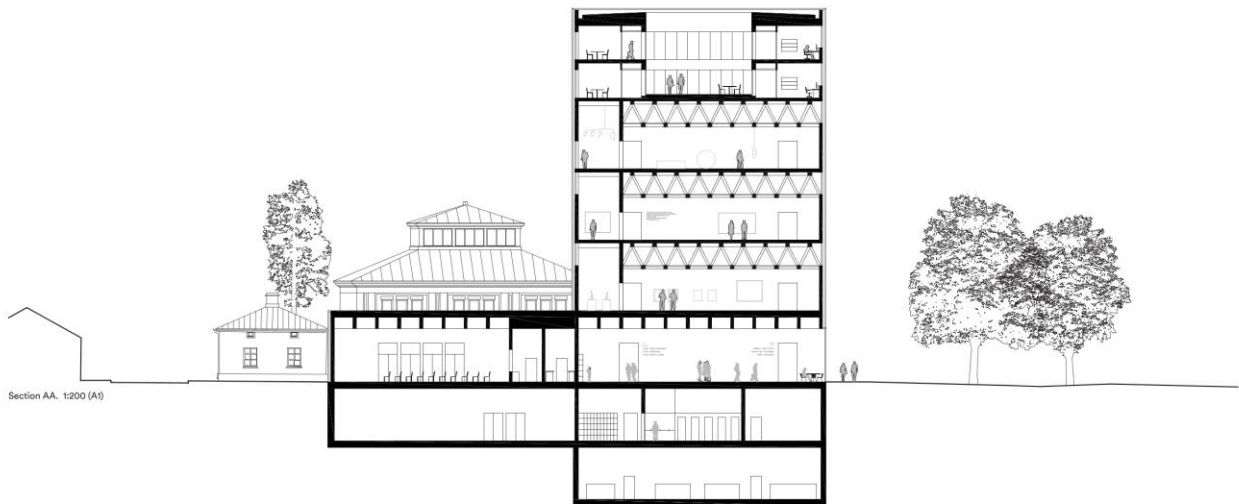
Basement -01. 1:200 (A1)

Areas in the competition proposal	m ²
Foyer services	451
Meeting facilities	231
Exhibition facilities	2017
Offices and Library	467
Other facilities	31
Net area:	3197
Total net room area:	3704
Gross area (Extension):	4991
Total Gross:	7038

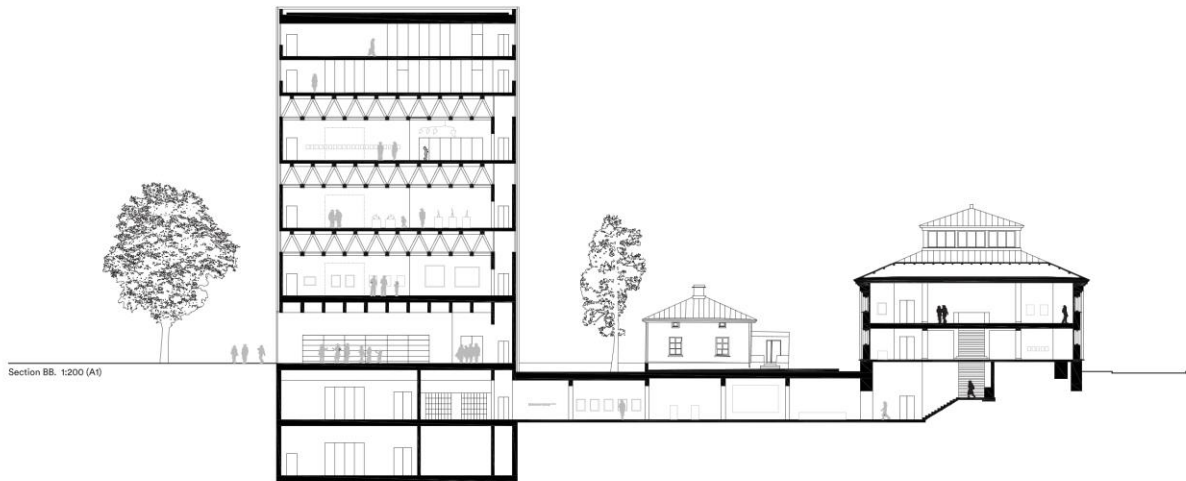
Areas in the new infill development	m ²
A Housing	1610
B Housing	3725
C Housing	3725
D Housing	4465
E Offices and commercial	2300
Total Gross:	16825

Utility level -02. 1:200 (A1)

Section AA. 1:200 (A1)

Section BB. 1:200 (A1)

MUSEUM SQUARE □□□□■□

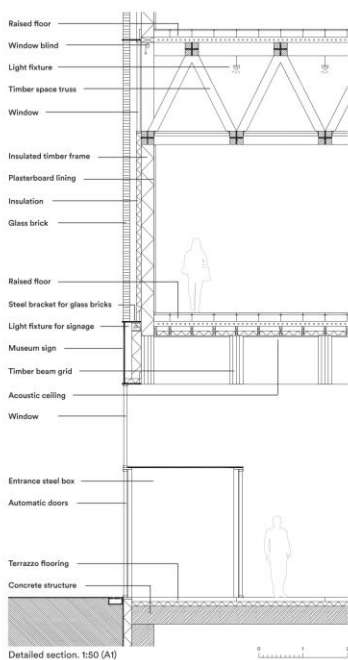
Elevation West. 1:200 (A1)

Elevation South. 1:200 (A1)

- Materials:
1. Glass brick
 2. Terrazzo
 3. Timber
 4. Stainless steel
 5. Brick
 6. Plaster
 7. Steel sheet

Detailed section. 1:50 (A1)

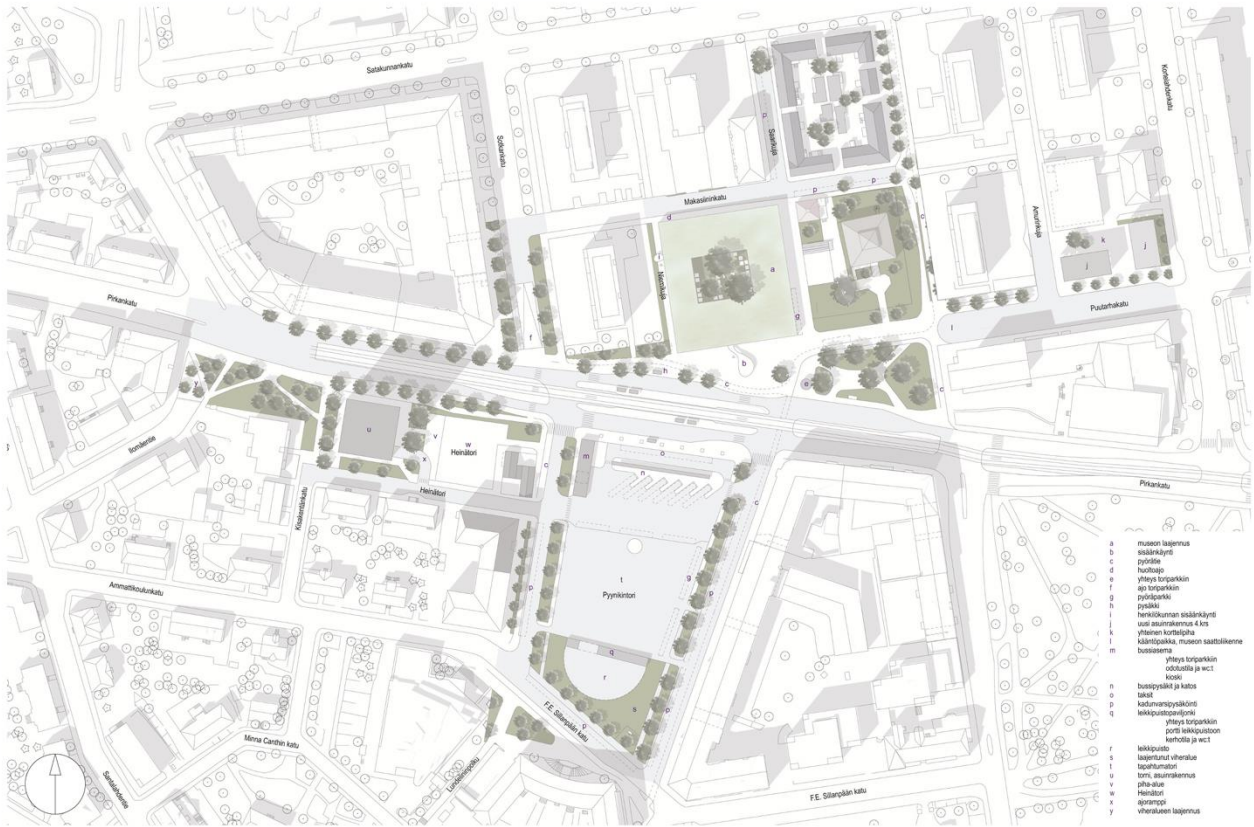

Entrance Facade. 1:50 (A1)

MUSEUM SQUARE □□□□■

Lunastus, ehdotus nro 113, nimimerkki

”LOOTA”

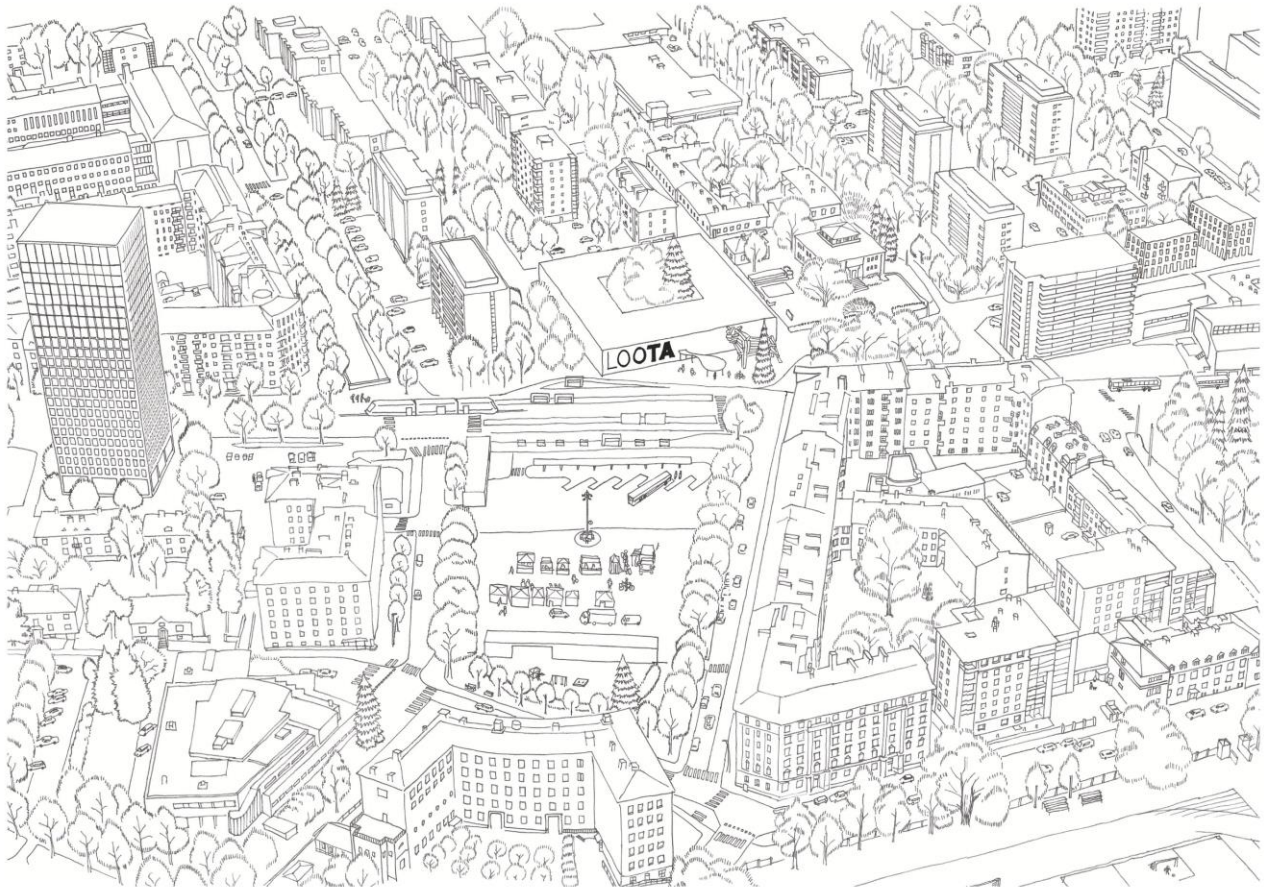
Kokonaissuunnitelma 1:1000

0 10 20

Näkymä puistosta näyttely- ja aula-tiloihin

LOOTA

Käipäluuleen havainnekuva

LOOTA

Tampereen taidemuseon laajennus Loota eheyttää kasvualuekannetta muodostamalla puuttuvan pääkseen Pyyrikintorin. Laajennuksen eteen rakennettava taidesaatio sekä vanhan ja uuden museon välinen tapahtumalla muodostava yhdessä Pyyrikintorin kanssa kiinnostavan aukuköiden sarjan, joka lukee alueen läpi kulkevaa polkijohtosuuntaista kevyenliikenteen reittiä kohti Amurin työläismuseokorttelia.

Lootan hahmo syntyy museon laajennuksen näihin päätöksiin (tulevat, näytelyt, huoltotilat ja toimistotilat) optimaalisesti sijoitellusta toistensa suhteen.

Ajatuksena on ollut palauttaa muistuma paikan vanhasta korttelirakenteesta, jossa puutarha on sijainnut umpikorttelin keskellä. Museoajatus säilyttää paikan ominaispiirteet, pöytänsä keskellä olevat puut säilytetään ja nurmialue nostetaan viherkatoksi.

Lootan arkkitehtuurin lähtökohhta on sama konstaanelattomuus kuin Engelin väljämaksuissa. Sen yksinkertainen muoto ja joustava sijaintijärjestely tarjoavat poikkeuksellisen vapaita ratkaisuja taidemuseon sisä- kuin ulkopuolellekin. Taidet voi ottaa sisätiloihin halluun eri tavalla ja eri laajuudessa. Taidet voi virrata puutarhaan, josta museo saa valonaa ja karaktäärisiä muuttuvien vuodenaikojen mukaan. Ukon taidet voi lähteä museon valkeisiin julkisivuihin tai levitetyillä uudelle museokorttelille. Näytelytilat on rajattavissa aina taitelijan haluamalla tavalla. Koko laajennus on mahdollista ottaa käyttöön yhtenä osana tilana. Tällöin näytelytilat kiertyvät puutarhan ympärille. Tilaa on helppo rajata ja rakentaa. Monitoimita ja siihen liittyvät tulopuolelta on mahdollista vuokrata myös museojen ulkopuolelta.

Rakennuksen julkisivut ovat paikalla muurattua valkoista tiilä, joka samentaa. Yksikertainen muoto ja kestävä materiaali ovat energiatehokkaita ja ekologisesti järkeviä, ne säilyttävät arvonsa ja ovat ajattomia.

Ilmanvaihtokoneet ja muut tekniset järjestelmät sijaitsevat julkisivua vasten sijoittuvien huoltotilojen päällä. Lämminvesijärjestelmä sijaitsee kellarissa.

Laajennus ja vanha museorakennus yhdistetään toisiinsa kellarin näytelytilojen kautta. Levä kunnas portakko johdattaa kellarin näytelytiloihin. Vanhan museorakennuksen tilat on pyritty säilyttämään mahdollisimman ennallaan. Entisrakennuksen sijoitetaan tutkijajärjestö ja tutkijoiden työtilat, jotta niiden käyttö on mahdollista myös museon olemassa oltuina.

Taidemuseon kutsuva sisälätkä sijoittuu uudelle museokorttelille Puutarhakadun päähän. Aukiota pinta sekä museorakennuksen väliin jäävä raitti päälystetään vaalealla tiellä julkisivujen tapaan.

Taidesaatiolla on yhteys Pyyrikintorin toriparkkin. Pyöriä on linjattu museonmuurin ja sen yhdistäytyä luontevasti alueen pyöräliikkeen. Aukiolta säilytetään vanha komea kuusi.

Kellopääni on liitetty osaksi museokorttelia kevyenliikenteen- ja pyöräilyn reitit huomioiden.

Pyyrikintorin muutokset nojautuvat torin historiallisiin arvoihin.

Toriluven alle on sijoitettu uusi 210-paikkainen pysäköintilaitos. Pysäköintilaitoksen ulkoisryhti sijaitsevat kahdessa toriluven sijoitettavassa paviljonkirakennuksessa sekä Museoakutiolla. Bussiasema sijoittuu luontevasti paikalleen, jossa se sijaitsee 30-luvulla. Asemarakennus muodostaa Vaakahuoneen kanssa portin Pyyrikintorin luoteisnurkkaan.

Bussiasemalle sijoitetaan kooksi, odotustila, wc-tilat ja yhteys toriparkin. Bussiaseman lisäksi torilla on tila myös taksille. Torin eteläreunaan sijoitetaan toinen paviljonki. Rakennus muodostaa portin ja rajaa vanhaan leikkupuolelle. Leikkupuistopaviljonki, joka palvelee sekä leikkupuolella, että toriluven tapahtumia, sijoitetaan wc-tilat, yhteys toriparkin sekä kerkohita.

Toriluven on jaettu liikenteelle ja toritapahtumille. Tuolevuudessa tapahtuma-alue voidaan talven esimerkiksi jäädyttää kastelepuoleksi, kesällä seillä voidaan järjestää erilaisia tapahtumia ja toimintaa. Leikkupuolella ja viherkatulla on kehitetty vartojen suunnitelmien pohjalta. Torin läheisyyteen on sijoitettu erotettu pyöräkaista.

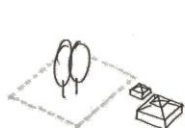
Käipäluulelle on sijoitettu museoajatuksen lisäksi n. 17 000-m² asuinrakentamista. Hienasuutoon on suunniteltu näyttävä asuintorni. Tornista tulee koko alueen uusi maamerkki. Tornissa on 25 kerrosta ja se sijaitsee Puutarhakadun komeana päätäen. Osa Heinätorista rajataan asuinrakennuksen käyttöön vanha mukakivievy säilytetään. Tornin alle rakennetaan maanalaista pysäköintä ja tarvittaessa Heinätorista säilytykset jätetään.

Museon entiselle pysäköintialueelle sijoitetaan korttelirakennetta täydentäviä asuinrakentamista. Sekä aukiokas, että päiväkoivi voivat käyttää yhteistä uutta leikkikenttää. Muurama integroidaan uudisrakennukseen.

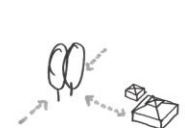
Liikennejärjestelyt pohjautuvat alueesta laadittuun alustavaan suunnitelmaan. Toriparkin ajetaan ehdotetusti Sotkankadulta. Henkisuutilla museon saattoliikenne tapahtuu puutarhakadun päällä ja bussilla Pirkankadun pysäkillä. Museon huoltoliikenne tapahtuu jatkossakin Maksimikadulta. Museon henkilökunnalle osoitetaan pysäköintipaikat entisrakennuksen pohjoispuolelta sekä yksi paikka entisrakennuksen sisälätkän edestä.

Laajusteet	900 brm ²
Museon laajennus	2870 brm ²
1 krs	702 brm ²
2 krs (tekn.)	4470 brm ²
yhteensä	
kellarit	680 h ² m ²
1 krs	2500 h ² m ²
yhteensä	3180 h ² m ²
Tilavuus	27180 m ³

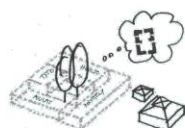
Muut rakennukset	
Asuinrakennukset Puutarhakadun varrella	
rakennus 1	960 km ²
rakennus 2	960 km ²
Tornit	
liikittävät	1200 km ²
asuintilat	13800 km ²
Bussiasema	160 km ²
Leikkupuistorakennus	115 km ²
Pysäköintihalli	6650 km ²

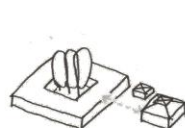
Laajennukselle on varattu puistotontti.

Museovieraiden pääsaapumisuunta on etelästä. Laajennuksen ja vanhan museon välinen halutaan toimiva yhteys. Luontevan huoltosuunnan on Maksimikadulta.

Museon näihin päätöksiin sijoitetaan toistensa nähden luontevasti. Syntyy korttelit.

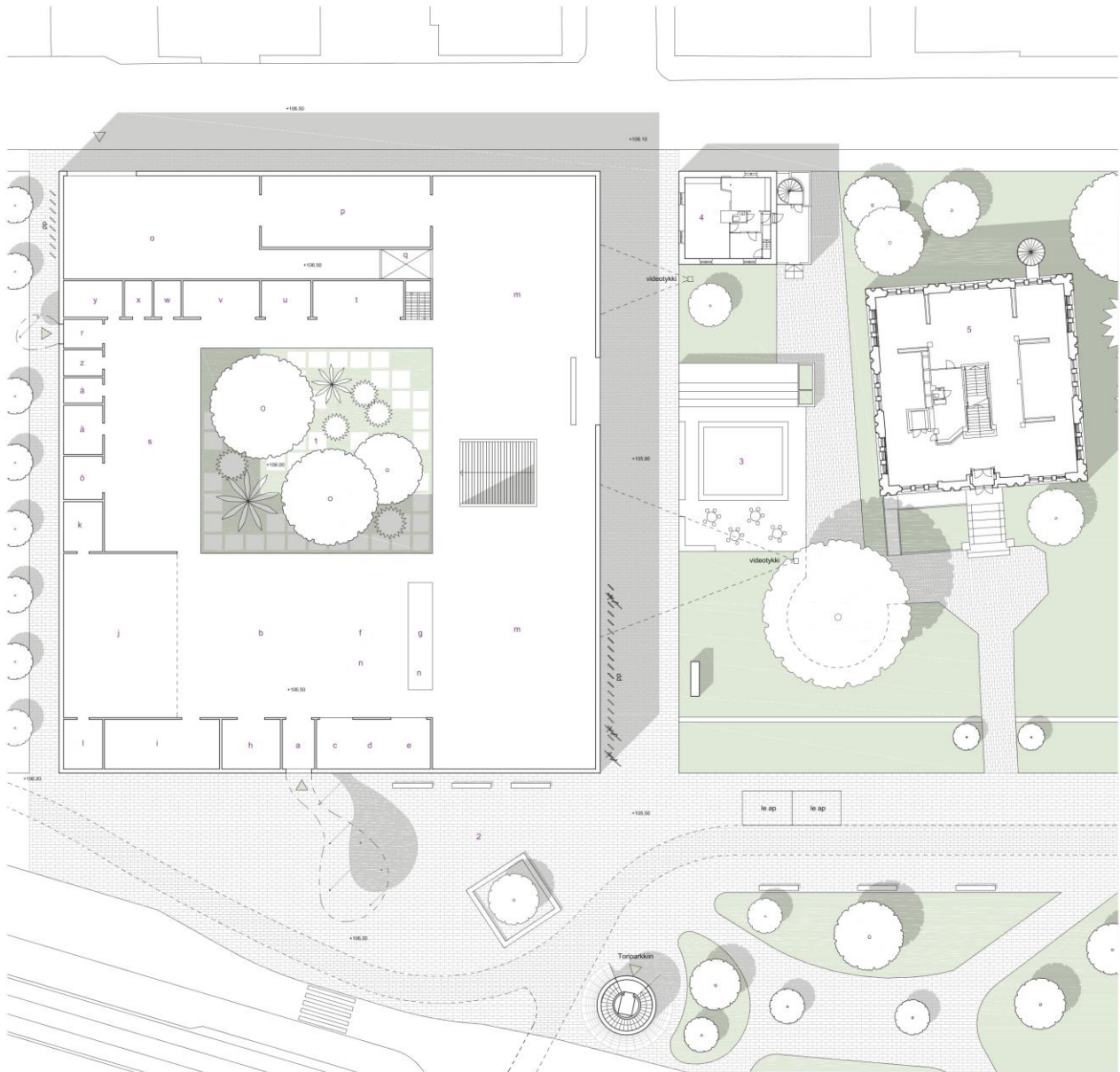

Engelin maksimin rästystäkorkeus määrittää laajennuksen korkeuden.

Puutarha ja viherkatu - puistotontti säilyy.

LOOTA

Aulupaivat

a	muson sisääntulo	17,0
b	sisäkäytävä	220,0
c	lipunmyynti	20,0
d	työkaluteilyt	12,0
e	kahvipöytä / keitto	30,0
f	musokaspa	100,0
g	väliversto	20,0
h	vaateräjälys	30,0
i	vestit	50,0

Kokoustilat

j	monikäyttö	200,0
k	agulat	20,0
l	tuohivarsto	20,0

Näyttelytilat

m	vaihtuvien näyttelyiden tilat	1000,0
n	älytaidemuseon näyttelykuna	20,0
o	lastaustila + jätetuone	215,0
p	käsityötila	120,0
q	hissi	15,0

Tomistotilat

r	henkilökunnan sisätilä	10,0
s	tomistotila	200,0
t	kokoushuone	40,0
u	kokoushuone	20,0
v	laulokita	30,0
w	laulokittien keittö	10,0
x	sivostos	10,0
y	wc-tilat	20,0
z	marikka	10,0
ä	kopio yms.	10,0
å	varasto	20,0
ö	istua	15,0

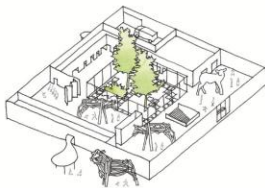
Ulkotilat

1	puutarha	485,0
2	taideseko	
3	teipattumatori	
Vanhat rakennukset		
4	tutkijajästo, työtila	65,0
5	kokeliansäilytys	

Pohjapiirustus 1. kerros 1:200

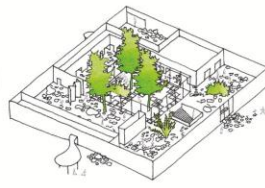

MUSEON KEHÄT
NÄYTTELY MINA AKKUYRIKKÄ

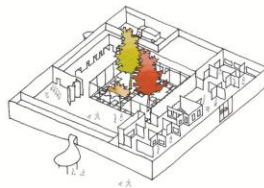
Kovalla valo herää.
Puislon valkoinen vaihtuu vihreäksi.
Äkkijän lehmät päästetään ulos.
Musikkokukat työstävät taido-esityksen.

MUSEON KESÄ
NÄYTTELY OLAFUR ELIASSON

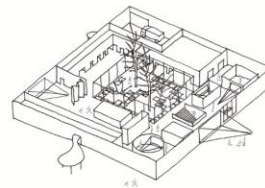
Kesällä leikkoon talvi valo.
Puislon vihreys värjää sisätilat, taido levittäytyy ulos.
Olafur Eliasson ottaa koko lajimuksen käyttöönsä.
Tapaturmat työstävät talon.

MUSEON SYKSY
NÄYTTELY HELENE SCHJERBECK

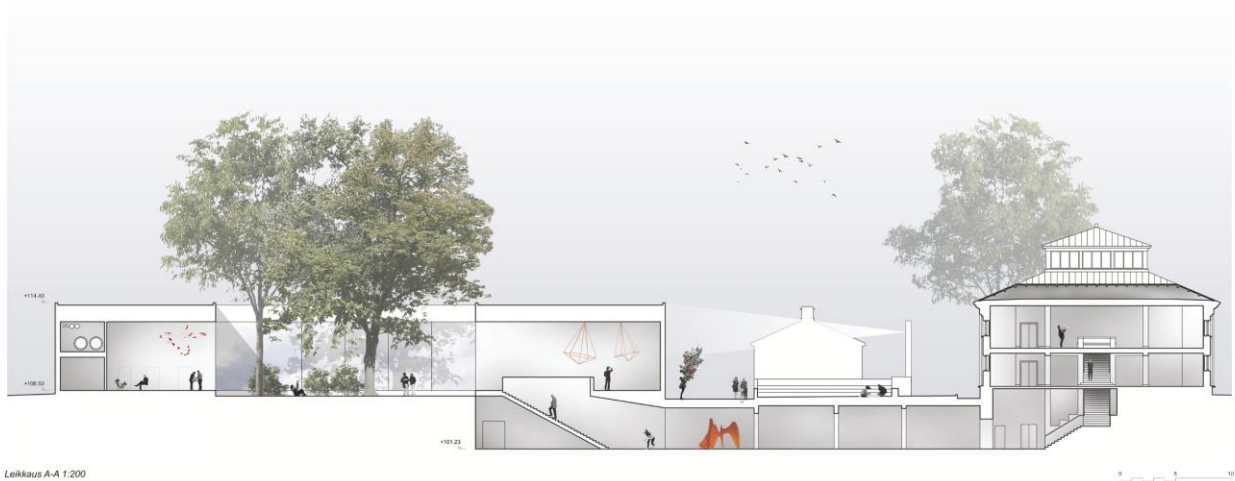
Syksyllä valo vihenee, tilat pimenevät.
Ruskan sävyt tuostollivat tummaksi.
Schjerbeckin muokkivat säilytyksiä valkoiset seinät.
Tampereen design- ja arkkitehtuurinätkö tuo tapaturmia.

MUSEON TALVI
NÄYTTELY AV-ARKKO

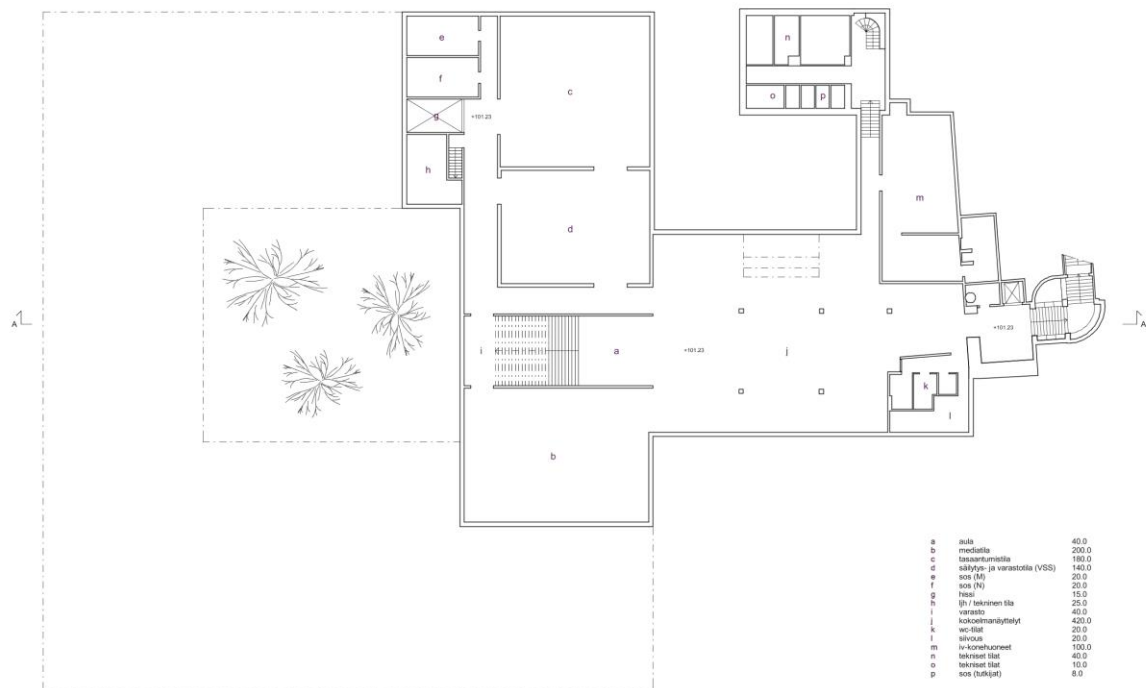

Talvella valon määrä vähenee.
Lumi ja jää muokkavat tilaa.
Av-Arkon taido valaisee seinät.
Työpajat herättelevät rukouksa kansaa.

LOOTA

Leikkaus A-A 1:200

Pohjapiirustus kellarin 1:200

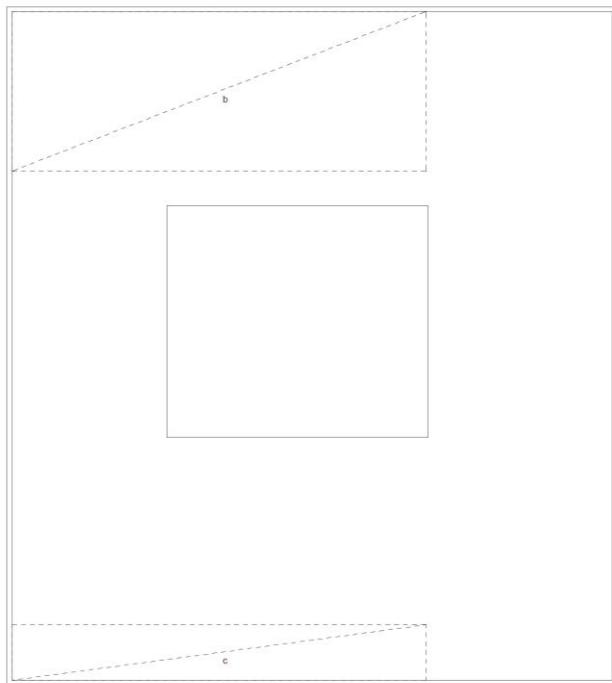

Julkisivu etelään 1:200

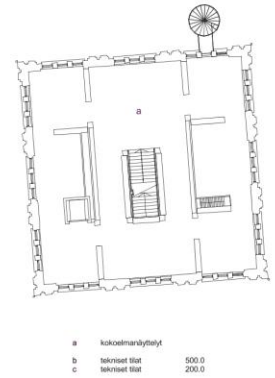
LOOTA

Julkisivu itään 1:200

Pohjapiirustus 2. kerros 1:200

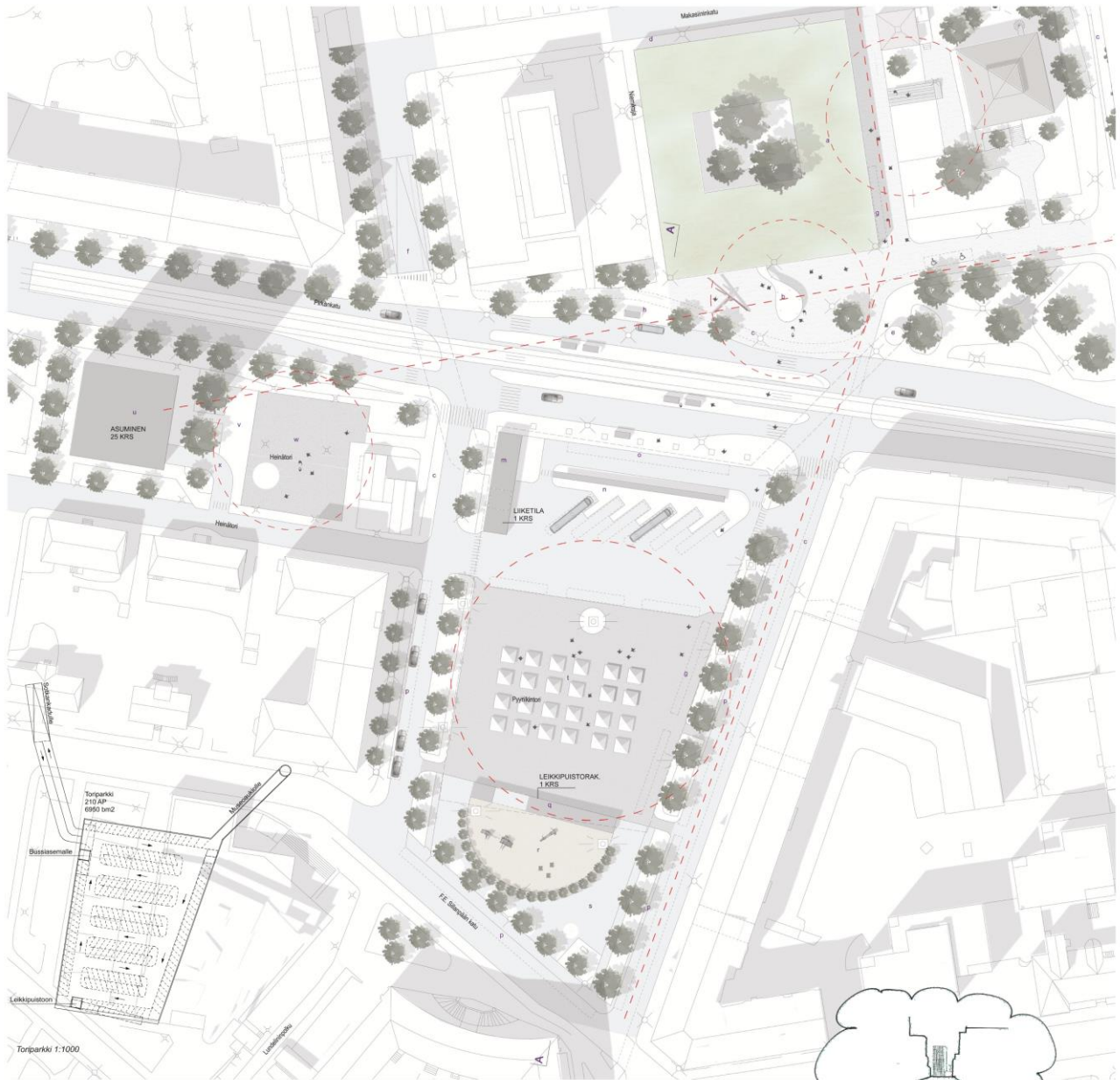

- a kokonaisuudet 500.0
- b tekniset tilat 500.0
- c tekniset tilat 200.0

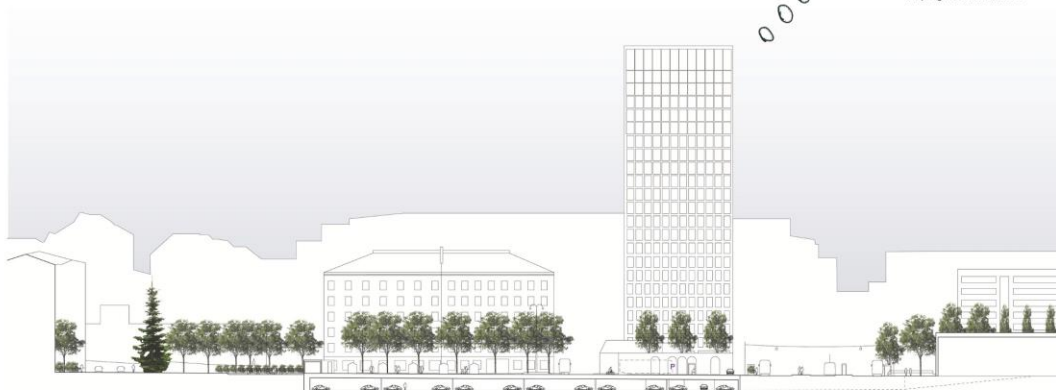
Julkisivu itään 1:200

LOOTA

Osa-alue suunnitelma Pyyrikintori 1:500

Asuintorni Puutarhakadun päätteellä.
K kaupunginosan maamerkki.

Alueleikkaus A-A 1:500

LOOTA

Näkymä näyttelytilasta, josta näkymä vanhaan museorakennukseen.

Taidemuseon sisäänkäynti.

Kunniamaininta, ehdotus nro 21, nimimerkki

”THE MIND PALACE”

The Stone Garden

A stone garden is a careful composition of seemingly randomly, yet very deliberately placed stones, enjoyed in the peaceful setting of a garden.

Tampere Art Museum is a stone garden. The oldest stone, the granary, is older than the surrounding garden. Three new stones provide the spaces for the extension of the art museum.

A free composition of masses is an appropriate solution for the art museum site, where the grid of Amuri joins to the more freeform city plan south of Pirkankatu. The largest stone is positioned as a landmark at the visual intersection of Puutarhakatu and Saarikuja. Its lowest corner bows towards the old museum, while its highest is raised as a greeting towards Pyyntikintori.

The Stone Garden is a place for a meditative experience in contrast with the activities of everyday life. To preserve the special atmosphere, the Garden should be preserved of residential or commercial building. More stones might be added in the future, but these will be similar in character to the cultural functions of the art museum. The new apartment buildings are simple blocks with wedges cut

off them in places where justified by the city structure. The ground floors contain commercial spaces, above them are apartments.

At Pyyntikintori, a new canopy extends along the north side of the square where the bus station and tram stop are.

Site plan 1:1000 and aerial image of Pyyntikintori from the south

The Stone Garden

A stone garden is a careful composition of seemingly randomly, yet very deliberately placed stones, enjoyed in the peaceful setting of a garden.

Tampere Art Museum is a stone garden. The oldest stone, the granary, is older than the surrounding garden. Three new stones provide the spaces for the extension of the art museum.

A free composition of masses is an appropriate solution for the art museum site, where the grid of Amuri joins to the more freeform city plan south of Pirkankatu. The largest stone is positioned as a landmark at the visual intersection of Puutarhakatu and Saarikuja. Its lowest corner bows towards the old museum, while its highest is raised as a greeting towards Pyynikintori.

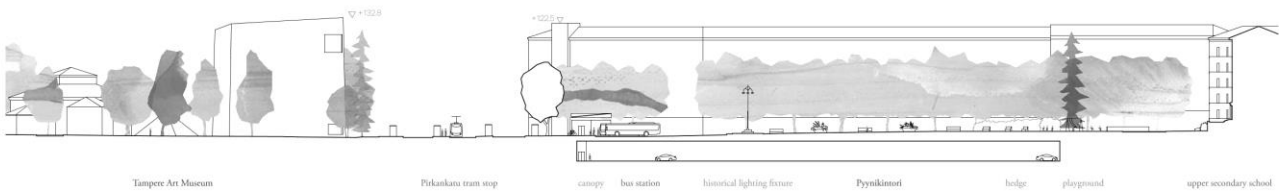
The Stone Garden is a place for a meditative experience in contrast with the activities of everyday life. To preserve the special atmosphere, the Garden should be preserved of residential or commercial building. More stones might be added in the future, but these will be similar in character to the cultural functions of the art museum. The new apartment buildings are simple blocks with wedges cut

off them in places where justified by the city structure. The ground floors contain commercial spaces, above them are apartments.

At Pyynikintori, a new canopy extends along the north side of the square where the bus station and tram stop are.

Site plan 1:1000 and aerial image of Pyynikintori from the south

The Frame of a Painting

Pyyrikintori is a historical painting. Beautiful as it is, it only has to be properly framed. Edges are the most important part of a town square.

The north edge of Pyyrikintori is for the transport hub. The bus piers are located close to the new tram stop with bicycle parking in between. The folding roof structure canopy provides weather protection for passengers and unites the never ending movement of the transport hub under a single visual gesture. A kiosk and access to the underground parking lot are located at opposite ends of the canopy. The west and east edges are green areas for taking a pause. Here are large flower plantations in huge ceramic pots and sturdy benches under the trees for observing street life. Bike lanes run along the

edges from north to south.

At the south end, the historical hedge has been moved five meters to the north to make space for the playing ground. The hedge acts as a protective barrier between the playing ground and the square, while a small gate through the hedge keeps the two connected. The E. E. Sillanpää memorial has been moved to a more prominent place between the concert hall and the school building.

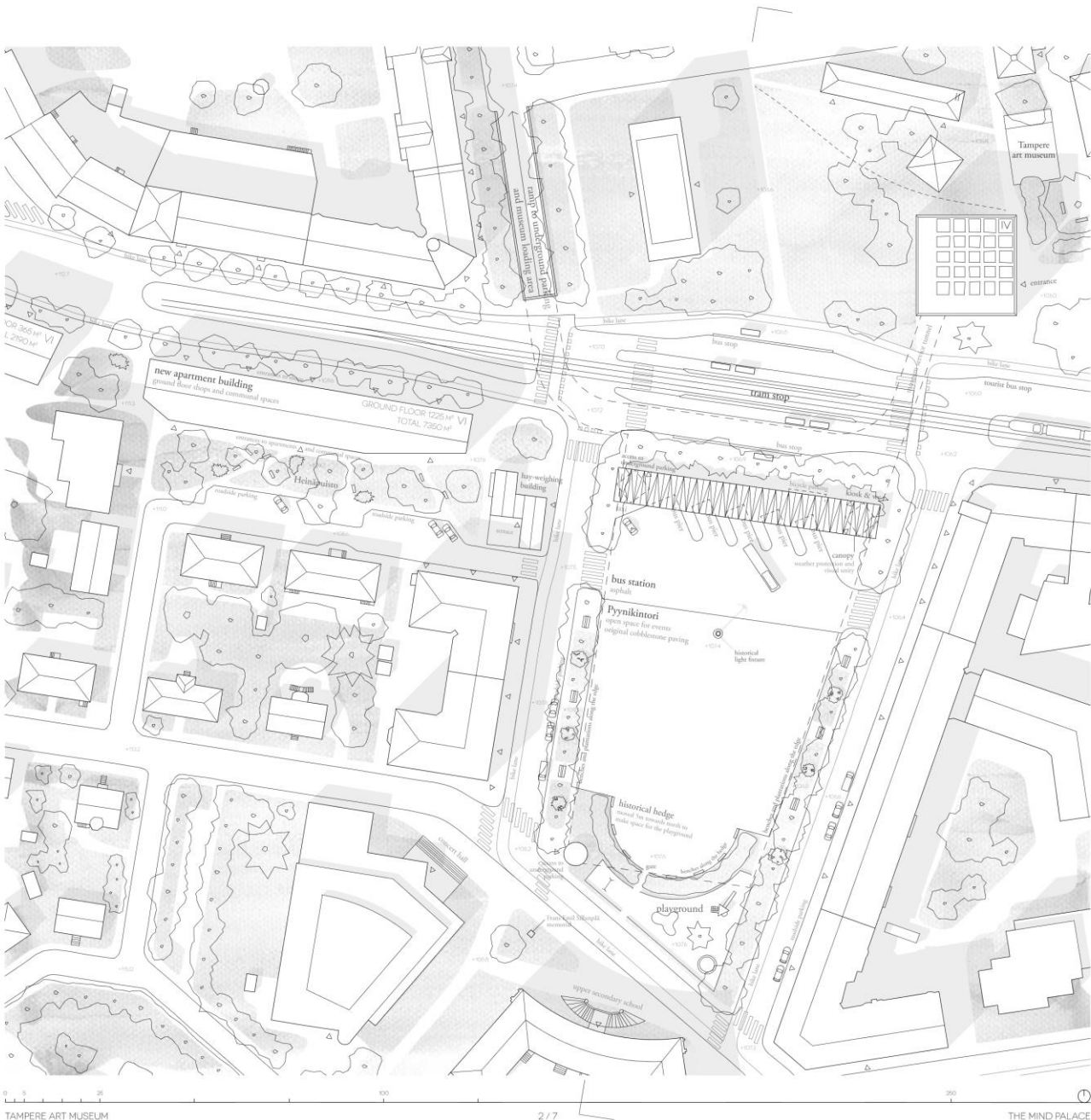
The center of the square is left empty, free to be used for various events and marketplace activities. The open space gives emphasis to the historical lighting fixture and allows the full appreciation of the historical facades and treelines.

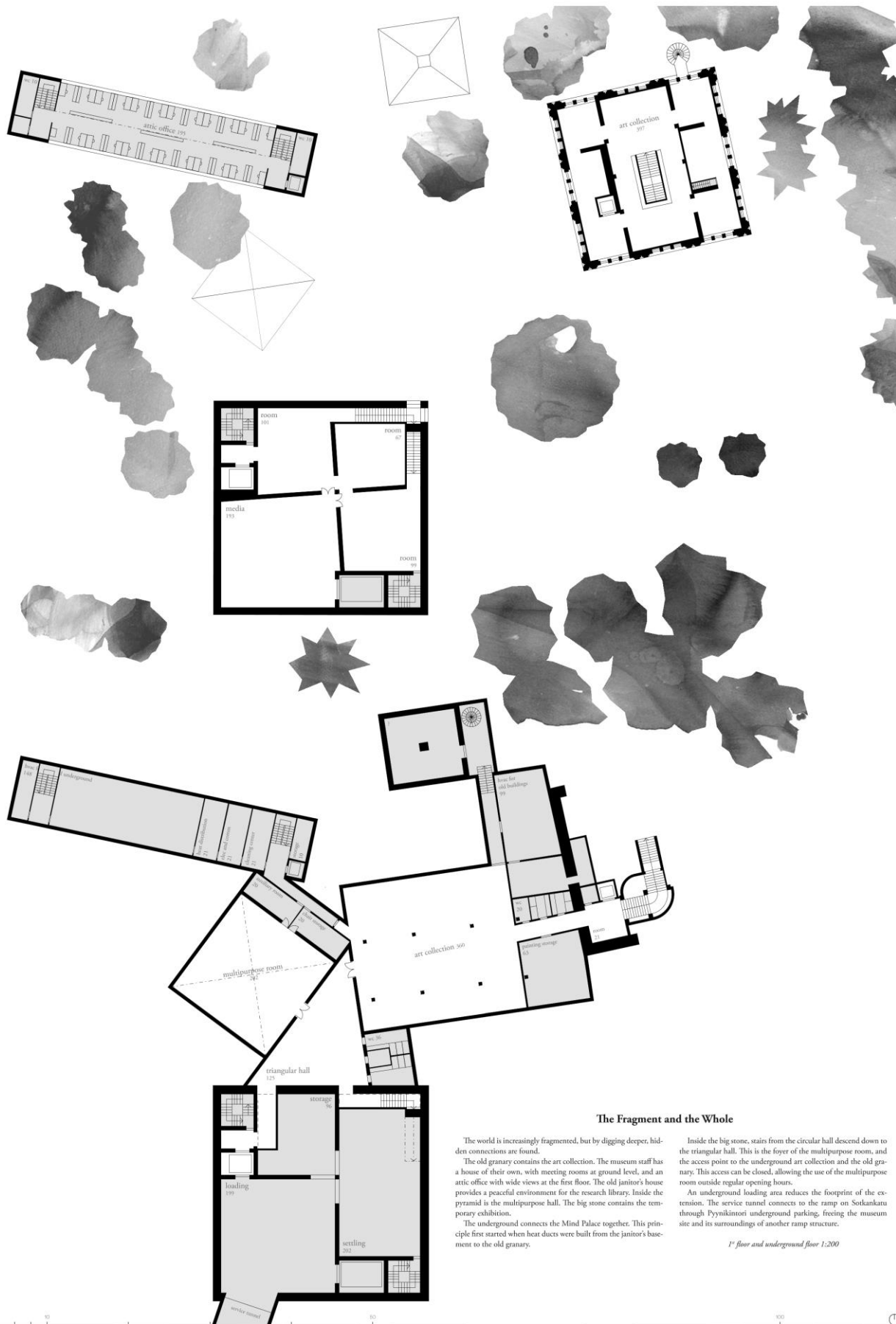
The ramp to the underground parking is located at Sotkankatu.

The same ramp also serves the art museum loading area.

The new building along Pirkankatu contributes to a unified city structure by conforming to the height and roof shape of its neighbors across the street. It further clarifies the role of Pirkankatu as a major city street and leaves a green open area west of the historical hay-weighing building. The east end of the building joins the group of vertical elements north of Pyyrikintori: the corners of the historical apartment blocks, the Amuri apartment building, and the high corner of the Mind Palace.

Site plan and section of Pyyrikintori 1:500 and a view along Pankarhokatu

The Fragment and the Whole

The world is increasingly fragmented, but by digging deeper, hidden connections are found.

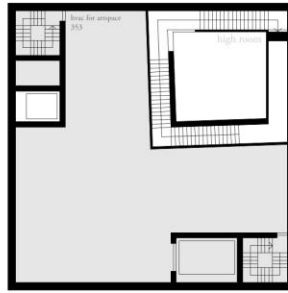
The old granary contains the art collection. The museum staff has a house of their own, with meeting rooms at ground level, and an art office with wide views at the first floor. The old janitor's house provides a peaceful environment for the research library. Inside the pyramid is the multipurpose hall. The big stone contains the temporary exhibition.

The underground connects the Mind Palace together. This principle first started when heat ducts were built from the janitor's basement to the old granary.

Inside the big stone, stairs from the circular hall descend down to the triangular hall. This is the foyer of the multipurpose room, and the access point to the underground art collection and the old granary. This access can be closed, allowing the use of the multipurpose room outside regular opening hours.

An underground loading area reduces the footprint of the extension. The service tunnel connects to the ramp on Sotkankatu through Pyyrikintori underground parking, freeing the museum site and its surroundings of another ramp structure.

1st floor and underground floor 1:200

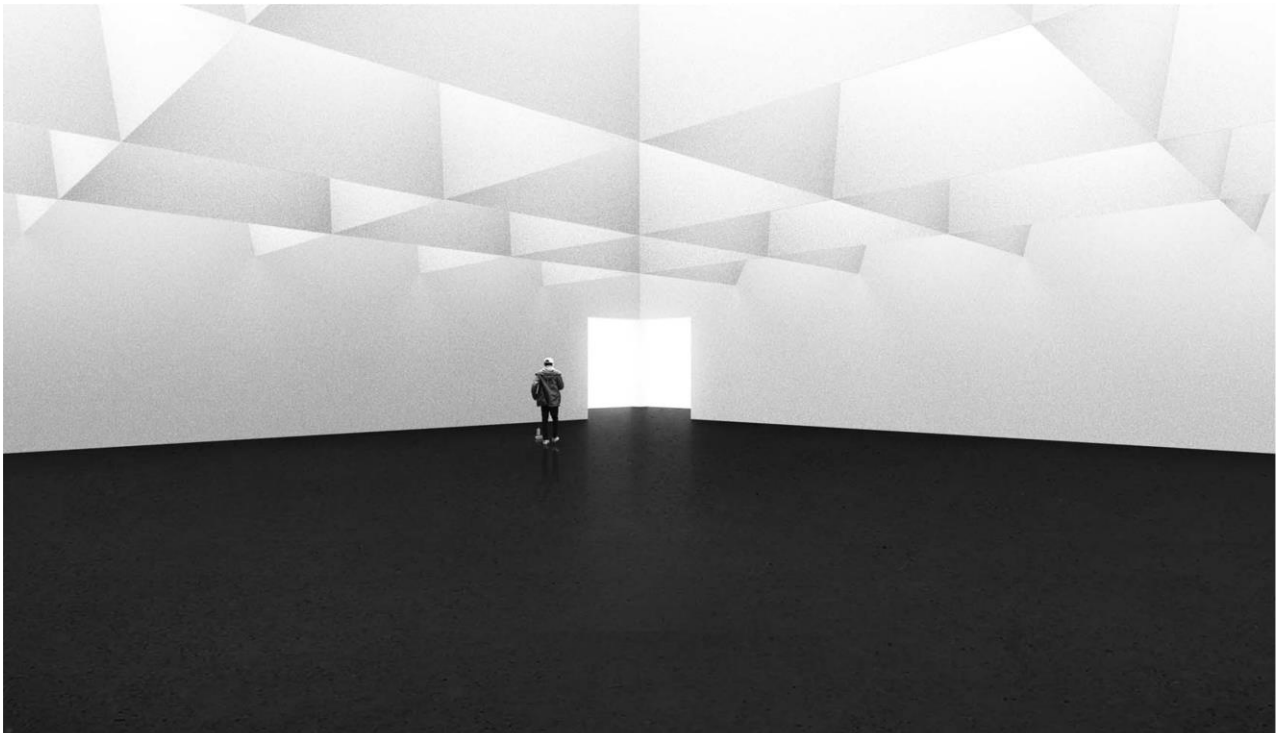
Inside

Meanwhile, the stairs guide you in a spiral through the temporary exhibition rooms. On the way you find observation points: one looking outside towards the old granary, two with views to rooms below. The inner walls rotate floor by floor from the Amuri grid at street level to the north-south-east-west orientation of the stone. The resulting non-orthogonal corners produce rooms like those in much older buildings, while the ever changing grid keeps on distancing you from the orientation of your usual world.

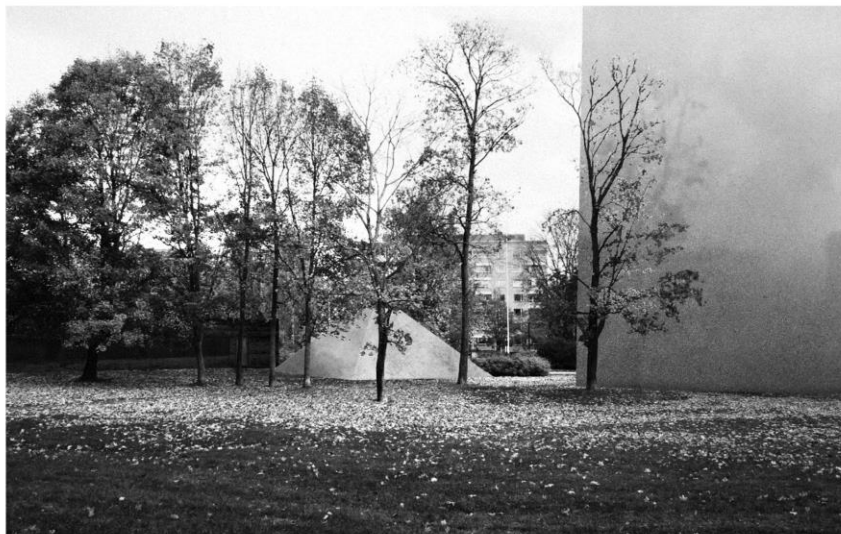
The top floor is a large hall with a north-south-east-west grid of skylights. At the final corner you find a fourth observation point with a view towards Pynnikintori, reconnecting you with your everyday surroundings with an entirely new point of view.

2nd and 3rd floor with technical space in between 1:200 and a view from the top floor

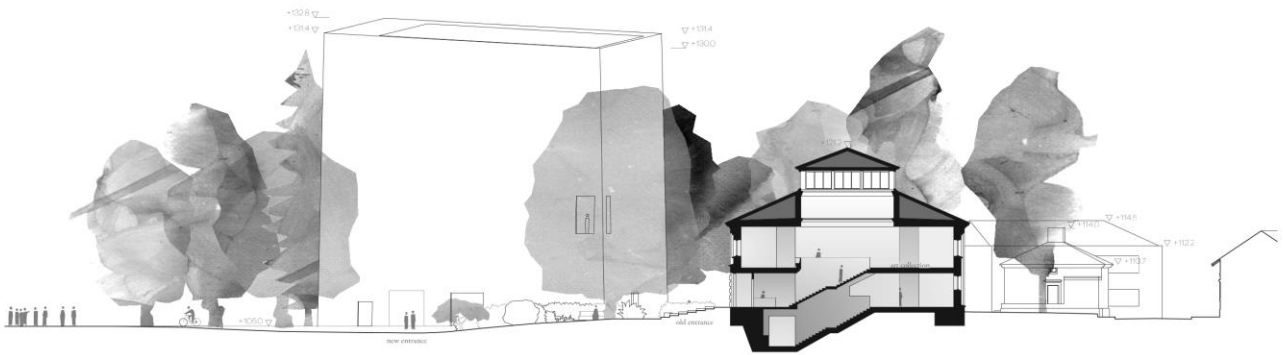
NET AREA : 3708 M²
GROSS AREA : 5261 M²
VOLUME : 22370 M³

Black and White

A view across Pirkankatu, a view along Saarikuja with Amari Workers' Housing on the left, and a view from Niemikuja.

Concrete

The old granary is built of rough brick, an ordinary but durable material suitable for an important storage building. Only today we see its intentional roughness as beautiful. In the present age, concrete is the ordinary but durable material which we are the masters of. The extension of the Mind Palace is built entirely of concrete. The facade of the big stone is of concrete, poured on site and then

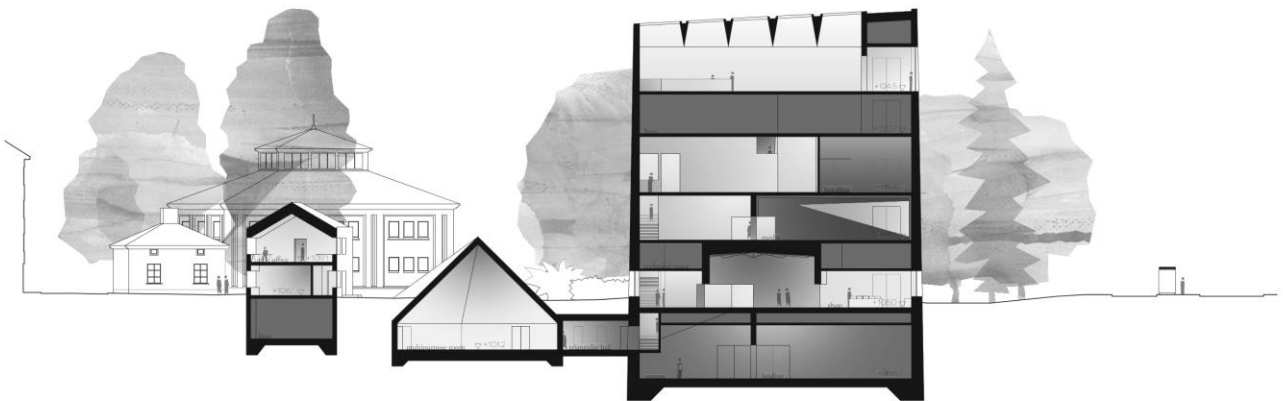
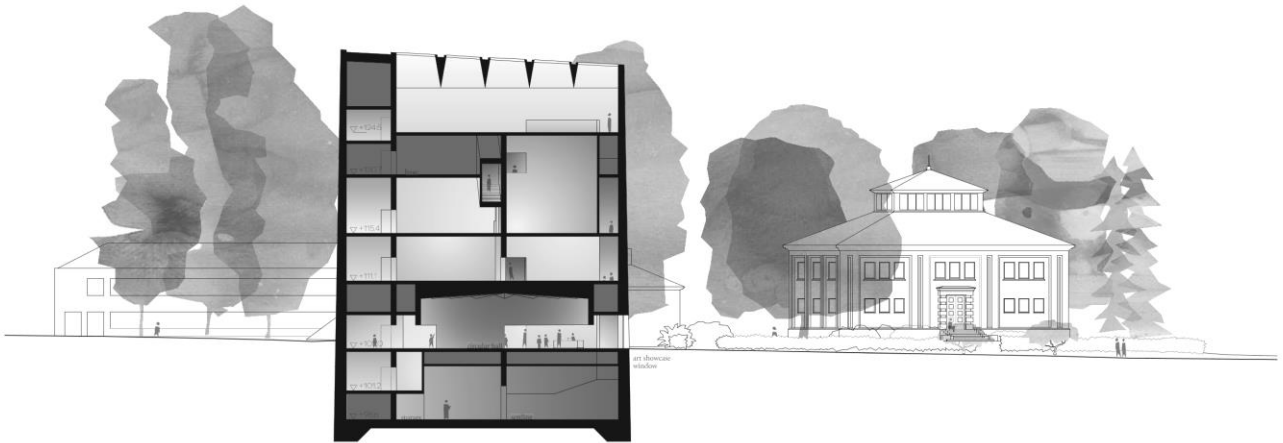
polished, forming a continuous smooth surface faintly reflecting its surroundings. The outer surfaces of the walls are tilted inwards in a 1° angle, while the roof is tilted 3° in both directions. All this makes the big stone appear less like a building and more like an object, perhaps like the head of a colossal being – or perhaps simply like a big stone.

The staff house is of black, rough concrete poured on site, with a hipped roof of black sheet steel: like a piece of charcoal or a rough black crystal. In shape, it reflects the Workers' Housing of Amuri, in material, the stones of Tampere Art Museum.

The pyramid is an ancient stone of mystery. Not promising any answers, yet welcoming to explore, mystery provokes the mind and

engages us in a process of finding out – a suitable quality for an art museum. The pyramid is clad with white polished stone, evoking the image of an iceberg, hinting at the unseen beneath the surface.

sections 1:200

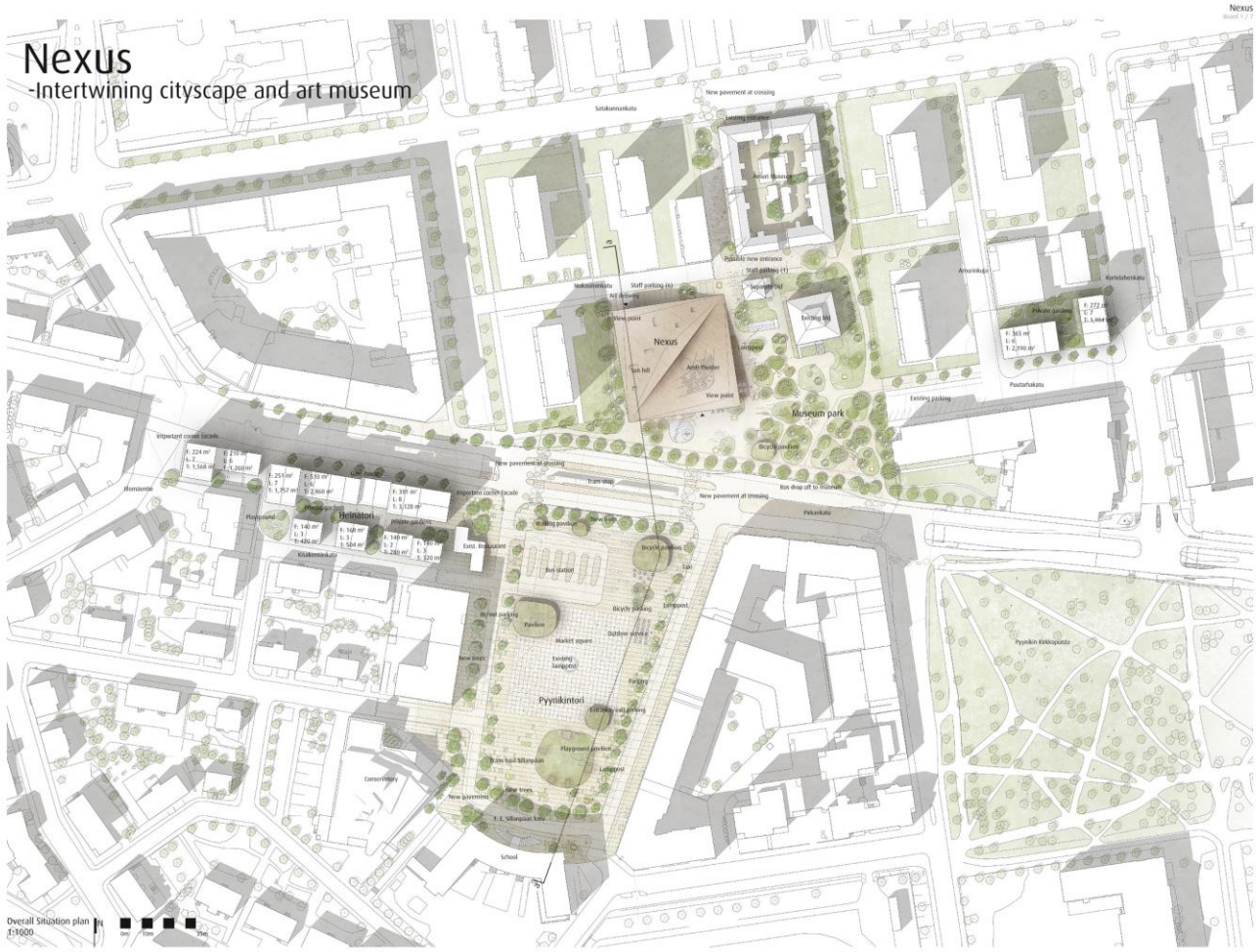
0 2 4 6 8 10
TAMPERE ART MUSEUM

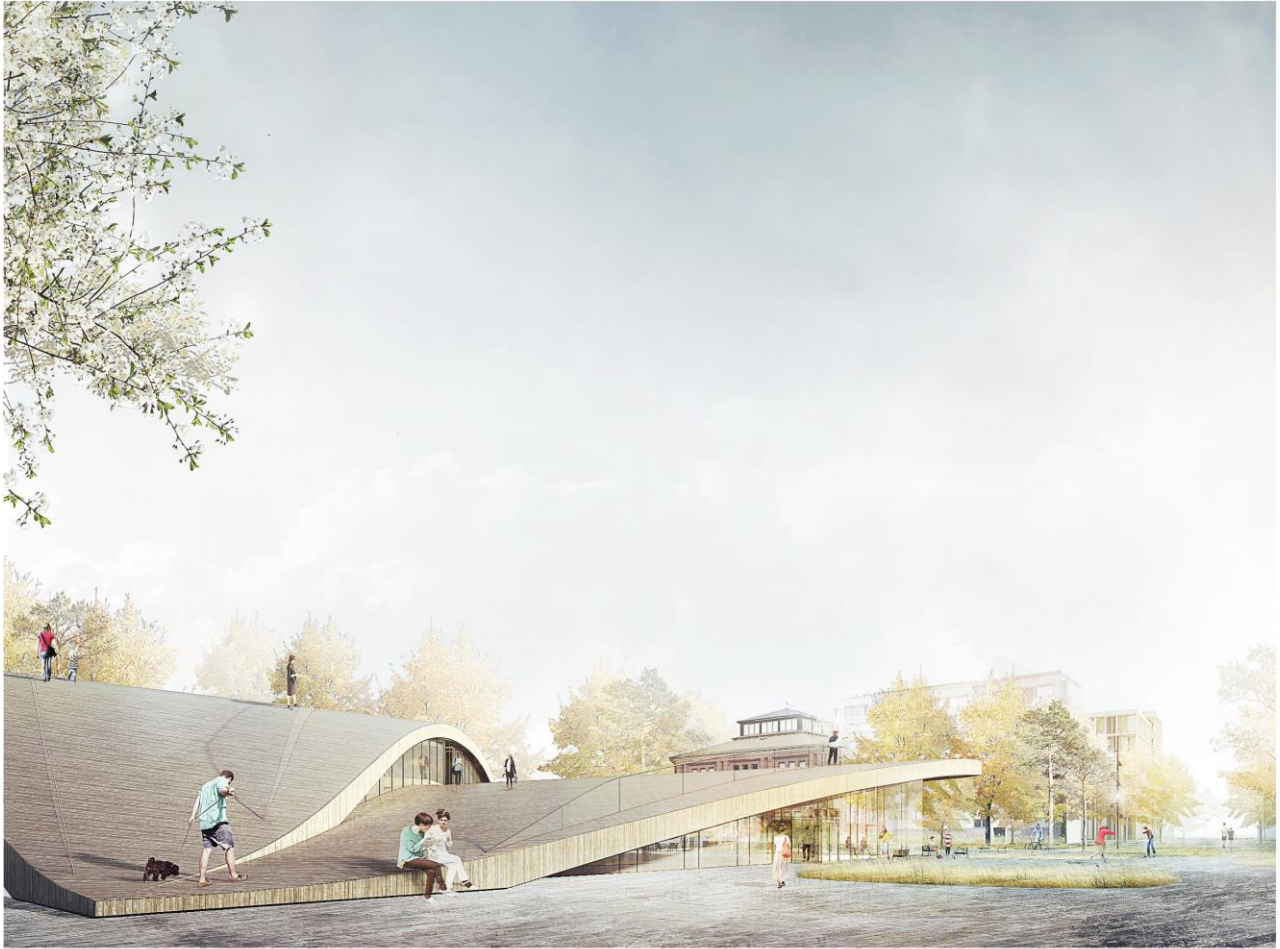
7 / 7

100
THE MIND PALACE

Kunniamaininta, ehdotus nro 82, nimimerkki

”Nexus”

Cityscape links

We have made the new museum an important centerpiece attractor in the cityscape - it will be a pivot point navigating the cityscape. The site links directly to important urban connections such as Pynnäntori, Pynnin Kikkupunto and Väinö Linnan Puisto - It is an urban hinge where main city flows crosses the museum site. The museum layout and urban strategy will tie these flows together.

One Museum park

The existing Taidemuseo is a park museum. This will be the nature of the whole museum entity. Seen from Pirkankatu the museum buildings will be a beautiful background for one museum park. From other access points the park will drip out and invite people in and through the area. The Museum park includes the Amuri Museum and with the possibility to move the entrance to the Amuri Museum the the south west corner will further strengthen the connection to the museum park.

The Museum Typology

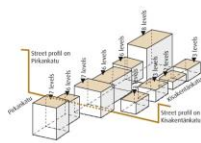
The square footprint of the existing museum buildings - emphasised by the roof structures - are mirrored by the footprint of the museum extension. This creates a characteristic museum building typology opposed by the surrounding rectangular and perimeter block. And a museum typology that is open to all sides and includes the multiple city directions meeting at the site.

Museum Point the vue's

The existing Taidemuseo are discretely setback from the streets. The extension becomes a point the vue in the street-scape's strengthening the museum plot as an urban hinge and the museum as a important functional destination in the cityscape.

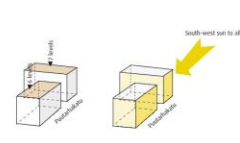
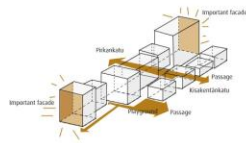
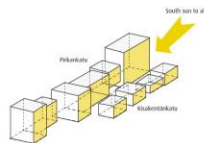
Connections with the city

The Museum park and Pynnäntori are designed as two urban spaces with their own identity and potential activities. The Museum park with many small paths and micro squares cross-crossing the site creating a romantic new interpretation of a 1000th centenary park. Pynnäntori is a large multifunctional space for events and sports. The park and the square are strongly linked though path running directly through the site.

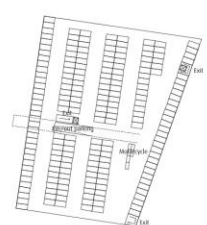
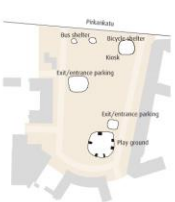
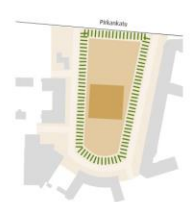
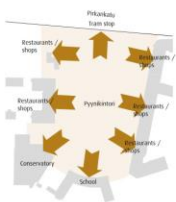
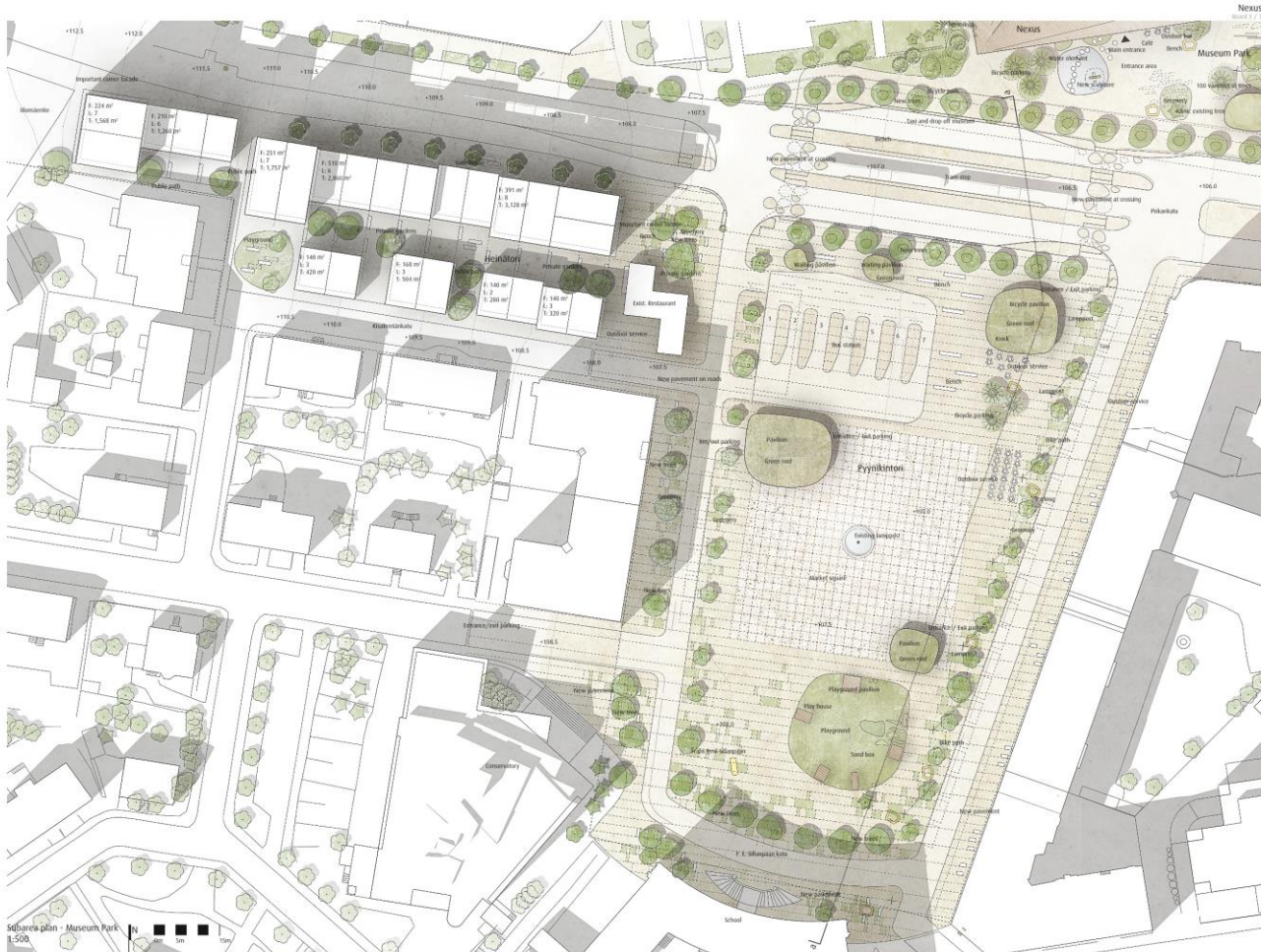
The Heinäpuisto development

The existing classic architecture around the Pynnäntori with perimeter buildings and strong architectural detailing on corners and at entrances are in a new interpretation continued. 6-8 story apartment buildings frames the streetscape along Pirkankatu. Towards Pynnäntori the facade of the building should be designed and detailed as a important corner site overlooking the square and museum area and have an open public function at ground level. A similar architectural focus should be on the corner building of Ilmanteentie and Pirkankatu. Towards Keskuskatu down scaled to 2-3 level row houses which form a harmonic street profile with the existing houses.

The Puutarhakatu development

At the Puutarhakatu two buildings with 6 and 7 levels are positioned along the street creating a defined street scape. The Puutarhakatu development At the Puutarhakatu two buildings with 6 and 7 levels are positioned along the street creating a defined street scape.

Pyyrikintori underground parking 1:1000

Pavement from wall to wall

Public functions such as shops, restaurants, a school and a conservatory frame the Pyyrikintori. This can be a huge potential for activities at the square and be the driver for many new activities. And likewise a close direct link will also benefit e.g. the shops and restaurants - could the restaurants even have outdoor seating at the square in the summer time? Therefore the pavement will be from wall to wall unifying square and frame.

The Onion principle - The layers

As the layers of an onion the pavement will gradually change in format and quality towards the centre of Pyyrikintori. In the centre a high quality pavement of natural stone indicates the market area. Along the existing trees cut-outs in the pavement for greenery creates a perforated green layer with benches and places to hang out. New trees fills the gaps between existing creating a green ring around the whole square. The Streets along the edge are covered with new pavement for a slow moving pedestrian and bike friendly traffic environment. The street layout towards the conservatory and school are proposed modified strengthening the connection between the buildings and the square - lets get the music and student out into the square for e.g. concerts and sports!

Pavilions

The Square are dotted with light pavilions with functions such as kiosk, ticket sales, cover for bike parking and waiting areas, exits and entrances for underground parking. The design of the pavilions are informal and light creating a similarity and reference to the Nexus art museum. The public traffic hub of Pyyrikintori will be identified and characterised by the sculptural roofs covering park and square.

Traffic

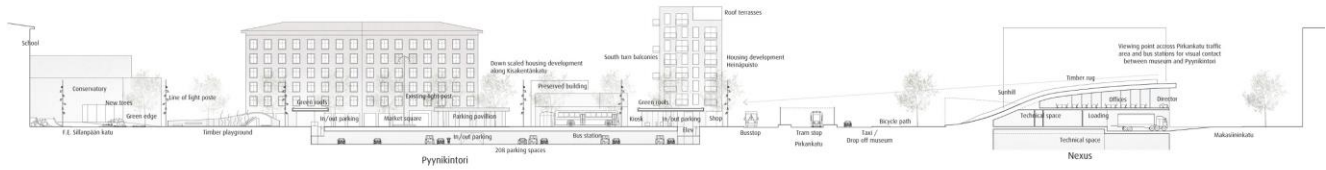
The Bus station are situated at the north-west corner of the square with bus entrance only from the west side. This frees the main north-south connection from Särkänniemi to Pyyrikintorinmäki for traffic crossings and makes a strong pedestrian connection between square and museum park as well as a strong visual connection without buses blocking the view. All buses are visible from the tram station with fronts towards the tram station.

To minimize bus circulation around at the square it is a possibility to make two way traffic exclusive for buses from Pirkankatu to entrance of bus station.

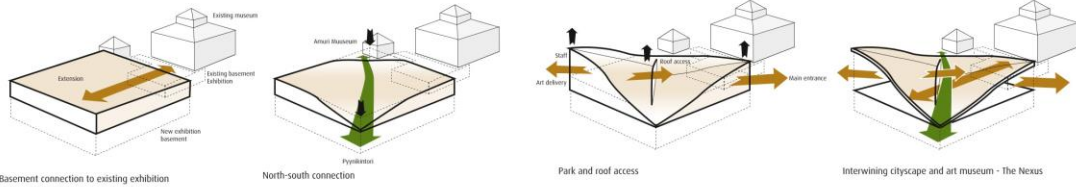
The entrance to the underground parking are also from the west side. An entrance here will lower the construction cost opposed to having an entrance from Sotkankatu. The entrance are covered by a pavilion that double as sound barrier for the bus terminal.

Other construction

NEW BUILDING	13 365 m ²	UNDERGROUND PARKING	208
Residential construction	2 220 m ²	Parking spaces	
Business premises construction	16 145 m ²	Totals (m ² spaces)	5 315 m ²
1000 m ² (spaces)	53 025 m ²		
Values in m ²			

Subarea section a-a 1:500

The Nexus

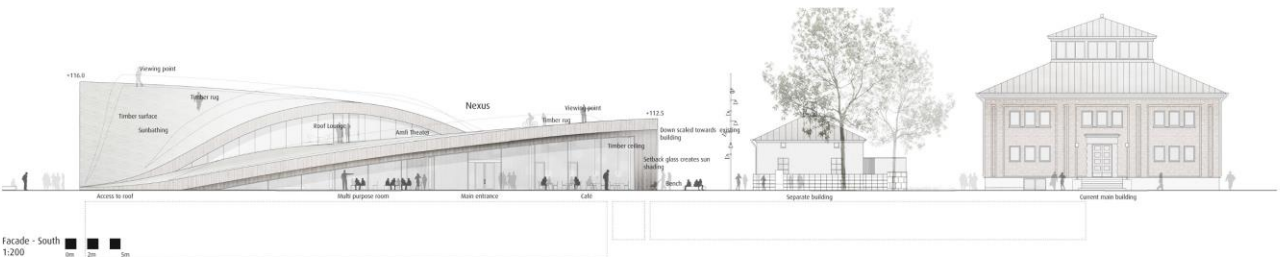
The flows of the city will weave with the flow of the art museum creating a unique and beautiful shaped sculpture expressing the intertwining flows at the urban hinge - The Nexus.

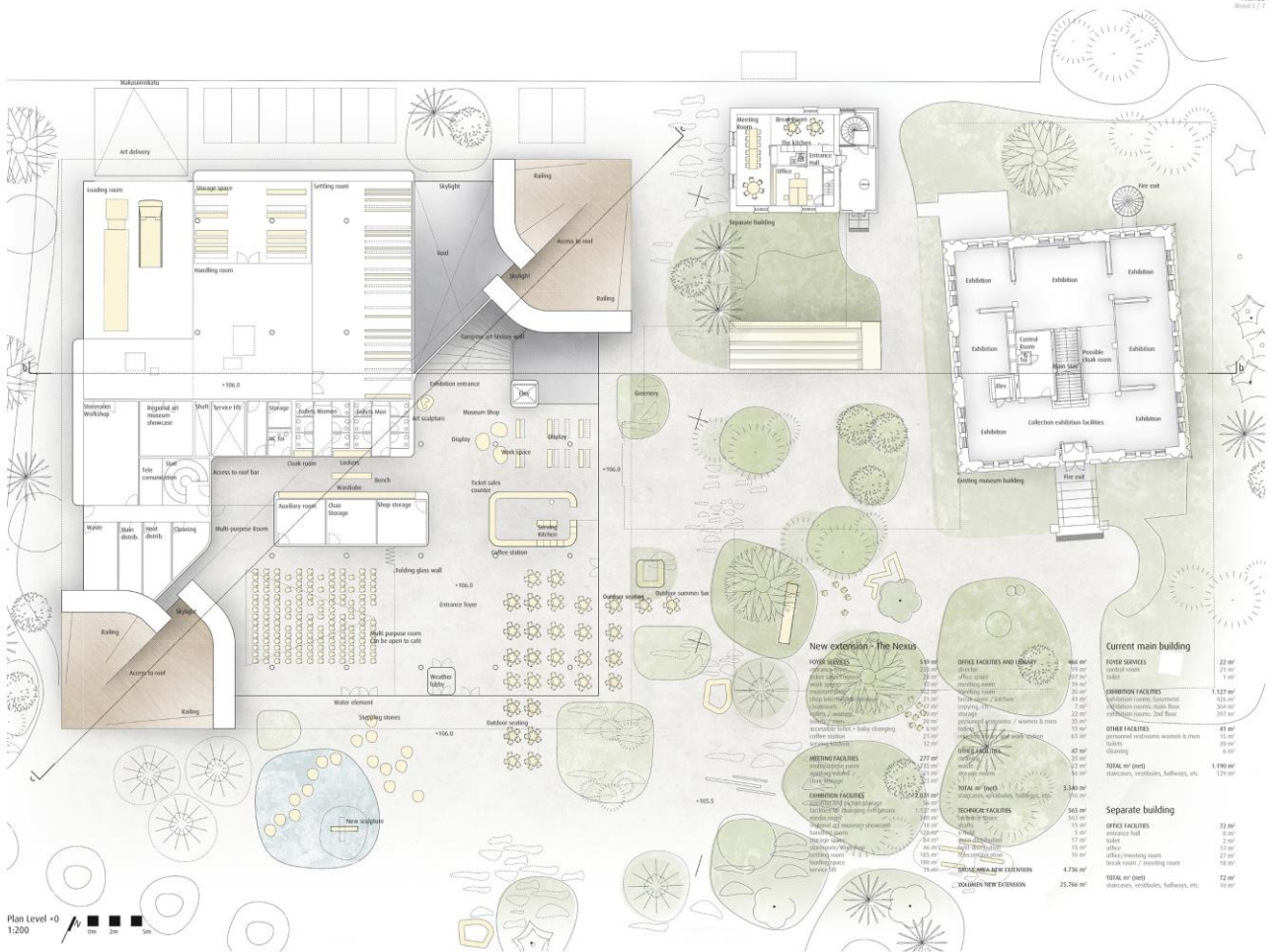
The museum is shaped by the cityscape and the intertwining creates a building that is both path, landscape, art sculpture and building. An ambiguity that describes the multi-functionality of the museum as the ambition to create a public place that is always open and inviting. The public connection diagonal across the museum links Amni Museum with Pyyrikintori in a scenic way and blends museum and park together. It opens up the connections to the public traffic hub and the

Pyyrikintori from both the west and east side binding museum park and square together.

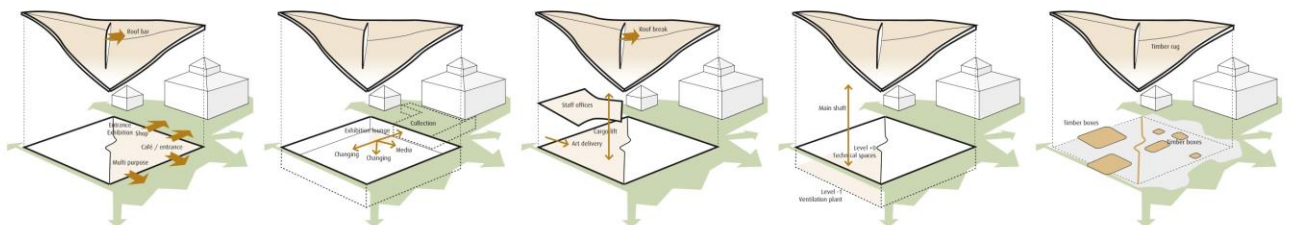
The sloping roof of the Nexus invites the public to stay, relax, party, view or attend events. A large urban picnic rug in the park. A central area at the roof forms a space for an amfi theatre. The museum becomes a destination for much more than art and an ever changing exhibition of city activities. A destination that is always attractive for both citizens of Tampere and guests.

The roof also forms an attractive 5th facade for the surrounding housing blocks.

Room	Area (m²)
PROFESSIONAL SERVICES	219
OFFICE FACILITIES AND LOBBY	466
EXHIBITION FACILITIES	1,127
OTHER FACILITIES	41
SEPARATE BUILDING	72
NEW EXTENSION - THE NEXUS	4,736
TOTAL NEW EXTENSION	25,766

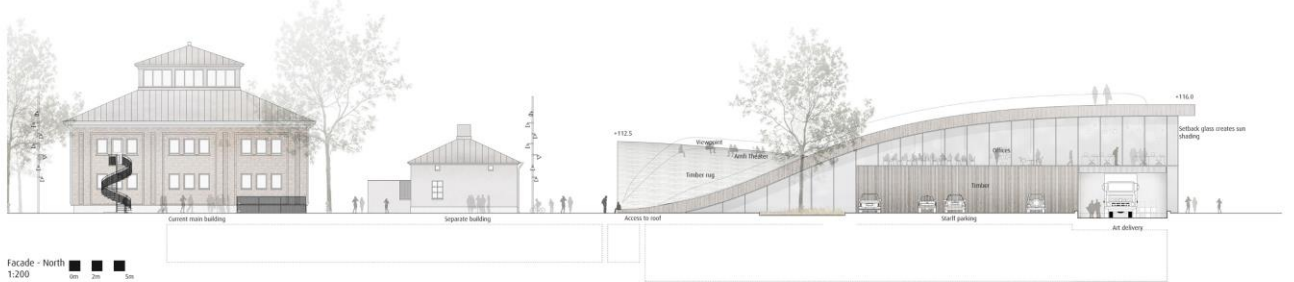
Entrance foyer open towards Museum Park
The main entrance, multi-purpose room and Café are situated out towards the park and create active facades. The functions can also be open outside museum opening hours – an attractive spot for a cup of coffee while waiting for the tram! A roof lounge can open up towards the roof and doing events have a rooftop bar.

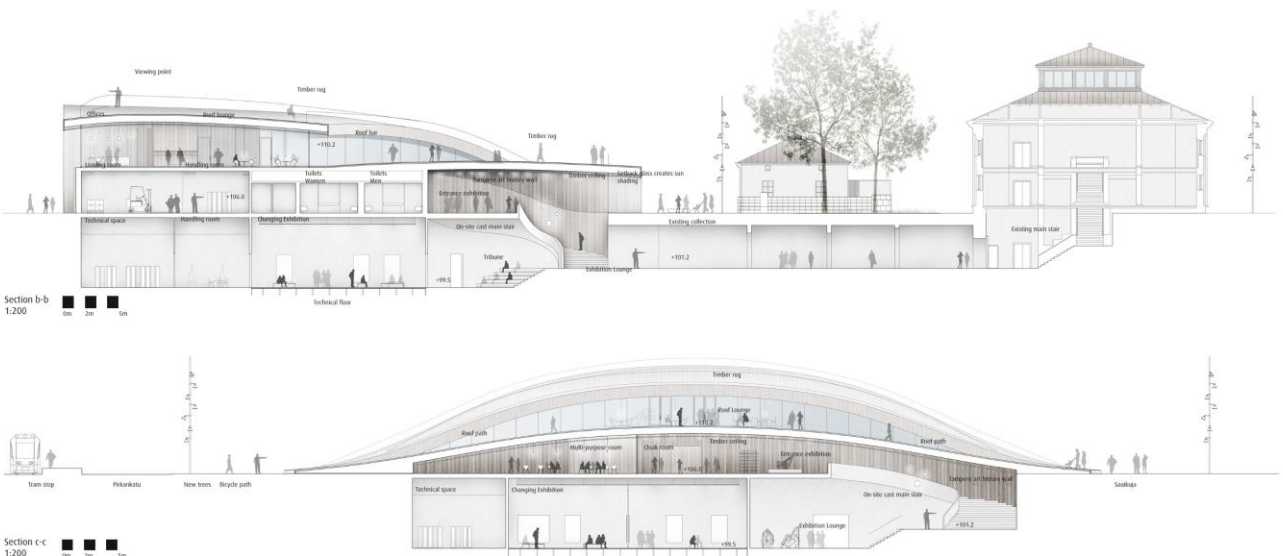
Flexible exhibition space
The exhibition lounge has access to all exhibition halls and visitors can freely organise and prioritise their visit. The changing exhibition can be divided up in several exhibition spaces each with access from the lounge. It also makes it possible to have a different ticket for e.g. the changing exhibition. The exhibition spaces is a free open plan that can be organised explicit for each exhibition. Parts of the changing exhibition has access to a skylight – which can be blinded – and a room height of up to 9 meters for special exhibitions and installations.

Great staff area
The staff area is a flexible modular office space that can easily be adjusted for more or less open office areas with support functions such as small meeting and phone rooms. The staff has direct access to the roof which they can use as their outside break space. This will be a great place to work!

Key Technical solutions
The main technical spaces a positioned at ground level and in the basement. This creates a flexible and well proven distribution of technical spaces. A large technical area next to the exhibition area minimize the main installations.

The timber rug
The Nexus is a stay friendly sculpture covered in timber. The timber add warmth and a reference to the strong tradition of timber construction. The wooden cladding on the roof makes it a nice rug to seat on, lie on and invites for many other types of usage than a paved square – The Nexus is a totally different and new urban feeling than any other on Tampere!

Julkaisija	Tampereen kaupunki 30.8.2017
Toimittaja	Arkkitehtitoimisto Tilatakomo Oy / Pekka Koli
Taitto	Arkkitehtitoimisto Tilatakomo Oy / Pekka Koli
Kannen kuvat	Aarti Ollila Ristola Arkkitehdit Oy
Kuva 1	Lentokuva Vallas Oy
Kuva 2, 8	Blom 2015
Kuvat 3, 4, 5, 6, 7, sivut 79-83	Pekka Koli
Muut kuvat	Kilpailuehdotukset
Painopaikka	Grano Oy

TAMPEREEN KAUPUNKI

Dno: TRE 2383/2016